

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
 สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ปีการศึกษา 2538

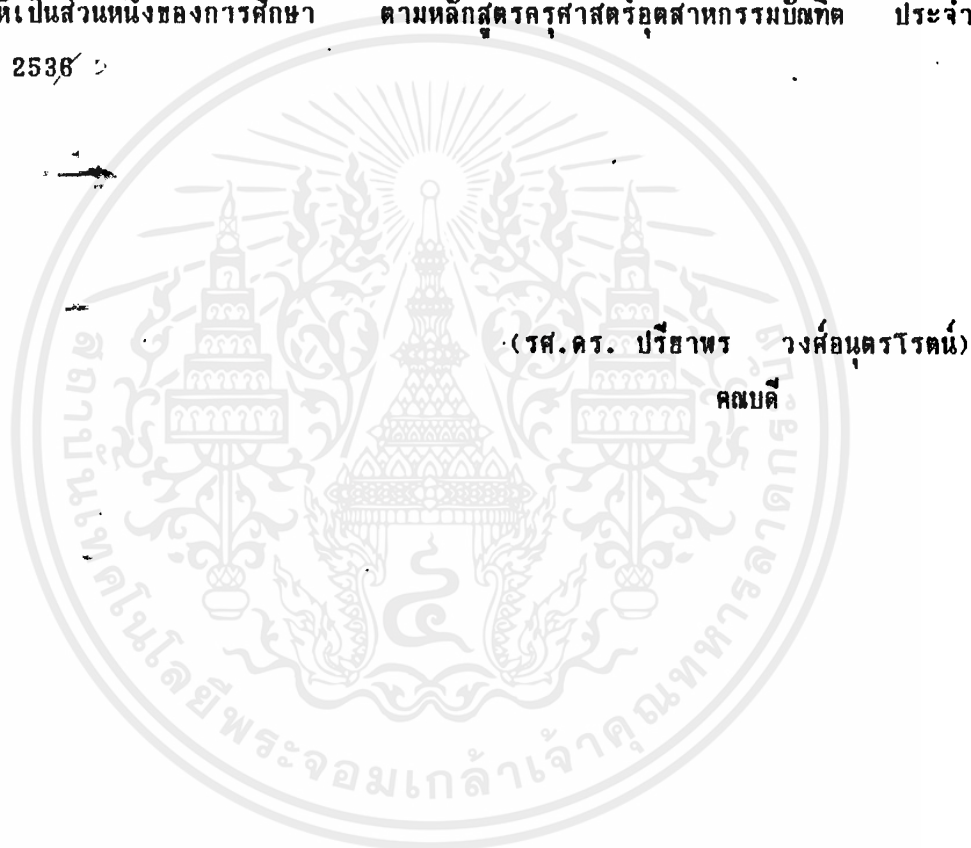
เลขหมู่ 1917
 เลขทะเบียน 981 020748
 วัน เดือน ปี 6.0.2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ฝ่าฝืนจะถูกลงโทษตามกฎหมาย และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยานิพนธ์เรื่อง
ชื่อนักศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา

โรงแรมจัดหัตพะเฮา
นายอดุลย์ เหว็ดพะ
อาจารย์สมิทท์ หวังเจริญ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้กรรมการตรวจรับวิทยานิพนธ์ได้ตรวจพิจารณาและ เห็นชอบแล้ว
จึงอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ประจำปี
การศึกษา 2536

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ โดยได้รับความอนุเคราะห์และแนะนำช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่าย ผู้ทำวิทยานิพนธ์จึงใคร่ขอขอบพระคุณ มา ณ ที่นี้

อาจารย์สมิทธี หวังเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษา
เจ้าหน้าที่ฝ่ายผังเมือง จังหวัดพะเยา
เจ้าหน้าที่อำเภอเมืองและเทศบาล จังหวัดพะเยา
เจ้าหน้าที่กองสถิติ สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
เจ้าหน้าที่ห้องสมุด คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.
ขอขอบคุณเพื่อน ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือจนงาน
สำเร็จลุล่วงลงด้วยดี

นายอคุลย์ เทวีฤๅษะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญเรื่อง	จ
สารบัญตารางประกอบ	ฉ
สารบัญภาพประกอบ	ช
สารบัญแผนภูมิประกอบ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 เหตุผลในการเสนอวิทยานิพนธ์	2
1.3 ที่มาของปัญหา	3
1.4 แนวทางการแก้ปัญหา	4
1.5 วัตถุประสงค์ของโครงการ	5
1.6 ขอบเขตของวิทยานิพนธ์	6
1.7 วิธีการดำเนินงานวิทยานิพนธ์	7
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์	10
1.9 แหล่งข้อมูล	11
1.10 ระยะเวลาในการศึกษา	12
บทที่ 2 การศึกษาข้อมูลทางด้านนโยบายเศรษฐกิจ สังคม ภาษภาพ ระดับประเทศ ภาคเหนือ และอาคารตัวอย่าง	
2.1 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นทางด้านนโยบาย	13
2.2 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นทางด้านเศรษฐกิจ	17
2.2.1 การศึกษาข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจระดับประเทศ	17
2.3 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นทางด้านสังคม	21
2.3.1 การศึกษาข้อมูลทางด้านสังคมระดับประเทศ	21
2.3.2 ขนบธรรมเนียมประเพณีและศาสนา	27
2.3.3 การศึกษา	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4	การปกครองระดับประเทศ	29
2.3.5	สาขาระยะสขระดับประเทศ	29
2.4	การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นทางด้านกายภาพ	30
2.4.1	ที่ตั้งและขนาดของประเทศ	30
2.4.2	ลักษณะภูมิประเทศ	31
2.4.3	ลักษณะภูมิอากาศของประเทศ	36
2.4.4	ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ	37
2.4.5	การคมนาคมของประเทศ	38
2.4.6	การใช้ประโยชน์ที่ดินของประเทศ	38
2.4.7	แหล่งท่องเที่ยวของประเทศ	39
2.5	การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านนโยบาย ระดับภาคเหนือ	39
2.6	การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านเศรษฐกิจ ระดับภาคเหนือ	45
2.6.1	สภาพเศรษฐกิจทั่วไปของภาคเหนือ	45
2.6.2	ผลิตภัณฑ์มวลรวมราคา	45
2.6.3	รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลภาคเหนือตอนบน	45
2.6.4	ลักษณะเศรษฐกิจของภาคเหนือ	46
2.6.5	สภาพการท่องเที่ยว	47
2.7	การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านสังคม ระดับภาคเหนือ	48
2.7.1	ประชากรระดับภาคเหนือ	48
2.7.2	การศึกษาระดับภาคเหนือ	49
2.7.3	การแบ่งเขตการปกครองระดับภาคเหนือ	50
2.8	การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านกายภาพ ระดับภาคเหนือ	54
2.8.1	ที่ตั้งและขนาดของภาคเหนือ	54
2.8.2	ลักษณะภูมิประเทศของภาคเหนือ	54
2.8.3	ลักษณะภูมิอากาศของภาคเหนือ	57
2.8.4	ทรัพยากรธรรมชาติของภาคเหนือ	59
2.8.5	การคมนาคมของภาคเหนือ	59
2.8.6	การใช้ที่ดินของภาคเหนือ	60
2.8.7	แหล่งท่องเที่ยวของภาคเหนือ	63

2.9	การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	64
2.9.1	คำนิยามของโครงการ	64
2.9.2	ประเภทของโรงแรม	65
2.10	การศึกษาอาคารตัวอย่าง	69
2.10.1	โรงแรมอีลตันอินเตอร์เนชั่นแนล	69
	- ข้อสรุปจากการศึกษาอาคารตัวอย่าง	87
บทที่ 3	การศึกษาข้อมูลด้านนโยบายเศรษฐกิจ สังคม และกายภาพระดับจังหวัด และชุมชนเทศบาลเมืองจังหวัดพะเยา	92
3.1	การศึกษาข้อมูลด้านนโยบาย ระดับจังหวัดพะเยา	92
3.2	การศึกษาข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ ระดับจังหวัดพะเยา	92
3.3	การศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจ ระดับจังหวัดพะเยา	93
3.3.1	ประชากร	93
3.3.2	การปกครองและการบริหาร	94
3.3.3	สภาพสังคม	98
3.3.4	สภาวะการตลาดท่องเที่ยวจังหวัดพะเยา	102
3.3.5	การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการเบื้องต้น	102
3.4	การศึกษาข้อมูลด้านกายภาพ ระดับจังหวัดพะเยา	107
3.4.1	ที่ตั้ง อาณาเขต และขนาดของจังหวัดพะเยา	107
3.4.2	ลักษณะภูมิประเทศ ของจังหวัดพะเยา	108
3.4.3	ลักษณะภูมิอากาศ ของจังหวัดพะเยา	108
3.4.4	การคมนาคม ของจังหวัดพะเยา	109
3.4.5	ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ของจังหวัดพะเยา	110
3.4.6	ทรัพยากรธรรมชาติ ของจังหวัดพะเยา	111
3.5	การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านนโยบายของชุมชนเทศบาลเมืองพะเยา	117
3.6	การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านเศรษฐกิจชุมชนเทศบาลเมืองพะเยา	119
3.7	การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านสังคมระดับชุมชนเทศบาลเมืองพะเยา	124
3.7.1	ประชากรและการตั้งถิ่นฐาน	124
3.7.2	การศึกษา	126
3.7.3	ชนบทรวมนิยมประเพณี	128
3.7.4	การสาธารณสุข	128

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.8 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นทางด้านกายภาพระดับชุมชนเทศบาลเมืองพะเยา	128
3.8.1 ลักษณะภูมิประเทศ	128
3.8.2 ลักษณะภูมิอากาศ	129
3.8.3 ระบบการคมนาคมและขนส่ง	129
3.8.4 ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	131
3.9 การศึกษากฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง	134
3.10 การศึกษาข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม	139
3.10.1 บทบาทหน้าที่ของโครงการ	139
3.10.1.1 บทบาทของโครงการ	139
3.10.1.2 หน้าที่ของโครงการ	139
3.10.2 การดำเนินงานของโครงการ	139
3.10.2.1 ลักษณะทั่วไปในการบริหาร	139
3.10.3 การศึกษารายละเอียดความต้องการเนื้อหาใช้สอยของโครงการ	140
3.11 การศึกษาข้อมูลเชิงเทคนิค	155
3.11.1 ระบบโครงสร้างของอาคาร	155
3.11.2 ระบบไฟฟ้า และแสงสว่าง	158
3.11.3 ระบบสุขาภิบาล	159
3.11.4 ระบบบำบัดน้ำเสีย	162
3.11.5 ระบบปรับอากาศและระบบระบายอากาศ	163
3.11.6 ระบบตัดต่อสื่อสาร	164
3.11.7 ระบบการประชาสัมพันธ์	165
3.11.8 ระบบป้องกันอัคคีภัย	165
3.11.9 ระบบป้องกันฟ้าผ่า	168
3.11.10 ระบบจ่ายแก๊สหุงต้มและเชื้อเพลิงเหลว	171
3.11.11 การกำจัดขยะ	172
3.11.12 ระบบรักษาความปลอดภัย	173

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
รูปที่ 1 แสดงที่ตั้งของประเทศไทยและภาคต่าง ๆ	32
รูปที่ 2 แสดงเขตโครงสร้างและลักษณะภูมิประเทศ	33
รูปที่ 3 แสดงภูมิประเทศ แม่น้ำ ภูเขาในประเทศไทย	34
รูปที่ 4 แสดงทิศทางลม แสงแดดในประเทศไทย	35
รูปที่ 5 แสดงการพัฒนาเมืองหลัก	44
รูปที่ 6 แสดงที่ตั้งจังหวัดในภาคเหนือ	51
รูปที่ 7 แสดงสายน้ำในภาคเหนือ	52
รูปที่ 8 แสดงชั้นสมรรถภาพที่ดิน ภาคเหนือ	53
รูปที่ 9 แสดงลุ่มน้ำ ความชื้นสัมพัทธ์ ปริมาณน้ำฝน	56
รูปที่ 10 แสดงบริเวณที่มีปริมาณน้ำฝนภาคเหนือ	58
รูปที่ 11 แสดงสมรรถภาพการใช้ที่ดินภาคเหนือ	61
รูปที่ 12 แสดงผังบริเวณ	74
รูปที่ 13 แสดงแปลนพื้นที่ดิน	75
รูปที่ 14 แสดงแปลนชั้นที่ 1	76
รูปที่ 15 แสดงแปลนชั้นล๊อบบี	77
รูปที่ 16 แสดงแปลนชั้นที่ 2	78
รูปที่ 17 แสดงแปลนชั้นที่ 3	79
รูปที่ 18 แสดงแปลนชั้นที่ 4	80
รูปที่ 19 แสดงแปลนชั้นที่ 5	81
รูปที่ 20 แสดงรูปตัดตามยาว	82
รูปที่ 21 แสดงรูปตัดตามขวาง	83
รูปที่ 22 แสดงภาพถ่ายบริเวณล๊อบบี - โถง	84
รูปที่ 23 แสดงภาพถ่ายบริเวณส่งของ เก็บขยะ ห้องครัว	85
รูปที่ 24 แสดงภาพถ่ายส่วนเก็บเสื้อผ้า แพงควบคุมไฟ อาหารเครื่องดื่ม	86
รูปที่ 25 แสดงวิธีการจ่ายน้ำขึ้น	161
รูปที่ 26 แสดงวิธีการจ่ายน้ำลง	161
รูปที่ 27 แสดงลักษณะของถังเก็บเชื้อเพลิงเหลว	171

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเทคนิค	252
4.7.1	การวิเคราะห์แบบโครงสร้างอาคาร	252
4.7.2	ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง	259
4.7.3	ระบบสุขาภิบาล	260
4.7.4	ระบบปรับอากาศ	264
4.7.5	ระบบโทรศัพท์	269
4.7.6	ระบบป้องกันอัคคีภัยและป้องกันฟ้าผ่า	270
4.7.7	ระบบแก๊สหุงต้มและเชื้อเพลิง	273
4.7.8	ระบบกำจัดขยะ	274
4.7.9	ระบบรักษาความปลอดภัย	274
บทที่ 5	การออกแบบทางสถาปัตยกรรม	
5.1	แนวความคิดในการออกแบบ	275
5.1.1	ลักษณะสถาปัตยกรรมของโครงการ	276
5.1.2	ออกแบบรูปทรงอาคาร	276
5.1.3	การนำเอาเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมล้านนามาใช้	276
5.2	หัวข้อการพิจารณาการวางผัง	277
5.3	การออกแบบอาคารทั้งหมด	278
5.3.1	แนวความคิดในการกำหนดทางเข้า - ออก	278
5.3.2	การออกแบบอาคารทั้งหมด	279
5.4	ภาพถ่ายผลงานการออกแบบหุ่นจำลอง	281
บทที่ 6	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
6.1	สรุปการวิจัย -	328
6.1.1	บทนำ	328
6.1.2	การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	328
6.1.3	การศึกษาและรวบรวมข้อมูล	328
6.1.4	การวิเคราะห์ข้อมูล	328
6.1.5	การออกแบบ	329
6.2	ข้อเสนอแนะ	329
บรรณานุกรม		331

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตารางประกอบ

	หน้า
บทที่ 2	
ตารางที่ 2.1	18
แสดงการเปรียบเทียบระหว่างอัตราร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคกับประชาชน พ.ศ. 2531	
ตารางที่ 2.2	19
แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค พ.ศ. 2531	
ตารางที่ 2.3	21
แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ระหว่างพฤษภาคมและ รายได้จากการท่องเที่ยว พ.ศ. 2525 - 2534	
ตารางที่ 2.4	22
แสดงจำนวนประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2534	
ตารางที่ 2.5	26
แสดงจำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน	
ตารางที่ 2.6	28
แสดงจำนวนศาสนสถานจำแนกตามรายภาค พ.ศ. 2533	
ตารางที่ 2.7	28
แสดงจำนวนศาสนิกชนที่นับถือศาสนาต่าง ๆ พ.ศ. 2533	
ตารางที่ 2.8	30
แสดงข้อมูลการสาธารณสุขของประเทศไทย พ.ศ. 2528-2532	
ตารางที่ 2.9	62
แสดงลักษณะการใช้ที่ดินของภาคเหนือตอนบน	
บทที่ 3	
ตารางที่ 3.1	93
แสดงสถิติจำนวนประชากรแยกเป็นรายอำเภอ	
ตารางที่ 3.2	94
แสดงอัตราความหนาแน่นของประชากรในจังหวัดพะเยา พ.ศ. 2533	
ตารางที่ 3.3	95
การคาดประมาณแนวโน้มจำนวนประชากรของจังหวัดพะเยา พ.ศ. 2530 - 2539	
ตารางที่ 3.4	98
แสดงจำนวนโรงเรียน ห้องเรียน นักเรียนและครู แยกตามสังกัด ปีการศึกษา 2533	
ตารางที่ 3.5	99
แสดงจำนวนนักเรียนในระบบโรงเรียนจำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา 2533	
ตารางที่ 3.6	101
แสดงจำนวนสถานอนามัย และสถานบริการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2533	
ตารางที่ 3.7	103
จำนวนนักท่องเที่ยวที่พักรแรม พ.ศ. 2532 - 2534	
ตารางที่ 3.8	105
ประมาณการจำนวนห้องพักโรงแรมที่เพิ่มขึ้นระหว่าง พ.ศ. 2534 - 2539 (ของ ท.ท.ท.)	
ตารางที่ 3.9	106
การประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาพักรแรมระหว่าง พ.ศ. 2534 - 2539 (ของ ท.ท.ท.)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.10	แสดงการประกอบอาชีพของผู้ที่ใช้นางงาน พ.ศ. 2530	122
ตารางที่ 3.11	การใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตผังเมืองพะเยา พ.ศ. 2528	123
ตารางที่ 3.12	จำนวนประชากรและความหนาแน่นของประชากรจังหวัดพะเยา ตามอำเภอ ในเดือนกันยายน 2533	
ตารางที่ 3.13	แสดงการคาดประมาณแรงงานในแต่ละอาชีพ ในอนาคตของเขต ผังเมืองรวม	126
ตารางที่ 3.14	การคาดประมาณจำนวนนักเรียน โดยวิธีสัดส่วนเดิม	127
ตารางที่ 3.15	แสดงลักษณะจำนวนสายล่อฟ้าและการจัดวาง	170
บทที่ 4		
ตารางที่ 4.1	แสดงอัตรากำลังคนตามหน่วยงานต่าง ๆ ของโครงการ	213
ตารางที่ 4.2	การวิเคราะห์รูปทรงและตำแหน่งคอร์โชน	254
ตารางที่ 4.3	แสดงค่าคะแนนระบบโครงสร้างพื้นส่วน GUEST ROOM	257
ตารางที่ 4.4	แสดงค่าคะแนนระบบโครงสร้างพื้นส่วน PRODIUM	258
ตารางที่ 4.5	แสดงการวิเคราะห์ระบบการจ่ายน้ำ	261
ตารางที่ 4.6	แสดงการเปรียบเทียบระบบกำจัดน้ำเสีย	262
ตารางที่ 4.7	แสดงเนื้อที่ซึ่งจะต้องใช้ในการก่อสร้าง	263
ตารางที่ 4.8	การวิเคราะห์ระบบปรับอากาศส่วน GUEST ROOM	265
ตารางที่ 4.9	การวิเคราะห์ระบบปรับอากาศส่วน PRODIUM	265
ตารางที่ 4.10	การวิเคราะห์ระบบ SPRINKLER SYSTEM	272

บทที่ 4	การวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1	การวิเคราะห์ข้อมูลระดับประเทศ	174
4.1.1	การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านนโยบายระดับประเทศ	174
4.1.2	การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจระดับประเทศ	175
4.1.3	การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสังคมระดับประเทศ	176
4.1.4	การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านกายภาพระดับประเทศ	176
4.2	การวิเคราะห์ข้อมูลระดับภาคเหนือ	177
4.2.1	การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านนโยบายระดับภาค	177
4.2.2	การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจระดับภาค	178
4.2.3	การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสังคมระดับภาค	180
4.2.4	การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านกายภาพระดับภาค	180
4.3	การวิเคราะห์ข้อมูลระดับจังหวัดพะเยา	182
4.3.1	การวิเคราะห์ข้อมูลนโยบายระดับจังหวัดพะเยา	182
4.3.2	การวิเคราะห์ข้อมูลเศรษฐกิจระดับจังหวัดพะเยา	183
4.3.3	การวิเคราะห์ข้อมูลสังคมระดับจังหวัดพะเยา	184
4.3.4	การวิเคราะห์ข้อมูลกายภาพระดับจังหวัดพะเยา	185
4.4	การวิเคราะห์ข้อมูลระดับท้องถิ่น เทศบาลเมืองพะเยา	186
4.4.1	การวิเคราะห์ข้อมูลนโยบายการพัฒนา	186
4.4.2	การวิเคราะห์ข้อมูลเศรษฐกิจ	186
4.4.3	การวิเคราะห์ข้อมูลสังคม	187
4.4.4	การวิเคราะห์ข้อมูล	188
4.5	การวิเคราะห์เหตุผลในการเลือกที่ตั้งโครงการ	190
4.5.1	การวิเคราะห์สภาพที่ตั้งโครงการ	190
4.5.2	การตัดสินใจเลือกที่ตั้งโครงการ	199
4.5.3	การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	201
4.6	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม	204
4.6.1	การวิเคราะห์บทบาทและหน้าที่ของโครงการ	204
4.6.2	การวิเคราะห์วิสัยทัศน์งานของโครงการ	204
4.6.3	การวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการ	209

รูปที่ 28	แสดงที่ตั้ง	ขนาดบริเวณที่ 1	196
รูปที่ 29	แสดงที่ตั้ง	ขนาดบริเวณที่ 2	197
รูปที่ 30	แสดงที่ตั้ง	ขนาดบริเวณที่ 3	198

สารบัญแผนภูมิประกอบ

		หน้า
แผนภูมิที่ 1	แสดงระยะเวลาในการศึกษา	12
แผนภูมิที่ 2	แสดงโครงสร้างแรงงานประชากรจังหวัดพะเยา	97
แผนภูมิที่ 3	แสดงจำนวนประชากรวัยแรงงาน	121
แผนภูมิที่ 4	แสดงผังการบริหารโรงแรม	211
แผนภูมิที่ 5	แสดงเวลา พฤติกรรมผู้ให้บริการ	212
แผนภูมิที่ 6	แสดงการจัดแบ่งส่วนต่าง ๆ ของโครงการ	214
แผนภูมิที่ 7 - 16	แสดงองค์ประกอบหลัก	215 - 224
แผนภูมิที่ 17 - 30	แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย	225 - 238
แผนภูมิที่ 31 - 43	แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ	239 - 251

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

ประเทศไทยภายใต้การดำเนินประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติ เริ่มจากฉบับที่ 1 (2504-2509) จนถึงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 7 (2534-2539) จากเดือนตุลาคมผ่านมานี้ช่วงเวลาที่ผ่านมาได้เห็นว่า อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของประเทศไทยสามารถทำรายได้เข้าสู่ประเทศเพิ่มสูงขึ้นเป็นลำดับ ขึ้น และยังมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ภาครัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของ สำนักรวมการท่องเที่ยวว่ามีบทบาทในงานพัฒนาประเทศ ทั้งในแง่เศรษฐกิจและสังคม และยังเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณอันดีงาม ของชาวไทย สู่สายตาชาวต่างประเทศ ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6-7 นี้ ยังนโยบาย และเป้าหมายที่จะมุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น ประกอบกับการเน้นปรับปรุงโครงสร้างบริการพื้นฐานหลายประเภท เพื่อรับรองการบริการที่เพียงพอ

จากนโยบายของรัฐบาลภาคเหนือ นั้น มีความพร้อมในด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว และความเหมาะสมในหลาย ๆ ด้าน และได้กำหนดให้ภาคเหนือเป็น ศูนย์กลางของการท่องเที่ยว โดยเฉพาะภาคเหนือตอนบน ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดที่มี แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ๆ มากมาย เป็นแหล่งอารยธรรมเก่าแก่ประชาชนมีอัธยาศัย อ่อนโยนโอบอ้อมอารี สดชื่นในขนบธรรมเนียมประเพณีของชาว "ล้านนาไทย" สืบ ทอดกันมาหลายชั่วอายุคน ปัจจุบันต่าง ๆ เหล่านี้จึงทำให้นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมา เที่ยวภาคเหนือมากกว่าภาคอื่น ๆ

สำหรับภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ กำหนดให้เป็นศูนย์กลางเมืองหลักของการท่องเที่ยว โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (2530-2534) จังหวัดเชียงใหม่มีความพร้อมในหลาย ๆ ด้าน ที่จะรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แต่ปัจจุบันการท่องเที่ยวของเมืองเชียงใหม่ เริ่มจะอึดอัดและ มีการขยายตัวออกไปสู่บริเวณรอบนอกมากขึ้น ประกอบกับเป็นนโยบายของแผนพัฒนา ฯ ที่จะขยายแหล่งท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่เมืองรอง เช่น ลำปาง เชียงราย และพะเยา นับเป็นจังหวัดที่มีที่ตั้งใกล้ชิดและเกี่ยวข้องกับเชียงใหม่มากที่สุด จึงมีความเป็นไปได้สูงที่ตลาดการท่องเที่ยวจะกระจายเข้าไปถึง เพราะใน พื้นที่ของจังหวัดลำปาง เชียงราย และพะเยามีทรัพยากรการท่องเที่ยวต่าง ๆ ครบถ้วน ในลักษณะ

ควมต่อการคมนาคม มีโครงสร้างพื้นฐานบริการเพื่อการท่องเที่ยว อย่างเพียงพอ

จังหวัดพะเยามีสภาพทางภูมิศาสตร์ และสังคมเป็นจังหวัดเอกลักษณ์ของภาคเหนือตอนบน หรือเรียกว่าเป็นจังหวัดในกลุ่มล้านนาไทย จังหวัดพะเยาเป็นเมือง ที่มีความสงบ งามน่าอยู่ การจัดระเบียบของเมือง ตลอดจนความสะอาดของเมืองอยู่ในระดับค่อนข้างดี ภูมิประเทศสูงต่ำและเป็นเนินเตี้ย ๆ ของเมือง ทำให้มีเสน่ห์เป็น พิเศษ จังหวัดพะเยามีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวครบทั้ง 3 ประเภทคือ แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ, ทางประวัติศาสตร์โบราณวัตถุสถานสถาปัตยกรรมและ ศาสนา, ทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี และการละเล่น เช่น กวีานพะเยา, หมูบ้านไทยลื้อ หมูบ้านชาวเขาเผ่าเข้า บ้านปางปูเลาะ แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ใน สภาพที่สมบูรณ์ ทางด้านธรรมชาติ สวยงามน่าสนใจ จึงทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้า มาไม่ขาดสายจากสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี 2530 มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา มาไม่ขาดสายจากสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี 2530 มีนักท่องเที่ยวเดินทาง ทางมาจังหวัดพะเยาทั้งสิ้น 274,945 คน เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 150,188 คน นักทัศนกรชาวไทย 124,627 คน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 130 คน เดินทาง เพื่อพักผ่อนและท่องเที่ยว 41.64% มาทำธุรกิจ 20.55% ส่วนใหญ่อายุอยู่ประมาณ 25-35 ปี ส่วนชาวต่างประเทศเดินทางมาเพื่อท่องเที่ยวทั้งสิ้น จากการสรุปสถาน การณ์โดยทั่วไป จังหวัดพะเยา ถ้าเออเมืองมีความเหมาะสมที่สุดที่จะรองรับการพัก แรมของนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนา การท่องเที่ยว ที่มุ่งขยายส่วนบริการของเมืองให้เพียงพอ

จังหวัดพะเยายังขาดที่พักแรมที่ดี ทำให้เกิดความต้องการด้านโรงแรมและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ตลอดจนขาดส่วนบริการของเมืองที่จำเป็น หลายอย่าง นอกจากนี้ที่ตั้งของจังหวัดพะเยายังถือได้ว่าเป็นจุดกึ่งกลาง เชื่อมต่อสู่จังหวัดต่าง ๆ ของภาคเหนือตอนบนอีกด้วย จึงเป็นที่มาของโครงการที่จะได้ทำการศึก ษาต่อไป

1.2 เหตุผลในการเสนอวิทยานิพนธ์

1.2.1 เหตุผลในด้านนโยบาย

เพื่อตอบสนองต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่มีนโยบายส่งเสริมให้มีการลงทุนในประเทศ และนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยจะสนับสนุน การบริการด้านที่พักแรม ตลอดจนบริการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ ที่เดินทางมาในจังหวัดพะเยาและพื้นที่ใกล้เคียง เป็นนโยบาย การกระจายความ เจริญสู่ส่วนภูมิภาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.2 เหตุผลในด้านเศรษฐกิจ

เพื่อส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศ ด้านธุรกิจการโรงแรมเป็นการยกระดับฐานะของประเทศ ทำให้เกิดการสร้างงาน การนำเงินตรา เข้าสู่ประเทศ เกิดการกระจายรายได้จากนักท่องเที่ยวไปสู่ประชาชน อันก่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจตามมาในที่สุด ตลอดจนลดปัญหาการว่างงาน ทำให้เกิดผลพลอยได้ จากธุรกิจต่อเนื่องที่จะเกิดขึ้น

1.2.3 เหตุผลในด้านสังคม

เพื่อเป็นการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศ ช่วยทำให้เกิดภาพจน์ที่ดีต่อนักท่องเที่ยว ในการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยสู่สายตาชาว ต่างประเทศ และหาทางป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสังคมไทย ส่งเสริม ความเข้าใจอัน ดีระหว่างประเทศ

1.2.4 เหตุผลในด้านกาสุขภาพ

เพื่อหาแนวทางและรูปแบบตลอดจนที่ตั้งอันเหมาะสมกับโครงการสำหรับ บันเทิง และสันทนาการ โดยมีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น เพื่อเป็นการพัฒนาที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด พร้อมทั้งสร้างความสะดวกให้แก่ชุมชน

1.3 ที่มาของปัญหา

จากสถิตินักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดพะเยา จะมีปริมาณมากพอสมควร แต่ยังมีปัญหาและอุปสรรคด้านต่างๆ ที่สมควรแก้ไขปรับปรุง เพื่อส่งเสริมการขยายตัวการท่องเที่ยวของไทยต่อไป

1.3.1 ด้านนโยบาย

จากนโยบายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 รวมถึงแผนการท่องเที่ยวของจังหวัดพะเยา มีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นจาก เดิม การขาดปัจจัยส่วนบริ การของเมือง หรือท้องถิ่นที่จะมาให้บริการอย่างเพียงพอได้ มาตรฐานต่อความต้องการ ทำให้ การดำเนินการพัฒนา ฯ ไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย

1.3.2 ด้านเศรษฐกิจ

ขาดแหล่งงานและการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง ทำให้เกิดสภาพทางเศรษฐกิจ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับวารสารวิชาการ เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า คติค่า ขาดการส่งเสริมอาชีพที่เพียงพอ การให้บริการด้าน พักแรมไม่ได้ มาตรฐาน อันส่ง ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลกระทบถึงการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวมตามมา

1.3.3 ด้านสังคม

ขาดการส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคม ชุมชนชาติโอกาสที่จะเข้าร่วมกันพัฒนาประเทศเท่าที่ควร ขาดความร่วมมือเอา ใจใส่และการหาแนวทางป้องกันปัญหา ผลกระทบที่จะเกิดกับสังคมปัจจุบันและอนาคต

1.3.4 ด้านกายภาพ

การใช้ที่ดินบางส่วนยังใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ การดูแลรักษาสภาพแวดล้อมยังไม่ดี เริ่มทำหรือทำแล้วไม่ได้ผลเพราะขาดหลักวิชาการขาดอาคาร สถานที่อันเป็นศูนย์รวมการให้บริการด้านที่พักแรม แหล่งบันเทิง การบริการและ นันทนาการที่ได้มาตรฐานเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น

1.4 แนวทางการแก้ปัญหา

1.4.1 ด้านนโยบาย

ศึกษาวิเคราะห์ และวางแผน เพื่อพัฒนาปรับปรุงส่วนบริการส่วนนันทนาการของจังหวัดพะเยา ให้มีศักยภาพที่ดีขึ้น โดยจัดตั้งโครงการด้านธุรกิจการ ให้บริการชั้นมารองรับ

1.4.2 ด้านเศรษฐกิจ

ส่งเสริมการลงทุนธุรกิจการให้บริการที่ได้มาตรฐาน เหมาะสมเพื่อเป็นแหล่งงาน และเกิดการกระจายรายได้สู่ส่วนภูมิภาค ให้ความมั่นใจใน การพักผ่อน ของนักท่องเที่ยว

1.4.3 ด้านสังคม

ให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าร่วมกันส่งเสริมรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น เพื่อป้องกันปัญหาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสังคมส่งเสริม การประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อสังคมต่อไป

1.4.4 ด้านกายภาพ

จัดทำที่ตั้งโครงการ รวมถึงการออกแบบโครงการให้เหมาะสมสอดคล้องกับธุรกิจการให้บริการที่ได้มาตรฐานสมบูรณ์ รวมทั้งสอดคล้องกับรูปแบบสถาปัตยกรรมท้องถิ่น และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

1.5 วัตถุประสงค์ของโครงการ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตรวมทั้งแนวโน้มที่จะขยายตัวมากขึ้นทั้งระดับประเทศและระดับภาค จึงเป็นเหตุผลการส่งเสริมการท่องเที่ยวจากภาค รัฐบาลซึ่งกระจายการส่งเสริมจากเมืองหลักสู่เมืองรอง จังหวัดพะเยาอยู่ใกล้กับเมือง หลักใหญ่ ๆ เช่น เชียงใหม่ เชียงราย ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาจังหวัดพะเยา มากขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี แต่เมืองพะเยายังขาดสถานที่พักที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว สถานที่บริการอำนวยความสะดวกสำหรับข้าราชการ ประชาชนในพื้นที่ ตลอดจน แหล่งสินค้าการ ความเป็นที่เชิดหน้าชูตาของเมือง โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1.5.1 ด้านนโยบาย

เพื่อศึกษานโยบายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 ที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การพัฒนาทั้งระดับประเทศ ระดับภาค ระดับ จังหวัด และ เพื่อให้โครงการดังกล่าวบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาระบบการ ผลิต การตลาดและ การให้บริการด้านพื้นฐาน

1.5.2 ด้านเศรษฐกิจ

เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจในระดับประเทศ ระดับภาคและจังหวัดที่มีผลมาจากการท่องเที่ยวที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน และธุรกิจบริการอื่นเป็น การส่งเสริมอาชีพและแหล่งงานให้กับท้องถิ่น เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุป นำตัวเลขต่าง ๆ มา ใช้อ้างอิงในการสร้างงานในระดับกลุ่มของชุมชนและระดับประเทศ

1.5.3 ด้านสังคม

เพื่อศึกษาโครงสร้างของสังคมทั้งอดีต ปัจจุบัน และแนวโน้มการขยายตัวในอนาคต ตลอดจนผลกระทบที่มีต่อชนบทรวมในภูมิภาคพะเยา ใน พื้นที่จัดทำโครงการ เพื่อให้เกิดความสมดุลในสังคม และถ้าทอดรูป แบบที่ดีต่อชุมชน ยกกระดับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รวมถึงคุณภาพชีวิตประจำวัน

1.5.4 ด้านภาพ

เพื่อศึกษารูปแบบที่ดีทางสถาปัตยกรรมที่เหมาะสมกับอาคาร ที่ให้บริการด้านที่พักแรมที่ด้านการค้า และสินค้าการ โดยสอดคล้องกับสภาพ แวดล้อมพื้นที่ เพื่อศึกษาการพัฒนาที่ดินอันส่งผลในการตัดสินใจพัฒนาที่ดินได้ อย่างเหมาะสมถูกต้อง

1.6 ขอบเขตของวิทยานิพนธ์

1.6.1 ขอบเขตของการศึกษาข้อมูล

1) ในระดับประเทศ ศึกษานโยบายของรัฐตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 7 ทางด้านเศรษฐกิจ ศึกษาถึงสถานะโครงสร้าง ทางเศรษฐกิจ ของประเทศ ทางด้านสังคม ศึกษาถึงสภาพของสังคม การปก ครอง การบริการ การศึกษา ศาสนา ประชากร รวมถึงวัฒนธรรมต่าง ๆ ทาง ด้านกายภาพ ศึกษาถึง สภาพทางภูมิศาสตร์ สภาพแวดล้อมและการใช้ที่ดิน

2) ในระดับภาค ทางด้านนโยบาย ศึกษาแผนพัฒนาเมืองหลักและเมืองรอง โดยเฉพาะส่วนที่มีอิทธิพลต่อโครงการ ทางด้านเศรษฐกิจ ศึกษาถึงสถานะ เศรษฐกิจความเจริญเติบโตของภาค ทางด้านสังคม ศึกษาถึงชุมชน ตลอดจนการศึกษา ของประชากร ในระดับภาค ทางด้านกายภาพ ศึกษาสภาพทางภูมิศาสตร์สภาพแวดล้อม ตลอดจนรูปแบบของอาคาร เพื่อนำมาหาข้อสรุปและข้อเปรียบเทียบที่จะนำไปสู่ การออกแบบให้เหมาะสมทางด้านสภาพสิ่งแวดล้อม

3) ในระดับจังหวัด ด้านนโยบาย ศึกษาถึงแผนพัฒนาต่าง ๆ ของจังหวัดที่มีผลต่อการจัดทำโครงการ และแผนผังการกำหนดการใช้ที่ดิน ตามกำหนดจำ แนกประเภทของกฎกระทรวงที่ประกาศใช้ ทางด้านเศรษฐกิจ ศึกษาถึงความต่อเนื่อง ของระบบเศรษฐกิจของจังหวัดที่ส่งผลถึงโครงการ ทางสังคมศึกษาถึงสภาพของสังคม และประชากรของจังหวัด ทางด้านกายภาพ ศึกษาถึง ลักษณะการใช้ที่ดินและสภาพ แวดล้อมของระดับจังหวัด ศึกษาถึงความต้องการที่ ทำให้เกิดโครงการ

4) ระดับท้องถิ่นหรือที่ตั้งของโครงการ ทางด้านนโยบายศึกษาถึงหน่วยงานการบริการงาน ประเภทของอัตรากำลังและองค์ประกอบของ โครงการ ทางด้านเศรษฐกิจศึกษาถึงการลงทุน ผลตอบแทนของการลงทุน ตลอดจนความเป็นไปได้ของโครงการ ทางด้านสังคมศึกษาถึงพฤติกรรม กิจกรรมและ ประเภทของผู้ใช้ โครงการ ทางด้านกายภาพ ศึกษาถึงความต้องการของ โครงการทางด้านพื้นที่ใช้ สอย การใช้ที่ดินและพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่ผลต่อ โครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.2 ขอบเขตของการออกแบบ

นำเอาเหตุผลทางด้านนโยบายเศรษฐกิจสังคม และกายภาพ อันเป็นเหตุให้เกิดเกิดโครงการ มาประกอบในการพิจารณาการออกแบบพื้นที่ใช้ สอยของ โครงการ โดยประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน คือ

- 1) ส่วนโรงแรม
- 2) ส่วนกีฬาและสันทนาการ

1.7 วิธีการดำเนินงานวิทยานิพนธ์

เริ่มตั้งแต่การเสนอหัวข้อเรื่อง การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์การสังเคราะห์สรุปผล และการนำเสนอ เพื่อกำหนดรูปแบบและแนวทางที่เหมาะสม แนวความคิดในการออกแบบ โดยมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.7.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการรวบรวมข้อมูลโดย

- เก็บรวบรวมข้อมูลขั้นปฐมภูมิ จากการสังเกต การสัมภาษณ์การสอบถาม
- เก็บรวบรวมข้อมูลขั้นทุติยภูมิ จากเอกสาร รายงานของทางราชการ ข้อมูลสถิติ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยแบ่งข้อมูลออกได้ดังนี้

1) ข้อมูลทางด้านนโยบาย

1.1 นโยบายระดับประเทศได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ 7

1.2 นโยบายระดับภาค ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่นหรือที่ตั้งโครงการ

1.3 นโยบายการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจัดตั้ง "โครงการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวภายในประเทศ"

1.4 นโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดพะเยา

2) ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ

2.1 ศึกษาสภาพเศรษฐกิจของระดับประเทศ ภาค จังหวัดและชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้วยวิธีการใดๆ
2.2 ศึกษาสภาพเศรษฐกิจที่แปรเปลี่ยนในฉบับพลัน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อโครงการ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.3 ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ ลักษณะการลงทุนและผลตอบแทน
- 2.4 ศึกษาเรื่องการใช้จ่าย และการหารายได้จากโครงการที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน

เคียงกัน

3) ข้อมูลทางด้านสังคม

- 3.1 ศึกษาถึงสภาพของสังคม การปกครอง การศึกษา ศาสนา ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณี และศิลปวัฒนธรรม
- 3.2 ศึกษาจำนวนการเพิ่ม-การลดของนักท่องเที่ยว
- 3.3 ศึกษาถึงการให้ความช่วยเหลือจากทางราชการ ด้านการสนับสนุนให้มีกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว
- 3.4 ศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ
- 3.5 ศึกษาพฤติกรรม ความต้องการของชุมชน ทั้งในระดับภาคจังหวัดและระดับประเทศ
- 3.6 ศึกษาคุณภาพชีวิตที่มีต่อส่วนรวม อันเป็นผลมาจากการทำโครงการ

4) ข้อมูลทางด้านกายภาพและเทคนิค

- 4.1 ศึกษาลักษณะภูมิประเทศ สภาพภูมิศาสตร์ และสภาพแวดล้อมในระดับประเทศ ระดับภาค จังหวัด และท้องถิ่นหรือที่ตั้งโครงการ
- 4.2 ศึกษาลักษณะการใช้ที่ดิน
- 4.3 ศึกษาาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

1.7.2 ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล

จากการรวบรวมข้อมูลทางด้านต่าง ๆ แล้ว จึงนำมาแยกรายละเอียดเพื่อทำการวิเคราะห์ด้วยกระบวนการตัดสินใจ (DELISION MAKING PROCESS) ตามเหตุผล 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

1) ข้อมูลทางด้านนโยบาย โดยหลักการพิจารณาประกอบการวางแผนด้วยการใช้กระบวนการตัดสินใจ เหตุผลหรือหลักการจากการแก้ปัญหา (SOLUTION) โดยคำนึงถึงเป้าหมายที่นโยบายนั้นกำหนดขึ้น รวมจนถึงนโยบายตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ซึ่งจะยกเอาเฉพาะส่วนที่มีต่อโครงการ

2) ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ พิจารณาค่าสถิติ และแนวโน้มทางการขยายตัวของตลาดแรงงาน ที่ศึกษาที่สอดคล้องและเกี่ยวเนื่องกับความ รับ ผิดชอบของโครงการ หรือไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาวะทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อโครงการ โดยใช้ การคำนวณและการแปลค่าสถิติ วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการ โดยการคำนวณจากข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้อง

3) ข้อมูลทางด้านสังคม

3.1 วิเคราะห์โดยการคาดการณ์ล่วงหน้า (FORECASTING PROCESS) โดยยึดแนวทางด้านการขยายตัวตามลักษณะโครงการที่มีต่อชุมชน

3.2 พิจารณาความต้องการ (NEED) ตลอดจนแนวทางสำหรับมาตรฐานทางด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและจากสถิติ ทั้งนี้เพื่อกำหนดองค์ประกอบ (ELEMENT) พื้นที่ (AREAS) และความเป็นไปได้ของความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ (ORGANIZATION)

4) ข้อมูลทางด้านกายภาพ พิจารณาการเลือกที่ตั้งโครงการในระดับภาค ระดับจังหวัด จนถึงระดับชุมชนที่ตั้งโครงการ โดยวิธีการสร้างทางเลือก (ALTERNATIVE) และกำหนดมาตรฐานที่สำคัญของการออกแบบ โครงการ จากการ แจกแจงค่าคะแนนหรือค่าน้ำหนัก (WEIGHT) จากการจัดค่า ความสัมพันธ์ (RELATIONSHIP) ขององค์ประกอบต่าง ๆ (ELEMENT) นำ มาผูกเป็น FUNCTIONAL DIAGRAM เพื่อนำมาออกแบบโครงการ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ สำคัญ ๆ ดังนี้

- 4.1 ส่วนห้องพัก
- 4.2 ส่วนบริหาร
- 4.3 ส่วนอาหาร-เครื่องดื่ม
- 4.4 ส่วนบริการทั่วไป
- 4.5 ส่วนบริการพิเศษ
- 4.6 ส่วนเทคนิค
- 4.7 ส่วนซ่อมบำรุง
- 4.8 ส่วนร้านค้า
- 4.9 ส่วนจอดรถ

1.7.3 ขึ้นสิ่งวิเคราะห์ข้อมูล

จากการนำเอาผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุป และทำการประเมินค่าเพื่อ

เป็นแนวทางในการออกแบบโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7.4 ชั้นเสนอแนะและการออกแบบ

- 1) โปรแกรมการออกแบบ
- 2) ความคิดในการออกแบบ
- 3) ข้อกำหนด พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องในการออกแบบ
- 4) การออกแบบอาคาร และสภาพแวดล้อม การกำเนิดกิจกรรมภายในโครงการ เพื่อให้ทราบถึงองค์ประกอบหลักของโครงการ

1.7.5 ชั้นนำเสนอ

1) ภาคข้อมูลและบทวิจารณ์

2) ขบวนการออกแบบและวิธีการดำเนินการของโครงการ

2.1 แผนภูมิ

2.2 ภาพถ่าย

2.3 ตารางของค่าความสัมพันธ์

3) แบบทางสถาปัตยกรรม

3.1 ผังบริเวณ

3.2 แปลนอาคาร

3.3 รูปด้านอาคาร

3.4 รูปตัดอาคาร

3.5 ทรรศน์ภาพภายใน-ภายนอกอาคาร

3.6 หุ่นจำลอง

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์

1.8.1 ด้านนโยบายสามารถหาแนวทางตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ตามแผนพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 และนโยบายหลักของการ ท่อง เทียบ แห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8.2 ด้านเศรษฐกิจ ได้ทราบถึงระบบเศรษฐกิจในระดับกว้าง ซึ่งมีผลต่อเนื่องลงมาถึงระบบเศรษฐกิจในระดับต่ำ หลังจากจัดตั้งโครงการแล้ว สามารถช่วยยกระดับฐานะของจังหวัดขกระดับเศรษฐกิจและรายได้ของประชาชนในท้องถิ่นได้ดีขึ้น

1.8.3 ด้านสังคม ได้ทราบถึงระบบของสังคมโดยรวม ว่ามีส่วนเกี่ยวเนื่องอย่างไรในแง่ของการปกครอง การศึกษา ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี และ ศิลปวัฒนธรรม

1.8.4 ด้านสภาพ กำหนดแนวทางส่งเสริมการใช้ที่ดินได้อย่างเหมาะสมและสร้างภูมิทัศน์ที่ดีของชุมชน โดยเฉพาะบริเวณที่ตั้งโครงการและสภาพ แวดล้อมที่ ใกล้เคียงตลอดจนถึงการศึกษาการใช้ที่ดิน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการ พัฒนาและได้รู้ถึงทฤษฎีกรรมวิธีในการนำมาใช้

1.9 แหล่งข้อมูล

1.9.1 ประเภทเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 1) งานวิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการ
- 2) แผนพัฒนา จังหวัดพะเยา
- 3) พังเมืองรวม จังหวัดพะเยา
- 4) เอกสารทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เอกสารทางราชการที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

1.9.2 หน่วยงานที่สามารถค้นคว้าหาข้อมูลได้

- 1) สำนักผังเมือง
- 2) สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- 3) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- 4) ศูนย์บริการการท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่-เชียงราย
- 5) เทศบาลเมือง-ศาลากลาง จังหวัดพะเยา
- 6) ห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.10 ระยะเวลาในการศึกษา

จากแผนการดำเนินการศึกษา สามารถกำหนดระยะเวลาการทำงาน
ได้ดังนี้

โครงการ	2535				2536			
	ธ.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.
1. การศึกษาและรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น	■	■						
2. การศึกษา นโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ		■	■	■	■			
3. การวิเคราะห์ข้อมูล นโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ.					■	■		
4. การวิเคราะห์ข้อมูล ทางสถาปัตยกรรม.						■	■	
5. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเทคนิค						■	■	
6. ระยะเวลาดำเนินงาน						■	■	■
7. กระบวนการออกแบบ						■	■	
8. ขึ้นนำเสนอ.								■

แผนภูมิที่ 1

แสดง : ระยะเวลาในการศึกษา

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูลด้านนโยบายเศรษฐกิจสังคมสภาพระดับประเทศและภาคเหนือ
และอาคารตัวอย่าง

2.1 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นทางด้านนโยบาย

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7
(พ.ศ. 2535 - 2539)

(1) ภาพรวมเศรษฐกิจและสังคมไทยในช่วงแผน ฯ 7

- อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงมาก เฉลี่ย 2530 - 2532 มีอัตราสูงเฉลี่ยร้อยละ 11.7
- มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะโครงสร้างการผลิต และการค้าเป็นการผลิตเพื่อส่งออก มีการขยายตัวทางอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว
- ฐานะการเงินการคลังของประเทศมั่นคง
- มีการเปลี่ยนโครงสร้างสังคมจาก "ชนบท" สู่ "เมือง"
- มีข้อจำกัดด้านปัจจัยการผลิต กำลังคนและบริการ
- มีปัญหาการกระจายรายได้และความเจริญไปสู่ภูมิภาคและชนบท
- อัตราเงินเฟ้อและค่าครองชีพมีแนวโน้มสูง
- ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(2) วัตถุประสงค์ของแผน ฯ 7

1. รักษาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ
2. กระจายรายได้และการกระจายการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคให้มากยิ่งขึ้น
3. การพัฒนาคุณภาพ รักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

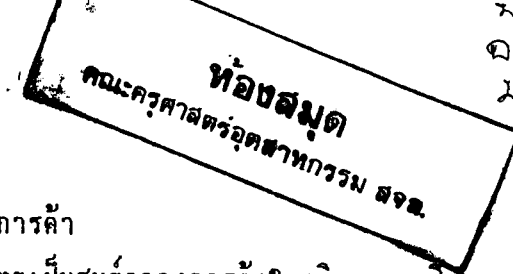
(3) เป้าหมาย

1. เป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
 - ให้เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 9 ต่อปี
 - รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น 75,000 บาท ในปีสุดท้ายของแผน
2. เป้าหมายการเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ
 - เงินเฟ้อไม่ให้เกินร้อยละ 5.5 ต่อปี
 - ขาดดุลการค้าเฉลี่ยไม่เกิน ร้อยละ 7 ของผลิตรวม ภายในประเทศ
 - คุ้มนักเงินสะพัดเข้าสู่ดุลในปีสุดท้ายของแผน ๓ 7
3. เป้าหมายการกระจายรายได้
 - เพิ่มรายได้ของเกษตรกรรชากรจนโดยกำหนดกลุ่มเป้าหมาย
 - ลดความเหลื่อมล้ำของรายได้ของประชากรระหว่างภูมิภาค และ ระหว่างประเทศ
 - กระจายการถือครองสินทรัพย์และจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย
 - ลดจำนวนคนยากจนให้คนที่อยู่ในความยากจนเหลือต่ำกว่า 20% ใน ปี 2539
4. เป้าหมายคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม
 - ลดอัตราการเพิ่มประชากรให้เหลือร้อยละ 1.2 ในปี 2529
 - เพิ่มอัตราการเรียนต่อเข้าสู่ระดับมัธยมศึกษาเป็นร้อยละ 60 ในปี 2539
 - ลดปริมาณมลพิษ ตลอดจนความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติให้อยู่ในมาตรฐานที่ไม่เป็นอันตราย
 - เพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(4) แนวนโยบายในการรักษาความสามารรถเจริญเติบโต และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

1. นโยบายพัฒนาการเกษตร
 - เพิ่มผลผลิตและอัตราการขยายตัว
2. นโยบายพัฒนาอุตสาหกรรม
 - เร่งกระจายอุตสาหกรรมไปยังภูมิภาค
 - ควบคุมและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. นโยบายพัฒนาการค้า
 - ผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางการค้าในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์
 - ทบทวนกฎหมายการค้า
4. นโยบายพัฒนาบริการ
 - ให้ไทยเป็นศูนย์กลางท่องเที่ยว
 - พัฒนาธุรกิจประกันภัย
5. นโยบายพัฒนาบริการขั้นพื้นฐาน
6. นโยบายพัฒนาพลังงาน
 - จัดหา
 - ให้ตัวอย่างมีประสิทธิภาพ
 - พัฒนาพลังงานแหล่งภูมิภาค
7. นโยบายพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
8. นโยบายพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจใหม่
 - จัดระเบียบการใช้ที่ดิน
 - เตรียมกำลังคนและบริการขั้นพื้นฐาน
 - กำหนดองค์การในการพัฒนา
9. นโยบายพัฒนาการเงิน การคลัง และตลาดทุน การกระจายรายได้

(5) ทิศทางและแนวนโยบาย "การกระจายรายได้"

1. นโยบายการคลังที่จะนำไปสู่การกระจายรายได้ให้ดีขึ้น
2. นโยบายการเงินและการพัฒนาตลาดทุน
3. นโยบายกระจายการถือครองทรัพย์สิน
4. นโยบายพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์
5. นโยบายการปรับปรุงระบบการผลิต การตลาด และระดับราคา
6. กระจายบริการพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมชนบท
7. นโยบายแก้ปัญหา "ความยากจนในชนบท"
8. เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรประชาชนในระดับตำบล และหมู่บ้าน
9. นโยบายแก้ปัญหาความยากจนใน "เขตเมือง"

(6) ทิศทางการพัฒนาประเทศ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ในทิศทางที่สำคัญดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาก่อนนำออกจำหน่ายเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๑๑ ๐๑๐๗๕๘

1. มุ่ง "การเพิ่มขีดความสามารถ" ของประชาชนทุกกลุ่มที่มีศักยภาพที่จะปรับใจให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ
2. เพิ่มบทบาท "องค์กรทางสังคม" ต่าง ๆ รวมทั้งสถาบันครอบครัวองค์กรชุมชน องค์กรภาคเอกชน ฯลฯ
3. มุ่งปรับปรุงตัวบทกฎหมายและระเบียบการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิตสิ่งแวดล้อม และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
4. กวดขันให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
5. มุ่งปฏิรูประบบ และองค์กร การบริหารงาน

(7) **แนวนโยบายการพัฒนาประเทศ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญดังนี้**

1. แนวนโยบายการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
2. แนวนโยบายการสาธารณสุขเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
3. แนวนโยบายการพัฒนาสังคม จิตใจ และวัฒนธรรม
4. แนวนโยบายการพัฒนาสิ่งแวดล้อม
5. แนวนโยบายการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ

(8) **ด้านการท่องเที่ยว**

1. กระจายการลงทุน การจ้างงาน และรายได้ของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ออกสู่ภูมิภาค เพื่อเสริมสร้างงานและรายได้ให้แก่คนในชนบทมากขึ้น โดยสนับสนุนการลงทุนของภาคเอกชนในธุรกิจการท่องเที่ยวประเภทใหม่ ๆ การพัฒนาระบบการพื้นฐานที่จำเป็น การร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ด้านการส่งเสริมการตลาดไปสู่กลุ่มเป้าหมายใหม่ ๆ รวมทั้งพัฒนาบุคลากรในภูมิภาคในกิจกรรมท่องเที่ยวต่างๆ รองรับการลงทุนด้วย
2. กำหนดมาตรการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวในต่างจังหวัด ให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น เพื่อจูงใจให้มีการขยายการท่องเที่ยวไปสู่ส่วนภูมิภาคเพิ่มขึ้นตาม
3. กำหนดการใช้พื้นที่ของรัฐ เพื่อประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากร

2.2 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นทางด้านเศรษฐกิจ

2.2.1 การศึกษาข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจระดับประเทศ

2.2.1.1. สภาพเศรษฐกิจทั่วไป

จากการประกาศใช้แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 1-5 ได้ช่วยยกระดับฐานะ ทางด้าน เศรษฐกิจให้สูงขึ้น มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากกว่าร้อยละ 7 ใน ช่วงของแผน พัฒนา ฯ ฉบับที่ 1-4 พอถึงช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 5 การขยาย ทาง เศรษฐกิจมีเพียงร้อยละ 5.3 ต่อปี จากที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ร้อยละ 6.6 ต่อปี ซึ่ง นับว่าต่ำกว่าเป้าหมาย อันเนื่อง จากภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศ ในด้านของ ราคาน้ำมันและดอกเบี้ยในตลาดโลกที่ลดลงใน ช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534)

ระหว่างปี 2530-2533 ปรากฏว่า อัตราการขยายตัว ทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นใน อัตราสูงกว่าเป้าหมายที่วางไว้ถึง 2 เท่า คือมีอัตราการขยายตัวในอัตรา ร้อยละ 11.7 ต่อปี จากที่ตั้งเป้าหมายไว้เพียงร้อยละ 5 ต่อปี ซึ่งนับว่า เป็นอัตราการขยายตัวที่สูงที่สุดในภูมิภาค เอเชีย เป็นผลสืบเนื่องมาจากกรขยายตัว ของการลงทุนการส่งออก และการขยายตัวของกำลังซื้อภายใน

2.2.1.2. โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์รวมประเทศ จากการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานในปี 2531 มูลค่าเท่ากับ 1,506,977 ล้านบาท เมื่อดูทางด้านอุตสาหกรรมหลักของประเทศ แยกออกเป็นผลิตภัณฑ์ทาง ด้านต่าง ๆ คือ การเกษตร 16.90% อุตสาหกรรม 23.31% ค้าส่งและค้าปลีก 17.14% บริ การ 13.56% และอื่น ๆ 29.09% ทาง ด้านการกลุ่กรรมหลักแยกออกตามสาขาได้ดังนี้ ข้าว เปลือก 31.82% ผลไม้ 10.08% พืชผัก 8.81% ขางพารา 8.40% และอื่น 7.90% และมี มูลค่าผลิตภัณฑ์ประเทศ เฉลี่ยต่อบุคคล เท่ากับ 27,632 บาท

จากตารางที่ 2.1 เมื่อเปรียบเทียบร้อยละประชากรผลิตภัณฑ์ ภาคของภาค ต่าง ๆ ภาคที่มีค่าร้อยละ ของผลิตภัณฑ์ภาคสูงกว่าค่าร้อยละของประ ชากรย่อมแสดงถึงความ ได้เปรียบในการพัฒนา จากการเปรียบเทียบภาคที่มีความได้ เปรียบคือ กรุงเทพ ฯ และ ปริมณฑล ภาคตะวันออก รองลงมาได้แก่ภาคตะวันตก และภาคกลาง ที่มีค่าใกล้เคียงกัน ส่วนภาคที่มีความแตกต่างกันมาก หรือมีระบบ การพัฒนาต่ำก็คือภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับ

ตารางที่ 2.1 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างอัตราร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์
ภาคกับประชากร ในปี 2531

พื้นที่	มูลค่าผลิตภัณฑ์ : (ล้านบาท)	ร้อยละ	ประชากร : (ล้านคน)	ร้อยละ	อันดับ
ทั่วราชอาณาจักร	1,506,976	100	54,538	100	-
กทม. และปริมณฑล	754,650	50.08	8,671	15.90	1
ภาคตะวันออก	117,717	7.81	3,284	6.02	2
ภาคตะวันตก	72,132	4.79	3,206	5.88	4
ภาคกลาง	64,984	4.31	2,662	4.88	3
ภาคเหนือ	171,797	11.40	10,634	19.50	6
ภาคต่อ.เฉียงเหนือ	179,499	11.91	18,908	34.67	7
ภาคใต้	146,196	9.70	7,173	13.18	5

ที่มา: กองบัญชาการประชาชาติ, ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด

2.2.1.3 ผลิตภัณฑ์ประเทศเฉลี่ยต่อบุคคล

ซึ่งก็คือรายได้เฉลี่ยต่อบุคคล ตารางที่ 2.2 รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล ของประเทศมีค่าเท่ากับ 27,632 บาท ภาคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลสูงกว่าค่าเฉลี่ยคือ กรุงเทพฯ และปริมณฑล เท่ากับ 87,032 บาท รองลงมาคือภาคตะวันออกเท่ากับ 35,846 บาท ส่วนที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยคือ ภาคตะวันตกภาคตะวันตกเท่ากับ 22,499 บาท ภาคกลางเท่ากับ 24,412 บาท ภาคใต้เท่ากับ 20,381 บาท ภาคเหนือเท่ากับ 16,155 บาทและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่ำที่สุดเท่ากับ 9,493 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 2.2 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค ปี 2531
(หน่วย : ล้านบาท)

	กทมา.	ตะวันออก	ตะวันตก	กลาง	เหนือ	ต.เฉียงเหนือ	ใต้	รวม
การเกษตร	23.599	21.898	21.116	14.311	58.792	52.280	53.387	250.384
เหมืองแร่ / ย่อยหิน	4.579	9.115	4.541	8.452	12.601	3.653	4.648	47.657
อุตสาหกรรม	291.010	25.833	9.429	11.232	12.333	15.931	7.558	373.325
ก่อสร้าง	39.517	3.656	4.049	3.235	11.500	13.839	8.994	8.479
โรงไฟฟ้า/ประปา	18.699	2.761	1.812	2.205	3.041	3.103	2.691	23.314
คมนาคม/ขนส่ง	62.135	7.395	5.155	3.483	9.100	9.598	9.829	106.696
ค้าส่ง/ค้าปลีก	133.482	19.017	11.053	8.268	19.917	21.380	26.961	240.080
ธนาคาร/ ประกันภัย	43.332	3.396	2.269	1.666	5.358	4.889	4.066	64.979
ที่อยู่อาศัย	16.502	3.349	2.998	2.565	8.732	13.474	5.075	52.697
บริหารราชการ บริการ	17.004	3.698	3.262	3.613	9.205	12.908	6.706	56.397
	104.791	17.556	6.446	5.952	21.216	23.412	16.282	195.655
ผลิตภัณฑ์ภาค	754.650	117.717	72.132	64.984	171.797	179.499	146.196	1.506.976
ผลิตภัณฑ์ภาค/ คน (บาท)	87.032	35.846	22.499	24412	16.155	9.493	20.381	27.632
ประชากร (ล้านคน)	8.671	3.284	3.206	2.662	10.634	18.908	7.173	54.538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1.4 สภาพการท่องเที่ยวโดยทั่วไป

แนวโน้มภาวะการลงทุนของไทยในปี 2534 คาดว่ายังคงขยายตัว อยู่โดยส่วนใหญ่จะเป็นการลงทุนในโครงการที่ต่อเนื่อง และการลงทุนในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของรัฐบาลตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 แต่สำหรับโครงการใหม่ ๆ โดยเฉพาะโครงการของภาคเอกชนนั้น คาดว่าจะชะลอตัวลง ซึ่ง ทางคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ประมาณว่า ในปี 2534 จะมีผู้มาขอรับ การส่งเสริมประมาณ 800 ราย ทั้งนี้เพื่อเป็นผลมาจากวิกฤตการณ์น้ำมันและภาวะ การเงินที่ค่อนข้างจะตึงตัวในช่วงปี ทำให้นักลงทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศชะ ลอการลงทุนเพื่อรอดสถานการณ์ นอกจากนี้ภาวะการซื้อขาดหลักทรัพย์ยังไม่ กระเตื้องขึ้นมากนัก รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยยังคงอยู่ในอัตราที่สูง แม้จะโน้มลดลงก็ตาม ส่งผลให้ภาวะการลงทุนมีแนวโน้มลดลงแล้วก็ตาม ส่งผลให้ภาวะการลงทุนมีแนว โน้มที่จะขยายตัวใน อัตราที่ต่ำลงเมื่อเทียบกับเมื่อ 2-3 ปีที่ผ่านมา

จากแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 5 ได้มีการตั้งเป้าหมายจำนวนนักท่องเที่ยว ระหว่างประเทศจะเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 8.4 ต่อปี จนมาถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (ปี 2530-2534) ได้มีการตั้งเป้าหมายว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะสูงขึ้นในอัตราร้อยละ 6.5 ต่อปี จากตารางที่ 2.6 ในปี 2530 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาในประ เทศถึง 3,482,958 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2529 ร้อยละ 23.59 มีรายได้จากการ ท่องเที่ยว 50,024 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อย ละ 34 และจำนวนนักท่องเที่ยวยังคงเพิ่ม ขึ้นจนถึงปี 2534 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 5,086,899 ล้านคน เพิ่มขึ้นในอัตราที่ ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 4 อันเป็นผลกระทบมาจากสงครามอ่าวเปอร์เซีย มีรายได้ จากการท่องเที่ยวลดลง

ตารางที่ 2.3 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยและรายได้จากการท่องเที่ยว 2525 - 2534

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	เพิ่ม-ลด (%)	ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย (วัน)	รายได้จากการท่องเที่ยว (บาท/คน/วัน)	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)
2528	2,438,270	3.90	5.58	31,768	2,334.92
2529	2,818,092	15.58	5.93	37,321	2,333.28
2530	3,428,958	23.59	6.06	50,024	2,370.04
2531	4,230,737	21.47	7.36	78,859	2,532.54
2532	4,809,508	13.68	7.63	96,385	2,626.56
2533	5,298,860	10.17	7.06	110,572	2,955.68
2534	5,086,899	-4.00	7.09	100,004	2,772.82

ที่มา : กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

2.3 การศึกษาและรวบรวมข้อมูลทางด้านสังคม

2.3.1 การศึกษาข้อมูลทางด้านสังคมระดับประเทศ

2.3.1.1 ประชากรระดับประเทศ

ประชากรของประเทศไทยในปัจจุบันมีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 60 ล้านคน มีอัตราการเพิ่มของประชากร ร้อยละ 1.8 ตามเป้าหมายประชากร ใน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 ซึ่งลดอัตราการเพิ่มประชากรจากประมาณร้อยละ 1.7 ในปี 2529 ให้เหลือ 1.3 ในปีสิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ 6 โดยคาดว่าจะมีประชากรประมาณ 5.7 ล้านคน ในปี 2534 อัตราเกิดประมาณ 19.1 ต่อประชากร 1,000 คน และอัตราตายประมาณ 5.7 ต่อ ประชากร 1,000 คน สัดส่วนวัยเด็กลดลงในขณะที่ประชากรวัยทำงานและผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้น คาดว่าสิ้นปี 2534 จะมีประชากรประมาณ 63.3 ล้านคน และสัดส่วน ของวัยเด็กจะลดลงเหลือร้อยละ 28 ผู้สูงอายุเพิ่ม เป็นร้อยละ 8 ที่เหลือร้อยละ 66 จะเป็นประชากรวัยแรงงาน ส่วนเป้าหมายอัตราการเพิ่มประชากรในแผนพัฒนา

เอกสารนี้ เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2534

ภาคเหนือ

จังหวัด	รวม	ชาย	หญิง
1. อุทัยธานี	307,798	153,317	154,481
2. นครสวรรค์	1,091,807	543,429	548,378
3. กำแพงเพชร	676,902	336,612	340,290
4. ตาก	358,474	180,963	177,511
5. สุโขทัย	595,946	292,522	303,424
6. พิษณุโลก	795,187	395,768	399,419
7. พิจิตร	560,275	274,890	285,385
8. เพชรบูรณ์	963,888	484,879	479,009
9. อุตรดิตถ์	462,151	232,262	230,889
10. แพร่	494,078	246,734	247,344
11. น่าน	455,155	231,447	223,708
12. ลำปาง	777,834	388,930	388,904
13. พะเยา	506,953	254,677	252,278
14. เชียงราย	1,048,299	527,703	520,596
15. ลำพูน	417,980	209,572	208,408
16. เชียงใหม่	1,386,024	698,458	687,566
17. แม่ฮ่องสอน	175,987	90,569	85,418
รวม	11,075,738	5,542,732	5,533,006

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2534

ภาคกลาง

จังหวัด	รวม	ชาย	หญิง
1. กรุงเทพมหานคร	5,620,591	2,799,941	2,820,650
2. นนทบุรี	703,187	348,535	354,652
3. ปทุมธานี	465,968	231,236	234,732
4. นครนายก	230,227	114,938	115,289
5. ปราชินบุรี	887,870	449,458	438,412
6. ฉะเชิงเทรา	589,829	291,784	298,045
7. อโยธยา	691,075	336,165	354,910
8. ลพบุรี	753,610	379,498	374,114
9. สระบุรี	539,998	268,516	271,482
10. สิงห์บุรี	231,361	112,623	118,738
11. อ่างทอง	280,550	135,032	145,518
12. ชัยนาท	357,712	174,547	183,165
13. สมุทรปราการ	882,164	447,853	434,311
14. สมุทรสาคร	365,274	181,847	183,427
15. สมุทรสงคราม	206,151	100,778	105,373
16. นครปฐม	664,130	325,371	338,819
17. สุพรรณบุรี	833,616	409,716	423,900
18. ราชบุรี	727,397	361,848	365,549
19. กาญจนบุรี	708,547	361,320	347,227
20. เพชรบุรี	430,725	213,288	217,437
21. ประจวบคีรีขันธ์	430,487	218,633	211,854
รวม	16,600,529	8,262,925	8,337,604

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2534

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและตั้งอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคใต้

จังหวัด	รวม	ชาย	หญิง
1. ชุมพร	402,623	203,436	199,187
2. ระนอง	120,854	62,489	58,365
3. สุราษฎร์ธานี	751,219	371,520	379,699
4. พังงา	214,960	109,010	105,950
5. ภูเก็ต	174,744	86,307	88,437
6. กระบี่	303,735	155,070	148,665
7. นครศรีธรรมราช	1,436,813	716,488	720,325
8. ตรัง	526,723	265,604	261,119
9. พัทลุง	465,625	227,928	237,697
10. สงขลา	1,097,171	549,340	547,831
11. สตูล	228,732	115,274	111,458
12. ปัตตานี	545,988	268,208	277,780
13. ยะลา	362,621	184,323	178,298
14. นราธิวาส	577,924	289,946	287,978
รวม	7,207,732	3,604,943	3,602,789

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2534

ภาคอีสาน

จังหวัด	รวม	ชาย	หญิง
1. กาฬสินธุ์	905,830	451,349	454,481
2. ขอนแก่น	1,694,479	848,743	845,736
3. ชัยภูมิ	1,073,212	537,054	536,158
4. หนองคาย	891,612	448,747	442,865
5. นครพนม	644,021	321,149	322,872
6. บุรีรัมย์	1,458,873	729,997	728,876
7. มหาสารคาม	909,429	457,726	451,703
8. ยโสธร	532,960	264,672	268,288
9. ศรีสะเกษ	1,358,104	678,513	679,591
10. สกลนคร	988,246	499,161	494,085
11. นครราชสีมา	2,404,432	1,202,125	1,202,309
12. เลย	559,034	285,020	274,014
13. ร้อยเอ็ด	1,241,171	619,017	622,154
14. สุรินทร์	1,293,678	647,569	646,109
15. อุดรธานี	1,835,196	912,988	922,208
16. อุบลราชธานี	1,961,029	981,014	980,015
17. มุกดาหาร	293,174	142,939	150,235
รวม	20,044,482	10,022,783	10,021,699

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2534

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัด	รวม	ชาย	หญิง
1. ชลบุรี	924,992	467,345	457,647
2. ระยอง	459,840	233,680	226,160
3. จันทบุรี	446,278	225,674	220,604
4. ตราด	201,441	103,022	98,419
รวม	2,032,551	1,029,721	1,002,830

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2534

ตารางที่ 2.5 จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน (พันคน)

ตัวชี้วัด	2531(1)	2532(2)
ผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม	30,512.2	31,209.5
กำลังแรงงานปัจจุบัน	30,393.2	31,048.8
ผู้มีงานทำ	29,464.0	30,615.6
ผู้ไม่มีงานทำ	929.2	433.1
กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	118.9	160.6
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	10,130.7	7,932.8
ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 11 ปีในปี 31,ต่ำกว่า 13 ปีในปี 32	13,956.4	16,375.9

ที่มา : รายงานผลการสำรวจแรงงาน ที่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2532

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 นั้น กำหนดอัตราการเพิ่มประชากรให้เหลือ ร้อยละ 1.2 ในปี 2539 (ดูตารางที่)

2.3.2 ขนบธรรมเนียมประเพณีและศาสนา

1) ขนบธรรมเนียมประเพณี

คนไทยมีความยึดมั่นในสถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การแสดงออกของคนในชาติและประเพณีเกี่ยวกับบุคคลทั่วไป มีความสมัครสมานสามัคคี ร่วมใจในการประกอบอาชีพ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความนับถือยกย่องกันและกันใน ชุมชน ศาสนาก็เป็นส่วนหนึ่งที่มีความผูกพันกับการดำรงชีวิตของประชาชนในสังคม ไทยเป็นอย่างมาก ดังเช่น การทำบุญในเทศกาลต่าง ๆ มีประเพณีอันสำคัญทาง ศาสนา อันเกี่ยวข้องกับวันที่สำคัญ ๆ เช่น วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา ฯลฯ

ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยบางอย่าง ได้มีการกำหนดรูปแบบของสิ่ง คมให้มีลักษณะเฉพาะของตนเอง มีความเป็นเอกลักษณ์ของไทย ดังเช่น การยกย่อง ผู้ใหญ่ กตัญญูรู้คุณ การโอบอ้อมอารี การทำบุญตั้งที่กล่าวข้างต้น การสร้างวัดและ การทำบุญให้ทาน

2) ศาสนา

จำนวนผู้นับถือศาสนา จำแนกตามศาสนาต่าง ๆ ในปี 2532 มีจำนวนผู้นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.87 ของจำนวนประชากรทั่วประเทศ รองลงมาคือ ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 3.9 ศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 0.005 นอกจากนี้เป็นศาสนาพราหมณ์ ฮินดู และซิกข์ ซึ่งมีผู้นับถือน้อยมาก (ดู จากตารางที่)

ตารางที่ 2.6 แสดงจำนวนศาสนสถาน จำแนกตามราชอาณาจักร พ.ศ. 2533

ประเภท	พุทธ	อิสลาม	คริสต์	พราหมณ์ (ฮินดูและซิกข์)
รวมทั้งประเทศ	28,764	2,602	1,025	21
กทม. และปริมณฑล	890	213	99	7
ภาคกลาง	2,286	58	55	-
ภาคเหนือ	7,044	20	321	4
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	13,225	4	327	5
ภาคตะวันตก	1,820	22	72	-
ภาคใต้	1,957	2,176	89	4
ภาคตะวันออก	1,710	109	81	1

ที่มา : กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

ตารางที่ 2.7 แสดงจำนวนศาสนิกชนที่นับถือศาสนาต่าง ๆ ปี พ.ศ. 2533

ศาสนิกชน	จำนวน/คน
พุทธศาสนิกชน	53,403,919
อิสลามิกชน	2,252,427
คริสต์ศาสนิกชน	299,069
พราหมณ์ ฮินดู ซิกข์	3,606
อื่น ๆ	65,728
ไม่ระบุ	278,493

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 การศึกษา

การศึกษาระดับประเทศ

สภาพทางการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา มีจำนวนโรงเรียนและสถานการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา ในปีการศึกษา 2528 ทั้งหมด 41,059 โรงเรียน จำนวนโรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2527 และ 2528 จำนวน 35,654 โรงเรียน และ 38,408 โรงเรียนตามลำดับ จำนวนโรงเรียนในสังกัด สำนักงาน คณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติมากที่สุด

ทั้งปีการศึกษา 2527 และ 2528 ซึ่งมีจำนวน 30,587 โรงเรียน และ 31,580 โรงเรียนตามลำดับ โรงเรียนเอกชนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการมี ทั้งหมด 2,853 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2527 เป็นโรงเรียนสามัญศึกษา 2,472 โรงเรียน โรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา 381 โรงเรียน มีการศึกษา 2528 มีโรงเรียนเอกชนจำนวน 2,896 โรงเรียน โรงเรียนประเภทสามัญศึกษา 2,502 โรงเรียน ประเภทอาชีวศึกษา 394 โรงเรียน โรงเรียนในสังกัดกระทรวงมหาดไทยมี 4,100 โรงเรียน ปีการศึกษา 2527 และ เพิ่มขึ้น 4,610 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2528 โรงเรียนและสถาบันการศึกษาในสังกัด ทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2527 และ 2528 มีจำนวน 39 แห่ง และ 41 แห่ง ตามลำดับ มหาวิทยาลัยของรัฐมีจำนวน 14 แห่ง ทั้งปีการศึกษา 2527 และ 2528 มหาวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2527 มี 15 แห่ง เพิ่มขึ้น 17 แห่ง ในปีการศึกษา 2528 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย มี 10 แห่ง

2.3.4 การปกครองระดับประเทศ

ประเทศไทย แบ่งการปกครองออกเป็น 6 ภาค รวม 73 จังหวัด ซึ่งประกอบด้วย ภาคกลาง 10 จังหวัด, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 17 จังหวัด, ภาคเหนือ 17 จังหวัด, ภาคตะวันตก 8 จังหวัด และภาคใต้ 14 จังหวัด แต่จะเห็น ได้ว่าภาคกลางมีความสำคัญมากที่สุดเพราะเป็นศูนย์รวมความจริง ๆ และเป็นที่ตั้ง ของเมืองหลวงของประเทศ (ดูภาพที่)

2.3.5 สาธารณะสุขระดับประเทศ

ในปี 2532 ประเทศไทยมีอัตราส่วนระหว่างจำนวนเตียงต่อจำนวนประชากร โดยเฉลี่ยทั่วประเทศ เตียงต่อจำนวนประชากร 622 คน(มาตราฐานองค์การอนามัยโลกกำหนด 1 เตียงต่อจำนวนประชากร 250 คน) สัดส่วน แพทย์ต่อประชากร เป็น 1 ต่อ 4,397

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.8 แสดงข้อมูลการสาธารณสุขของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2528 - 2532

รายการ	2528	2529	2530	2531	2532
จำนวนโรงพยาบาล	941	944	982	982	1,011
จำนวนเตียง	84,045	83,438	87,154	88,352	89,982
จำนวนแพทย์	8,654	9,464	9,580	11,260	12,731
จำนวนพยาบาล	38,284	40,952	45,038	51,091	57,607
จำนวนผู้ป่วยนอก	20,909,572	31,609,287	35,585,607	35,161,485	35,371,729
จำนวนผู้ป่วยใน	2,746,883	2,667,439	3,081,682	2,908,826	2,994,367

2.4 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นทางด้านกายภาพ

2.4.1 ที่ตั้งและขนาดของประเทศ

ประเทศไทยตั้งอยู่ในทวีปเอเชีย ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้เขตร้อนชื้น ระหว่างละติจูดที่ 5 องศา 37 เหนือกับ 20 องศา 27 เหนือและลองจิจูด 97 องศา 22 ตะวัน

ออก กับ 105 องศา 37 ตะวันออก

พื้นที่ ประเทศไทยมีพื้นที่โดยประมาณ 518,000 ตารางกิโลเมตร โดยมี ส่วนกว้างที่สุด 730 กม. ส่วนยาวที่สุด 1,620 กม. ส่วนที่แคบที่สุด ของประเทศอยู่ที่จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ 10.6 กม. และส่วนที่แคบที่สุด ของคอคอดกระ 64 กม.

อาณาเขต พื้นที่ประเทศไทยแบ่งออกเป็น 6 ภาค และแบ่งจังหวัดออกเป็น 73 จังหวัด โดยมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศข้างเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับประเทศพม่าและลาว
ทิศใต้	ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชาและอ่าวไทย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับประเทศพม่าและมหาสมุทรอินเดีย

2.4.2 ลักษณะภูมิประเทศไทย

โครงสร้างและลักษณะภูมิประเทศไทย แบ่งออกเป็น 5 เขตใหญ่ ๆ ดังนี้

ที่ราบลุ่มน้ำตอนล่าง แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

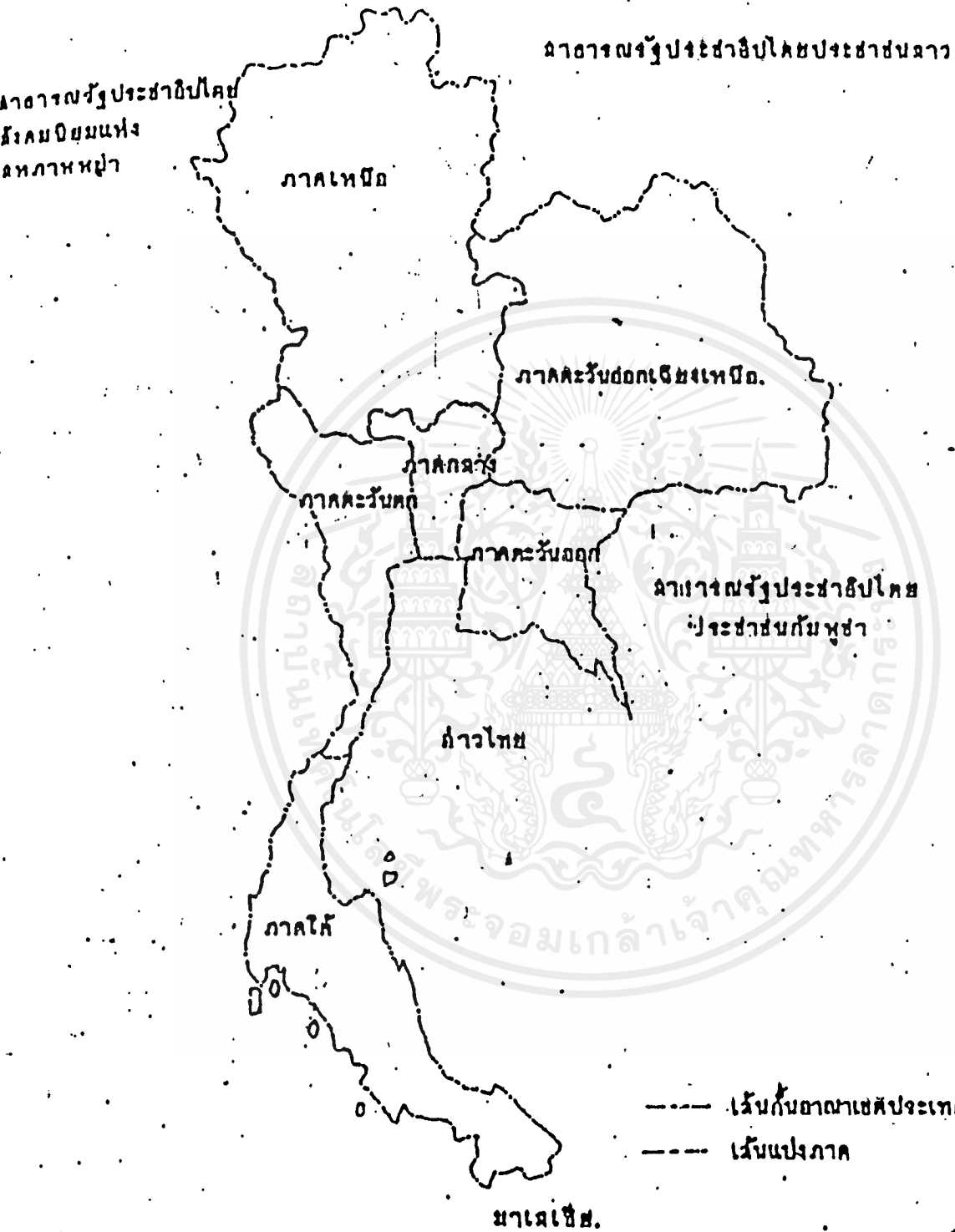
- ก. ที่ราบลุ่มตอนกลาง
- ข. ที่ราบลุ่มตอนบนและบริเวณชายฝั่งของตอนล่าง

ภายในเขตบริเวณที่ราบลุ่มนี้ ได้รับอิทธิพลจากแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งพัดพาโคลนตมมาทับถมในบริเวณนี้

บริเวณชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของอ่าวไทย

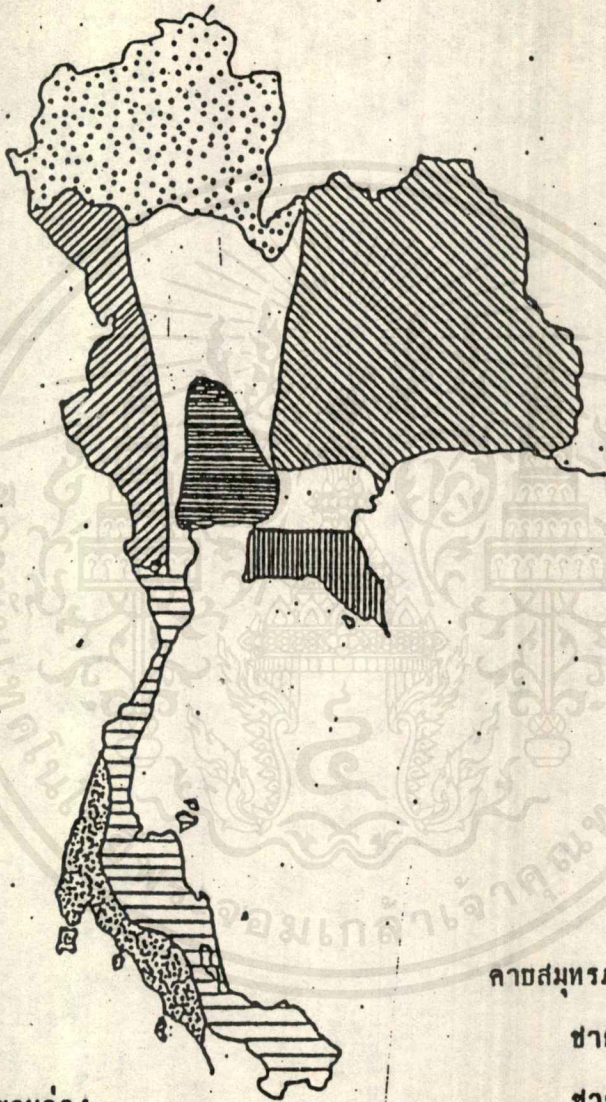
พื้นดินบริเวณนี้มีลักษณะ เป็นลูกคลื่น หรือลูกฟูกเป็นเขาเตี้ย ๆ ชายฝั่งทะเลที่มีลักษณะเว้าแหว่ง เต็มไปด้วยเกาะน้อยใหญ่ที่สูงภาคพื้นทวีป

- ก. ทิวเขาและหุบเขาทางเหนือ
- ข. ทิวเขาและหุบเขาทางตะวันตก

รูปที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้ก่อนเพื่อรอศึกษาเท่านั้น ไปลงนามใช้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แผนที่ แลแดง ที่ตั้งของประเทศไทยและภาคต่าง ๆ
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ราบภาคกลาง

ที่ราบตอนล่าง

ที่ราบตอนบนและขอบล่าง

ชายฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย

ที่ราบสูงทิวเขา

ทิวเขาและหุบเขาทางเหนือ
เทือกเขาทางตะวันตก

คาบสมุทรภาคใต้

ชายฝั่งตะวันตก

ชายฝั่งตะวันออก

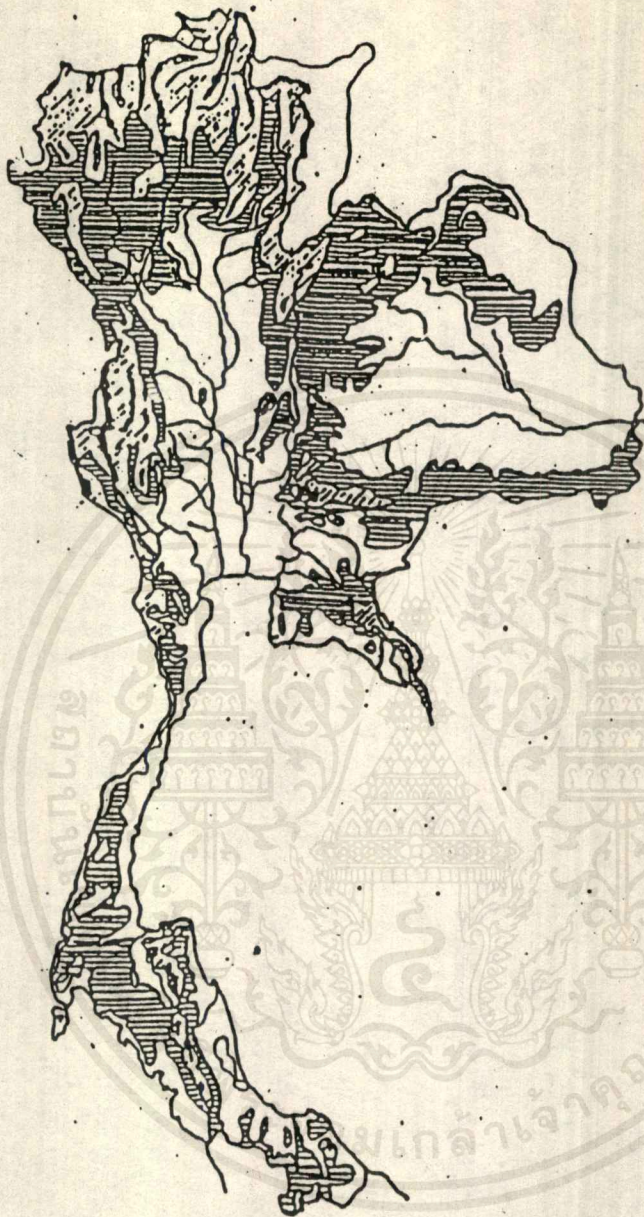
ที่ราบ(สูง)โคราช

รูปที่ 2

แผนที่ แลตจเขตโครงร่างและลักษณะภูมิประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

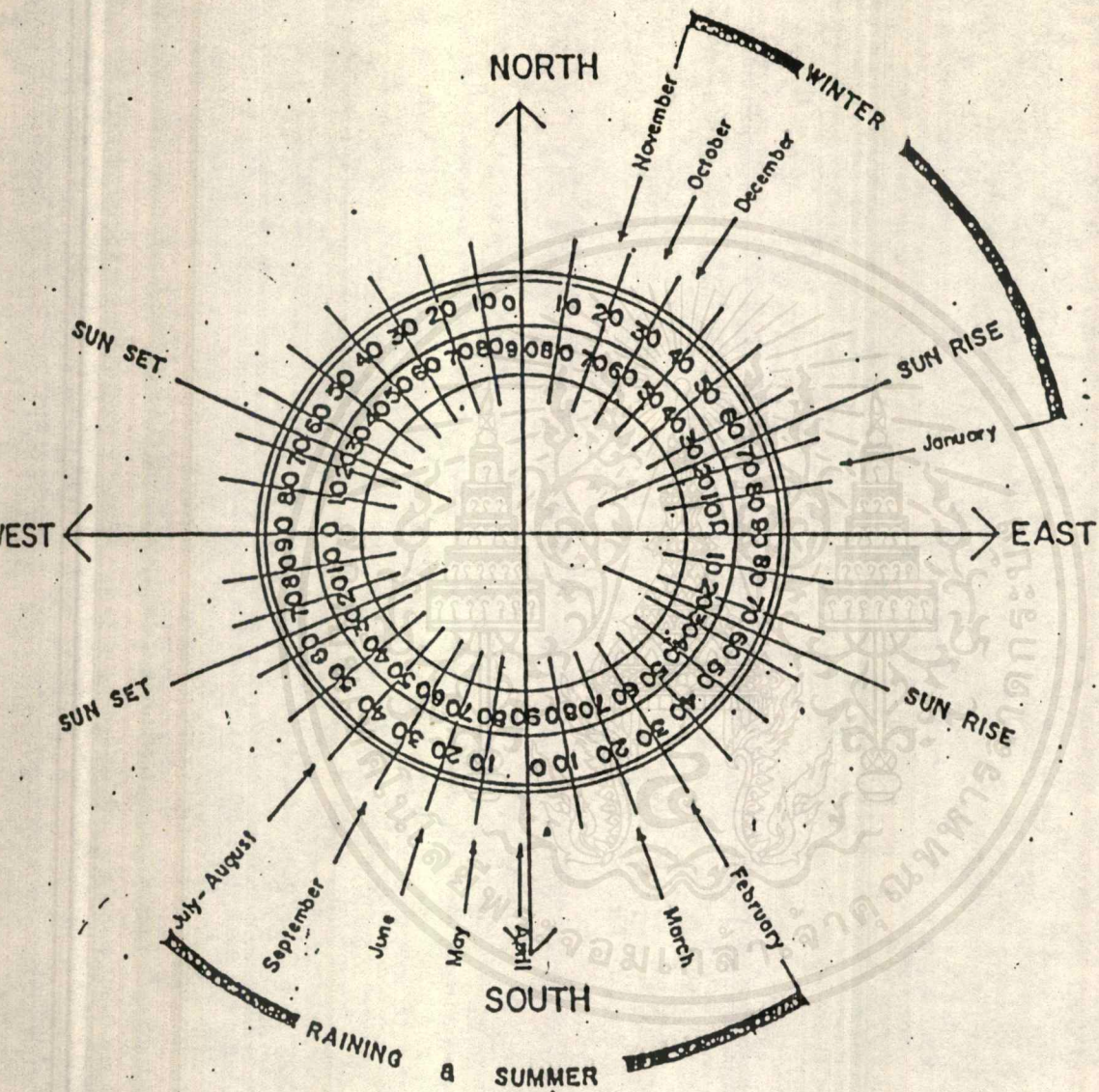
- สูง 0 - 500 ฟุต
- สูง 500 - 1,500 ฟุต
- สูง 1,500 - 3,000 ฟุต
- สูง 3,000 - ฟุตขึ้นไป

เหนือ

รูปที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แผนที่ แสดงภูมิประเทศ ปลงนแม่ น้ำ ออง อ่าง ภูเขา. องเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4

แสดงทิศทางแดดและลมในประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณที่สูงภาคเหนือ มีลักษณะเป็นหุบเขาและภูเขาสลับกันเป็น แนวยาวจากเหนือมาใต้ นับว่าเป็นบริเวณที่ฝนตกที่เฉลี่ยสูงสุดของประเทศส่วนบริเวณเทือกเขาทางตะวันตก ประกอบด้วยทิวเขายาวต่อเนื่องกันเป็นหลายทิว กัน ทรมแดนระหว่างไทยกับพม่าไปตลอดแนวถึงแนวทิวเขาคาบสมุทรคาบไต

คาบสมุทรภาคใต้

มีลักษณะยาวและแคบ ยื่นลงไปใ้ในคาบสมุทรอินเดียนและอ่าวไทยแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนดังนี้

ก. บริเวณชายฝั่งตะวันตก

ข. บริเวณชายฝั่งตะวันออก

ชายฝั่งตะวันตกมีทิวเขาขีดชายทะเลไหลทิวไปแคบ มีลักษณะชาย ฝั่งจะมีเกาะ อยู่ตามชายฝั่งทะเล ห่างออกไปเพียง 60 เมตร ก็จะเป็นที่มีความลึก

ชายฝั่งตะวันออกมีชายฝั่งกว้าง และมีลำธารยาวกว่าชายฝั่งตะวันตก มีลักษณะ เป็นทะเลตื้นและมีทะเลภายใน คือ ทะเลสาบสงขลา

ที่ราบสูงโคราช

อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของไทย มีภูเขาที่สูกสูงชันมาเปรียบเหมือน ช่องของที่ราบสูง โดยหันด้านชันไปทางที่ราบภาคกลาง ส่วนทางด้านใต้หันหัน ด้านชันไปทางที่ราบต่ำเขมร ที่ราบสูงนี้ลาดเอียงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้บริเวณลุ่มน้ำโขง

2.4.3 ลักษณะภูมิอากาศของประเทศไทย

สภาวะอากาศของประเทศไทยอยู่ภายในอิทธิพลของมรสุม 2 ชนิดคือ

มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่าน ในเดือนพฤศจิกายนถึงเดือน กุมภาพันธ์ ทำให้อากาศเย็นและแห้ง

มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในระหว่างกลางเดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนตุลาคม ลมมรสุมนี้จะนำกระแสอากาศร้อนและชื้นจากมหาสมุทรอินเดียเข้ามาทำให้ ฝนตกชุก นอกจากนี้ยังมีกระแสลมที่พัดผ่านจากทะเลจีนใต้ เข้าสู่อ่าวไทยทางทิศใต้ หรือตะวันออกเฉียงใต้ ระหว่างไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดือนกุมภาพันธ์จนถึงเดือนเมษายน ซึ่งมีระยะที่มี อากาศร้อนแห้งแล้งทั่วประเทศ

จากสภาพอากาศดังกล่าว จึงแบ่งลักษณะสภาพอากาศของประเทศไทยออกได้ เป็น 3 ฤดู คือ

(1) ฤดูร้อน เกิดขึ้นประมาณเดือนกุมภาพันธ์ถึงพฤษภาคม เป็นระยะเปลี่ยน ฤดูจากตะวันออกเฉียงเหนือเป็นมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เดือนที่ร้อนที่สุดคือ เดือนเมษายน มี อุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือนสูงกว่า 10 องศาเซลเซียส (86.0 องศาฟา เรนไฮต์)

(2) ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือนพฤศจิกายนถึงตุลาคม โดยเฉพาะภาคกลาง ฝนจะตกชุกในเดือนสิงหาคมและกันยายนส่วนภาคใต้ฝนจะตก ชุกในเดือน ตุลาคม ปริมาณฝน เฉลี่ยประมาณ 1,800 มิลลิเมตร (70.9)

(3) ฤดูหนาว หรือฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึง มกราคม ฤดูหนาวในประเทศไทยมีลักษณะแตกต่างกันแต่ละภาค เพราะ รูปร่างของประเทศมี ความยาวทางเมอริเดียน ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียง เหนือจะได้รับอิทธิพลจากอากาศ หนาวจากประเทศจีน อากาศช่วงนี้จะดีที่สุดในรอบปี พืชของอุณหภูมิรายวัน มีค่าสูงในช่วงนี้ เฉลี่ยประมาณ 12 องศาเซลเซียส (21.6 องศาฟาเรนไฮต์ 32 องศาฟาเรนไฮต์) เดือนที่ มีอากาศเย็นจัดคือเดือนมกราคม และอุณหภูมิต่ำกว่า (77.0 องศาฟาเรนไฮต์)

ส่วนภาคกลางและภาคใต้ไม่ค่อยหนาวมากนัก เพราะอากาศเย็นถูกพัดผ่านมาทำ ให้ความหนาวเย็นเบาบางลงไปบ้าง

2.4.4 ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ

ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทยที่สำคัญ ๆ ได้แก่ แม่น้ำลำธาร ป่าไม้ แร่ธาตุ ซึ่งได้ว่ามีผลต่อการพัฒนาประเทศไทยเป็นอย่างมาก แต่ปัจจุบัน ทรัพยากรเหล่านั้นได้ พัฒนาให้เกิดผลทางด้านเศรษฐกิจ อันได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว และประกอบ กับประเทศไทยเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน และมีการสืบ ทอดประเพณี วัฒนธรรมต่าง ๆ มากมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.5 การคมนาคมของประเทศ

ลักษณะการคมนาคมแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

(1) การคมนาคมทางบก

จากการที่ได้มีการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ และวิวัฒนาการทางด้าน การคมนาคมขนส่ง จึงก่อให้เกิดการสัญจรทางบกโดยพาหนะต่าง ๆ ปัจจุบัน การสร้างถนน เชื่อมต่อจังหวัดต่าง ๆ นั้นสมบูรณ์มาก คือสามารถทำได้อย่างทั่วถึงและ ยังได้มีการพัฒนายิ่งขึ้น คือ การสร้างทางสายพิเศษเส้นต่าง ๆ เพื่อแบ่งเบาภาระ การสัญจรของรถยนต์ อันส่งผลให้ เกิดความสมบูรณ์ในการคมนาคมขนส่งทางบกขึ้น สูงสุด

นอกจากนี้การคมนาคมทางบกที่สำคัญอีกประเภทหนึ่งคือ การคมนาคม ทางรถไฟซึ่งเป็นบริการของรัฐ อีกทั้งยังมีการวางแผนนำระบบไฟฟ้าเข้า มาให้บริการใน อนาคตอันใกล้นี้้อีกประเภทหนึ่ง

(2) การคมนาคมทางน้ำ

เนื่องจากลักษณะทางภูมิประเทศของประเทศไทย จำแนกได้ 2 ลักษณะ คือ ส่วนที่ติดทะเลและส่วนที่ไม่ติดทะเล การคมนาคมทางน้ำจึงแยกได้ 2 ลักษณะอีกเช่นกัน ซึ่ง ได้แก่ การคมนาคมโดยใช้แม่น้ำ ลำคลอง ในส่วนที่ไม่ติดทะเล โดยมีแม่น้ำที่สำคัญหลายสาย ไหลมาบรรจบกันบริเวณภาคกลางของประเทศไทย จึงส่งผล ให้ภาคกลางเป็นศูนย์กลางการคมนาคม ทางน้ำ ซึ่งในปัจจุบันนี้ก็ยังมีการใช้กันอยู่ แม้ว่าบทบาทจะลดน้อยลงไปบ้างจากการพัฒนา ทางหลวงและถนนสายต่าง ๆ

2.4.6 การใช้ประโยชน์ที่ดินของประเทศ

ประเทศไทยนับได้ว่าเป็นประเทศเกษตรกรรม เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นพื้นที่ เกษตรกรรม อาชีพส่วนใหญ่ของประชากรคือ การประกอบอาชีพทางเกษตร ลักษณะการใช้ที่ ดินขึ้นอยู่กับลักษณะของภูมิประเทศ

ภาคกลางของประเทศไทยเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นพื้นที่ ๆ ที่ม ี ความอุดมสมบูรณ์มากที่สุด ประชาชนมีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคเหนือ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา มีที่ราบลุ่มเล็กน้อย ผลผลิตทางการเกษตรที่เด่นชัด ได้แก่ ผลผลิตของพืชเมืองหนาว

ภาคใต้และภาคตะวันออก เป็นอาณาเขตที่ติดกับชายทะเล ซึ่งลักษณะการใช้ที่ดินเป็นเกษตรกรรมส่วนหนึ่งของประชากรในท้องถิ่น แต่ประชากรอีกส่วนหนึ่ง ประกอบอาชีพประมง ซึ่งเป็นการส่งเสริมทางด้านอุตสาหกรรม

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พื้นที่ลักษณะที่ราบสูงสลับภูเขาคุณภาพ ของดินต่ำ อีกครั้งมีพื้นที่กว้างขวาง จึงทำให้อิทธิพลของสภาพอากาศต่าง ๆ ไม่ทั่วถึง นับได้ว่าเป็นภาคที่มีความแห้งแล้งมากที่สุด

2.4.7 แหล่งท่องเที่ยวเขตประเทศ

ประเทศไทย เป็นประเทศที่อุดมไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมและวัฒนธรรม ประเพณีที่สะท้อนให้เห็นถึง อารยธรรมท้องถิ่นที่ตีลักษณะเด่นดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวโดยแบ่งแยกตาม ลักษณะความต้องการของนักท่องเที่ยว

(1) ประเภทธรรมชาติ

ได้แก่ น้ำตก ภูเขา ถ้ำ น้ำพุร้อน เขตสงวนพันธุ์สัตว์อุทยานแห่งชาติ ทะเล หาดทราย ทะเลสาบ เกาะ เขื่อน แหล่งน้ำจืด และอ่างเก็บน้ำ

(2) ประเภทประวัติศาสตร์

ได้แก่ โบราณสถาน เขตสงวนพันธุ์สัตว์ สวนสัตว์ อุทยาน แห่งชาติทะเล ทะเลสาบ เกาะ เขื่อน แหล่งน้ำจืด และอ่างเก็บน้ำ

2.5 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านนโยบายระดับภาคเหนือ

การพัฒนาเมืองในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 การพัฒนา เมืองหลัก เมืองรอง ให้เป็นฐานเศรษฐกิจหลักของแต่ละภาคตลอดทั้ง จะเริ่มพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจใหม่ เพิ่มขึ้น โดยให้ศักยภาพและโอกาสที่มีอยู่ของแต่ละภาคเพื่อจะรองรับการกระจาย พัฒนา ไปสู่ภูมิภาคและลดความแออัดให้กรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งให้เมือง ศูนย์กลางในแต่ละภาคเป็นฐานส่งทอดความเจริญออกสู่เมืองบริการได้โดยรอบอย่าง เป็นระบบ

แนวทางการพัฒนาเมืองในส่วนภูมิภาค

1. แนวทางการพัฒนาภาคและพื้นที่เขตเศรษฐกิจใหม่

1.1 ภาคเหนือ

1. วางแนวทางการพัฒนาในเรื่องหลัก ๆ ที่สำคัญดังนี้

- ส่งเสริมการพัฒนาท่องเที่ยว
- ส่งเสริมการผลิตสินค้าหัตถกรรม
- สนับสนุนการผลิตทางการเกษตรให้ครบวงจรยิ่งขึ้น

2. สนับสนุนการพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญของภาคคือ

- พัฒนาเชียงใหม่ ให้เป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจการค้าบริการ คมนาคมขนส่งทางอากาศและท่องเที่ยวภาคเหนือตอนบน
- พัฒนาพิษณุโลก ให้เป็นศูนย์กลางการค้าบริการและอุตสาหกรรมแปรรูปวัตถุดิบท้องถิ่น
- พัฒนานครสวรรค์ ให้เป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้าทางบกและทางน้ำของภาคเหนือตอนล่าง

2. แนวทางการกระจายบริการพื้นฐานไปสู่ส่วนภูมิภาค

2.1 พัฒนาระบบบริการพื้นฐานระดับภาคเพื่อเชื่อมโยงฐานเศรษฐกิจ

1. การขนส่ง

การขนส่งทางบก

- พัฒนาโครงข่ายระบบทางด่วนระหว่างเมือง หรือทางหลวงพิเศษที่ควบคุมทางเข้า-ออกเป็นระบบที่สมบูรณ์
- พัฒนาการขนส่งทางบก เพื่อให้เชื่อมติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน
- ปรับปรุง บูรณะทางหลวงชนบททางหลวงท้องถิ่น
- ปรับปรุงกิจการรถไฟให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ
- ให้ความสำคัญกับการควบคุม ดูแลการดำเนินการขนส่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายการขนส่งทางบกอย่างเคร่งครัด

ทุกจังหวัด

การขนส่งทางน้ำ

- พัฒนาขีดความสามารถ และยกระดับมาตรฐานทางอากาศยานภูมิภาคในประเทศ
- รักษาระดับการบริการบินสู่ภูมิภาค ให้ได้มาตรฐานสากล

2. การสื่อสาร

- เร่งดำเนินการขยายเครือข่ายบริการวิทยุ-โทรทัศน์ และวิทยุกระจายเสียง

3. น้ำประปา

- เร่งรัดขยายระบบประปาไปยังพื้นที่ชนบทอย่างทั่วถึง

4. ไฟฟ้าและพลังงาน

- กระจายบริการไฟฟ้าทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพไปสู่พื้นที่เขตเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมใหม่ในภูมิภาค และพื้นที่ชนบทที่ยังขาดแคลนการบริการไฟฟ้าอยู่
- พัฒนาพลังงานในภูมิภาค เพื่อชักนำให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรม

5. การพัฒนาที่อยู่อาศัย

- การกระจายอำนาจการออกใบอนุญาตจัดสรรที่ดินไปสู่หน่วยงานท้องถิ่น

2.2 พัฒนาโครงสร้างบริการพื้นฐานระดับเมือง

1. การจัดการดูแลสิ่งแวดล้อมและผังเมือง

- เร่งรัดการขยายเขตเทศบาลเมือง ให้สอดคล้องกับเขตพัฒนาเมืองตามผังเมือง
- ให้ส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะเทศบาลที่เป็นเป้าหมายของแผนพัฒนาฉบับที่ 7 ปรับปรุงผังเมืองรวมและร่างผังเมืองเฉพาะเพื่อส่งเสริมอนุรักษ์บริเวณที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์
- เร่งจัดทำแผนหลักบำบัดน้ำเสีย และดำเนินการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย

- เร่งรัดการกำหนดมาตรฐานน้ำทั้งจากอาคาร และชุมชนให้สอดคล้องกับความสามารถทางเศรษฐกิจ และการบริหารด้านสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

2. จัดให้มีโครงข่ายบริการพื้นฐานระดับเมืองดังนี้

- การจราจรและขนส่งในเมือง เร่งรัดการก่อสร้างถนนวงแหวนรอบเมืองและทางเลียบเมือง
- การบริการประปาและการจัดแหล่งน้ำดิบ
- การสื่อสาร และการไฟฟ้าจัดระบบโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคมของเมืองศูนย์กลางให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูง

2.3 เร่งกระจายอุตสาหกรรมสู่เมืองศูนย์กลาง

1. ให้ความสำคัญต่อเมืองศูนย์กลางอุตสาหกรรม 9 แห่ง คือ เชียงใหม่ พิษณุโลก นครสวรรค์ นครราชสีมา สระบุรี ราชบุรี สุราษฎร์ธานี และสงขลา-หาดใหญ่ โดยจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม พร้อม บริการสาธารณูปโภค และสาธารณูปการต่าง ๆ
2. พัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในท้องถิ่นในด้านประสิทธิภาพการจัดการและเทคโนโลยี
3. พิจารณากำหนดเขตอุตสาหกรรม ที่มีมลพิษเป็นการเฉพาะ

2.4 การกระจายอำนาจ การเงิน การคลังท้องถิ่น

1. ปรับระบบการบริการรายจ่ายของท้องถิ่น โดยควบคุมรายจ่ายเพื่อการบริหารให้เกิดประสิทธิภาพ
2. ขยายโอกาสส่วนท้องถิ่นในการกู้เงินมาลงทุนพัฒนาบริการพื้นฐานต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

3. แนวทางการพัฒนาอาชีพและสภาพแวดล้อมคนยากจนในเมือง

- ส่งเสริมการประกอบอาชีพส่วนตัวขนาดเล็ก
- ส่งเสริมการจัดหาและปรับปรุงที่อยู่อาศัยของคนยากจนในเมืองให้มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยของคนยากจนในเมือง
- ส่งเสริมความเข้มแข็งขององค์กรประชาชนในชุมชนแออัด ให้มีบทบาทในการพัฒนาชุมชนตนเองมากขึ้น
- ส่งเสริมการฝึกอบรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้ด้อยโอกาสให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 11
 ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่งเสริมการยกระดับคุณภาพของประชาชน โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับสวัสดิการสังคม

4. แนวทางการกระจายบริการพื้นฐานทางสังคมสู่ชนบท

4.1 บริการด้านการศึกษาและฝึกอบรม

1. ขยายบริการศึกษาขั้นพื้นฐาน

- ขยายชั้นเด็กเล็ก
- จัดการศึกษาภาคบังคับ (6 ปี)
- ขยายการศึกษาขั้นพื้นฐาน จาก 6 ปี เป็น 9 ปี
- พัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง
- จัดการศึกษาตลอดชีวิต
- ส่งเสริมการฝึกอาชีพระยะสั้น

4.2 บริการด้านสาธารณสุข

- จัดสรรทรัพยากรด้านสาธารณสุข ด้านบุคคลากรและอุปกรณ์ทางการแพทย์ รวมทั้งเวชภัณฑ์
- พัฒนากฎมีปัญญาทางด้านการรักษาพยาบาลแบบพื้นบ้าน
- พัฒนาและขยายบริการพื้นฐานด้านสาธารณสุข ให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่เศรษฐกิจใหม่
- พัฒนาระบบการประกันสุขภาพที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น ระบบประกันสุขภาพโดยสมัครใจ
- เสริมสร้างความอยู่ดีกินดีของประชาชนในชนบท ให้มีที่อยู่อาศัยที่อาศัยที่ถูกต้องลักษณะ

4.3 บริการสวัสดิการสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต

- ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชนบท
- สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มเยาวชนและค่ายเยาวชน
- ให้การฝึกอาชีพ และทักษะในการประกอบอาชีพแก่สตรีในชนบท
- จัดบริการด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินและเสริมสร้างความสงบสุขในสังคม

- จัดสถานบริการ และการให้การศึกษาศึกษาและอบรม เพื่อบริการแก่ผู้สูงอายุ

รูปที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ถูกต้องอีกทั้งยังละเมิดลิขสิทธิ์และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล.ดงกาฬพัฒนาเมือง

เพื่อพัฒนาจิตใจหรือเกื้อกูลกันในด้านการประกอบอาชีพและพัฒนาท้องถิ่น

2.6 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านเศรษฐกิจระดับภาคเหนือ

2.6.1 สภาพเศรษฐกิจทั่วไปของภาคเหนือ

สภาวะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของภาคเหนือตอนบนในช่วงปี 2530 มีอัตราการขยายตัวสูงขึ้นประมาณ ร้อยละ 11.20 เนื่องจากการขยายตัวใน สาขาอุตสาหกรรม การบริการและการเกษตร โดยมีมูลค่าของการค้าและการบริการสูงสุดคือ ร้อยละ 41.77 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค และมีผลิตภัณฑ์สาขาการ เกษตรอยู่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือประมาณ 40.68 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค แต่ เมื่อพิจารณาโดยทั่วไปของจังหวัดต่าง ๆ ในภาคเหนือตอนบนจะพบว่า ผลิตภัณฑ์ ทางสาขาการเกษตรสูงกว่าสาขาอื่น ๆ ยกเว้นจังหวัดเชียงใหม่ที่มีมูลค่าของการบริการสูงถึง 45.75 ของภาคเหนือตอนบน อันส่งผลให้ผลิตภัณฑ์สาขาค้า การบริการสูง แต่อาจกล่าวได้รวม ๆ ว่า โครงสร้างเศรษฐกิจของภาคเหนือผูกพันกับสาขาการ เกษตรมากที่สุด

2.6.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมราคา

ในปี 2532 ผลิตภัณฑ์ของภาคเหนือตอนบน มีมูลค่า 31,845.7 ล้านบาท เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเหนือในปี 2531 มีมูลค่าเฉลี่ย 11.41% จากผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ประมาณ 1,506,977 ล้านบาท

จากผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเหนือ จัดอยู่ในลำดับที่ของประ เทศรองจากกรุงเทพ ฯ และปริมณฑลและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.6.3 รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลของภาคเหนือตอนบน

จากปี 2528 และ 2529 มีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลเท่ากับ 12,126 และ 12,845 บาทต่อคน แต่ในปี 2530 รายได้ต่อบุคคลสูงขึ้นอีกถึง 13,790 บาทต่อคน (ภาคเหนือ) มีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคล เท่ากับ 13,897 บาทต่อ คน ซึ่งยังต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยต่อบุคคลของประเทศที่มีค่าเฉลี่ยประมาณ 23,021 บาทต่อคน จัดอยู่ในลำดับที่ 6 ของประเทศ โดยเป็นรองจากภาพกรุงเทพฯ ฯ และ ปริมณฑล ภาคตะวันออกเฉียง ภาคตะวันตก ภาคกลาง และ ภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ม่งน้ำจืดที่สำคัญของภาคเหนือ คือ บึงบอระเพ็ด จังหวัด นครสวรรค์ และกว๊านพะเยา จังหวัดพะเยา ซึ่งปัจจุบัน กรม ประมงได้จัดตั้งสถานี ประมงน้ำจืด เพื่อผลิตพันธุ์ปลาชนิดต่าง ๆ เพื่อแจกจ่ายกับประชาชนและนำไป ปล่อยในแหล่งน้ำต่าง ๆ เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำจืดให้มีปริมาณ เพียงพอทดแทนจากที่มี การจับกันไม่มาก

- ป่าไม้ ภาคเหนือมีพื้นที่ป่าไม้มากที่สุดในประเทศไทย ลักษณะของป่าไม้เป็นป่าดงดิบและป่าไม้เขตเบญจพรรณ แต่ปัจจุบันป่าไม้ของ ภาคเหนือได้ถูกทำลายไปเป็นจำนวนมาก ทั้งจากพวกที่ลักลอบตัดไม้ทำลายป่าจาก เขตป่าสงวน และจากการทำไร่เลื่อนลอย ทางกรมป่าไม้จึงได้พยายามส่งเสริมการ เพาะปลูกแก่เกษตรกร ผลิตผลจากป่าไม้ของภาคเหนือได้แก่ ไม้สัก และไม้กระยา เลยต่าง ๆ ได้แก่ ไม้ประดู่ ไม้แดง มะค่าโมงตะเคียนทอง เต็ง รัง และยาง เป็นต้น

2) การอุตสาหกรรม และเหมืองแร่ ประกอบด้วยการอุตสาหกรรม และการเหมืองแร่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ภาคอุตสาหกรรม การอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ของภาคเหนือส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก ซึ่งเป็นโรงงานที่ใช้ ผลผลิตทางการเกษตรเป็นวัตถุดิบ เช่น โรงสีข้าว นอกจากนี้ยังมีอุตสาหกรรมเหมือง แร่หลายชนิด และอุตสาหกรรมครัวเรือน เช่น ผลิตร่ม ผ้าไหม เครื่องเรือนและภาชนะกะสลัก ซึ่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

- การเหมืองแร่ ภาคเหนือมีการทำเหมืองแร่อยู่หลายชนิด เช่น เฟลด์สปาร์ ฟลูออไรท์ ดีบุก ซีไรท์ แบไรท์ ถ่านเงินแมงกานีส พลวง เหล็ก และ ฯลฯ โรงงานถลุงแร่สำคัญขนาดใหญ่ ได้แก่ โรงงานถลุงแร่แมง กานีส จังหวัดตากและโรงงานถ่านหินลิกลงในท์ จังหวัดลำปาง

2.6.5 สถานะการท่องเที่ยว

ในรอบปี 2529 มีผู้เดินทางมาเยือนจังหวัดต่าง ๆ ในภาคเหนือ จำนวน 7,255,574 คน เป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 572,185 คน นัก ทักศนาจร จำนวน 1,861,675 คน จำแนกเป็นนักทักศนาจรคนไทย จำนวน 1,829,018 คน นักทักศนาจรต่างประเทศ จำนวน 32,657 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในจำนวนผู้เดินทางมาเยือนจังหวัดต่าง ๆ ในภาคเหนือทั้งหมด เป็น ผู้ที่เดินทางมาโดยเครื่องบินจำนวน 218,461 คน รถไฟจำนวน 669,087 คน รถโดยสารประจำทางจำนวน 33,802 คน

ผู้เดินทางมาเยือนจังหวัดต่าง ๆ ในภาคเหนือมาจากจังหวัดต่าง ๆ ของภาคเหนือคิดเป็นร้อยละ 8.57 ภาคกลาง (ไม่รวมกรุงเทพฯ และปริมณฑล) ร้อยละ 5.14 ภาคตะวันตกร้อยละ 3.63 ภาคตะวันออกร้อยละ 3.63 ภาคใต้ร้อยละ 3.31 และจากกรุงเทพฯ และปริมณฑลร้อยละ 37.08

นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนจังหวัดต่าง ๆ ในภาคเหนือเข้าพักที่โรงแรมจำนวน 2,472,583 คน พักบังกาโล จำนวน 22,167 คน เกสต์เฮาส์ จำนวน 109,561 คน บ้านญาติ/เพื่อน จำนวน 2,312,219 คน บ้านพักรับรองจำนวน 295,735 คน พักวัดและอื่นๆ จำนวน 181,634 คน

2.7 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านสังคมระดับภาคเหนือ

2.7.1 ประชากรระดับภาคเหนือ

- การตั้งถิ่นฐานของประชากรในภาคเหนือ

จะหนาแน่นตามที่ราบลุ่มน้ำที่สำคัญ ๆ เนื่องจากเป็นที่ที่มีความสมบูรณ์ เช่น ลุ่มแม่น้ำโขง ลุ่มแม่น้ำปิง วัง ชม น่าน อีกทั้งบริเวณลุ่มน้ำอื่น ๆ ที่มีอยู่อย่างกระจุกกระจาย

ในปี 2531 ภาคเหนือมีประชากรทั้งสิ้น 10,643,000 คน คิดเป็นร้อยละ 19.53 ของประชากรทั้งประเทศโดยเป็นชาย 5,386,409 คน และ หญิง 5,345,200 คน ซึ่งจากจำนวนประชากรทั้งหมดนี้ยังสามารถแบ่งออกตาม ราชการลักษณะของที่ตั้ง คือ ภาคเหนือตอนบน ภาคเหนือตอนล่าง เท่ากับ 4,901,082 คน ต่อ 5,030, 527 คน ซึ่งประชากรของภาคเหนือตอนบนคิดเป็น ร้อยละ 45.67 ของภาคเหนือร้อยละ 3.9 ของประชากรทั้งประเทศโดยที่มีจังหวัด เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีประชากรมากที่สุดคือมีประมาณ 165,813 คน โดยคิดเป็น ร้อยละ 27.46 และ 3.38 ของภาคเหนือตอนบน

- ความหนาแน่นของประชากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าจากการสำรวจ ในปี 2529 พบว่าภาคเหนือตอนบนมีความหนาแน่นไม่เท่ากันทุกพื้นที่ อีกทั้งยังมีให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

56.08 ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร โดยมีจังหวัดที่มีความหนาแน่น ของประชากรมากที่สุด ตามด้วย ลำพูน พะเยา แพร่ ลำปาง เชียงใหม่ น่าน และ แม่ฮ่องสอน มีความหนาแน่นน้อยที่สุด โดยมี ความหนาแน่นในจำนวน 85 78 75 74 58 56 32 และ 11 คนต่อตารางกิโลเมตรตามลำดับ

กองทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย,
สถิติ ประชากร 2530

- การเปลี่ยนแปลงของประชากร

ลักษณะการย้ายถิ่นในปี 2516 - 2520 มีการย้ายถิ่นฐาน 1,143,096 คน เป็นการย้ายเข้า 579,618 คน และย้ายออก 563,476 คน โดยเฉพาะจังหวัด เชียงใหม่และ เชียงราย เป็นจังหวัดที่มีการย้ายถิ่นของประชากร มาก

ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของประชากรในภาคเหนือในช่วง 5 ปี ที่ ผ่านมา มีอัตราเพิ่มขึ้นประมาณ 12.07 คน ต่อจำนวนประชากร 1,000 คน และมีอัตราการ เกิด 2 คนต่อจำนวนประชากร 1,000 คน

2.7.2 การศึกษาระดับภาคเหนือ

จากข้อมูลของฝ่ายวิจัย กระทรวงศึกษาธิการ ถึงการศึกษาในระบบและ นอกกระบบของแต่ละจังหวัด โดยพิจารณารายละเอียดเป็นราย อำเภอ ของการบริการด้านศึกษา ของภาคเหนือตอนบน สรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาในระบบ ทุกระดับมีส่วนโดยเฉลี่ยครูต่อนักเรียน เท่า กับ 1 ต่อ 30 เมื่อพิจารณาเป็นส่วนรวมเป็นส่วนรวมที่น่าพอใจ แต่เมื่อ พิจารณาเป็นรายอำเภอ พบว่า ทุกจังหวัดการบริการส่วนใหญ่มุ่งสู่อำเภอเมืองมากกว่า อำเภออื่น ๆ

อัตราโดยเฉลี่ยของการบริการศึกษา ในระบบของอำเภอต่าง ๆ ระดับประถมศึกษา

ครู ต่อ นักเรียน เท่ากับ 1 ต่อ 25

โรงเรียน ต่อ นักเรียน เท่ากับ 1 ต่อ 218

2. การศึกษานอกกระบบจากข้อมูลปี 2520 ภาคเหนือตอนบนมีจำนวนโรงเรียนผู้ใหญ่อายุ 143 แห่ง ร้อยละ 28.07 ตั้งอยู่ใน เขตอำเภอแม่ทอง ร้อยละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ข้อมูลอาจไม่ถูกต้องไปให้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

45.5 ตั้งอยู่ในชุมชนที่หนาแน่น อีกร้อยละ 31.48 กระจุกอยู่ในอำเภออื่น ๆ ซึ่งเฉลี่ยอำเภอละโรง

โรงเรียนผู้ใหญ่เปิดเสรีมีจำนวน 87 แห่ง ร้อยละ 35.33 อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 40.08 อยู่ในจังหวัดน่าน ร้อยละ 10 อยู่ในจังหวัดเชียงราย

2.7.3 การแบ่งเขตการปกครองระดับภาคเหนือ

ภาคเหนือตอนบนประกอบด้วย 8 จังหวัด คือ เชียงใหม่ลำปาง ลำพูน แม่ฮ่องสอน แพร่ น่าน เชียงราย และพะเยา ซึ่งแต่ละจังหวัดแบ่ง การปกครองระดับอำเภอ ได้ดังนี้

- 1) จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย 19 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง เชียงใหม่ สาราภี สันทราย ดอยสะเก็ด สันกำแพง แม่ริม แม่แตง สะเมิง พร้าว เชียงดาว แม่ฮาย ทางดง สันป่าตอง จอมทอง ชวด แม่แจ่ม ออมก๋อย และคอกเต่า
- 2) จังหวัดลำพูน ประกอบด้วย 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง ลำพูน แม่สะเรียง บ้านโป่ง แม่ทา ลี้ และกิ่งอำเภอทุ่งหัวช้าง
- 3) จังหวัดลำปาง ประกอบด้วย 12 อำเภอ ได้แก่ อำเภอลำปาง เกิน แม่พริก งาว เกาะตา วังเหนือ แม่ทะ แจ้ห่ม สมปراب เสริมงาน ท่างจัดร และกิ่งอำเภอ แม่เมาะ
- 4) จังหวัดแม่ฮ่องสอน ประกอบด้วย 6 อำเภอ ได้แก่ เมืองแม่ฮ่องสอน แม่สะเรียง แม่ลาน้อย ปาย ขุนยวม และกิ่งอำเภอสบเมย
- 5) จังหวัดแพร่ ประกอบด้วย 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองแพร่ สูงเม่น รื่องกว้าง สอง ลอง วังชิ้น และเด่นชัย
- 6) จังหวัดน่าน ประกอบด้วย 12 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองน่าน สานาน้อย เชียงกลาง ท่าวังผา ทุ่งช้าง แม่จริม บ้านหลวงนาหมื่น สันติสุข และกิ่งอำเภอบ้านหลวง
- 7) จังหวัดพะเยา ประกอบด้วย 7 อำเภอ ได้แก่อำเภอเมืองพะเยา จุน เชียงคำ เชียงม่วน ดอกคำใต้ ปง และแม่ใจ
- 8) จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย 13 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง เชียงราย พาน เทิง แม่จัน แม่สาย เวียงป่าเป้า เชียงของ แม่สรวย เชียงแสน ป่าแดด

เอกสารนี้เป็นเอกสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

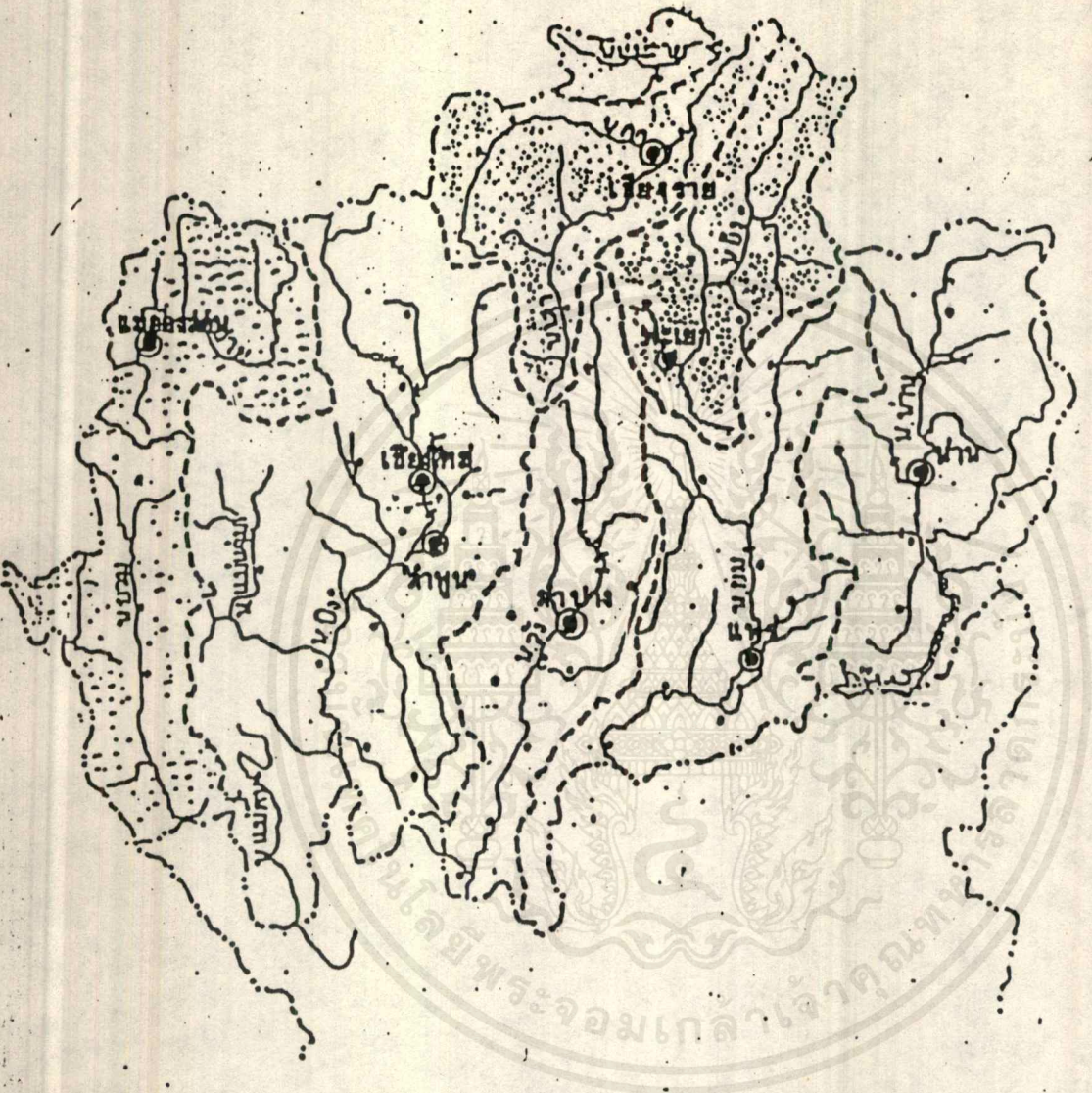
- เขตอำเภอ
- เขตจังหวัด
- ที่ตั้งอำเภอ
- ⊙ ที่ตั้งจังหวัด

รูปที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไปภาคธุรกิจที่มิใช่ของราชการและต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนที่แลคกที่ตั้งจังหวัดในภาคเหนือ.

- เขตลุ่มน้ำเจ้าพระยา
- เขตลุ่มน้ำโขง
- เขตลุ่มน้ำลาวะวัน
- เขตลุ่มน้ำ
- แหล่งน้ำขนาดใหญ่
- เชิง...

ทิศเหนือ

รูปที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม **แผนที่แสดงลุ่มน้ำในภาคเหนือ** ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พายุ	ชั้นลมรณณะที่ดิน		
1	P-I	สูง	HIGH
2	P-II	สูงปานกลาง	MODRATELY HIGH
3	P-II U-II	สูงปานกลาง	MODRATELY HIGH
4	P-III U-III/IV	ปานกลาง	MODRATELY
5	U-II/III	สูงปานกลาง	MODRATELY HIGH
6	U-III/IV	ปานกลาง	MODRATELY
7	U-VII	ต่ำ	LOW

ทิศเหนือ

รูปที่ 8

แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 4 จึงได้กำหนดเป้าหมายการบริการด้านสาธารณสุขระดับภูมิภาค

2.8 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านสภาพระดับภาค

2.8.1 ที่ตั้งและขนาดของภาคเหนือ

1) ที่ตั้ง ภาคเหนือตอนบนตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 17 ถึง 21 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 97 ถึง 102 องศาตะวันออก

2) พื้น ภาคเหนือตอนบน ประกอบไปด้วย 8 จังหวัด คือ เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน แพร่ น่าน พะเยา และเชียงราย มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 85,852 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 53,657,661 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 50.6 ของพื้นที่ทั้งหมดของภาคเหนือ (ประกอบไปด้วยภาคเหนือตอนบนและภาคเหนือตอนล่าง)

3) อาณาเขต ภาคเหนือตอนบนมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่รอบข้าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับสหภาพพม่า
และสาธารณรัฐประชาธิปไตยลาว

ทิศใต้ ติดต่อกับภาคเหนือ
ตอนล่างของประเทศไทย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว

2.8.2 ลักษณะภูมิประเทศของภาคเหนือ

สภาพพื้นที่ ๆ จัดอยู่ภาคเหนือตอนบน ได้แก่ บริเวณที่มีระดับความสูงเฉลี่ยสูงกว่า 600 เมตร พื้นที่ของภาคเหนือตอนบนประมาณสามในสี่ส่วน (ประมาณร้อยละ 75) เป็นภูเขาและที่สูง ความลาดชันเกินกว่าร้อยละ 10 ภูมิประเทศตั้งแต่จังหวัดแม่ฮ่องสอนไปจดจังหวัดน่านเป็นภูเขา วางตัวในแนวเหนือใต้สลับกับที่ราบในหุบเขา

เทือกเขาที่สำคัญในตอนเหนือ ส่วนใหญ่ มีความสูงโดยเฉลี่ยประมาณ 1,200 ม. จากระดับน้ำทะเล เทือกเขาที่สำคัญ ได้แก่ เทือกเขาแดนลาว เทือกเขาขุนตาล ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทือกเขาหลวงพระบาง เพชรบูรณ์ และเทือกเขาดนงษชัย

1) ลักษณะพื้นที่ ลักษณะพื้นที่ของภาคเหนือตอนบน แบ่งออกได้ 3 ลักษณะ

1. บริเวณพื้นที่ ๆ มีความสูงไม่เกิน 100 เมตรจากระดับน้ำทะเล มีความลาดชันน้อยกว่า 5 องศา เกิดจากมูลดินที่น้ำพัดมาทับถมกัน มีความอุดมสมบูรณ์ สามารถทำการเพาะปลูกได้ดี

2. บริเวณพื้นที่ ๆ มีลักษณะเป็นเนินเขาหยาบสูง ๆ ต่ำ สลับกัน มีความสูงไม่เกิน 700 เมตร จากระดับน้ำทะเล มีความลาดชันมากกว่า 5 องศา แต่ไม่เกิน 20 องศา

3. บริเวณพื้นที่ ๆ ที่มีความสูงเกินกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล มีความลาดชัน 20 องศาขึ้นไป

2) ลุ่มน้ำ ตามริมฝั่งของแม่น้ำต่าง ๆ ในภาคเหนือ ตอนบนจะมีที่ราบริมฝั่งแม่น้ำซึ่งเป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสมกับการเกษตร

1. ลุ่มแม่น้ำปิง มีเนื้อที่ประมาณ 26,262 ตารางกิโลเมตร เป็นที่ตั้งของจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน เป็นลุ่มน้ำที่อุดมสมบูรณ์

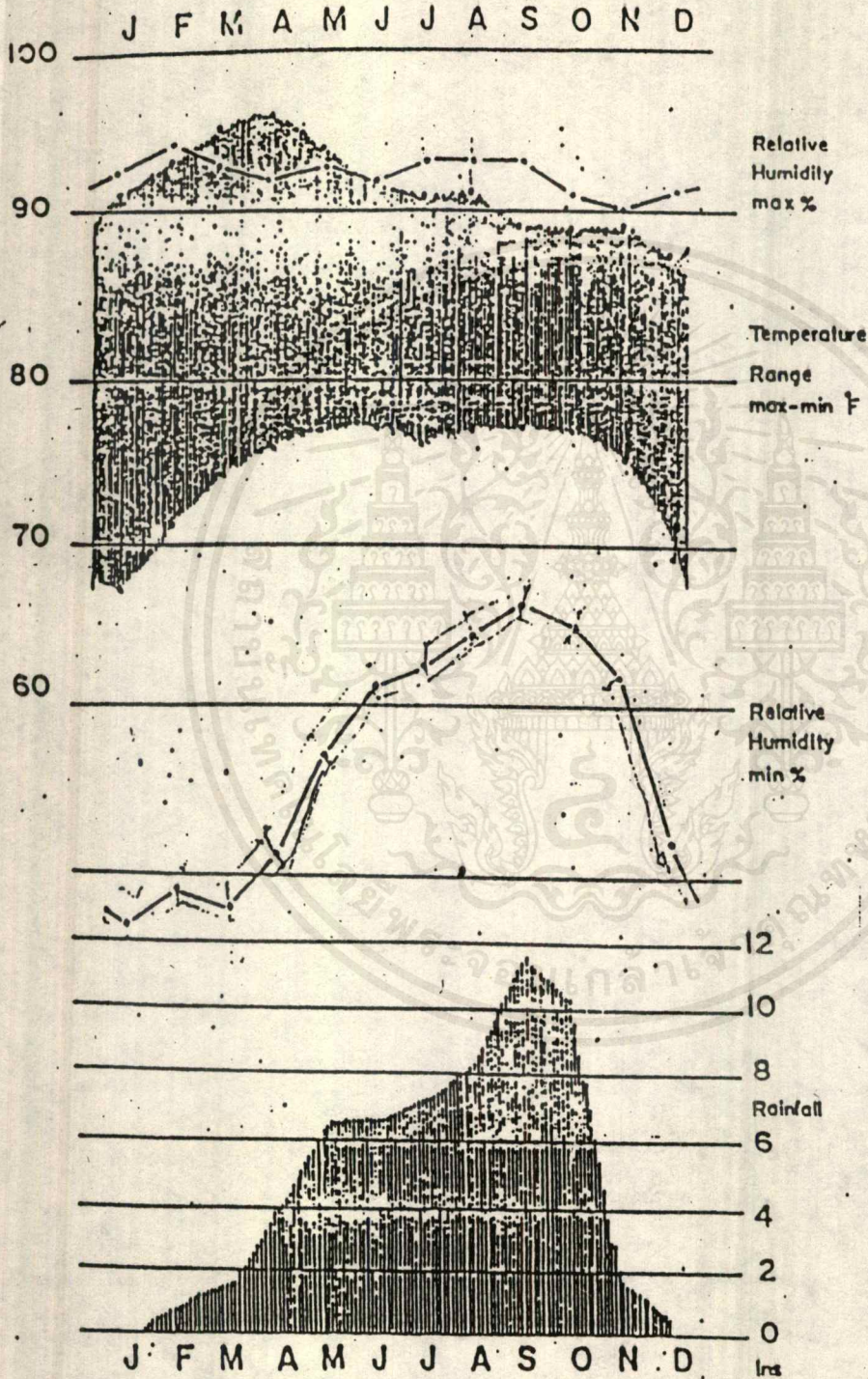
2. ลุ่มน้ำวัง มีเนื้อที่ประมาณ 10,708 ตารางกิโลเมตร เป็นที่ตั้งของจังหวัดลำปาง

3. ลุ่มน้ำยม มีเนื้อที่ประมาณ 13,989 ตารางกิโลเมตร เป็นที่ตั้งของจังหวัดแพร่

4. ลุ่มน้ำน่าน มีเนื้อที่ประมาณ 13,157 ตารางกิโลเมตร เป็นที่ตั้งของจังหวัดน่านและพะเยา

5. ลุ่มน้ำโขง มีเนื้อที่ประมาณ 21,736 ตารางกิโลเมตร เป็นที่ตั้งของจังหวัดเชียงรายและพะเยา

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,
รายงานผลการวิเคราะห์การเกษตร การใช้ที่ดิน แหล่งน้ำป่าไม้,
กรุงเทพ กองวางแผนภาค, 2534 หน้า 22

รูปที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า แลคงอุณหภูมิตั้งแต่ ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณน้ำฝนที่มีการนำไปใช้

2.8.3 ลักษณะภูมิอากาศของภาคเหนือ

ลักษณะภูมิอากาศของภาคเหนือตอนบน มีรายละเอียดดังนี้

1) อุณหภูมิ ภาคเหนือตอนบนมีอุณหภูมิต่ำ และมีความชื้นตลอดปี สามารถใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านการเกษตรได้ โดยปกติอุณหภูมิของภาคเหนือตอนบนจะอยู่ระหว่าง 10-30 องศาเซลเซียส

2) ความชื้นสัมพัทธ์ ปริมาณค่าความชื้นสัมพัทธ์มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ลักษณะความชื้นพอสรุปได้ดังนี้

เฉลี่ยตลอดปี	ร้อยละ	80.99
สูงสุดในเดือนกันยายน	ร้อยละ	83.50
ต่ำสุดในเดือนมีนาคม	ร้อยละ	58.36

3) ปริมาณน้ำฝน ภาคเหนือตอนบนเป็นภูมิภาคที่ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และ ตะวันตกเฉียงใต้และพายุดีเปรสชันต่าง ๆ น้อยมาก ลักษณะการกระจายของปริมาณน้ำฝนส่วนใหญ่จะตกในช่วง 4 เดือนแรกของปี คือ เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนตุลาคม ซึ่งอาจเกิดปริมาณน้ำไหลป่า ในฤดูฝนมากเกินไป โดยปกติจะมีค่าเฉลี่ยประมาณ 1,200 มิลลิเมตร

4) ฤดู ภาคเหนือตอนบนมีฤดูที่เด่นชัด 3 ฤดู เดือนกันยายน ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้

1. ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายน ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้

2. ฤดูหนาว เริ่มประมาณเดือนตุลาคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ได้รับอิทธิพลถึงความกดอากาศสูงตอนเหนือของประเทศจีน

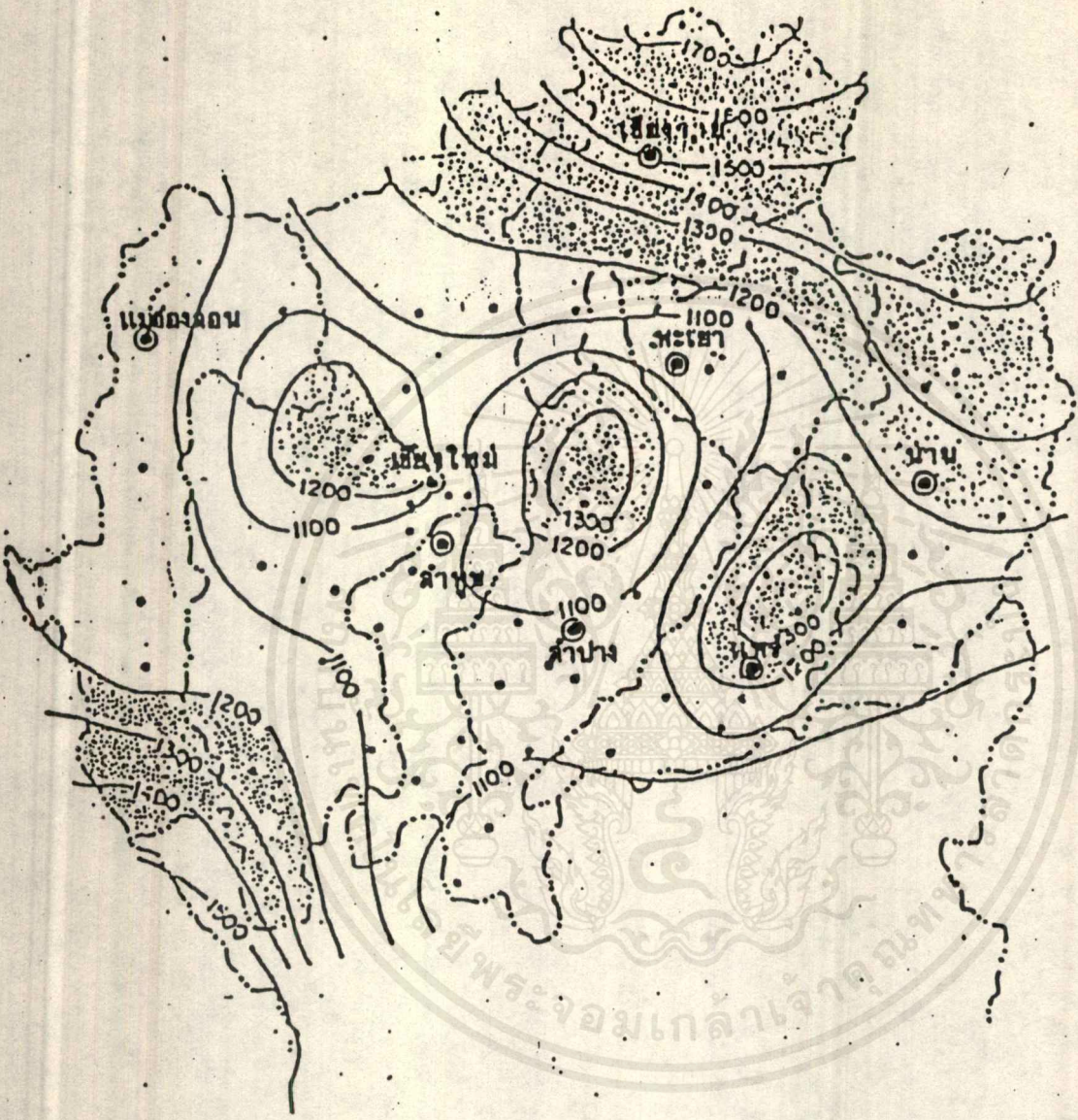
3. ฤดูร้อน เริ่มประมาณมีนาคมถึงเดือนพฤศจิกายนได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้จากทะเลจีนใต้

ที่มา : วันทนีส์ รัชนี้เกิดติกุล ภูมิศาสตร์ประเทศไทย กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง หน้า 23

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1200 — เส้นไอโซฮิวแฉกปริมาณน้ำฝน
- เจลี่ยรายปี (มิลลิเมตร)
- ▣ บริเวณที่มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปี เกิน 1200 มิลลิเมตร ซึ่งเพียงพอต่อการเพาะปลูก

รูปที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ชมเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แผนที่แสดงบริเวณที่มีปริมาณน้ำฝน
 เมื่อกฎหมายใด ๆ ที่สน อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.4 ทวีปชากรธรรมชาติของภาคเหนือ

1) ป่าไม้ ภาคเหนือเป็นภาคที่มีป่าไม้มากที่สุด ในประเทศไทย ลักษณะของป่าไม้เป็นป่าดงดิบและป่าไม้เบญจพรรณ ผลผลิตจากป่าไม้ของภาคเหนือ ได้แก่ ไม้สัก ไม้ประดู่ ไม้แดง ไม้มะค่าโมง ไม้ตะเคียนทอง ไม้เต็ง ไม้รัง ฯลฯ แต่สภาพปัญหาในปัจจุบันของป่าไม้ในภาคเหนือคือ การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า การทำไร่เลื่อนลอย

2) แร่ธาตุ ภาคเหนือมีการทำเหมืองแร่หลายชนิด เช่น ฟลูออไรต์ ดีบุก ถ่านหิน แมงกานีส เหล็ก พลวง ฯลฯ โดยมีโรงงานถลุงแร่ที่สำคัญ ได้แก่ โรงงานถลุงแร่แมงกานีส ที่จังหวัดตากและโรงงานถ่านหินลิกไนต์ที่จังหวัดลำปาง เป็นต้น

3) แหล่งน้ำ เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของภาคเหนือ เป็นที่สูงประกอบด้วยภูเขาสูงสลับกันเป็นแนวยาว ภูเขาเหล่านี้เป็นบ่อเกิดของแม่น้ำลำธารหลายสาย เช่น ปิง วัง ยม น่าน ฯลฯ อีกทั้งยังมี แหล่งน้ำขนาดใหญ่ คือ กว๊านพะเยา อยู่ในจังหวัดพะเยา จากผลผลิตของแหล่งน้ำเหล่านี้ส่งผลถึงการประกอบอาชีพความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น รวมไปถึงการเพิ่มแหล่งท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดีอีกด้านหนึ่ง

2.8.5 การคมนาคมของภาคเหนือ

สภาพที่ตั้งของภาคเหนือตอนบน มีความเหมาะสมในการสัญจร ซึ่งประกอบไปด้วยรายละเอียดดังนี้

1) ทางรถยนต์ ภาคเหนือตอนบนเส้นทางในราชการสัญจร ซึ่งเป็นทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด และทางหลวงท้องถิ่น อันเป็นเส้นทางคมนาคมภายในตัวจังหวัดต่าง ๆ อีกหลายสาย ซึ่งเชื่อมโยงพื้นที่ต่าง ๆ

ระบบโครงข่ายถนน ในภาคเหนือตอนบนส่วนใหญ่ตัดเชื่อมในแนวเหนือ-ใต้ การตัดเชื่อมในแนวตะวันออก-แนวตะวันตก ยังมีน้อยอยู่ ซึ่งส่วนใหญ่มีปัญหาด้านภูมิประเทศ ไม่สามารถตัดถนนเข้าไปได้ในบางพื้นที่หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ทำให้หลายพื้นที่มีสภาวะในการสัญจรไม่คล่องตัว

2) ทางรถไฟ ทางรถไฟสายหลักของภาคเหนือมีสายเดียวคือ สายกรุงเทพ-เชียงใหม่ มีความยาวประมาณ 590 กิโลเมตรผ่านจังหวัดนครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก กำแพงเพชร พายัพ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน และแม่ฮ่องสอน นอกจากนี้ยังมีโครงการรถไฟสายใหม่ที่จะเชื่อมภาคเหนือกับภาคกลางและภาคใต้ ซึ่งจะช่วยให้การเดินทางสะดวกและรวดเร็วขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับถือนำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ มีความยาวประมาณ 590 กิโลเมตรผ่านจังหวัดนครสวรรค์ พิจิตร พิษณุ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โลก แพร่ ลำปาง ลำพูน และเชียงใหม่ ปัจจุบันการรถไฟกำลังดำเนินการขยายเส้นทางจากอำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ไปยังจังหวัดเชียงราย

3) ทางน้ำ การขนส่งทางน้ำที่ใช้ในภาคเหนือตอนบนส่วนมากขึ้นอยู่กับแม่น้ำสายสำคัญ ซึ่งได้แก่ แม่น้ำปิง วัง ยม น่าน กง อิงปาย และ แม่น้ำโขง ซึ่งเป็นแม่น้ำที่กั้นระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่มีความยาวประมาณ 90 กม. เป็นเส้นทางติดต่อของประชาชนในท้องถิ่นตอนเหนือของจังหวัดเชียงราย โดยเฉพาะระหว่างอำเภอเชียงแสนกับอำเภอเชียงทอง การคมนาคมทางน้ำของภาคเหนือตอนบนนี้มีประมาณไม่มากนัก เนื่องจากเป็นการใช้ติดต่อและขนส่งเฉพาะท้องถิ่นเท่านั้น แต่ส่วนที่กำลังได้รับความนิยมนส่วนหนึ่ง คือ การท่องเที่ยว

4) ทางอากาศ การคมนาคมทางอากาศของภาคเหนือตอนบนมีเครื่องบินของบริษัท การบินไทย จำกัด รับผิดชอบเที่ยวบินต่าง ๆ ของประเทศและโดยเฉพาะที่จังหวัดเชียงใหม่ สามารถรับรองเครื่องบินขนาดใหญ่ที่บินมาจากต่างประเทศได้โดยตรง เนื่องจากขนาดของสนามบินสามารถรับได้ ในปัจจุบันมีเที่ยวบินวันละหลายเที่ยว จากกรุงเทพฯ ไปยังเชียงใหม่ ลำปาง แม่ฮ่องสอน แพร่ น่าน และเชียงราย

2.8.6 การใช้ที่ดินของภาคเหนือ

1) การใช้ที่ดิน การใช้ประโยชน์จากพื้นที่ของภาคเหนือ ตอนบน ประกอบไปด้วย

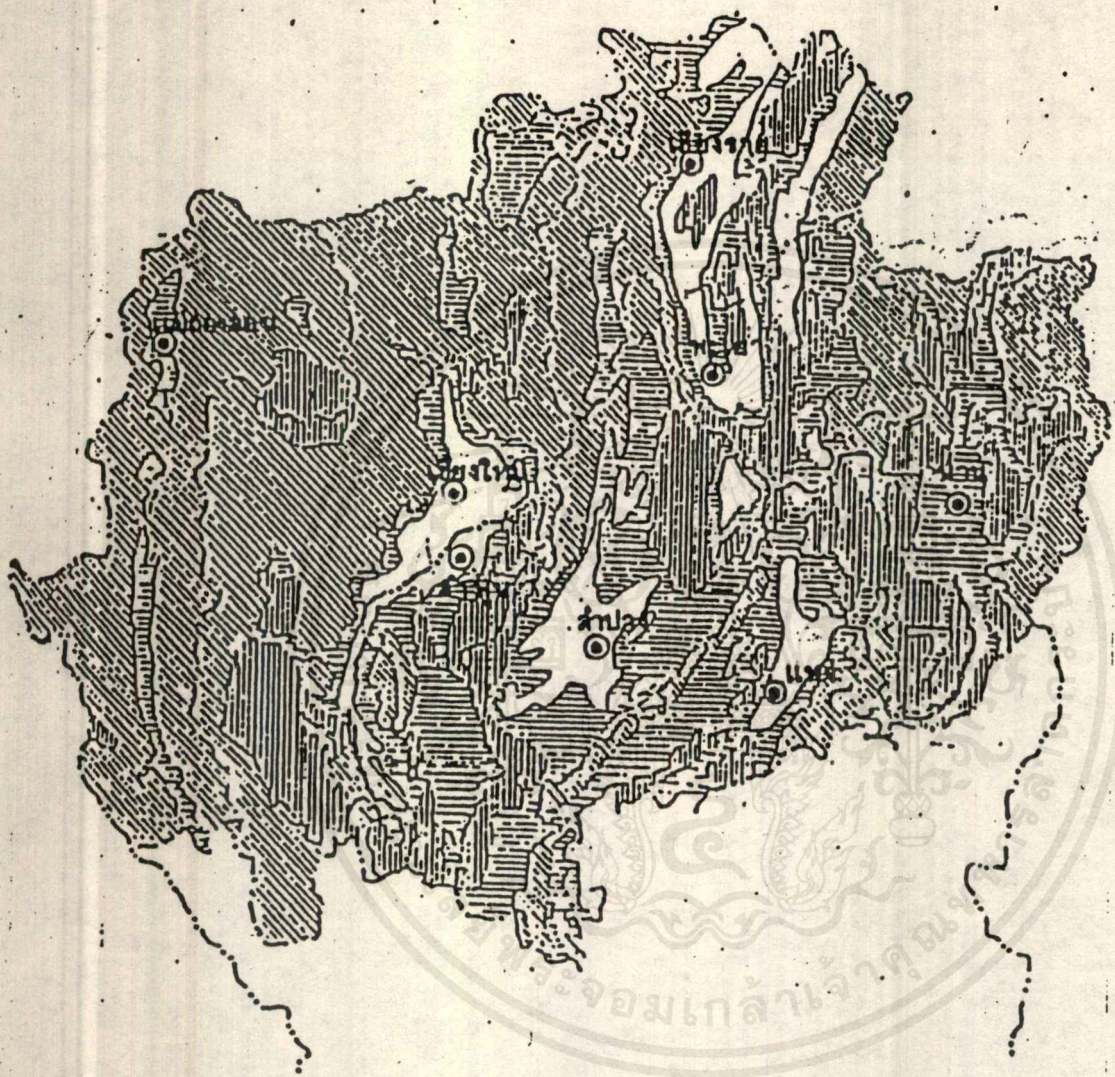
1. URBAN/AGRICULTURAL LAND หมายถึง พื้นที่ ๆ เป็นหมู่บ้านที่ตั้งของเมือง ที่อยู่อาศัยของไร่สวน โรงเรียน สวนสาธารณะ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ถนน สนามบิน และชุมชนอื่น ๆ

2. AGRICULTURAL LAND หมายถึง พื้นที่ ๆ ทำการเกษตรในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็นพื้นที่ปลูกพืชผล พืชไร่ พื้นที่เฉพาะ ปลูกข้าวนาดำ เป็นบริเวณที่น้ำท่วมถึงหรือเป็นบริเวณที่ได้รับน้ำจากชลประทาน

3. AGRICULTURAL/FOREST LAND หมายถึง พื้นที่ทำการเกษตรในพื้นที่ป่า และยังรวมถึงพื้นที่ ๆ เป็นทุ่งหญ้า หรือพื้นที่เคยใช้ทำการเกษตรมาก่อน แต่ถูกปล่อยให้เป็นที่ว่างเปล่า

4. FOREST LAND หมายถึงพื้นที่ป่าซึ่งไม่รวมพื้นที่ AGRICULTURAL FOREST LAND

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

 ที่ราบ ความสูงเหนือกันร่องน้ำ ไม่เกิน 30 เมตร ความลาดชันน้อยกว่า 2%
 ที่สูงๆต่ำ ความสูงเหนือกันร่องน้ำ 30-150 เมตร ความลาดชัน 2 - 10 %

 ภูเขา ความสูงเหนือกันร่องน้ำ ไม่เกิน 150 - 600 เมตร ความลาดชัน 10 - 30 %
 ภูเขาสูง ความสูงเหนือกันร่องน้ำมากกว่า 600 เมตร ความลาดชันมากกว่า 30 %

รูปที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

แผนที่แสดงลมรรณภาพการใช้ที่ดิน

จนถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. WATER BODIES หมายถึง พื้นที่เก็บน้ำต่าง ๆ เช่น เขื่อน หรืออ่างน้ำธรรมชาติ

6. MISCELLANCOUS LAND หมายถึง พื้นที่อื่น ๆ ที่มีน้ำท่วมถึง

ลักษณะการใช้ที่ดินของภาคเหนือตอนบน สามารถแบ่งออกตามลักษณะของการใช้งานได้ตาม (ตารางที่ 2.15)

ตารางที่ 2.9 ลักษณะการใช้ที่ดินของภาคเหนือตอนบน

ประเภทการใช้	รวมพื้นที่ ตร.กม.	คิดเป็นร้อยละ
พื้นที่ป่าไม้	62,671	67.48
พื้นที่ทำการเกษตรและที่พืักอาศัย	1,230	1.33
พื้นที่ทำการเกษตร	11,903	12.81
พื้นที่ปลูกพืชไร่	16,992	18.28
แหล่งน้ำอื่น ๆ	99.08	0.11
รวม	99,903.08	99.99

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2) ลักษณะการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน

ลักษณะการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน ในปี 2518 การใช้ที่ดินมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่อยู่ในลักษณะ URBAN/AGRICULTURAL, AGRICULTURAL LAND, WATER BODIES & MESSLLANCOUS LAND ทั้งนี้ เนื่องจากการเพิ่มของประชากรในทุกจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย ส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีเนื้อที่เกษตรเพิ่มขึ้นประมาณ 300 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 2.5 ของพื้นที่จังหวัด ส่วนจังหวัดลำปางเป็นจังหวัดเดียวที่มีเนื้อที่การเกษตรลดลงประมาณ 110 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 0.88 ของพื้นที่จังหวัด ทั้งนี้เนื่องจากการเร่งปลูกป่าทดแทนมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน ในช่วงปี 2516-2518 พื้นที่ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงมากได้แก่ ประเภท FOREST LAND & AGRICULTURAL จังหวัดที่มีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น จังหวัดแพร่ รองลงมาคือ จังหวัดลำพูน ส่วนจังหวัดที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดคือ จังหวัดน่าน เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ถูกใช้ซ้ำอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะพื้นที่ป่าซึ่งทำลายลงมากแล้ว

การชลประทาน

พื้นที่ชลประทานในภาคเหนือที่สร้างแล้วเสร็จ จนถึง พ.ศ. 2528 รวม 5,841,073 ไร่ เป็นพื้นที่ชลประทานในเขตจังหวัดในเขตภาคเหนือตอนบน 2,578,240 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 44.1 ของพื้นที่ชลประทานรวมทั้งภาค นอกจากนี้ยังมีพื้นที่ซึ่งได้รับน้ำจากโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าของการพลังงานแห่งชาติอีก 142 สถานี อยู่ในภาคเหนือตอนบน 55 สถานี และภาคเหนือตอนล่าง 87 สถานี

การพลังงาน

ภาคเหนือมีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์ และมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ทางด้านพลังงาน โดยเฉพาะประโยชน์ทางด้านพลังงานไฟฟ้า เช่น ถ่านลิกไนต์

2.8.7 แหล่งท่องเที่ยวของภาคเหนือ

ภาคเหนือ เป็นภาคที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวสูงมาก ภาคเหนือของประเทศเป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวมาก ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยว ตามธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ และประเพณีพื้นเมืองของแต่ละจังหวัด ประกอบด้วยภาคเหนือเป็นแหล่งอารยธรรมเก่าแก่เป็นแหล่งที่ชนเชื่อว่าประชาชนมีอิทธิพลอันนุ่มน้อมโอบอ้อมอารี มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย เช่น

1. พระบรมธาตุคอซอสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นที่สักการบูชาของประชาชนทั่วไป
2. กรุงเก่าสุโขทัย จังหวัดสุโขทัยซึ่งเคยเป็นราชธานีแห่งแรกของไทยมีอายุไม่ต่ำกว่า 700 ปีแล้ว
3. พระพุทธชินราช วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ จังหวัดพิษณุโลกเป็นพระพุทธรูปที่มีลักษณะงดงามที่สุดในประเทศไทย
4. สามเหลี่ยมทองคำ จังหวัดเชียงราย ในอดีตเป็นแหล่งปลูกฝิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า และผลิตเฮโรอีนที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก แต่ในปัจจุบันนี้ไม่มีแล้ว เหลือเพียงกิวทักสัน ความสงบไม่ว่ากรรมใดทำทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เงียบเป็นธรรมชาติมาก อีกทั้งยังเป็นพรมแดนของ 3 ประเทศ อันได้แก่ สหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาชนลาวและประเทศไทย

5. กวีานพะเฮา จังหวัดพะเฮา เป็นบึงน้ำจืดขนาดใหญ่อยู่กึ่งกลางเมือง พะเฮา มีทิวทัศน์ที่สวยงาม เป็นแหล่งประมง เพาะพันธุ์ปลาน้ำจืดและเป็นแหล่งท่องเที่ยว-พักผ่อนของจังหวัด

นอกจากแหล่งท่องเที่ยวที่ยกเป็นตัวอย่าง ภาคเหนืออันเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของชาวเขาเผ่าต่าง ๆ อีกมากมาย และมีบทบาทต่อการท่องเที่ยวในภาคเหนือ อีกอย่างหนึ่งคือ วัฒนธรรมประเพณีพื้นเมืองที่สำคัญ เช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีเผาเทียน เล่นไฟ ฯลฯ

2.9 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 คำนิยามของโครงการ

ความหมายของคำว่า โรงแรมตาม พ.ร.บ. โรงแรม 2478 มาตรา 3 กล่าวว่า โรงแรม หมายถึง "บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้น เพื่อสินจ้างสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่อยู่หรือที่พักชั่วคราว" และมาตรา 25 กล่าวว่า "เคหะสถานที่ใช้เป็นที่พักดังกล่าวคือใช้เฉพาะเป็นที่รับบุคคลที่ประสงค์ จะไปพักอาศัยอยู่ซึ่งระยะเวลาอย่างน้อยหนึ่งคือ โดยผู้ใช้มีสิทธิให้ใช้มิได้ขาด อาหารหรือเครื่องดื่มใด ๆ แก่ผู้พักเป็นปกติธุรกิจหรือแก่ประชาชนไม่ถือเป็น โรงแรมตามความหมายแห่ง พ.ร.บ. นี้"

การดำเนินธุรกิจโรงแรม ถือเป็นอุตสาหกรรมให้บริการ ซึ่งมีแบบแผนในการดำเนินงานที่ดี และมีมาตรฐานควบคุมอยู่ในกรอบเป็นการดำเนินธุรกิจชนิดที่มีสถานประกอบการ จัดตั้งเพื่อรับสินจ้างจากผู้เดินทางหรือบุคคลที่หาที่พัก มีอาหารและเครื่องดื่มไว้บริการ และมุ่งหมายให้ได้กำไรคุ้มครองกับการบริหารงานและทุนที่ลงไป

2.9.1.1 ลักษณะของอุตสาหกรรมโรงแรม

1. เป็นสิ่งก่อสร้างที่เคลื่อนไหวไม่ได้ (อสังหาริมทรัพย์)
2. การขยายบริการจะต้องขาด ฌ สถานที่ผู้ใช้บริการอยู่ในเวลาที่

ต้องการ

3. เป็นอุตสาหกรรม ที่ไม่สามารถเก็บผลผลิตไว้ เพราะห้องที่ว่าง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า แต่ละคืนจะทำให้เกิดการขาดทุนที่เอาคืนไม่ได้ (IRRETRIE VABLE LOSS) ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เป็นสถานที่พักเปิดให้บริการต่าง ๆ แก่สาธารณชนทุกคนที่สามารถพักได้
5. เป็นอุตสาหกรรมที่ขายสินค้า และ บริการที่ต้องอาศัยการจ่ายเงินจากลูกค้า เพื่อชดเชยกับต้นทุนที่จำเป็น และให้โรงแรมได้กำไร พอสมควร
6. เป็นบริการเฉพาะคน (INDIVIDUAL SERVICE) แก่ลูกค้าแต่ละคนเท่า ๆ กับบุคคลหนึ่ง ๆ
7. อุตสาหกรรมเป็นการให้บริการจึงต้องอาศัยการบริหารหลายอย่าง (SUPPORTING SERVICE) ได้แก่ การให้บริการด้านอาหาร และเครื่องดื่ม การให้ความบันเทิง การท่องเที่ยว ฯลฯ

2.9.1.2 ความสำคัญของโรงแรม

1. โรงแรมเป็นสถานที่ ซึ่งเคลื่อนที่จากแหล่งที่ตั้งไม่ได้
2. ทุกคนมีสิทธิ เข้าพักได้ เว้นแต่ผู้เยาว์หรือเด็กที่ไม่มีผู้ดูแลมาพัก
3. โรงแรมเป็นวิสาหกิจที่ขายสินค้าและบริการ ซึ่งได้คำนวณให้มีผลกำไรพอควร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อปฏิบัติสากล การเงินของโรงแรมมีภาวะเป็น "อัตรบาล" คือไม่มีผู้ใดสั่งการในเรื่องการเงิน นอกเหนือจากเจ้าของ ผู้จัดการหรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย
4. โรงแรมคิดจัดให้บริการแก่เอกชน แต่ละครอบครัวหรือกลุ่มรับมอบหมาย
5. โรงแรม จะต้องจัดให้มีการบริการเอกรูปครบถ้วนสำหรับสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยที่อย่างน้อยก็ต้องมีห้องนอนห้องน้ำ รวมทั้งสำหรับส่วนบริการอื่น ๆ ด้วย เช่น อาคาร บริการซักรีด ไปรษณีย์ เครื่องดื่ม ของที่ระลึก นอกจากนี้ยังมีสถานที่สำหรับจัดการประชุมหรืออื่น ๆ อีก

2.9.2 ประเภทของโรงแรม

ชนิดของโรงแรมสามารถแบ่งได้หลายวิธี ตามหลักวิชาการ ดังนี้

1. การแบ่งชนิดตามลักษณะที่ตั้ง
2. การแบ่งชนิดตามมาตรฐานของโรงแรม
3. การแบ่งชนิดตามขนาดของโรงแรม
4. การแบ่งชนิดตามการดำเนินการของโรงแรม
5. การแบ่งชนิดตามระยะเวลาเข้าพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) การแบ่งลักษณะตามที่ตั้ง
สามารถแบ่งได้ 3 ชนิด ดังนี้ คือ

ก. โรงแรมในเมือง (CITY HOTEL) คือ โรงแรมตามเมืองใหญ่ ๆ ที่มีความสำคัญทางด้านการค้า ธุรกิจ การกีฬา การพูดหรือการท่องเที่ยวที่มีสถานที่ท่องเที่ยว ในลักษณะสถาปัตยกรรมเก่าแก่ของเมืองหรืออื่น ๆ

ข. โรงแรมในเมืองเล็ก (SMALL CITY HOTEL) คือ โรงแรมที่อยู่ในเมืองที่ห่างไกลจากชุมชนของเมืองใหญ่หรือชนบทและแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นลักษณะประวัติศาสตร์ต่าง ๆ

ค. โรงแรมตากอากาศ (RESORT HOTEL) คือ โรงแรมที่อยู่ตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายหาด ริมทะเล บนภูเขา ในป่า เป็นต้น

2) การแบ่งชนิดตามมาตรฐานโรงแรม
สามารถแบ่งได้ 5 ชนิด ดังนี้

ก. โรงแรมชั้นพิเศษ (LUXURY HOTEL) มีส่วนที่ให้บริการและการบริการที่พิเศษต่าง ๆ ครบถ้วน

ข. โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL) มีส่วนที่ให้บริการและความสะอาดสบายต่าง ๆ ครบถ้วน มีการจัดการด้านบริการเป็นอย่างดี มีระบบการบริการที่ซับซ้อนมากมาย

โรงแรมในบาหลี ซึ่งมีลักษณะของโรงแรมชั้นหนึ่ง ซึ่งสร้างในแบบบริการของประเทศตั้งอยู่ริมทะเลสาบสวยงาม มีการบริการอำนวยความสะดวกที่ครบครัน และยังได้แสดงศิลปอันงดงามเป็นศิลป เฉพาะตนไว้ด้วยลวดลายสลักอันประณีตตรงทางเข้าโรงแรมมีที่หักแบบพื้นเมือง เป็นกระท่อมนำเอ็นดูเรียงรายอยู่ในสวนคูมีเสน่ห์และสวยงามตามแบบของบาหลี

โรงแรมโกลเดิล ในฟิจิ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีทั่วโลกว่าเป็น

โรงแรมชั้นหนึ่ง ซึ่งเป็นแบบฟิจิโดยแท้ ภายในตกแต่งให้มีบรรยากาศของสถานที่อย่างที่จะเกิดขึ้นได้ในฟิจิเท่านั้น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ที่จำเป็นต้องตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. โรงแรมชั้นสอง คือ โรงแรมที่มีลักษณะการเป็นโรงแรมชั้นหนึ่ง ซึ่งเป็นแบบฟิเจโดยแท้ ภาชนะตกแต่งให้มีบรรยากาศของสถานที่อย่างจะเกิดขึ้นได้ในฟิเจเท่านั้น

ง. โรงแรมชั้นสาม คือ โรงแรมที่มีการบริการและส่วนประกอบในความสะอาดมีห้องหรือไม่มีเลข ก็ได้

จ. โรงแรมชั้นสี่ หรือโรงแรมราคาถูก คือ โรงแรมที่ให้บริการที่พักค้างคืน หรือห้องนอนเท่านั้น ไม่มีการบริการและการอำนวยความสะดวกสบาย เช่น โมเต็ลต่าง ๆ หรือโรงแรมชั้นต่ำตามหัวเมือง ความแตกต่างระหว่างโรงแรมชั้นหนึ่งกับโรงแรมชั้นสอง

โรงแรมชั้นหนึ่ง

- สถานที่ตั้ง

อยู่ในย่านที่มีความเจริญสูง ที่ดินราคาแพงและสภาพแวดล้อมส่งเสริมความเด่นชัดตัวอาคาร เช่น โรงแรมสยามอินเตอร์ คอนติเนนตัล หรือ

โรงแรมดุสิตธานี

- แบบอาคาร

มีข้อจำกัดน้อยมาเกี่ยวกับโครงสร้างของอาคาร ทำให้การออกแบบมีอิสระในแนวความคิด และสามารถใช้รูปแบบอาคารในลักษณะที่แปลกออกไป ซึ่งอาจจะไม่ประหยัด แต่มีความเหมาะสมกับรูปที่ดิน หรือมีลักษณะเด่นประการอื่น เช่น โรงแรมโอเรียนเต็ล ซึ่งตั้งห้องเอียงรับทิศนี้สภาพแม่น้ำทุกห้อง

- สัดส่วนบริเวณใช้สอย

ห้องพัก : ขนาดห้องพักกว้างขวาง มีเนื้อที่ตั้งแต่ 24.00-28.00 ตร.ม. ขึ้นไป พร้อมทั้งมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่มีคุณภาพดีครบครัน และการตกแต่งภายในหรูหรา

บริเวณที่ใช้ : มีสถานที่ให้บริการแก่ส่วนรวมค่อนข้างสมบูรณ์ เช่น

มีห้องโถง นั่งเล่น ห้องพักผ่อน เขตจ่ายของ ที่ทำการไปรษณีย์ ห้องตัดผม ห้องเสริมสวย สระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่ายน้ำ และอื่น ๆ ซึ่งได้รับการออกแบบและตกแต่งภายในอย่างงดงามและเข้ากับบรรยากาศของที่ตั้งหรือรูปแบบของอาคาร

ห้องอาหาร : มีสถานที่ให้บริการด้านนี้ครบครัน เช่นมี Coffe Shop, Restaurant, Outdoor Dining Terrace Grill Room, Private Dining Room หรือห้องอาหารประจำชาติ ส่วนประกอบของห้องได้มาตรฐาน ทั้งเนื้อที่และอุปกรณ์

สถานเริงรมย์ : มีการให้บริการด้านนี้ค่อนข้างสมบูรณ์ เช่น Cocktail Lounge บาร์ไนท์คลับ Theater และมีการตกแต่งภายในที่งดงาม

สถานที่ให้ : มี Convention Hall ตั้งแต่หนึ่งห้องขึ้นไป บริการอื่น ๆ ขนาดต่าง ๆ กัน ซึ่งสามารถดัดแปลงใช้ประโยชน์ได้หลายแบบ และมีส่วนประกอบอื่น ๆ ครบถ้วน เช่น Foyer เป็นต้น หรือมีระบบอุปกรณ์อำนวยความสะดวกอย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้ยังมี Sports Facilities ต่าง ๆ เช่น สนามเทนนิส ห้องเล่นเกมส์ เป็นต้น

- Features

รูปลักษณะของอาคารเด่นเป็นสง่า และสวยงามดึงดูดใจผู้มาใช้บริการของโรงแรม และมีเอกลักษณ์ของตนเอง แม้โรงแรมในเครือเดียวกันก็มีรูปลักษณะที่แตกต่างกัน แล้วแต่สถาปัตยกรรมของท้องถิ่น

โรงแรมชั้นสอง

- สถานที่ตั้ง

อยู่ในย่านที่มีความเจริญพอสมควร แต่มักไม่ใช่ย่านศูนย์กลางการค้าราคาที่ดินไม่สูงมาก และ สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อลักษณะของตัวอาคาร

- แบบอาคาร

การออกแบบโครงสร้างอาคาร มุ่งการประหยัดเป็นการสำคัญรูปแบบอาคารจึงมีได้
จำกัด

- Functions

ห้องพัก : ห้องพักมีขนาดกระทัดรัด มุ่งเฉพาะใช้สอย
จริง ๆ ความสะดวกมีเฉพาะจำเป็นและการ
ตกแต่งภายในทำแบบประหยัด

2.10 การศึกษาอาคารตัวอย่าง

2.10.1 โรงแรมมิลตันอินเตอร์เนชั่นแนล

เจ้าของโครงการ	บริษัท โรงแรมปาร์คนาเอส เลิศ จำกัด
คณะกรรมการบริหาร	อาทิ นายเฉลิม เชื้อวสกุล คุณหญิงเลอศักดิ์ สมบัติศิริ นายพินิจ สมบัติศิริ
คณะที่ปรึกษา	นายพินิจ สมบัติศิริ
กรรมการผู้จัดการและ ผู้จัดการโครงการ	นางพิไลวรรณ สมบัติศิริ จอนสัน
ผู้จัดการงานก่อสร้างและ ประสานงานโครงการ	นายวิวัฒน์ สุกทิพงษ์ชัย
สถาปนิกผู้ออกแบบ วิศวกรโครงสร้าง	บริษัท ดีไซน์ 103 จำกัด ศาสตราจารย์ อรุณ ชัยเสรี

ระบบปรับอากาศ และระบบระบายอากาศ

ระบบปรับอากาศ เป็นระบบทำน้ำเย็น หมุนเวียนส่วนกลาง (Central Chilled Water System) โดยใช้เครื่องทำน้ำเย็นระบายความร้อนด้วยน้ำ (Water Cooled Packaged Water Chilled) ซึ่งได้ออกแบบระบบให้ประหยัดพลังงาน โดยแยกปั๊มน้ำเย็นเป็น 2 ส่วน คือ Primary Pump กับ Secondary Pump เมื่อมีความต้องการความเย็นลดลงก็จะมีการหยุดปั๊มเป็นชุด ๆ ไป

ในส่วนบริการต่าง ๆ ของโรงแรม จะใช้ระบบส่งลมเย็นรวม

ในส่วน ในการควบคุมเป่าลมเย็นขนาดใหญ่ (Air Handling Unit) ในบริเวณต่าง ๆ ได้ใช้ระบบ Micro Processor เข้า ควบคุมในการทำอุณหภูมิและการใช้งานปิดเปิด

ในส่วนห้องพัก ใช้ชุดเป่าลมเย็นขนาดเล็ก (Fan Coil) แขนงในฝ้า เพดาน สามารถควบคุมได้ทั้งอุณหภูมิ และจำนวนลมให้ความเงียบสนิท

จากการเลือกอาคารเพื่อทำการศึกษา ที่มีลักษณะองค์ประกอบใกล้เคียงกับโครงการได้เห็นถึงข้อดี ข้อเสียต่าง ๆ ในเรื่องประโยชน์ใช้สอยโครงสร้าง ระบบทางวิศวกรรม บรรยากาศ การประหยัดพลังงานให้แก่อาคาร และองค์ประกอบเสริมต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการกำหนดองค์ประกอบต่างๆ ของโครงการ

ในเรื่องประโยชน์ใช้สอย โครงสร้าง ระบบทางวิศวกรรม และ บรรยากาศนั้น แต่ละโรงแรมก็ได้มีการออกแบบเป็นอย่างดี ส่วนเรื่องการประหยัดพลังงานแก่อาคารโดยเฉพาะส่วนห้องพัก โรงแรมทั้ง 3 ล้วนใช้กระจกตัดแสง และไม่มีแผงกันแดด ซึ่งเป็นผลจากความนิยมผลเสียก็คือ แสงแดด สามารถรอดผ่านเข้าไปภายในอาคารได้มาก ทำให้ต้องเสียพลังงานไปกับการปรับอากาศมากกว่าปกติ

ส่วนองค์ประกอบเสริมด้าน Recreation นั้น เห็นได้ว่าจะมีแขกไปใช้บริการของสระว่ายน้ำในปริมาณมาก เนื่องจากเป็นชาวต่างประเทศซึ่งนิยมการอาบแดด ดังนั้น สระว่ายน้ำจึงเป็นส่วนที่จำเป็นและควรได้รับการออกแบบและดูแลรักษาเป็นอย่างดี ส่วนสนามเทนนิสและสควอช นั้น ไม่มีแขกใช้บริการเท่าใด จึงเห็นว่าเป็นส่วนไม่จำเป็นต้องมีในโครงการก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนสำหรับบริการแขกที่มาพักประกอบด้วย

- Lobby Lounge
- Music Room
- ระบบน้ำใช้ ซึ่งได้จัดเตรียมถึงน้ำสำรองขนาดใหญ่ไว้ทั้งส่วนใต้ดิน และบนชั้นหลังคา เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการขาดแคลนน้ำ
- ระบบกักน้ำเสีย ให้มาตรฐานในการออกแบบของ American Society of Plumbing Engineer และเทศบาลนคร กรุงเทพมหานคร
- ระบบสปริงเกอร์ ทำการติดตั้งระบบสปริงเกอร์ชนิด ท่อเปียกไว้ใน ทุกส่วนของแผนกบริการ

งานระบบไฟฟ้า

ระบบไฟฟ้าที่จ่ายเข้าตัวอาคาร เป็นระบบไฟ 12 KV. ของการไฟฟ้า นครหลวง มีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าสำรอง 1 ชุด ระบบจ่ายไฟฟ้าภายในอาคารทั้งหมดเป็น 3 Phase 4 สาย 380 V. 220 V. 50 Hz. ระบบไฟฟ้าอาจจะแบ่งเป็นระบบย่อย ๆ ดังนี้

- ระบบแสงสว่าง กำหนดให้ใช้พลังงานไฟฟ้าให้ประหยัดที่สุด โดยอาศัยแสงจากภายนอกพร้อมด้วย โดยผ่านทาง Skylight บนชั้นหลังคา
- ระบบโทรศัพท์ เป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์ ที่ทันสมัยที่สุดในปัจจุบัน ซึ่งสามารถทำการคำนวณค่าใช้จ่าย ในการใช้โทรศัพท์ของแต่ละเครื่อง สามารถบันทึกหมายเลข เวลาของการใช้ สามารถทำการคำนวณค่าใช้จ่ายในการใช้โทรศัพท์ ของแต่ละเครื่อง สามารถบันทึกหมายเลข เวลาของการใช้ สามารถหมุนออกภายนอกได้โดยผู้พักเอง โดยไม่ต้องผ่านโอเปอเรเตอร์
- ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ เป็นระบบ Presignal System 2 Wire Circuit มีระบบ Supervise and Testing System กำหนดให้แบ่งโซนของ Fire Alarm เป็นโซน ๆ และกันใดหนึ่งให้มี Annunciator เป็นระบบ Graphic Diagram
- ระบบเสียง ได้จัดให้มีระบบเสียงทั้งอาคาร โดยแยกออกเป็นเสียง เพลงกับเสียงเรียก
- ระบบทีวี ได้จัดให้มี ทีวีสี ขนาด 20" พร้อมระบบ วีดีโอเทป ทุกห้องพักซึ่งใช้ระบบเสาอากาศแบบรวม

"Atrium" มองเห็นได้ตลอดความสูง 6 ชั้น Atrium นี้ ถูกล้อมรอบด้วยห้องพัก 400 ห้อง พร้อมทั้งการตกแต่งภายในที่สะท้อนให้เห็นลักษณะของความเป็นไทย

สถาปัตยกรรม

สถาปนิกได้วางตัวอาคาร เป็นรูปตัวแอลล้อมรอบบริเวณสวน ตัวอาคารนี้เป็นอาคารหลังเดียว สูง 6 ชั้น มีชั้นใต้ดิน 1 ชั้น โดยการแบ่งตัวอาคารออกเป็น 3 Wings คือ A, C, E circulation, Core จะอยู่ที่ระหว่าง Wing A&C กับ Wing C&E มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 12,000 ตารางเมตร ดังรายละเอียดของแต่ละชั้น ดังนี้

- Basement จัดเป็นส่วนของ Back of The House ประกอบด้วย Laundry, Housekeeping, Staff Locker and Toilet and Employer Locker and Toilet

- Ground Floor Level เป็นที่จอดรถในตัวอาคาร ประมาณ 100 คัน ส่วนของ Back of the House ประกอบด้วย Canteen, Accounting, Training, Security, ส่วนของ F&B (Food and Beverage) ประกอบด้วย Kitchen, Pantry, F&B Storage, Buld Food Store, Pastry Shop and Butcher Shop ส่วนห้องเครื่อง ประกอบด้วยห้องเครื่องสำหรับระบบไฟฟ้า, ระบบปรับอากาศ, ระบบสุขาภิบาล, ระบบโทรศัพท์, ห้องคอมพิวเตอร์ และห้องทำงานวิศวกร

ส่วนสำหรับบริการแขกที่มาพักประกอบด้วย

- Ball Room ซึ่งสามารถแบ่งห้องย่อยได้ 2 ห้อง จุดนี้ได้ประมาณ 800 คน
- Meeting Room I ซึ่งสามารถแบ่งเป็นห้องย่อยได้ 3 ห้อง
- Meeting Room II ซึ่งสามารถแบ่งเป็นห้องย่อย ได้ 2 ห้อง
- Garden Restaurant สามารถจัดบริการแบบ Buffet ได้
- Speciality Restaurant และห้อง Private Dining Room
- Lobby Level เป็นบริเวณทางเข้าของตัวอาคาร มีศาลาไทยกลางน้ำ อยู่ด้านหน้าของตัวอาคาร Front Office และ Executive Office

วิศวกรเครื่องกลและ สาขาวิชา	บริษัท อีอีซี จำกัด INT. Designer - Robinson & Conn Partnership อังกฤษ
ผู้รับเหมางานระบบไฟฟ้า	บริษัท เบอร์ลี สุกเกอร์ จำกัด
ผู้รับเหมาระบบปรับอากาศ	บริษัท คูลิ่งแอนด์คอนโทรล เอ็นอีเนียร์ริง จำกัด
ลิฟท์โดยสาร และ Service	บริษัท วรจักอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มิตซูบิชิ)
งานเสาเข็ม (C-Pac)	บริษัท ผลิตภัณฑ์ และวัสดุก่อสร้าง จำกัด
เครื่องสุขภัณฑ์ (American Standard)	บริษัท โอปนาฮิลล์ จำกัด
โทรศัพท์ (NEC)	บริษัท ไทยสงวนวานิชวิศวกรรม จำกัด
หินอ่อน	บริษัท ทีเอ็ม อิมเพล จำกัด บริษัท มาบุญครองหินอ่อน จำกัด
ระบบ Laundry & Velvet	Inalasia Electro Co., Ltd. Italasia

บริษัท นายเลิศ จำกัด โดยคุณหญิง เลอศักดิ์ สมบัติศิริ เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้ง บริษัท โรงแรมปาร์คนายเลิศ จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของกิจการโรงแรม Hilton International Bangkok at Nai Lert Park เป็นโครงการที่มีมูลค่ากว่า 600 ล้านบาท

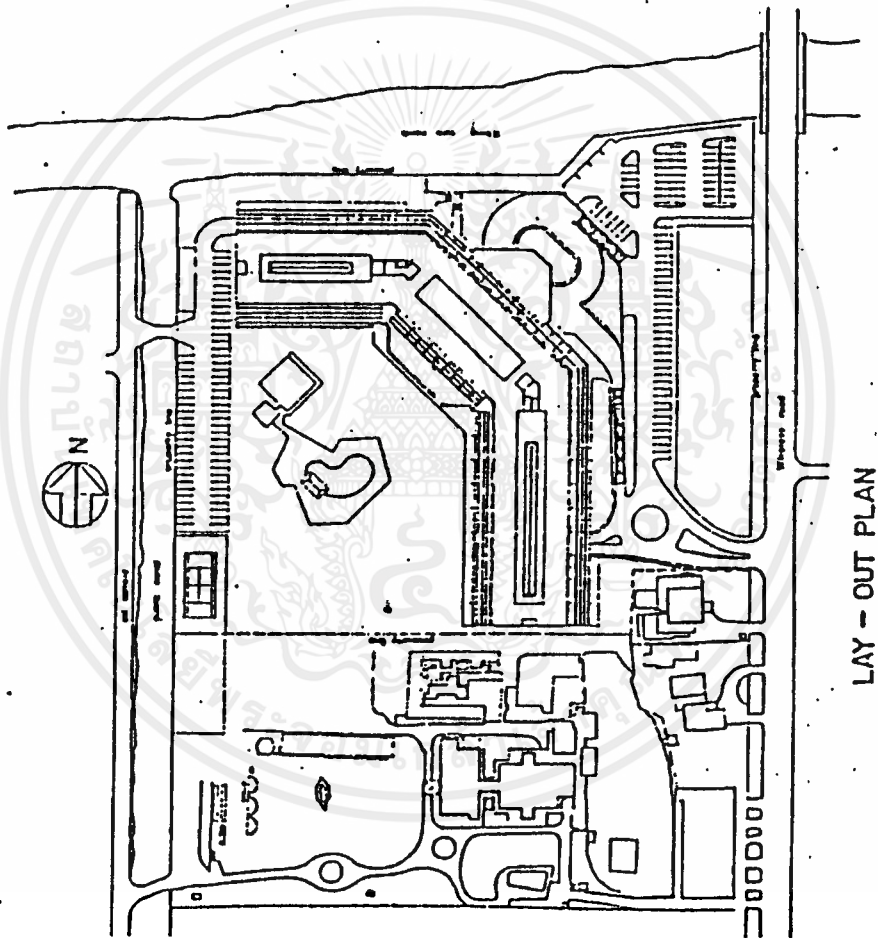
บริษัท โรงแรมปาร์คนายเลิศ จำกัด มีผู้ร่วมทุนที่เป็นคนไทยและต่างประเทศ ในอัตรา 70:30

ในการดำเนินกิจการนี้ ทำให้คนไทยมีงานทำเพิ่มขึ้นอีกประมาณ 1,000 คน ซึ่งเป็นการช่วยส่งเสริมอาชีพ เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศเรามากยิ่งขึ้นด้วย

หลักการออกแบบ

โรงแรม Hilton International Bangkok ก่อสร้างขึ้นในส่วนหนึ่งของบริเวณที่เรียกว่า ปาร์คนายเลิศ อยู่ระหว่าง ซอยสมคิดกับถนนวิทสุ ในเนื้อที่ 18 ไร่ เฉพาะอาคารมีพื้นที่ขนาดใหญ่เท่ากับ 10 ไร่ สูง 6 ชั้น จะมีส่วนสว่างงามโดยรอบ ในพื้นที่อีก 8 ไร่ การออกแบบเน้นหนักให้ผสมผสานกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม เพื่อรักษาธรรมชาติเดิมที่

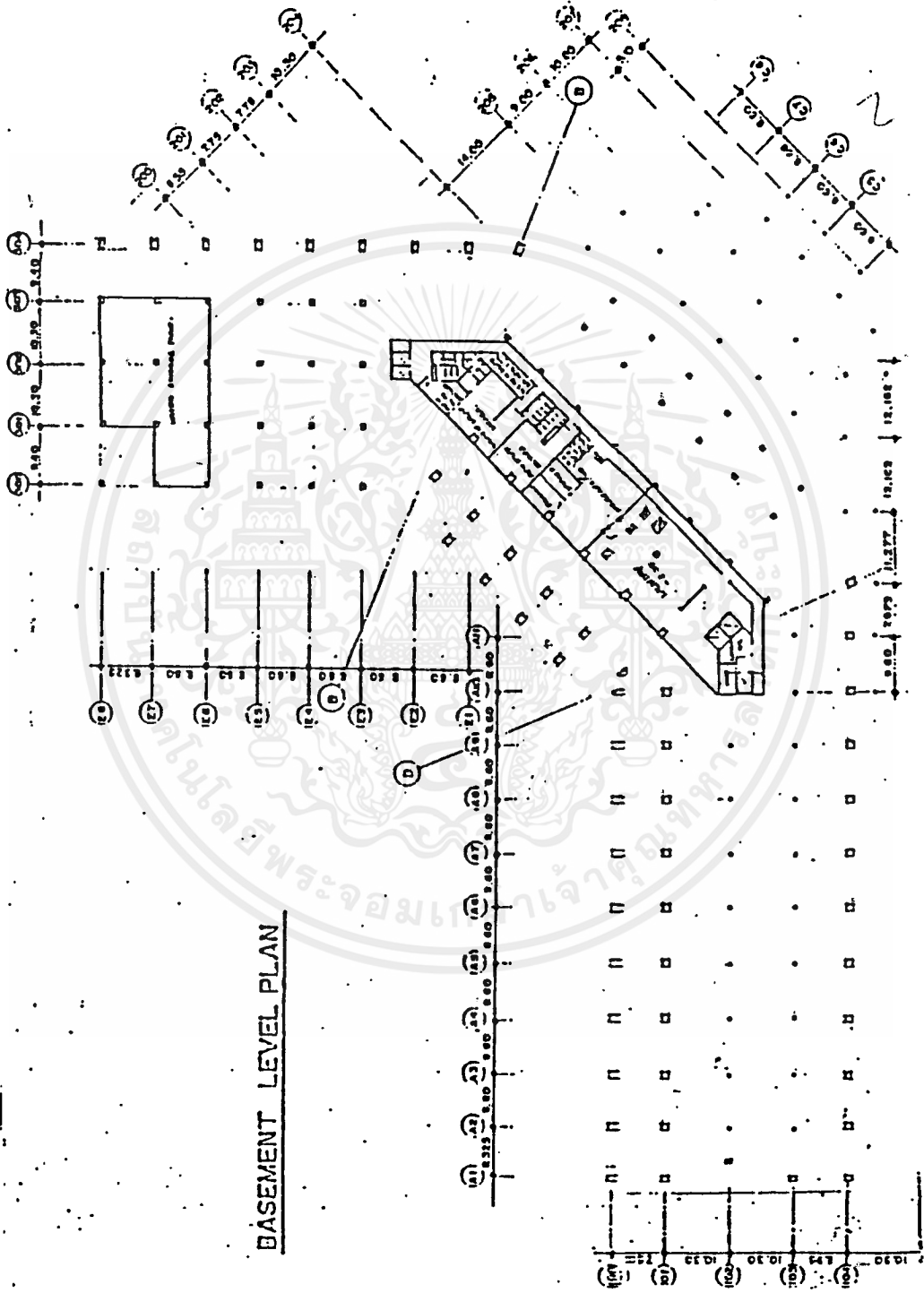
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
เลขเป็นปาร์คไว้ ลักษณะพิเศษของโรงแรมคือ ภายในตัวอาคารจัดเป็นสวนขนาดใหญ่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 12

แสดง : ผังบริเวณ

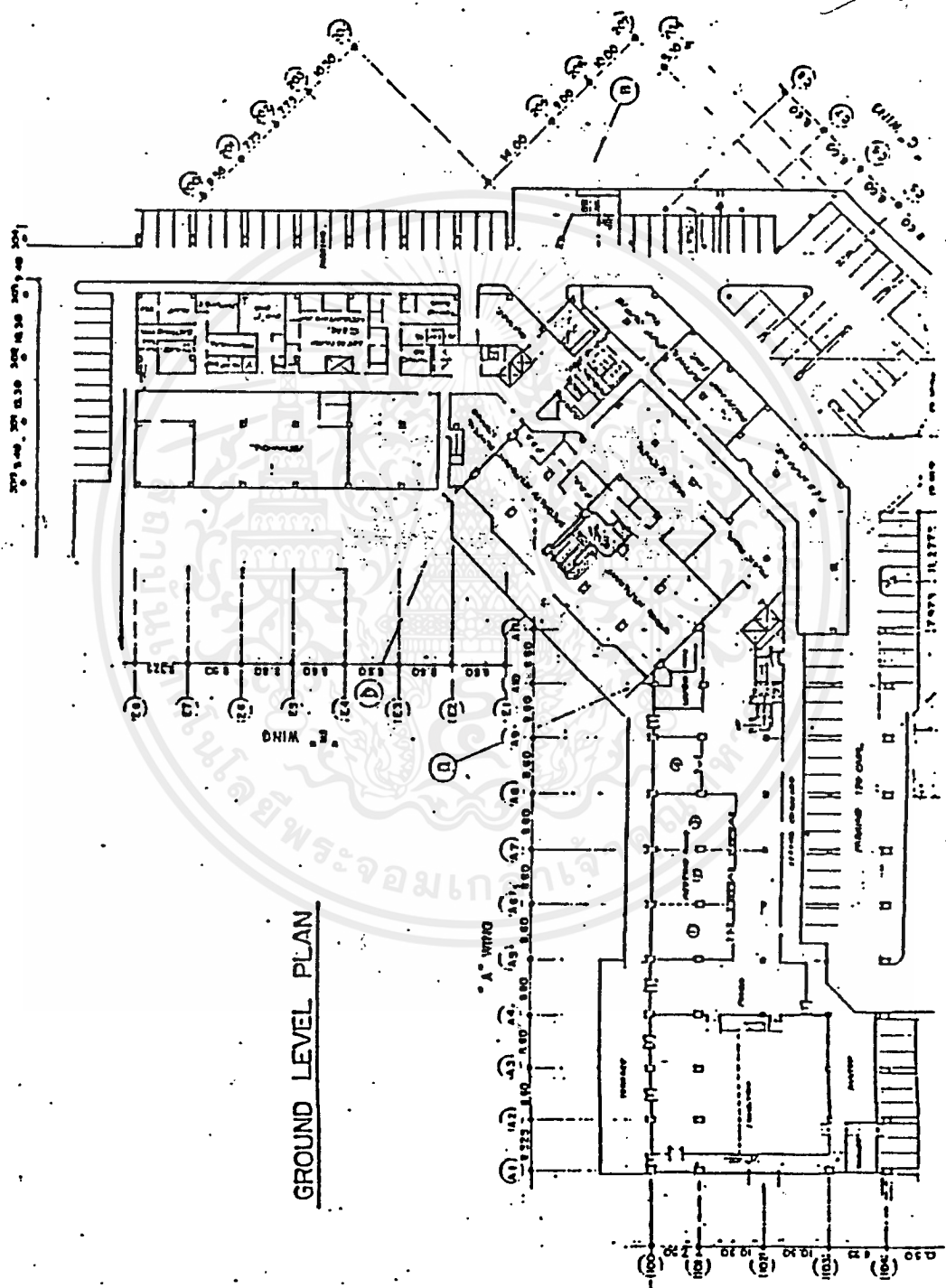
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BASEMENT LEVEL PLAN

รูปที่ 13

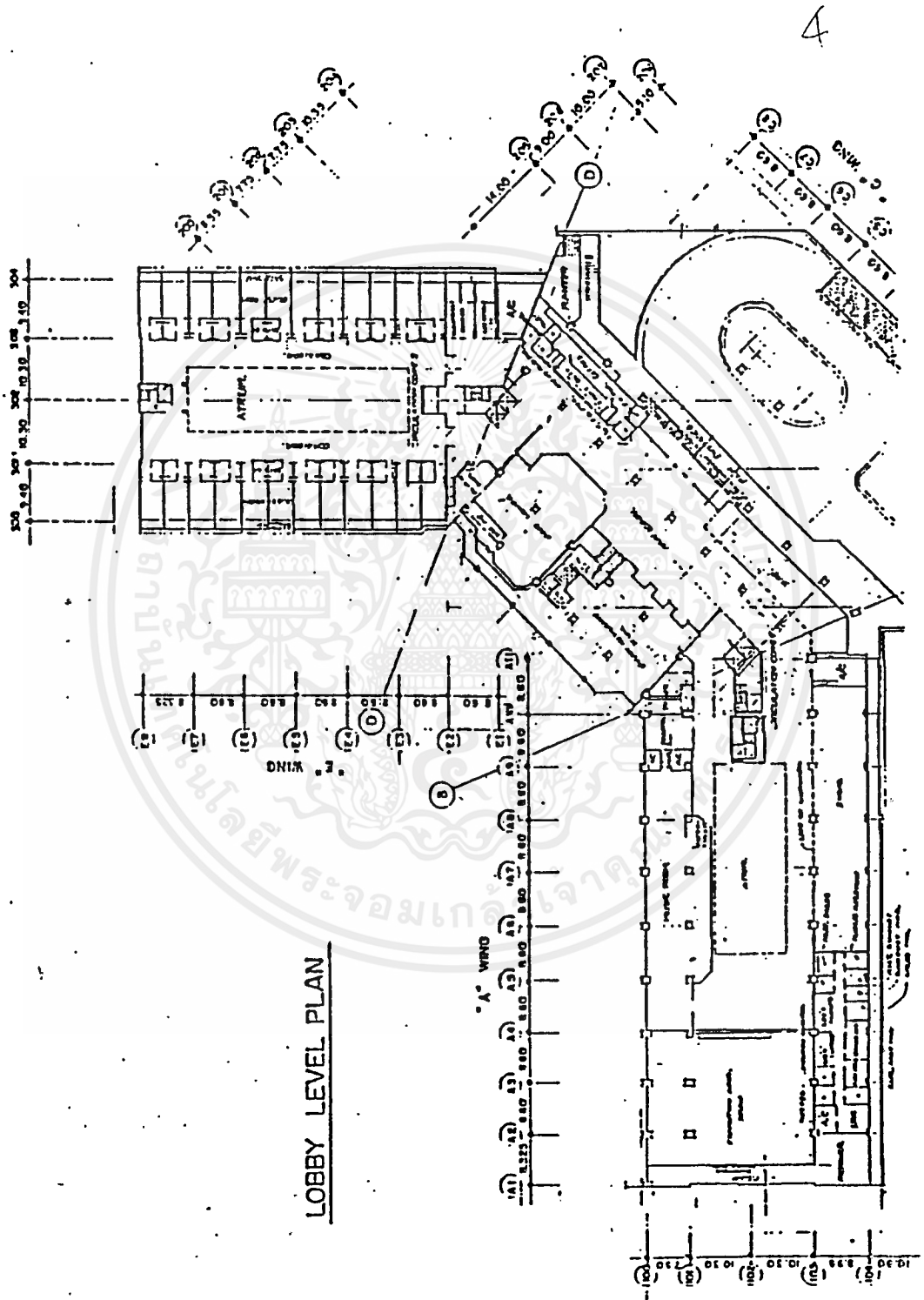
เอกสารนี้แสดงสาระที่แปลนชั้นใต้ดิน การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 14

แสดง : แผนชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

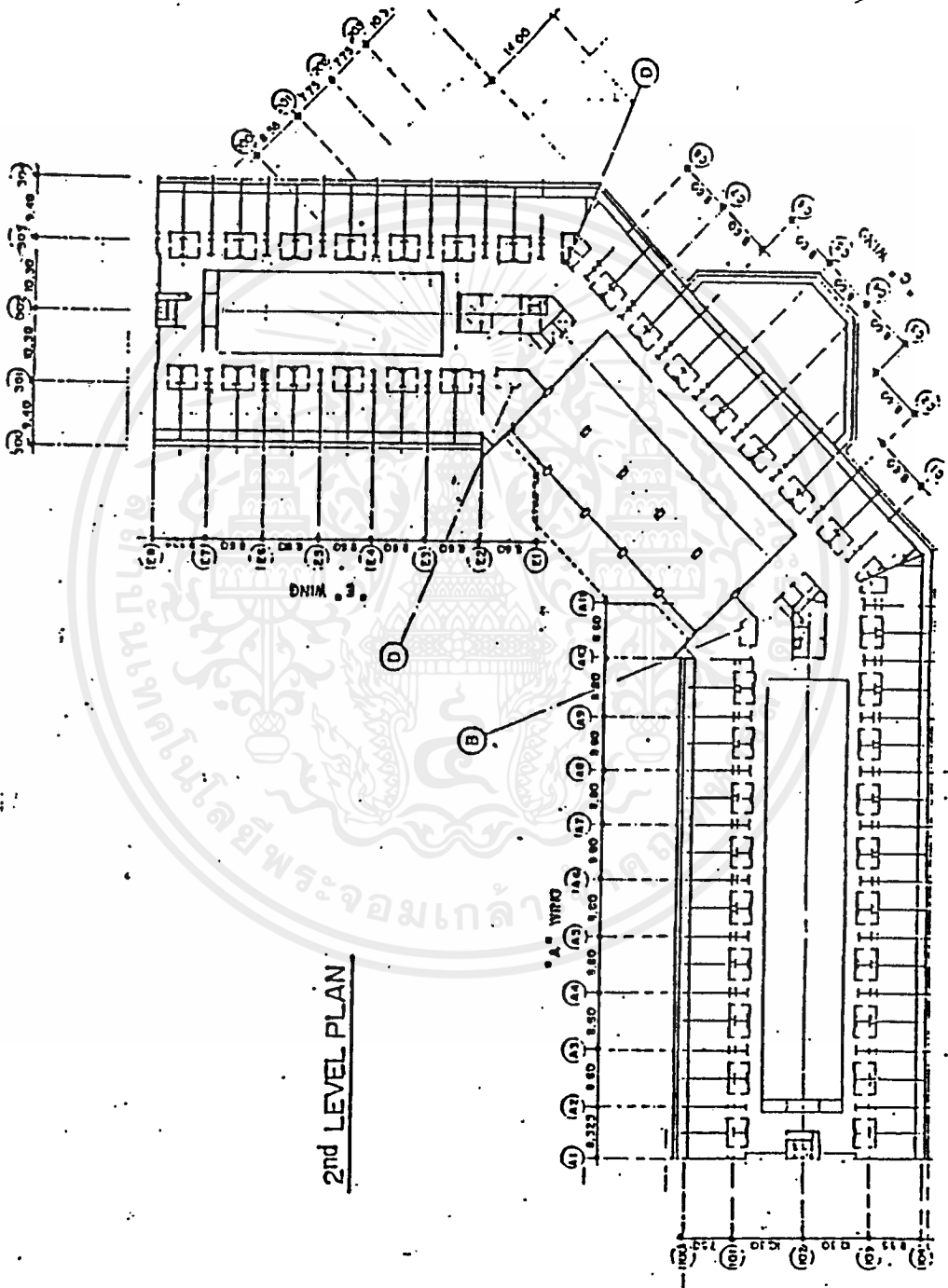

LOBBY LEVEL PLAN

รูปที่ 15

แสดง : แผนชั้นล็อบบี้

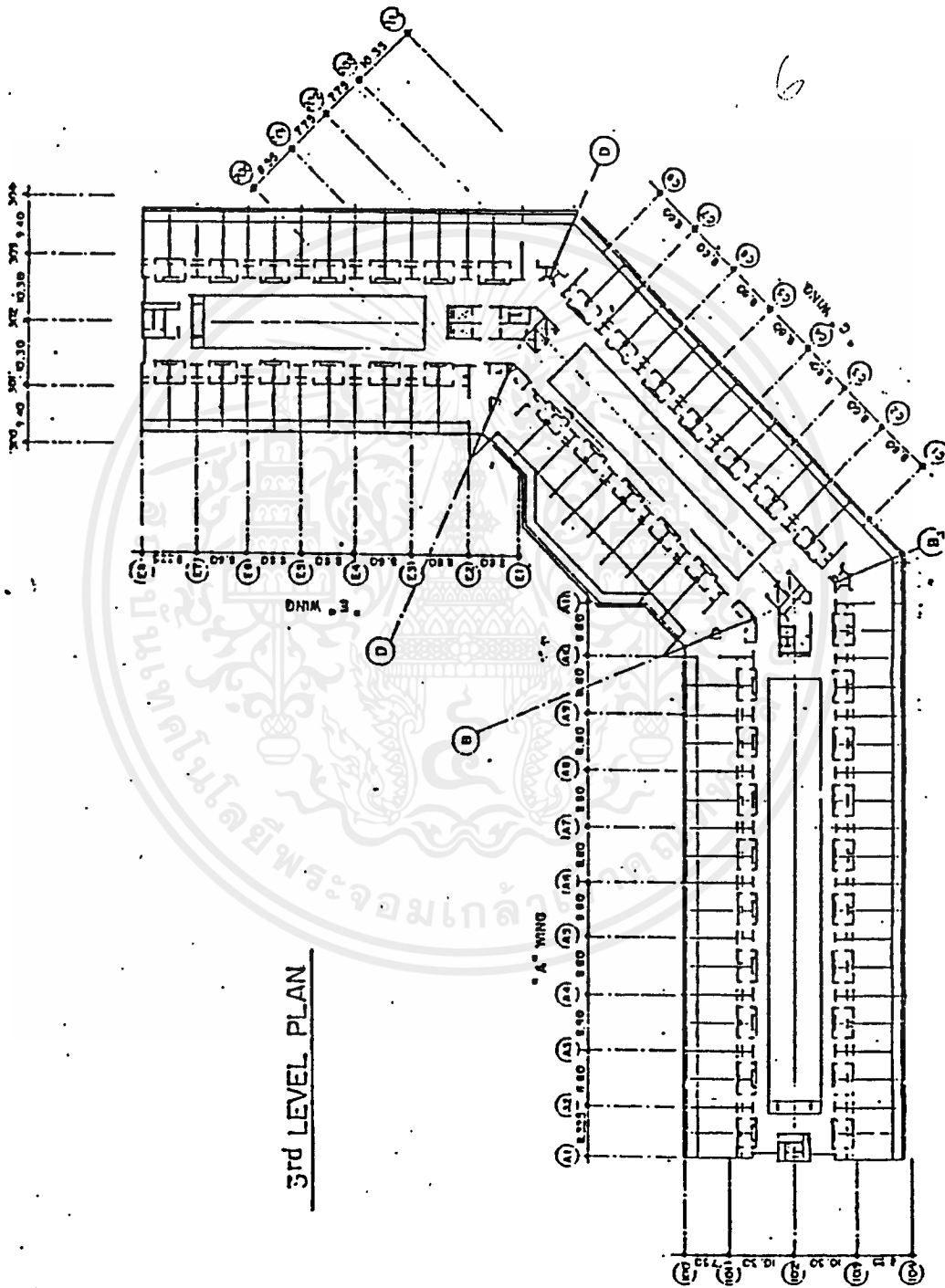
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 16

แสดง : แผนชั้นที่ 2

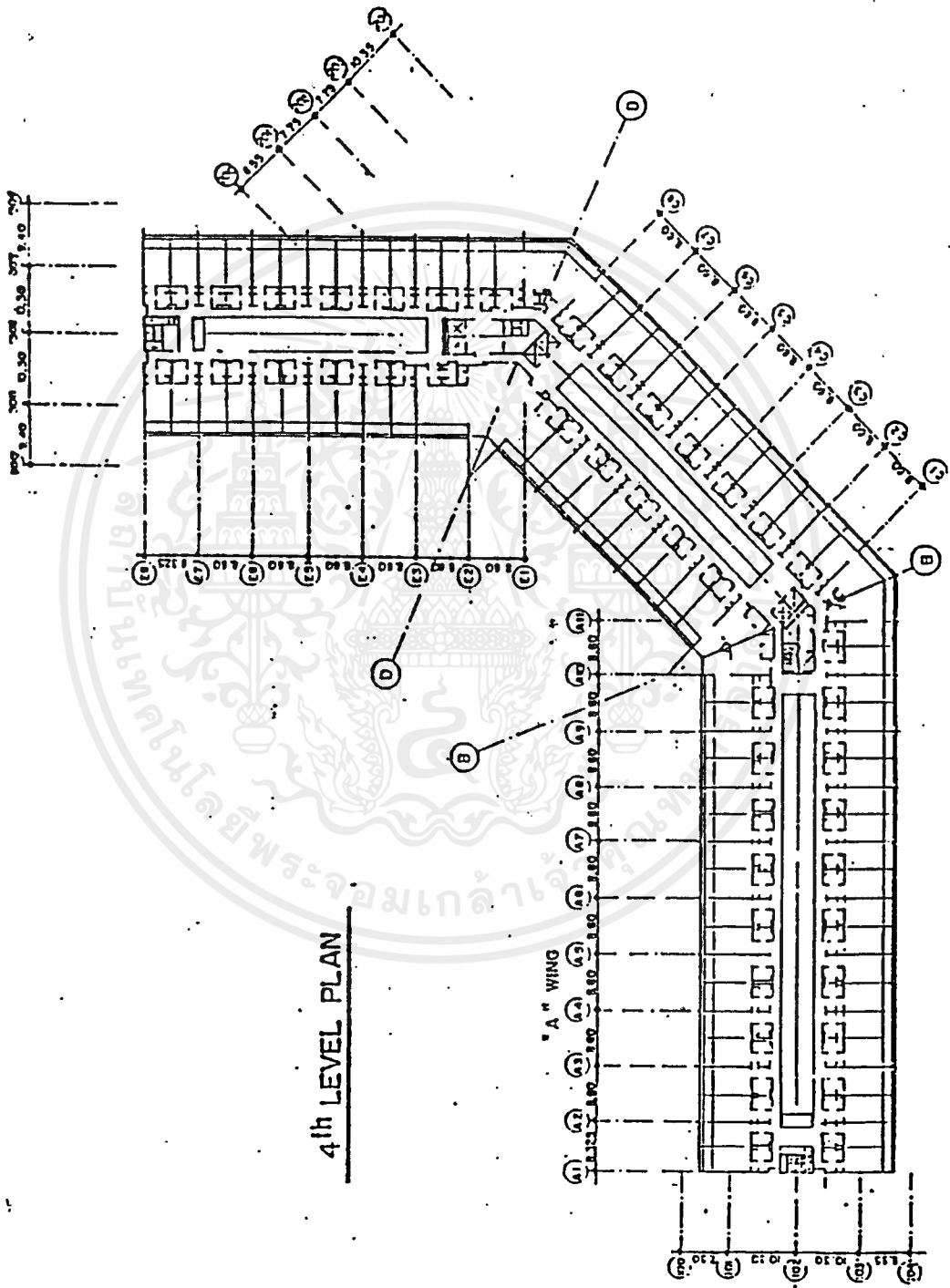
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 17

แสดง : แผนชั้นที่ 3

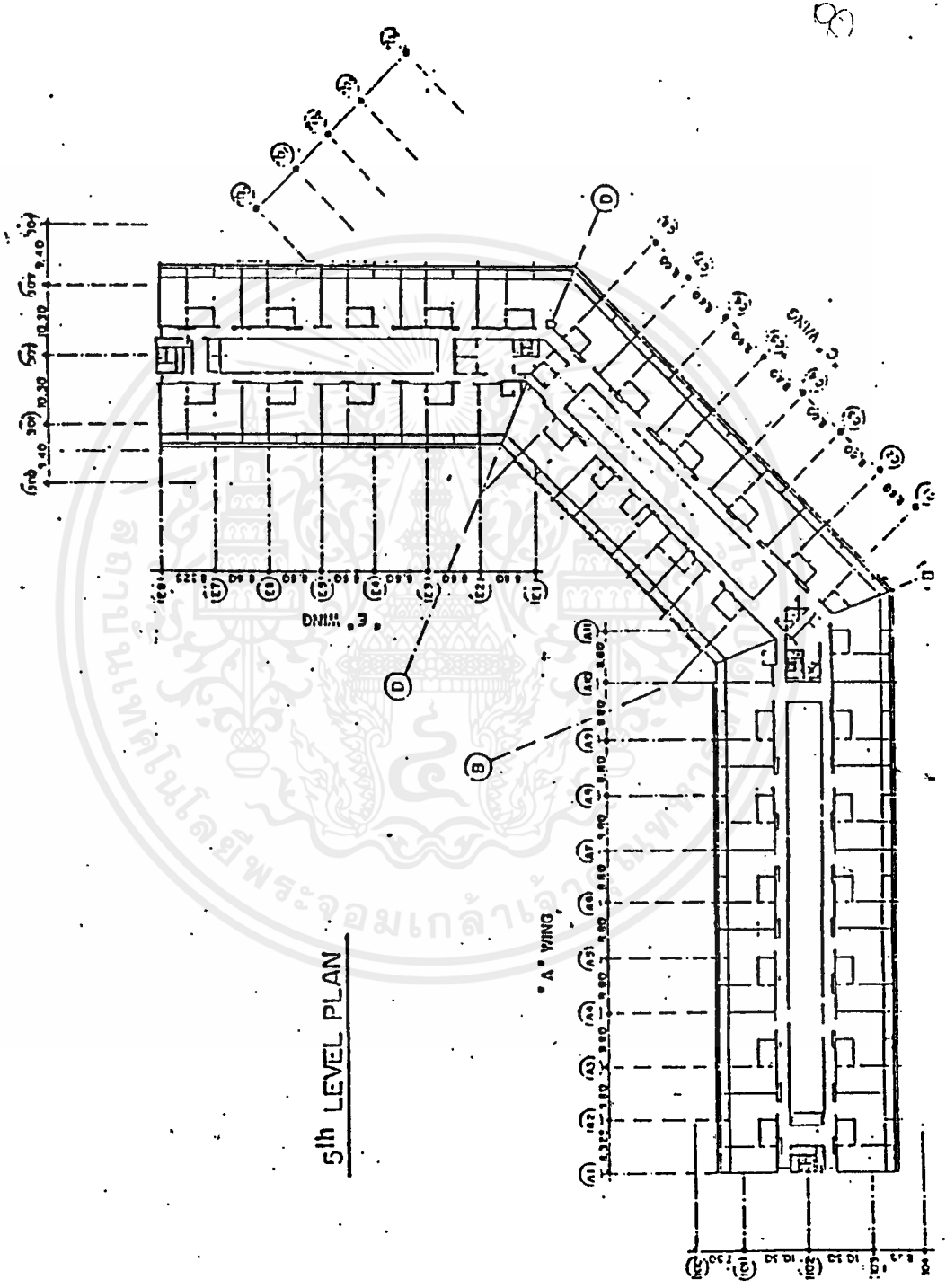
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4th LEVEL PLAN

รูปที่ 18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

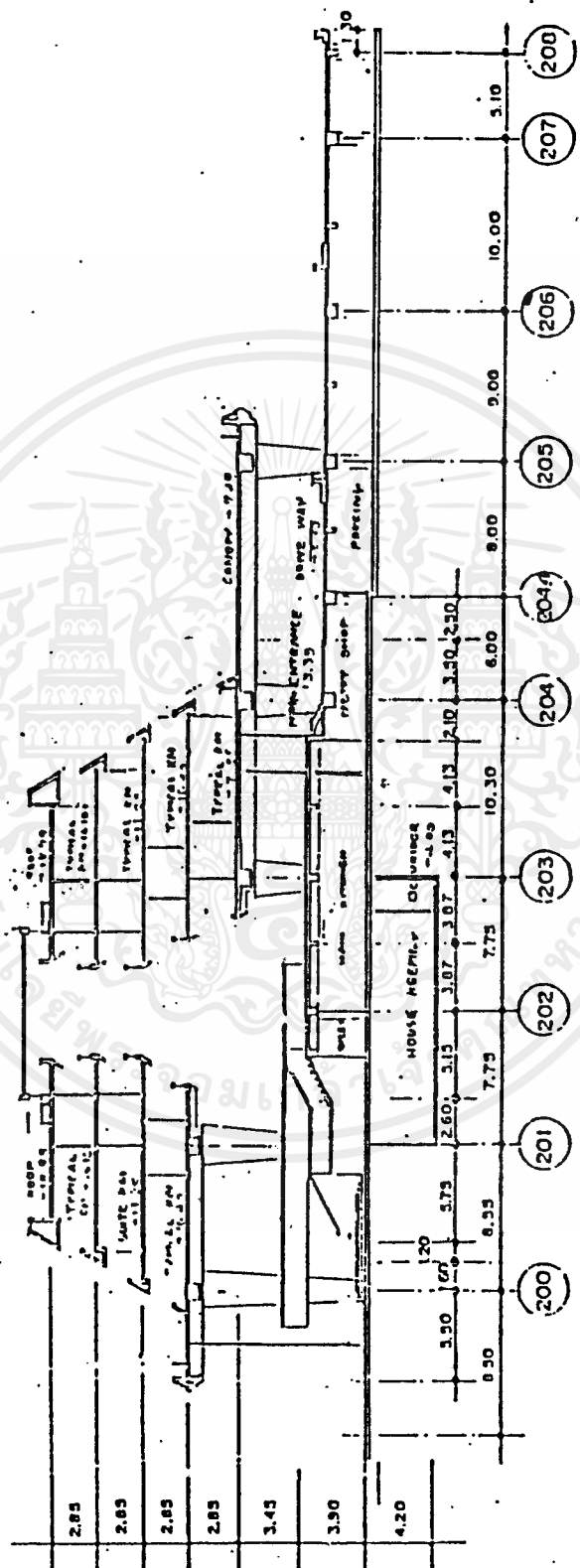

5th LEVEL PLAN

รูปที่ 19

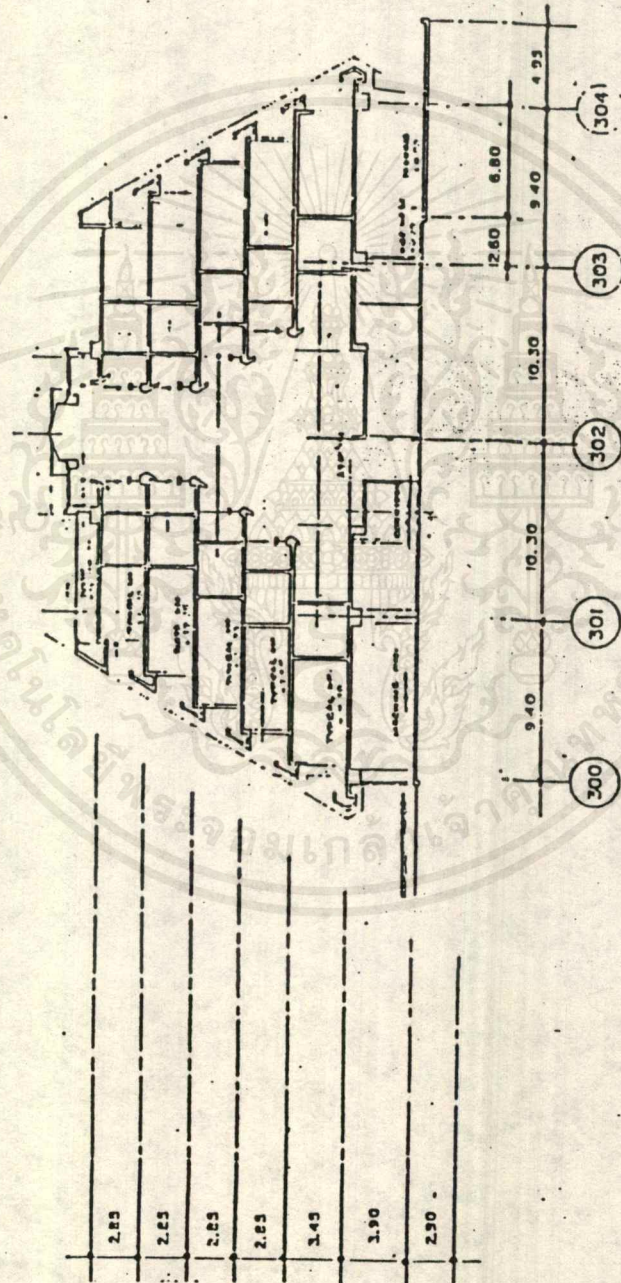
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 แสดง : แปลนชั้นที่ 5
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CROSS SECTION THRU "C" WING

รูปที่ 20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกหนึ่งสิ่งที่ไม่เห็นแก่เปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

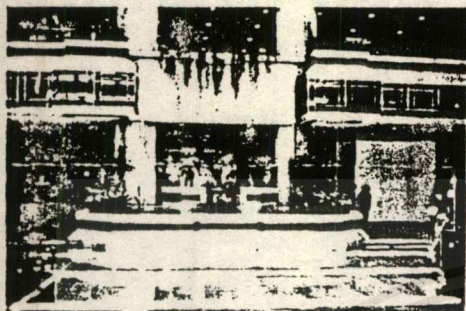

CROSS SECTION THRU " E " WING

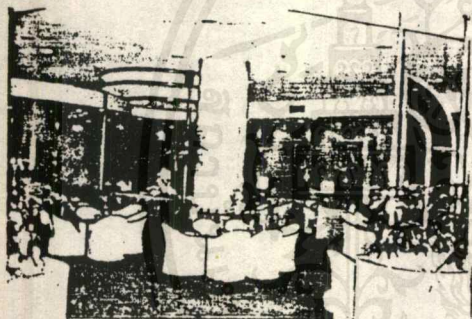
10

รูปที่ 21

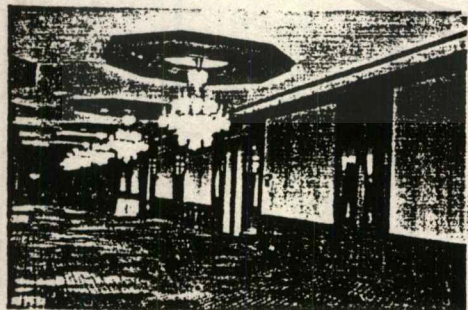
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 แสดง : รูปตัดตามขวาง
 ไม่ว่าจะผิดโดยทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณ LOBBY

LOBBY LOUNGE

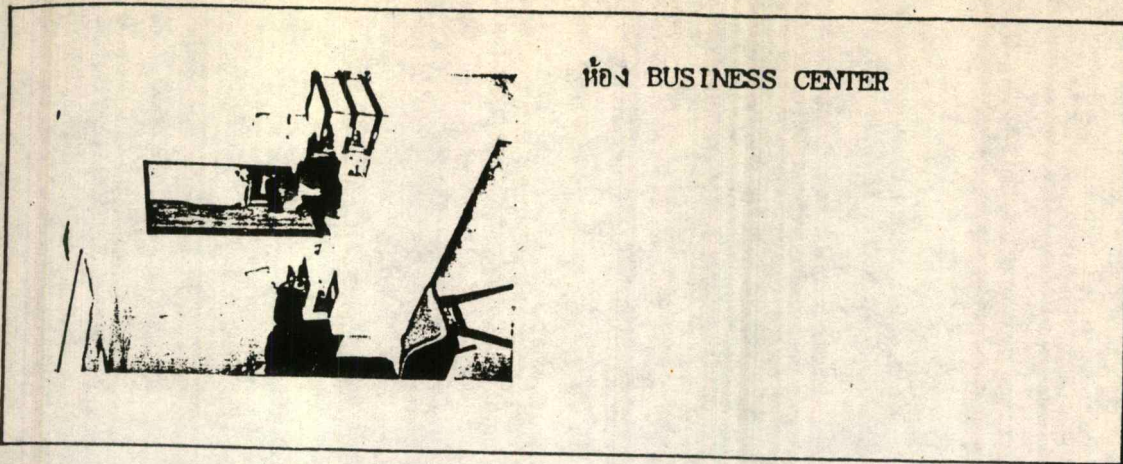
บริเวณ PRE-FUNCTION
เป็นโถงยาวตลอด หน้าห้อง
BALLROOM

รูปที่ 22

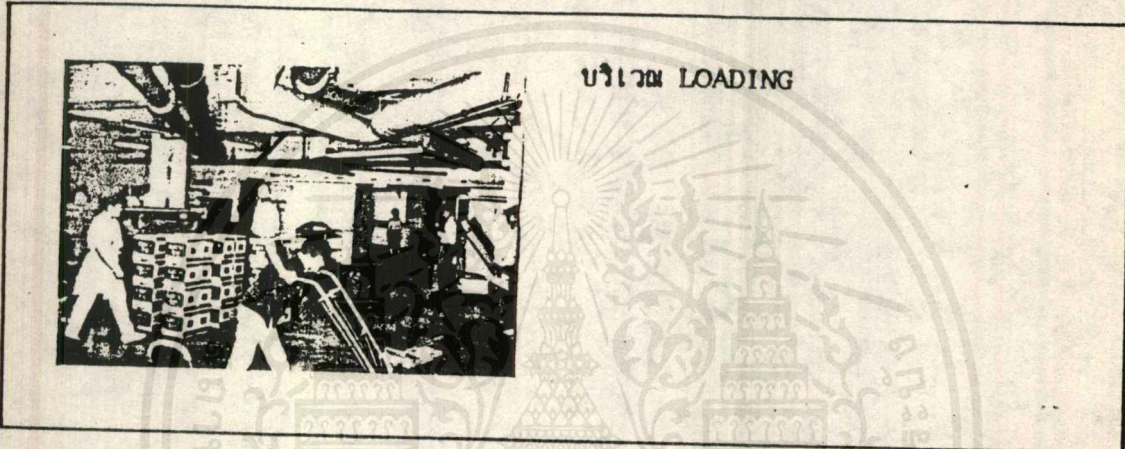
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

แสดง : ภาพภายในบริเวณล็อบบี้ - โถง

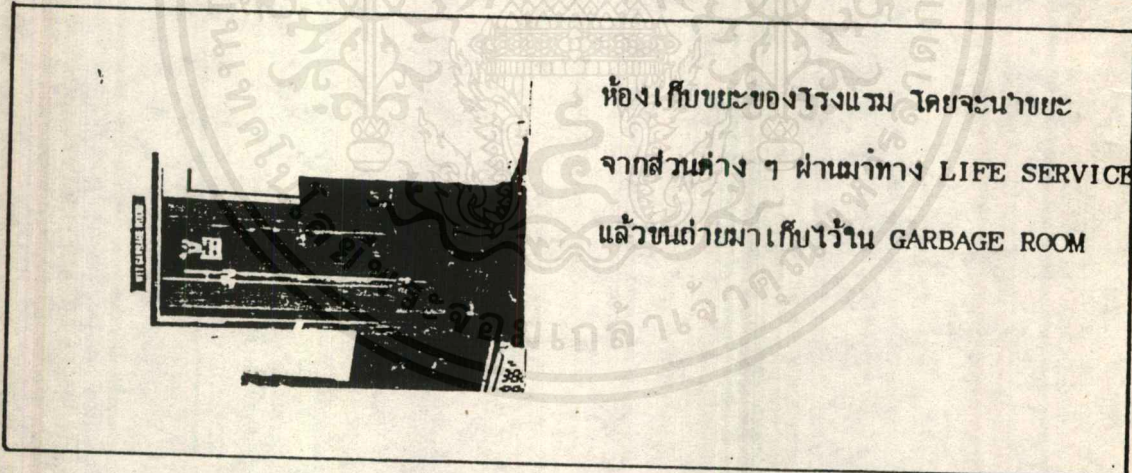
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้อง BUSINESS CENTER

บริเวณ LOADING

ห้องเก็บขยะของโรงแรม โดยจะนำขยะ
จากส่วนต่าง ๆ ผ่านมาทาง LIFE SERVICE
แล้วขนถ่ายมาเก็บไว้ใน GARBAGE ROOM

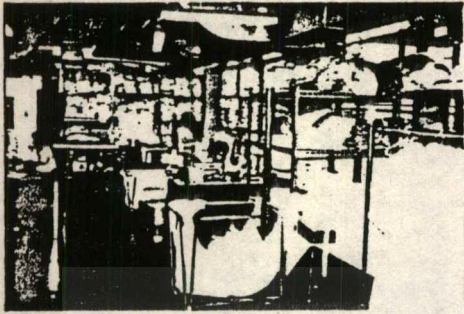

MAIN KITCHEN

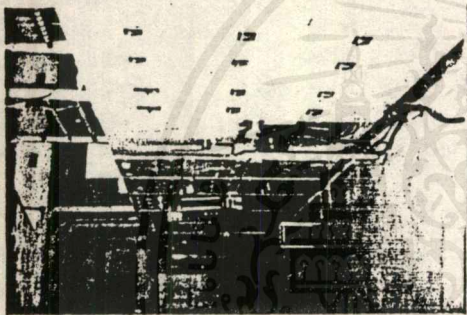
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

รูปที่ 23 ถึงแม้ว่ากรณีได้ฟังสิ่งบอกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

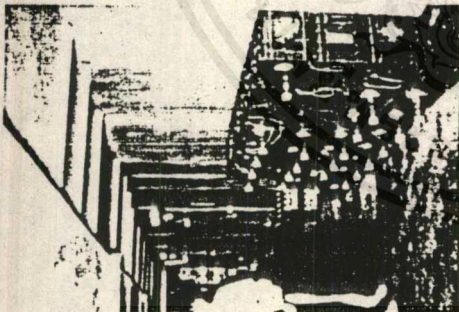
แสดง : ภาพภายในบริเวณส่งของ - เก็บขยะ - ห้องครัว

ห้อง LINEN เป็นส่วนเก็บเสื้อผ้า
ผ้าต่าง ๆ และเป็นส่วนซ่อมแซมชุด
พนักงานที่ชาวด

แผงควบคุมไฟฟ้า

เป็นส่วน FOOD AND BEVERAGE
STORAGE ซึ่งเก็บของเป็น

รูปที่ 24

แสดง : ภาพถ่าย ส่วนเก็บเสื้อผ้า - แผงควบคุมไฟ - อาหารและเครื่องดื่ม

ข้อสรุปผลจากการศึกษาดูอย่างอาคาร

จากการศึกษา และสำรวจตัวอย่างอาคารประเภทเดียวกัน ดังบรรยายแล้วข้างต้นสามารถประเมินผลในเรื่องเนื้อที่และความเหมาะสมของส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. PUBLIC SPACE

เนื้อที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนนี้ไม่แตกต่างกันมากนักและได้มาตรฐานกับต่างประเทศ จะมีแต่ส่วนโรงทางเข้าเท่านั้น ที่มีขนาดเล็กกว่า มาตรฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงแรมใจกลางเมือง เพราะเหตุผลทางด้าน การลงทุนและเศรษฐกิจ เนื่องจากที่ดินมีจำกัด และเนื้อที่ส่วนนี้เป็นประเภทที่ไม่ได้ ผลตอบแทนด้านการลงทุนเป็นตัวเงินโดยตรง ดังนั้น ผู้ลงทุนส่วนใหญ่จึงต้องการให้มี เนื้อที่ส่วนนี้พอประมาณที่เหมาะสม

2. SUBRENTAL SPACE

เนื้อที่ส่วนนี้จะแตกต่างกันไปตามสถานที่ตั้ง และสถานการณ์ทางด้านการตลาด สำหรับโรงแรมใจกลางเมืองอาจไม่มีร้านค้าเลขก็ได้ เพราะ บริเวณใกล้เคียงมีศูนย์การค้ามากมายที่จะชักจูงให้แขกไปซื้อได้ แต่สำหรับโครงการ ในวิถยานพนธ์นี้ โดยเงื่อนไขของมาตรฐานโรงแรมผนวกกับการไม่มีเวลามากสำหรับการเข้ามาพักของแขก เนื้อที่ส่วนนี้จึงถือว่ามีความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีอย่าง เพียงพอ เพื่อเป็นการเสริมให้บริการสมบูรณ์ จะได้ดึงดูดให้แขกมาใช้บริการของ โครงการนี้ แทนที่จะไปใช้บริการจากร้านค้า นอกโรงแรม

3. CONCESSION SPACE

เนื้อที่ส่วนนี้ของโรงแรมชั้นหนึ่งส่วนใหญ่ในกรุงเทพฯ ฯ นับว่าได้มาตรฐานคี่ขนาดเนื้อที่ของร้านเสริมสวยต่าง ๆ ในบริเวณนี้เป็นไปตามอัตราส่วน ของแขกชาวต่างประเทศที่มาพัก สมควรจะมีส่วนนี้ไว้คอยบริการแขกเป็นองค์ประกอบเสริมที่จำเป็น และทำรายได้ให้กับโรงแรมทางหนึ่งด้วย

4. FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE

เนื้อที่ส่วนนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้ลงทุน ถ้าหากผู้ลงทุนต้องการที่จะหารายได้เพิ่มขึ้นจากส่วนนี้ ก็ต้องพยายามจัดหา CATERING MANAGER ที่มีความสามารถบริหารส่วนนี้ เพื่อที่จะได้สามารถเชิญชวนคนภายนอกให้ ทินมานิยมทานอาหารตามโรงแรมมากขึ้น นอกเหนือจากการบริการแก่แขกผู้มาพักโรงแรมอยู่แล้ว เช่น การจ้างคนปรุงอาหารที่มีฝีมือ หรือจัดให้มีอาหารแปลก ๆ อยู่ เสมอ องค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 RESTAURANT

จากการสำรวจโรงแรมในกรุงเทพมหานคร ได้มีการจัดแบ่งห้องอาหารออกเป็นหลายประเภทด้วยกัน เช่น ห้องอาหารไทย, ห้องอาหารจีน, ห้องอาหารญี่ปุ่น หรือห้องอาหารแบบสากล โรงแรมบางแห่งมีการจัดคอนเสิร์ตและ การบริการอาหารไทยให้แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ นับว่าได้รับความนิยมนพอสมควร โดยมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่พักโรงแรมแห่งอื่นมาใช้บริการด้วย การจัดบริการแบบนี้ ถ้าหากว่าโรงแรมนั้น มุ่งที่จะดำเนินกิจการในด้านนี้ก็สามารถทำได้โดยการตกลงกับบริษัททัวร์ ให้แขกที่มาพักชมการแสดงและรับประทานอาหารไทย หรือแบบพื้นบ้านที่โรงแรมด้วย ซึ่งเป็นความสะดวกสบายสำหรับแขกที่จะไม่ต้องเสีย เวลาเดินทางไปยังที่อื่น เพราะนักท่องเที่ยวเหล่านี้ ส่วนมากมีเวลาน้อย และให้ใช้เวลาอย่างเต็มที่ทั้งวัน ในการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวไปยังที่ต่าง ๆ ใน เวลากลางคืน

4.2 COFFEE SHOP

เนื้อที่ส่วนนี้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้งของโรงแรมที่อยู่ในเมือง เนื้อที่ส่วนนี้จะมีมากกว่าโรงแรมที่อยู่นอกเมืองออกไป เพราะมีโอกาสที่จะดึงดูดลูกค้าจากภายนอกให้เข้าไปรับประทานได้ง่ายกว่า เพราะคนที่ตั้งของ โรงแรมที่อยู่ในเมือง เนื้อที่ส่วนนี้จะมีมากกว่าโรงแรมที่อยู่นอกเมืองออกไป เพราะ มีโอกาสที่จะดึงดูดลูกค้าจากภายนอกให้เข้าไปรับประทานได้ง่ายกว่า เพราะคนที่ทำงานตามบริษัทห้างร้าน หรือคอนโดมิเนียมบริเวณใกล้เคียง หรือคนที่อาศัยอยู่ใน บริเวณนั้นสามารถที่จะเดินทางไปได้สะดวก ส่วนแขกที่พักในโรงแรมนั้นนิยมที่จะไปรับประทานอาหารเช้าใน COFFEE SHOP ซึ่งโดยมากเปิดบริการ 24 ชั่วโมง

4.3 NIGHT CLUB/ DISCOTHEQUE

เนื้อที่ส่วนนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้ลงทุน โดยอาจดำเนินกิจการเองหรืออาจให้ผู้อื่นมาลงทุนก็ได้ แต่โดยมากแล้วโรงแรมมักจะลงทุนเองเนื่อง จากเป็นบริการที่จะต้องจัดเตรียมไว้แก่แขกที่มาพัก และกิจการด้านนี้สามารถทำราย ได้ให้แก่โรงแรมเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันแทบทุกโรงแรมจะต้องมี DISCOTHEQUE เนื่องจากมีคณินิยมมาก ทั้งแขกที่มาพักและนักท่องเที่ยวทั่ว ๆ ไปดเอน นอกจากนี้ แล้วส่วนนี้ยังมีผลส่งเสริมให้การขายของส่วนอื่นดีขึ้นด้วย เช่น COFFEE SHOP เนื่อง จากมีคนที่มาใช้บริการของ DISCOTHEQUE เวลาเลิกแล้วก็มักจะพากันรับประทานอาหารใน COFFEE SHOP ซึ่งเปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง

4.4 BANQUET HALL

เนื้อที่ส่วนนี้จากการที่ได้สำรวจตามโรงแรมต่าง ๆ พบว่าปัจจุบันมีแนวโน้มของความต้องการมากขึ้น เพราะหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของเอกชน และรัฐบาลนิยมจัดการประชุมและสัมมนาเพิ่มมากขึ้น โดยใช้บริการในเรื่องการจัด สถานที่และอาหารตามโรงแรมไม่เว้นกรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลเปลี่ยนเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรมต่าง ๆ นอกจากนี้ประชาชนก็หันมานิยมที่จะจัดงานเลี้ยง งานสังสรรค์ งานแต่งงานตามโรงแรมเพิ่มมากขึ้นเพราะเป็นการประหยัดและ สะดวกสบายสำหรับเจ้าภาพ เนื่องจากมีสถานที่และผู้จัดการให้เรียบร้อย ทั้งใน ด้านอาหารและการบริการสำหรับจำนวนผู้ที่ไปใช้นั้นมีจำนวนต่างกันตั้งแต่ 150, 200 จนถึง 1,200 คน ดังนั้นการที่จะออกแบบเนื้อที่ส่วนนี้ให้มีความยืดหยุ่น สามารถ ที่จะรับคนในจำนวนต่าง ๆ กัน ก็จะเป็นความได้เปรียบของโรงแรมนั้นๆ สรุปได้ว่า ส่วนนี้สมควรจะจัดให้มีในโครงการนี้

4.5 EMPLOYEES DINING ROOM

เนื้อที่ส่วนนี้มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับโรงแรมที่จะมีไว้ให้พนักงานของโรงแรม เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและประหยัดเวลาในการที่ พนักงานจะได้ไม่ต้องออกไปรับประทานอาหารนอกโรงแรม ส่วนครัว, บริเวณทิ้งขยะ , บริเวณรับรอง, บริเวณล้างถ้วยชาม ฯลฯ เท่าที่ได้สำรวจมาปรากฏว่าบางแห่งมี เนื้อที่ไม่เพียงพอ และไม่ได้รับการออกแบบให้ถูกสุขลักษณะอย่างเพียงพอ เช่น ที่ทิ้ง ขยะจัดเตรียมไว้ไม่เพียงพอ บริเวณรับรองไม่สะดวกสำหรับรถที่มาส่งสินค้า และไม่ ได้แบ่งการใช้เนื้อที่ให้เป็นส่วนให้เรียบร้อย เป็นต้น

5. GUEST ROOM SPACE

ส่วนห้องพักแขกนั้น จากที่สำรวจพอจะประเมินผลได้ดังนี้

ส่วนห้องพักแขก ส่วนใหญ่ใช้แบบ DOUBLE BED หรือ TWIN BED โดยจัดเป็นเตียงใหญ่ 1 เตียง หรือเตียงเดี่ยว 2 เตียง ซึ่งสามารถดัด แปลงให้เหมาะสมได้หลายกรณี กล่าวคือถ้าแขกมาพักเป็นคู่ (สามี ภรรยา) ก็ สามารถดัดแปลงให้ชิดกันได้ แต่ถ้าแขกมาพักเป็นหญิงคู่หรือชายคู่หนึ่งพอใจที่จะ พักนอนบนเตียงใหญ่ด้วยกัน นอกจากนี้ในกรณีที่แขกมาพักคนเดียวก็สามารถที่จะใช้ ห้องนี้ได้ โดยคิดอัตราค่าพักในราคาของคนเดียว นอกจากนี้ โรงแรมยังให้โอกาส แก่แขกที่มาพักด้วยกัน 3 คน โดยจัดจำนวนเตียงเพิ่มเข้าไปและคิดค่าเตียงเพิ่มขึ้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดห้องพักแบบนี้มีความได้ เปรียบเป็นอย่างมาก และเป็นที่ นิยมของโรงแรมสมัยใหม่ทั่ว ๆ ไป ในขณะนี้ เฉลี่ยของห้องพักแขกจากการสำรวจ โดยการสังเกตและการสัมภาษณ์ผู้จัดการ โรงแรม ปรากฏว่าส่วนนี้ไม่มีความจำเป็น เท่าใด เพราะแขกส่วนใหญ่มักไม่ได้ใช้ เวลาส่วนมากอยู่บนห้องพักหรือพักผ่อนตาม เฉลี่ย แต่ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการ ท่องเที่ยวตามที่ต่าง ๆ และใช้บริการด้านอื่น ของโรงแรม เช่น สระว่ายน้ำ และเทอเรสรอบ ๆ สระ สำหรับเป็นที่พักผ่อนและ อาบแดดมากกว่า ดังนั้นจะ เห็นได้ว่าส่วนเฉลี่ยนี้แทบจะไม่มี ความจำเป็นเลย ซึ่งทั้ง นี้แล้วแต่ความ ต้องการของโรงแรมแต่ละแห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. GENERAL SERVICE SPACE

สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ADMINISTRATIVE OFFICE และ SERVICE QUARTER ดังนี้

6.1 ส่วน ADMINISTRATIVE OFFICE

โดยทั่วไปจะแบ่งเป็นส่วนของผู้จัดการทั่วไป ผู้จัดการแผนกต่าง ๆ และ เลขานุการ โดยมีห้องแยกเป็นสัดส่วน สำหรับแผนกต่าง ๆ จะจัด เป็นห้องทำงานร่วมกันภายใน ห้องอาจจัดเป็นส่วนของแต่ละแผนก หรือ แยกเป็น ห้องต่างหาก ซึ่งจัดไว้ให้มีความสัมพันธ์กับการติดต่อที่สะดวก โดย มักมีปัญหา เรื่องเนื้อที่ทำงานแคบ เนื่องจากการขยายตัวของโรงแรม ทำให้ หน่วยงานที่มี การขยายตัวเพิ่มขึ้น

6.2 ส่วน SERVICE QUARTER

ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ เช่น

- LAUNDRY โดยมากโรงแรมในกรุงเทพฯ จะมีส่วนนี้ไว้ในการดำเนินงานของโรงแรมด้วย บางโรงแรมได้เปิดร้านรับซักรีด สำหรับ บริการบุคคลภายนอกด้วย นับว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำกำไรได้มาก จากการ สำรวจบาง แห่ง บริเวณนี้มีเนื้อที่คับแคบ ทำให้การดำเนินงานไม่ค่อยสะดวกนัก แต่สำหรับโรงแรมที่สร้างขึ้นใหม่ ส่วนใหญ่มีพื้นที่ของส่วนนี้เพียงพอ ทำให้ การทำงานเป็นไป อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

- ENGINEERING SERVICE โดยมากแล้วส่วนนี้จะจัดวางไว้ในตำแหน่งชั้นล่างหรือชั้นใต้ดิน และจัดไม่ให้ไปรบกวน ส่วนที่แขกมาใช้ บริการ การจัดการระบบอากาศและแสงสว่างดีพอสมควร บางแห่งการวาง ตำแหน่งและ การติดต่อสัมพันธ์ไม่ค่อยสะดวก เนื่องจากการต่อเติมหรือการ ขยายตัวของโรงแรมทำให้ความต้องการพื้นที่เพิ่มขึ้น

- FURNITURE STORAGE เนื้อที่ส่วนนี้ของโรงแรมส่วนใหญ่มีไม่พอ บางแห่งทำให้ต้องใช้น้ำหนักทางเดินบริเวณส่วนบริการที่ เป็นที่ วางของไปด้วย ซึ่งทำให้การทำงานของพนักงานโรงแรมเป็นอย่างไม่ สะดวก อีกทั้ง ยังทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

- KITCHEN เป็นส่วนที่ต้องให้ความสำคัญอย่างมากอันหนึ่ง จากการสำรวจครัวใหญ่บางโรงแรมมีเนื้อที่ไม่เพียงพอ ทำให้การปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพเนื่องจากงานในครัวส่วนใหญ่ต้องเร่งรีบ เต็มไปด้วย พนักงานและเครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ มาก

มาช โดยเฉพาะอาหารเที่ยง หรือมี งานจัดเลี้ยง รวมทั้งงาน เทศกาลต่าง ๆ ด้วย การปฏิบัติงานในส่วนนี้ต้อง ดำเนินด้วยความคล่องตัว รวดเร็ว ไม่ขวางทางกัน การนำเข้ามาของ วัตถุดิบและ การนำส่งอาหารต่าง ๆ ต้องมี ความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพด้วย โรงแรม ใหม่ ๆ ในปัจจุบัน เช่น CENTRAL PLAZA HOTEL เป็นต้น จะมีการออกแบบ ระบบและเนื้อหา ในส่วนนี้อย่างเพียงพอและ ถูกสุขลักษณะ

7. SWIMMING POOL AND TERRACE

ส่วนนี้จัดได้ว่า เป็นส่วนที่จำเป็นมากสำหรับโรงแรมที่บริการนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เพราะนักท่องเที่ยว เหล่านี้ นิยมที่จะใช้เวลาว่าง จากการท่องเที่ยวพักผ่อนออกกำลังกาย โดยการ ว่ายน้ำและ อาบแดด ดังนั้น เนื้อที่บริเวณนี้ จำเป็นและควรที่จะได้รับการออกแบบที่ดี ควรมี การนำเอาธรรมชาติเข้ามาช่วย เพราะนักท่องเที่ยวเหล่านี้คุ้นเคยกับสภาพของตึก สูงๆ และบรรยากาศในตึกจนเกิดความจำเจและเบื่อหน่ายทำให้มีความสนใจที่ได้รับ การสัมผัสกับธรรมชาติมากกว่า

8. CAR PARKING

ที่จอดรถยนต์โดยทั่วไปไม่แออัดมากนัก แต่จะแน่นอนช่วงที่มีการประชุมหรือจัดงานเลี้ยง นอกจากนี้ยังมีที่จอดรถสำหรับครีวขนาดใหญ่ รวมทั้งที่ จอดรถแท็กซี่ของโรงแรมคอยบริการด้วย โรงแรมบางแห่งจะจัดให้มี อาคารสำหรับ ที่จอดรถไว้ต่างหาก หรืออาจจะจัดบริเวณส่วนใต้อาคารของโรง แรม โดยมีทาง เชื่อมเข้าสู่ตัวโรงแรมได้สะดวก

บทที่ 3

การศึกษาข้อมูลด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคมและสภาพระดับจังหวัด และชุมชนเทศบาลเมืองพะเยา

3.1 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านนโยบายระดับจังหวัดพะเยา

3.1.1 นโยบาย วัตถุประสงค์ และแนวทางการพัฒนาจังหวัด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปด้านต่าง ๆ ของจังหวัดเพื่อทราบปัญหาความต้องการของจังหวัดในช่วง 5 ปีข้างหน้า และได้จัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของจังหวัดผนวกเข้ากับนโยบายของชาติแล้ว จึงได้กำหนดเป็นนโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา โดยจำแนกเป็น 7 แผน คือ 1) แผนพัฒนาคุณภาพชีวิต 2) แผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 3) แผนการขยายโอกาสทางการผลิตการตลาด และการจ้างงาน 4) แผนพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 5) แผนพัฒนาเพื่อเสริมสร้างเชื่อมั่นของชาติ 6) แผนปรับปรุงระบบบริหารจัดการ และ 7) แผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามลำดับดังต่อไปนี้

3.2 การศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจระดับจังหวัดพะเยา

3.2.1 เศรษฐกิจส่วนรวมของจังหวัด

รายได้ของจังหวัดพะเยา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524-2530 รายได้ของจังหวัด มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นตามลำดับ กล่าวคือผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GROSS PROVINCIAL PRODUCT : GPP) ผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ยต่อบุคคล (PER CAPITA GPP) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ปรับปรุง (ADJUSTED GPP) และผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ยต่อบุคคลที่ปรับปรุง (ADJUSTED PER CAPITA GPP) ต่างก็มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 เป็นต้นมา สืบเนื่องถึงระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) และเมื่อถึงสิ้นปี 2530 ซึ่งเป็นปีแรกของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) จังหวัดพะเยามีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคล 9,062.- บาท ซึ่งต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยของภาคเหนือ 4,123.- บาท ผลิตภัณฑ์รวมจังหวัด ณ ราคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การศึกษาข้อมูลด้านสังคมระดับจังหวัดพะเยา

3.3.1 ประชากร

ในปี 2533 จังหวัดพะเยามีประชากรจำนวน 504,502 คน อำเภอเมืองพะเยามีประชากรมากที่สุดคือ 147,334 คน รองลงมาได้แก่อำเภอเชียงคำ 110,874 คน ดอกคำใต้ 77,696 คน จุน 54,379 คน ปง 51,235 คน แม่ใจ 39,202 คน และ เชียงม่วน 23,782 คน ตามลำดับ (ดูรายละเอียดในตาราง 3.1)

ตารางที่ 3.1 แสดงสถิติจำนวนประชากรแยกเป็นรายอำเภอ

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
1.	เมืองพะเยา	75,344	71,990	147,334
	-เขตเทศบาล	11,780	12,022	23,782
	-นอกเขตเทศบาล	63,564	59,968	123,532
2.	แม่ใจ	19,875	19,327	39,202
3.	ดอกคำใต้	39,267	38,429	77,696
4.	ปง	26,104	25,131	51,235
5.	จุน	27,409	26,970	54,379
6.	เชียงคำ	56,558	54,316	110,874
7.	เชียงม่วน	10,577	9,922	23,782
	รวม	255,134	246,085	504,502

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ จังหวัดพะเยา

สำหรับความหนาแน่นของประชากรในปี 2533 สรุปได้ดังนี้

- (1) จำนวนประชากรเฉลี่ยต่อพื้นที่ เท่ากับ 80 คน ต่อตารางกิโลเมตร
- (2) จำนวนประชากรเฉลี่ยต่อหลังคาเรือน เท่ากับ 4.5 คน ต่อหลังคาเรือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงอัตราความหนาแน่นของประชากรในจังหวัดพะเยา ปี 2533

ลำดับ ที่	อำเภอ	จำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ พื้นที่ (คน/ตร.ม.กม.)	จำนวนประชาชนเฉลี่ยต่อหลังคาเรือน (คน/หลังคาเรือน)
1.	เมืองพะเยา	139	4
2.	แม่ใจ	130	5
3.	ดอกคำใต้	94	4
4.	ปง	29	5
5.	จุน	95	4
6.	เชียงคำ	103	5
7.	เชียงม่วน	33	4
	รวม	80	4.5

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดพะเยา ในเดือนกันยายน ปี 2533

โครงสร้างประชากรจังหวัดพะเยา เมื่อจำแนกตามเพศ และหมวดอายุ ปรากฏว่าประชาชนที่อยู่ในวัยเจริญพันธุ์มีจำนวนมากกว่าประชากรในวัยอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่าหากไม่มีการวางแผนครอบครัวอย่างจริงจังแล้ว อัตราการเกิดจะเพิ่มสูงขึ้นอย่างแน่นอน

3.3.2 การปกครองและการบริหาร

จังหวัดพะเยาแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ 58 ตำบล 643 หมู่บ้านในจำนวนนี้เป็นตำบลซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตเทศบาลเมืองพะเยา 2 ตำบล คือ ตำบลเวียงและตำบลแม่ต้า มีสุขาภิบาลทั้งหมด 7 สุขาภิบาล ตำบลที่เป็นพื้นที่เขตสุขาภิบาลทั้งตำบลนั้นไม่มีแต่มีตำบลที่เป็นพื้นที่เขตสุขาภิบาลบางส่วนจำนวน 10 ตำบล และมีสภาตำบลทั้งสิ้น 56 สภาตำบลส่วนในระดับหมู่บ้านนั้น มีหมู่บ้านที่อยู่ในเขตสุขาภิบาลทั้งหมด 20 หมู่บ้าน อยู่ในเขตสุขาภิบาลบางส่วน 52 หมู่บ้าน และอยู่นอกเขตสุขาภิบาลทั้งหมด 571 หมู่บ้าน เมื่อพิจารณาถึงพื้นที่ของจังหวัดแล้ว อำเภอปง เป็นอำเภอที่มีพื้นที่มากที่สุด กล่าวคือ มีพื้นที่ 1,114,658 ไร่ หรือประมาณ 28.15% ของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จังหวัด ส่วนจำนวนหมู่บ้านนั้น อำเภอเมืองพะเยามีมากที่สุดถึง 160 หมู่บ้าน รองลงมาเป็น อำเภอเชียงคำ มี 149 หมู่บ้าน และที่น้อยที่สุดเป็น อำเภอเชียงม่วน มีเพียง 25 หมู่บ้าน

3.3.2.1 การปกครอง

1. การปกครองส่วนกลาง ประกอบด้วยส่วนราชการส่วนกลาง 25 ส่วนราชการ

2. การปกครองส่วนภูมิภาค

ส่วนราชการประจำจังหวัด 26 ส่วนราชการ

อำเภอ 7 อำเภอ คือ อำเภอเมืองพะเยา แม่ใจ ดอกคำใต้ ปง จุน เชียงคำ เชียงม่วน

3. การปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลเมืองพะเยา

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา

สุขาภิบาล 7 แห่ง

ตารางที่ 3.3 การคาดประมาณแนวโน้มจำนวนประชากรของจังหวัดพะเยา ปี 2530-2539

ปี	ประชากรเกษตร	ร้อยละ	ประชากรนอกรเกษตร	ร้อยละ	รวม
2530	368,046	75.96	116,447	24.04	484,494
2531	374,031	76.18	116,970	23.82	491,001
2532	379,691	76.38	117,427	23.62	497,119
2533	385,013	76.57	117,807	23.43	502,820
2534	389,668	76.75	118,025	23.25	507,693
2535	394,217	76.93	118,189	23.07	512,406
2536	398,491	77.01	118,458	22.99	516,949
2537	402,651	77.23	118,677	22.77	521,328
2538	406,645	77.37	118,902	22.63	525,548
2539	410,472	77.50	119,137	22.50	529,610

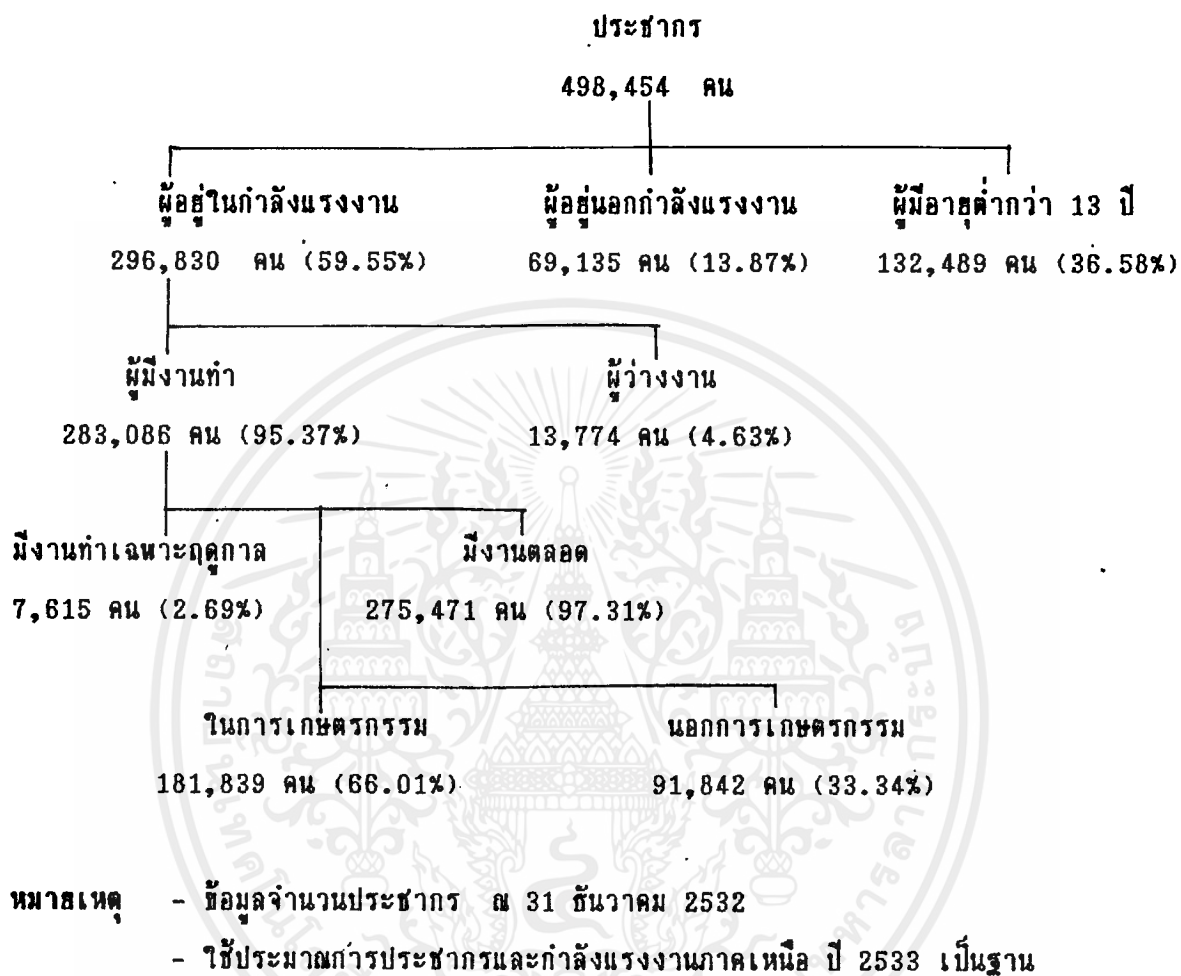
เอกสารนี้เป็นที่มาของ การประมาณการของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2533 ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2.2 รายงาน

ในปี 2532 จังหวัดพะเยา มีประชากรทั้งสิ้น 504,502 คน ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมในจำนวนประชากรทั้งหมดเป็นผู้ที่อยู่ในวัยแรงงาน 296,830 คน คิดเป็นร้อยละ 59.55 ในจำนวนนี้เป็นผู้มีงานทำ 283,086 คน คิดเป็นร้อยละ 95.37 และว่างงาน 13,744 คน คิดเป็นร้อยละ 4.63 เมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลง พบว่าผู้ที่ทำงานในเชิงเศรษฐกิจในสาขาพาณิชยกรรมและการบริหาร มีอัตราเพิ่มสูงสุด รองลงมาคืออำเภอเชียงคำ 201 แห่ง นอกนั้นกระจายอยู่ในอำเภอต่าง ๆ

โครงสร้างแรงงานประชากรจังหวัดพะเยา

แผนภูมิที่ 2

แสดง : โครงสร้างแรงงานประชากรจังหวัดพะเยา

3.3.3 สภาพทางสังคม

ข้อมูลด้านสังคมที่ชี้ถึงสภาพความเป็นอยู่ของประชาชน และการให้บริการทางสังคมของจังหวัดพะเยา ประกอบด้วยข้อมูลด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ข้อมูลด้านการสาธารณสุข ข้อมูลด้านการสังคมสงเคราะห์ ข้อมูลด้านชุมชนและเคหะการ และข้อมูลทางด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตามลำดับดังนี้

3.3.3.1 การศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

การศึกษาในระบบโรงเรียน ในปีการศึกษา 2533 จังหวัดพะเยามีสถานการศึกษาทั้งหมด 306 แห่ง 3,105 ห้องเรียน นักเรียน 77,248 คน ครู 4,632 คน ในจำนวนนี้เป็นสถานศึกษาในสังกัดของสำนักงานการประถมศึกษามากที่สุดถึง 272 โรงเรียน ตามตารางที่ 3-4

ตารางที่ 3.4 แสดงจำนวนโรงเรียน ห้องเรียน นักเรียนและครู แยกตามสังกัด ปีการศึกษา 2533

สถานที่ศึกษา/สังกัด	โรงเรียน/หลัง	ห้องเรียน/ห้อง	นักเรียน/คน	ครู/คน
โรงเรียนประถมศึกษา (สพช.)	272	2,432	52,562	3,466
โรงเรียนมัธยมศึกษา (สศ.)	17	356	14,137	718
โรงเรียนเอกชนสาขาส่ว่มัญ(สช.)	7	166	6,409	232
โรงเรียนเทศบาล (เทศบาล)	6	88	2,226	120
โรงเรียนพระปริยัติธรรมฯ(ศน.)	2	13	300	21
วิทยาลัยเทคนิคพะเยา (อศ.)	1	43	1,480	68
โรงเรียน ตชด.(กรมตำรวจ)	1	7	134	7
รวม	306	3,105	77,248	4,632

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดพะเยา, สถิติการศึกษาฉบับย่อจังหวัดพะเยา ปีการศึกษา 2533

ในปี 2533 จำนวนนักเรียนในระบบโรงเรียนมีทั้งสิ้น 77,248 คน ส่วนใหญ่อยู่ในสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัด ซึ่งมีจำนวนถึง 52,562 คน คิดเป็นร้อยละ 68.04 ในจำนวนนี้เป็นเด็กนักเรียนประถมศึกษาร้อยละ 58.14 และก่อนประถมศึกษา ร้อยละ 9.79 ส่วนนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีทั้งสิ้น 16,804 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 ส่วนนักเรียนระดับอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษา มีจำนวน 10,009 คน คิดเป็นร้อยละ 12.96 ส่วนระดับอุดมศึกษามีน้อยมากเพียง 124 คน หรือร้อยละ 0.16 เท่านั้น

ตารางที่ 3.5 แสดงจำนวนนักเรียนในระบบโรงเรียนจำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา 2533

ระดับ	ก่อนประถมศึกษา		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา		รวมทั้งสิ้น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมสามัญศึกษา	-	-	-	-	14137	18.30	-	-	14137	18.30
ส.ป.ช.	7564	9.79	44916	58.14	82	0.10	-	-	52562	68.04
ส.ช.	1849	2.39	3631	4.70	929	1.20	-	-	6409	8.30
เทศบาล	561	0.72	1665	2.16	-	-	-	-	2226	2.88
กรมการศาสนา	-	-	-	-	300	0.39	-	-	300	0.39
กรมอาชีวศึกษา	-	-	-	-	1356	1.76	124	0.16	1480	1.92
กรมตำรวจ	35	0.04	99	0.13	-	-	-	-	134	0.17
รวม	10009	12.96	50311	65.13	16804	21.75	124	0.16	77248	100

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดพะเยา, สถิติการศึกษาฉบับย่อจังหวัดพะเยา
ปีการศึกษา 2533

3.3.3.2 การศาสนา

ประชากรจังหวัดพะเยา ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาได้แก่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ศาสนาพราหมณ์ ฮินดู ซิกข์ และอื่น ๆ

จังหวัดพะเยามีวัด 419 แห่ง มีภิกษุ 1,072 รูป สามเณร 2,618 รูป และโบสถ์ในศาสนาคริสต์ 17 แห่ง

3.3.3.3 ชนบทรรมเนื้อมประเพณี

งานประเพณี ชาวพะเยายึดมั่นในชนบทรรมเนื้อมประเพณีดั้งเดิมของท้องถิ่น เชื้อมั้นและศรัทธาในพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ประเพณีเก่าแก่ที่สำคัญที่ยังคงยึดถือสืบต่อกันมาจนถึงทุกวันนี้ ได้แก่ ประเพณีลอยกระทง สงกรานต์ รดน้ำดำหัว ตานกัวยสลาก กลองบูชา ตานข้าวใหม่ สืบชะตาเมือง สู้ควาย เทศน์มหาชาติ สรงน้ำพระธาตุ แปกเป็ง ตักบาตรเป็งฟู แห่ครัวตาน ปอยข้าวสงฆ์ บวชลูกแก้ว มัดมือสู้ขวัญ เทศกาลเข้าพรรษา มาฆบูชา วิสาขบูชา นอกจากนี้ยังมีการฟ้อนรำและการละเล่นพื้นเมือง เช่น ฟ้อนเจิง ฟ้อนเล็บ ฟ้อนนางนก ฟ้อนสาวไหม ฟ้อนผี ศิลปหัตถ์พื้นเมือง คำว จ้อย ส้า

ภาษา ชาวพะเยามีภาษาพูดเป็นของตนเองเรียกว่า คำเมือง อันเป็นลักษณะที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์ของตนเองมาแต่โบราณกาล ปัจจุบันภาษาพื้นเมืองนี้ยังคงใช้อยู่ทั่วไป สำเนียงการพูดมีเสียงสูงต่ำตามวรรณยุกต์ไทยทั้ง 5 เสียง

การแต่งกาย ชาวพะเยามีการแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง อันเป็นลักษณะของชาวล้านนา ผู้ชายแต่งชุดม่อฮ่อม คือถุงกางเกงสะดอ หรือกางเกงขาก๊วย สวมเสื้อม่อฮ่อมคอกลมและคาดผ้าขาวม้าที่เอว ผู้หญิงนุ่งซิ่น (ผ้าถุง) สวมเสื้อแขนกระบอก ปัจจุบันลักษณะการแต่งกายจะหาได้ในงานประเพณีพื้นเมือง

การสาธารณสุข ในปี 2533 จังหวัดพะเยามีโรงพยาบาล 6 แห่ง มีจำนวนเตียงคนไข้ 680 เตียง แพทย์ 43 คน และพยาบาล 542 คน โดยได้บริการแก่คนไข้ จำนวน 434,065 คน

นอกจากนี้ มีสถานบริการสาธารณสุขชุมชน 12 แห่ง สถานีอนามัย 69 แห่ง ตลอดจนสถานพยาบาลเอกชน 45 แห่ง และร้านขายยาแผนปัจจุบันและแผนโบราณ 65 แห่ง (ดูรายละเอียดในตาราง 3.6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 3.6 แสดงจำนวนสถานื่อนามัย และสถานบริการสาธารณสุขชุมชนในปี 2533

ลำดับที่	อำเภอ	สถานื่อนามัย/แห่ง	สถานบริการสาธารณสุขชุมชน/แห่ง
1.	เมืองพะเยา	15	-
2.	แม่ใจ	6	2
3.	ดอกคำใต้	9	-
4.	จุน	6	-
5.	ปง	9	7
6.	เชียงคำ	19	3
7.	เชียงม่วน	5	-
	รวม	69	12

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะเยา

3.3.4 สภาวะการตลาดท่องเที่ยวจังหวัดพะเยา

ฤดูกาลท่องเที่ยวของชาวต่างประเทศโดยทั่วไป เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม-สิงหาคม และจะลดลงในเดือนกันยายนเพื่อของเดือนเค็ยว หลังจากนั้นจะเพิ่มขึ้นตลอดจนถึงเดือนธันวาคม ซึ่งตรงกับช่วงฤดูหนาวของทางยุโรปและอเมริกา ที่หนาวจัดแต่ประเทศไทยเป็นช่วงที่มีอากาศกำลังสบาย นักท่องเที่ยวจึงนิยมมาในช่วงนี้ ส่วนเดือนมกราคม-มิถุนายน จะเป็นช่วงที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวมาน้อยที่สุด

จังหวัดพะเยามีรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ (พ.ศ.2534) จำนวน 190,682,520 บาท และ 31,465,863 บาทตามลำดับ โดยรายรับจากชาวไทยจะมากกว่าชาวต่างประเทศ

1. นักท่องเที่ยวชาวไทยกำหนดให้มีวันพักเฉลี่ย 1.56 วันค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน 250.68 บาท และชาวต่างประเทศ มีวันพักเฉลี่ย 1.72 วันค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน 981.98 บาท
2. ตัวเลขวันพักเฉลี่ยทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ได้มาจากโครงการศึกษาศึกษาสภาพของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
3. จำนวนโรงแรมและเกสต์เฮ้าส์ บังกะโล มี 23 แห่ง จำนวนห้องพัก 1,326 ห้อง ภัตตาคาร และร้านอาหาร 319 แห่ง คีอพีซีอพี 13 แห่ง โรงภาพยนตร์ 9 แห่ง

3.3.5 การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการเบื้องต้น

การสร้งสมมติฐาน

ในการประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวและห้องพัก อาศัยข้อมูลจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ท.ท.ท.) มาใช้ในการประมาณการ ในการประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตใช้วิธีการทางสถิติ (REGRESSION ANALYSIS) โดยใช้สมการ

$$y = a+bx^{(1)}$$

โดยให้ y = จำนวนนักท่องเที่ยวในปีประมาณการ

x = ระยะเวลาหาโดยการนำปีที่ประมาณการลบปีฐาน

a = จำนวนนักท่องเที่ยวในปีฐาน ซึ่ง จะเท่ากับ 0

b = ค่าสัมประสิทธิ์รีเกรชัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และค่าของ $a = Ey/n$
 $b = Ey./Ef^2$

ส่วนการคำนวณหาจำนวนห้องพักใช้สูตรดังนี้

$$\text{จำนวนห้องพัก} = \frac{\text{นักท่องเที่ยว} \times \text{ระยะเวลาพักเฉลี่ย} \times 100}{\text{อัตราผู้เข้าพักต่อห้อง} \times \text{อัตราการเข้าพัก} \times 365}$$

$$\text{อัตราผู้เข้าพักต่อห้อง} = \frac{\text{นักท่องเที่ยวในปีก่อน} \times \text{ระยะเวลาพักเฉลี่ย} \times 100}{\text{จำนวนห้องพัก} \times \text{อัตราการเข้าพัก} \times 365}$$

ในการคำนวณต่าง ๆ จะใช้ข้อมูลทางสถิติต่าง ๆ ในปี พ.ศ. 2532 เป็นพื้นฐานข้อมูลที่
 ใช้ ได้แก่ จำนวนนักท่องเที่ยวที่พักโรงแรมกลุ่มที่ 3 ระยะเวลาพักเฉลี่ยอัตราการเข้าพักเฉลี่ย และ
 จำนวนโรงแรมที่มีอยู่เดิมของกลุ่มที่ 3 ตามรายละเอียดในตาราง

การประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวและห้องพัก

การประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยว

การประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตนั้นก็เพื่อจะนำไปหาจำนวนของห้องพักที่
 ต้องการในอนาคต โดยทำการประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวที่พักในโรงแรม การประมาณการนี้
 จะคิดในปี 2539 ซึ่งเป็นปีที่คาดว่าจะเริ่มเปิดโครงการ (คิดระยะเวลาในการก่อสร้างประมาณ 2 ปี)
 ทำการคำนวณโดยใช้สมการ

ตารางที่ 3.7 จำนวนนักท่องเที่ยวที่พักแรม ปี พ.ศ. 2532 - 2534

ปี	f	y	yf	F _e
2532	-1	162,000	162,000	1
2533	0	171,208	0	0
2534	1	121,050	212,050	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ตีพิมพ์โดยกระทรวงการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$E_y = 545,258, E_y \cdot f = 50,050 \quad E_f^2 = 2^2$$

ในการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวได้กำหนดให้ปี 2533 เป็นปีฐานนั้นค่า f จึงเป็น 0 ปีที่ต่อจากปี 2533 คือ 2534 จะมีค่า f เป็น 1 ส่วนปี 2532 จะมีค่า f เป็น -1 จากการคำนวณจากตารางด้านบนก็จะได้ค่า $E_y, E_y \cdot f, E_f^2$ เพื่อที่จะแทนในสมการเพื่อหาค่า a และ b ต่อไป

$$a = E_y/n$$

$$= 545,258/3$$

$$= 181,752 \quad E_f^2$$

$$b = E_yf/E_f^2$$

$$= 50,050/2$$

$$= 25,025$$

$$x = \text{ปีที่ประมาณการ} - \text{ปีฐาน}$$

$$= 2539 - 2534$$

$$= 5 \text{ ปี}$$

ดังนั้นจำนวนนักท่องเที่ยวในปี 2539 จึงเท่ากับ

$$= 181,752 + (25,025 \times 5)$$

$$= 306,850 \text{ คน}$$

การคำนวณห้องพัก

การคำนวณห้องพักในปี 2539 ใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{จำนวนห้องพัก} = \frac{\text{นักท่องเที่ยว} \times \text{ระยะเวลาพักเฉลี่ย} \times 100}{\text{อัตราผู้เข้าพักต่อห้อง} \times \text{อัตราการเข้าพัก} \times 365}$$

$$\text{นักท่องเที่ยวในปี 2539} = 306,850 \text{ คน}$$

$$\text{ระยะเวลาพักเฉลี่ย} = 1.64 \text{ วัน}$$

$$\text{อัตราการเข้าพัก} = 51.48\%$$

$$\text{อัตราผู้เข้าพักต่อห้อง} = \frac{\text{นักท่องเที่ยวปีฐาน} \times \text{ระยะเวลาพักเฉลี่ย} \times 100}{\text{จำนวนห้องพัก} \times \text{อัตราการเข้าพัก} \times 365}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$= \frac{171,208 \times 1.64 \times 100}{1,029 \times 51.48 \times 365} = \frac{28,078,112}{19,335,115}$$

$$= 1.452 \text{ คน/ห้อง}$$

ดังนั้นจำนวนห้อง

$$= \frac{306,850 \times 1.64 \times 100}{1.452 \times 51.48 \times 365} = \frac{50,323,400}{27,283}$$

$$= 1,844 \text{ ห้อง}$$

จำนวนห้องพักที่ต้องการเพิ่ม = จำนวนห้องพักที่ต้องการ - ห้องพักที่มีอยู่

$$= 1,844 - 1,326$$

$$= 518 \text{ ห้อง}$$

ตารางที่ 3.8 ประมาณการจำนวนห้องพักโรงแรมที่เพิ่มขึ้นระหว่าง

ปี พ.ศ. 2534 - 2539 (ของ ก.ท.ท.)

ปี พ.ศ.	จำนวนห้องพักที่
2534	518
2535	569
2536	626
2537	689
2538	758
2539	834

อัตราการเพิ่ม = 1.10%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.9 การประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาพักแรมระหว่าง ปี พ.ศ. 2534
- 2539 (ของ ท.ท.ท.)

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาพักแรม
2534	212,050
2535	229,014
2536	247,335
2537	267,121
2538	288,491
2539	306,850

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลาดปัจจุบัน (GPP AT CURRENT MARKET PRICES) รวมทั้งสิ้น 4,425,719,000. บาท คิดเป็นร้อยละ 3.2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเหนือ การผลิตและรายได้หลักของจังหวัดพะเยา คือ สาขาเกษตรกรรม ซึ่ง หมายรวมถึงการกลั่นกรอง แป้งสาลี ประมง ป่าไม้ บริการทางการเกษตร และการแปรรูปผลิตผลเกษตรอย่างง่าย จากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ปี 2530 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปรากฏว่าสาขาเกษตรกรรมนำมาซึ่งรายได้เป็นเงิน 1,690.01 ล้านบาท หรือร้อยละ 38.19 ของผลิตภัณฑ์จังหวัด รองลงมา ได้แก่ สาขาการค้าส่งค้าปลีก เป็นเงิน 580.85 ล้านบาท หรือร้อยละ 13.12 สาขาบริการ เป็นเงิน 553.84 ล้านบาท หรือร้อยละ 12.51 สาขาที่อยู่อาศัย เป็นเงิน 406.77 ล้านบาท หรือร้อยละ 9.19 สาขาบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ เป็นเงิน 308.97 ล้านบาท หรือร้อยละ 6.98 ที่เหลือเป็นสาขาก่อสร้างสาขาคมนาคมขนส่ง สาขาอุตสาหกรรม สาขานาการ การประมง และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ สาขาไฟฟ้า-ประปา และสาขาเหมืองแร่และยอหิน ตามลำดับ

3.4 การศึกษาข้อมูลด้านภาษาภพระดับจังหวัดพะเยา

จังหวัดพะเยา เดิมมีฐานะเป็นอำเภอของจังหวัดเชียงราย ต่อมาเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2520 ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นจังหวัด ตามพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดพะเยา พ.ศ. 2520 โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ หน้า 1-4 เล่มที่ 94 ตอนที่ 69 ลงวันที่ 28 กรกฎาคม 2520 นับเป็นจังหวัดที่ 72 ของประเทศไทย

3.4.1 ที่ตั้ง อาณาเขต และขนาด

ที่ตั้ง จังหวัดพะเยาเป็นจังหวัดชายแดน ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย อยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 18 44' เหนือ ถึงเส้นรุ้งที่ 19 44' เหนือและเส้นแวงที่ 99 40' ตะวันออก ถึงเส้นแวงที่ 100 40' ตะวันออก ห่างจากกรุงเทพฯ ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ประมาณ 735 กิโลเมตร

อาณาเขต จังหวัดพะเยามีอาณาเขตติดต่อกับประเทศและจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอพาน อำเภอป่าแดด และอำเภอเทิง จังหวัด เชียงราย
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับแขวงไซสุมรี ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว และอำเภอท่าวังผา อำเภอเมืองน่าน และ กิ่งอำเภอบ้านหลวง จังหวัดน่าน
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง
- ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอองาว จังหวัดลำปาง และอำเภอสอง จังหวัด แพร่

ขนาด จังหวัดพะเยามีเนื้อที่ประมาณ 6,335.06 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,959,413 ไร่

3.4.2. ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัด เป็นที่ราบสูงและภูเขา มีระดับความสูงตั้งแต่ 300-1,550 เมตร จากระดับน้ำทะเลมีเทือกเขาสูงอยู่ทางทิศตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันออกเฉียงใต้ และตอนกลางของจังหวัด ป่าไม้เป็นป่าไม้เบญจพรรณ มีแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ อยู่ 3-4 แห่ง

เทือกเขาที่สำคัญ ได้แก่ ดอยภูลังการ ดอยสันปันน้ำ ดอยแม่สุก ดอยขุนแม่ฝาก ดอยขุนแม่ต้า ดอยขุนแม่ค่อม

หากแบ่งภูมิประเทศตามลักษณะเขตลุ่มน้ำ จะเห็นได้ว่าจังหวัดพะเยามีพื้นที่อยู่ที่ทั้งในเขตลุ่มน้ำโขงและลุ่มน้ำเจ้าพระยา ส่วนที่อยู่ในเขตลุ่มน้ำโขง คือพื้นที่อำเภอเมืองพะเยา ดอกคำใต้ จุน ปง (บางส่วน) เชียงคำ และแม่ใจ ส่วนที่อยู่ในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา คือ อำเภอปง และเชียงม่วน ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำยม

3.4.3 ภูมิอากาศ

เนื่องจากภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดพะเยา เป็นป่าไม้ภูเขาล้อมรอบ จึงทำให้มีอากาศหนาวมากในฤดูหนาว และอากาศไม่ร้อนจัดในฤดูร้อน อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 25.7 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 20.2 C และอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 31.4 C เดือนเมษายน เป็นเดือนที่มีอากาศร้อนจัดที่สุด เคยตรวจอุณหภูมิสูงสุดได้ 42.0 C เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2526 กลางเดือนธันวาคม ถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่รวบรวมไว้จะเป็นช่วงระยะเวลาที่มีอากาศหนาวเย็นที่สุดที่เคยตรวจอุณหภูมิที่ต่ำที่สุดค่า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ 5.1 C เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2525 สำหรับความชื้นสัมพัทธ์ในจังหวัดพะเยานั้นเฉลี่ยตลอดทั้งปีประมาณ 71 % ความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดเฉลี่ย 94 % ต่ำสุดเฉลี่ย 54 % ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดที่เคยตรวจได้ 11 % ในเดือนมีนาคม

จังหวัดพะเยา แบ่งฤดูกาลออกตามลักษณะลมฟ้าอากาศได้เป็น 3 ฤดู คือ ฤดูฝน ฤดูหนาว และฤดูร้อน ช่วงระยะเวลาของแต่ละฤดูจะแบ่งออกได้ดังนี้

- ฤดูฝน จะเริ่มเมื่อลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ได้พัดเข้าสู่ประเทศไทย จากสถิติแล้วจะเริ่มประมาณกลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป

- ฤดูหนาว ซึ่งอากาศอยู่ในลักษณะเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอนอาจมีฝนตกได้ในบางวัน จะหนาวจริง ๆ นานประมาณ 3 เดือนเท่านั้น

- ฤดูร้อน จะเริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์เป็นต้นไป เมื่อลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนืออ่อนกำลังลง และลมจากทะเลจีนใต้เริ่มพัดเข้าสู่ประเทศไทย ในทางทิศใต้หรือตะวันออกเฉียงใต้ และไปสิ้นสุดในราวกลางเดือนพฤษภาคม รวมระยะเวลานานราว 3 เดือน C

3.4.4 การคมนาคมของจังหวัดพะเยา

การคมนาคม จังหวัดพะเยาใช้เส้นทางคมนาคมทางบกเป็นหลัก การคมนาคมขนส่งทางอากาศและทางเรือไม่มี โดยมีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง กรุงเทพมหานคร และระหว่างอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัด ซึ่งสามารถใช้ติดต่อกันได้โดยสะดวกและรวดเร็ว ปัจจุบันจังหวัดมีแผนนโยบายที่จะผลักดันให้มีการสร้างเส้นทางรถไฟสายเด่นชัย - พะเยา - เชียงราย เพื่อส่งเสริมบรรยากาศการลงทุน การท่องเที่ยวในจังหวัดภาคเหนือเพื่อรับการเปิดสนามบินนานาชาติที่จังหวัดเชียงรายในอนาคต สำหรับเส้นทางหลวงในจังหวัดพะเยาในปัจจุบัน ทางราชการทางพะเยาควบคุมทั้งสิ้น 609.663 กิโลเมตร แยกเป็นทางหลวงแผ่นดิน 151.281 กิโลเมตร เป็นทางลาดยางทั้งหมด ทางหลวงจังหวัด 458.362 กิโลเมตร เป็นทางลาดยาง 318.346 กิโลเมตร และทางลูกรัง 140.036 กิโลเมตร ส่วนในเขตเทศบาลเมืองน ทรอกและช่อข รวม 92 สาย ระยะทาง 33.364 กิโลเมตร อยู่ในสภาพดีมาก 18 สาย อยู่ในสภาพดี 61 สาย อยู่ในสภาพพอใช้ 11 สาย และชำรุด 2 สาย

เส้นทางหลักที่ใช้ในการคมนาคม

1) เส้นทางคมนาคมติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ในโครงข่ายเส้นทางควบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุมของแขวงการทางพะเฮา

1. ถนนพหลโยธิน สายเอเซีย A1 พะเฮา-ลำปาง ระยะทาง 131 กิโลเมตร
2. ถนนพหลโยธิน สายเอเซีย A1 พะเฮา-เชียงใหม่ ระยะทาง 94 กิโลเมตร
3. ถนนสายพะเฮา-ดอกคำใต้-จุน-ปง-เชียงใหม่-น่าน ระยะทาง 176 กิโลเมตร
4. ถนนสายพะเฮา-วังเหนือ-เชียงใหม่ ระยะทาง 155 กิโลเมตร

2) เส้นทางคมนาคมติดต่อกับกรุงเทพมหานคร

1. ถนนสายพะเฮา-แพร่-อุตรดิตถ์-พิษณุโลก-นครสวรรค์-กรุงเทพฯ ระยะทาง 712 กิโลเมตร
2. ถนนสายพะเฮา-ลำปาง-ตาก-กำแพงเพชร-นครสวรรค์-กรุงเทพฯ ระยะทาง 751 กิโลเมตร

3) เส้นทางคมนาคมติดต่อระหว่างอำเภอเมืองพะเฮากับอำเภอต่าง ๆ

1. พะเฮา-ดอกคำใต้ ระยะทาง 16 กิโลเมตร
2. พะเฮา-แม่ใจ ระยะทาง 22 กิโลเมตร
3. พะเฮา-จุน ระยะทาง 50 กิโลเมตร
4. พะเฮา-ปง ระยะทาง 80 กิโลเมตร
5. พะเฮา-เชียงคำ ระยะทาง 82 กิโลเมตร
6. พะเฮา-เชียงใหม่ ระยะทาง 119 กิโลเมตร

3.4.5 ระบบสาธารณูปโภค-สาธารณูปการจังหวัดพะเฮา

โทรศัพท์ สำนักงานบริการโทรศัพท์พะเฮา เดิมชื่อที่ทำการชุมสายโทรศัพท์พะเฮา เริ่มเปิดดำเนินการครั้งแรกเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2518 ด้วยระบบ CORSS BAR ARF-102 ขนาด 400 เลขหมาย ต่อมาเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2527 ได้รักษาขยายเลขหมายเพิ่มขึ้นอีก 600 เลขหมายแต่ยังไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน และตามอำเภอรอบนอกก็มีความต้องการจะให้บริการโทรศัพท์ทางไกล ต่อมาโครงการทางไกลชนบทระดับอำเภอ พ.ศ. 2520-2527 ได้แล้วเสร็จลง จึงได้เปิดบริการโทรศัพท์ทางไกลชนบทตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารอำเภอต่าง ๆ รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประปา

การดำเนินงานด้านการประปาในจังหวัดพะเยา อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของการประปาพะเยา-ดอกคำใต้ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบด้านการให้บริการงานประปา สำหรับชุมชนเทศบาลเมืองพะเยา และสุขาภิบาลดอกคำใต้ ให้เป็นไปตามนโยบายและเป้าหมายของการประปาส่วนภูมิภาค ปัจจุบันการประปาพะเยามีโรงกรองน้ำอยู่ 2 แห่ง ได้แก่ โรงกรองน้ำในบริเวณที่ทำการ และโรงกรองน้ำบนดอยจอมทอง มีอัตราการผลิตรวม 14,400 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน โดยผลิตจ่ายจริงเฉลี่ยประมาณวันละ 9,360 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน จึงยังคงพอเพียงกับความต้องการในปัจจุบันและอนาคต โดยปัจจุบันมีผู้ใช้ น้ำ 7,400 ราย มีอัตราการใช้น้ำเฉลี่ย 0.85 ลูกบาศก์เมตร/ราย/วัน ซึ่งจัดว่ายังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากในพื้นที่ให้บริการส่วนใหญ่มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติอยู่มาก

3.4.6 ทวีพยากรธรรมชาติ

จังหวัดพะเยา มีทวีพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์จังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ ซึ่งนับถึงปัจจุบันนี้ได้มีการใช้ทวีพยากรธรรมชาติเป็นจำนวนมาก ทำให้ปริมาณที่มีอยู่เดิมลดน้อยลงตามลำดับ และมีสภาพเสื่อมโทรมมากขึ้น การใช้ประโยชน์จากทวีพยากรธรรมชาติ โดยไม่คำนึงถึงขีดจำกัดอย่างที่เคยเป็นมาในอดีตนั้น นอกจากจะทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งในชุมชน ปัญหามลพิษ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดในระยะยาว จังหวัดพะเยาจึงได้ดำเนินการวางแผนพัฒนาทวีพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่า และเหลืออยู่ในขณะนี้ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบัน โดยเน้นในเรื่องต่อไปนี้

3.4.6.1 ทวีพยากรที่ดิน

เนื้อที่ถือครองทั้งหมดของจังหวัดพะเยา มีจำนวน 3,959,413 ไร่ เป็นเนื้อที่ถือครองเพื่อการทำนา 640,295 ไร่ เป็นที่ทำการเพาะปลูกพืชไร่ 292,843 ไร่ เป็นที่ทำการเพาะปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น พืชผัก 121,733 ไร่

3.4.6.2 ทวีพยากรป่าไม้

ในปี 2504 พื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดพะเยา (รวมอยู่ในจังหวัด- เชียงราย) มีประมาณ 3.97 ล้านไร่ ต่อมาได้ถูกบุกรุกทำลายเรื่อยมา

จนถึงเมื่อสิ้นปี 2532 พื้นที่ป่าได้ทั้งหมดที่เหลืออยู่ประมาณ 2,037,528 ไร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้จนถึงเมื่อสิ้นปี 2532 พื้นที่ป่าได้ทั้งหมดที่เหลืออยู่ประมาณ 2,037,528 ไร่

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือ ร้อยละ 51.46 ของพื้นที่จังหวัดปัจจุบันจังหวัดพะเยามีพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ 15 ป่า เนื้อที่ประมาณ 2,179,376 ไร่ ซึ่งจำนวนนี้รวมทั้งเขตอนุรักษ์สัตว์ป่า และเขตอุทยานแห่งชาติ

3.4.6.3 ทรีฟฮากรน้ำ

โดยที่สภาพพื้นที่จังหวัดพะเยาประมาณ 1 ใน 3 เป็นภูเขา และมีความลาดชัน จึงเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญหลายสาย การพัฒนาแหล่งน้ำ โดยส่วนราชการที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่จะเป็นแหล่งน้ำขนาดเล็ก น้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน แต่การใช้ประโยชน์ยังไม่เต็มที่ และมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร บางแห่งอยู่ในสภาพต้นเขินไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ได้นานตลอดปี ทำให้ขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง ทั้งนี้ทั้งน้ำกินน้ำใช้และน้ำเพื่อการเกษตร กล่าวคือ มีหมู่บ้าน หรือร้อยละ 41.92 ของหมู่บ้านในชนบท

3.4.6.4 ทรีฟฮากรท่องเที่ยว

จังหวัดพะเยามีสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติที่มีคุณค่าเป็นจำนวนมาก ที่สำคัญคือ ป่าไม้ ภูเขา แหล่งน้ำและน้ำตก ซึ่งมีความสวยงามตามธรรมชาติ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ชาวทราษได้สู่จังหวัด

เมืองพะเยาเป็นเมืองที่มีความสงบเงียบน่าอยู่ กว๊านพะเยาเป็นส่วนที่ช่วยส่งเสริมให้มีความน่าอยู่มากยิ่งขึ้น ในตัวเมืองมีวัดที่มีพระพุทธรูปที่เป็นพระประธานที่สวยงามและมีความสำคัญอยู่หลายวัด การเดินทางเข้าถึงวัดต่าง ๆ เป็นไปด้วยความสะดวก การจัดระเบียบของเมือง ตลอดจนความสะอาดของเมือง อยู่ในระดับค่อนข้างดี ภูมิประเทศที่สูงต่ำและเป็นเนินเตี้ยของเมือง ทำให้มีเสน่ห์เป็นพิเศษ

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพะเยา

ในจังหวัดพะเยามีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของการท่องเที่ยวดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ

- 1) กว๊านพะเยา เป็นบึงขนาดใหญ่กึ่งกลางใจเมืองพะเยา มีเนื้อที่ประมาณ 12,831 ไร่ ทางทิศตะวันตกของกว๊านพะเยา มีเทือกเขาทอดเป็นแนวธรรมชาติ กว๊านพะเยาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด เป็นแหล่งประมงและเพาะพันธุ์ปลาน้ำจืดที่สำคัญที่สุดของภาคเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) สถานีประมงน้ำจืดจังหวัดพะเยา ตั้งอยู่ริมกว๊านพะเยา เป็นสถานีทดลองผสมพันธุ์ปลาและเพาะเลี้ยงปลานานิตต่าง ๆ ซึ่งจะมีผู้แสดงพันธุ์ปลาให้ชมด้วย พันธุ์ปลาที่น่าชมได้แก่ ปลาบึก ปลาไน

3) อนุสาวรีย์พ่อขุนงำเมือง ตั้งอยู่ริมกว๊านพะเยา อนุสาวรีย์นี้ ชาวพะเยาได้ร่วมใจกันสร้างขึ้นเป็นที่ระลึกและเคารพต่อองค์พ่อขุนงำเมือง ซึ่งเป็นกษัตริย์พระองค์หนึ่งที่สร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับเมืองพะเยาเป็นอันมาก บริเวณอนุสาวรีย์ยังมี "สวนสมเด็จพระยา-90" เหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจกับบรรยากาศริมกว๊านพะเยา

4) น้ำตกจำปาทอง อยู่ห่างจากตัวเมืองพะเยาประมาณ 25 กิโลเมตร ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยหลวง เป็นน้ำตกที่สวยงามมาก มีน้ำไหลตลอดปี และเป็นลำน้ำสาขาหนึ่งที่เป็นต้นกำเนิดของกว๊านพะเยา

5) น้ำตกภูซาง อยู่ในเขตอำเภอเชียงคำ ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 20 กิโลเมตร เป็นน้ำตกขนาดกลางที่ไหลจากภูเขา มีแหล่งซับน้ำเป็นบริเวณกว้าง มีความสูงของน้ำตกประมาณ 8 เมตร

6) น้ำตกผาแดง อยู่ในเขตอำเภอแม่ใจ ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 13 กิโลเมตร มีความสวยงาม

7) น้ำตกภูลังกา อยู่ในเขตอำเภอจุน ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 15 กิโลเมตร บริเวณใกล้เคียงกับน้ำตกมีหมู่บ้านชาวเขาเผ่าเข้าบ้านปางค่า ตำบลผาช้างน้อย

8) น้ำตกธารสวรรค์ อยู่ในเขตอำเภอเชียงม่วน - ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 17 กิโลเมตร เป็นน้ำตกที่สวยงามสูงประมาณ 30 เมตร มีน้ำไหลตลอดปี

9) วนอุทยานบ้านถ้ำ อยู่ในเขตอำเภอดอกคำใต้ ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 5 กิโลเมตร เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่ดีมาก มีน้ำพุ สวนป่าและถ้ำ ซึ่งภายในมีหินงอก หินย้อยงดงามน่าดู นอกจากนี้ยังมีวัดที่เป็นที่ประดิษฐานของพระธาตุจอมศีลด้วย

10) อ่างเก็บน้ำแม่ปืม อยู่ในเขตอำเภอแม่ใจ ห่างจากตัวเมืองพะเยาประมาณ 20 กิโลเมตร

11) หนองเล็งทราย อยู่ในเขตอำเภอแม่ใจห่างจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอำเภอประมาณ 5 กิโลเมตร เป็นบึงที่งดงามมาก มีพื้นที่ประมาณ 3,500 ไร่

12) ถ้ำผาถูด อยู่ที่บ้านผาตั้ง ตำบลควน อำเภอปาง
ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 10 กิโลเมตร

13) มิ่งดำ เป็นหน้าผาดิน สูงประมาณ 100 เมตร
คล้ายกับแพะเมืองผีของจังหวัดแพร่ อยู่ในเขตอำเภอเชียงม่วน ห่างจาก
ตัวอำเภอ 6 กิโลเมตร บริเวณใต้หน้าผาเป็นพื้นราบ มีป่าไม้และมีลำธาร
ไหลผ่าน บริเวณใกล้เคียงมีหมู่บ้านไทยลื้อ บ้านท่าฟ้าเหนือ และท่าฟ้าใต้

2. แหล่งท่องเที่ยวประเภทสถาปัตยกรรมและศาสนสถาน

1) วัดพระศรีโคมค้ำหรือวัดพระเจ้าตนหลวง ตั้งอยู่
ริมกว๊านพะเยา มีพิพิธภัณฑ์วัตถุโบราณ ศิลาจารึกของวัดต่าง ๆ และเป็น
ที่ประดิษฐานขององค์ "พระเจ้าตนหลวง" พระพุทธรูปคู่เมืองพะเยา ซึ่ง
เป็นพระพุทธรูป เชียงแสนที่ใหญ่ที่สุดในภาคเหนือ นอกจากนี้ยังมีพระ
พุทธบาทจำลองด้วย

2) วัดอนาลโย อยู่บนดอยบุษราคัม ในเขตวนอุทยาน
แห่งชาติดอยหลวง ห่างจากตัวเมืองพะเยาประมาณ 17 กิโลเมตร
บริเวณก่อสร้างเพื่อใช้ประกอบศาสนกิจทั้งงดงามวิจิตรการตา และมีสวนปา
ร่มรื่นมาก

3) วัดศรีอุโมงค์คำ ตั้งอยู่กลางใจเมืองพะเยา มีเจดีย์
สมัยเชียงแสน และพระพุทธรูป "พระเจ้าล้านตื้อ" ซึ่งเป็นพระพุทธรูปสกุล
พะเยา

4) วัดป่าแดง-บุษนาค อยู่ห่างจากตัวเมืองพะเยาประมาณ
2 กิโลเมตร เป็นวัดเก่าแก่ที่สุดในจังหวัดพะเยา เดิมเป็น 2 วัดแยก-
ออกจากกัน และมีอาณาเขตติดต่อกัน วัดนี้มีเจดีย์เก่าแก่เป็นทรงกลมคล้าย-
กับเจดีย์ทรงลังกา แต่มีฐานสี่เหลี่ยมก่ออิฐยกสูง

5) วัดราชคฤห์ ตั้งอยู่ในตัวเมืองพะเยา มีเจดีย์เก่า
แก่มาก ภายในพระวิหารเป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปที่งดงามมาก
แบบเดียวกับพระพุทธรูปพระเจ้าล้านตื้อ บริเวณวัดมีพระพุทธรูปหินทราย
เป็นจำนวนมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6) โบราณวัตถุเวียงล่อ เวียงล่อ เป็นเมืองของพระล่อ ที่เป็นคู่เสนาหารของพระเพื่อนพระแพง ตั้งอยู่ในเขตอำเภอจุน ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 15 กิโลเมตร

7) วัดศรีจอมเรือง ตั้งอยู่ในตัวเมืองพะเยา เป็นวัดเก่าแก่มาก มีศิลปะการก่อสร้างสวยงามแบบไทยผสมพม่า ในวันออกพรรษา ทุกปีจะมีการจัดงานปอยหลวงที่วัดนี้ ซึ่งเป็นงานใหญ่งานหนึ่งของจังหวัด

8) วัดนันทาราม ตั้งอยู่กลางชุมชนอำเภอเชียงคำ มีศิลปะแบบไทยใหญ่

9) วัดพระเจ้านั่งดิน ตั้งอยู่ที่ตำบลเวียง อำเภอเชียงคำ ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 5 กิโลเมตร ภายในอุโบสถเป็นที่ประดิษฐานองค์ "พระเจ้านั่งดิน" และมีภาพพระพุทธรูปองค์เสด็จลงมาจกดาวดึงส์บนผนังอุโบสถ

10) วัดศรีสุพรรณ อยู่ในกลางชุมชนอำเภอแม่ใจ เป็นที่ประดิษฐานของ "พระเจ้าทองทิพย์" ซึ่งหล่อด้วยทองสัมฤทธิ์สมัยเชียงแสน รุ่นที่ 3 เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวอำเภอแม่ใจนับถือมาก

11) วัดพระธาตุคอฮยวก อยู่ในเขตอำเภอปง ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 20 กิโลเมตร เดิมชื่อพระธาตุภูเคิม มีเจดีย์ที่เล่ากันว่าบรรจุพระเกษาและพระอัฐิจักขุ (กระดูกตาข้างขวา) ของพระพุทธเจ้า

12) วัดศรีปิงเมือง อยู่ในเขตอำเภอจุน ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 15 กิโลเมตร เป็นวัดที่สร้างในสมัยพ่อขุนงำเมือง บริเวณใกล้เคียงกับวัดมีซากคูเมือง วัด และเจดีย์ กระจายอยู่่มากมาย

3. วัดนธรรม ชนบธรรม เนียมประเพณีและการละเล่น

1) หมู่บ้านไทยลื้อ บ้านชาตสุบวาน อำเภอเชียงคำ ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 1 กิโลเมตร เป็นหมู่บ้านของชาวไทยใหญ่เชื้อสายลื้อ ที่ยังคงรักษาเอกลักษณ์ของตนเองไว้ได้ เช่น การแต่งกาย และลักษณะของบ้านเรือน

2) หมู่บ้านชาวเขาเผ่าเข้าบ้านปางปูเลาะ อยู่ในเขตอำเภอแม่ใจ ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 12 กิโลเมตร มีทางรถยนต์

3) ภาควีว อยู่ที่บ้านแม่ต้า อำเภอเมืองพะเยา อยู่ห่างจากตัวเมืองพะเยาประมาณ 10 กิโลเมตร ภาควีว เป็นตลาดนัดวัดซึ่งมีการซื้อขายแลกเปลี่ยนวัวของประชาชน โดยจะมีการซื้อขายกันในทุกวัน-จันทร์ ภายในบริเวณตลาดจะมีอาหาร เครื่องดื่ม และเครื่องจักรสานมาวางขายด้วย

3.4.6.5 ทวีพยากรประมง

กว๊านพะเยา ซึ่งเป็นทวีพยากรแหล่งน้ำที่สำคัญที่สุดของจังหวัดพะเยา เดิมทีสภาพเป็นบึงธรรมชาติ แต่ต่อมาในปี พ.ศ.2482 สถานีประมงน้ำจืดจังหวัดพะเยา ได้ก่อสร้างทำนบกั้นแม่น้ำอิงที่ไหลผ่านกว๊านพะเยา โดยทำประตูเปิดสำหรับระบายน้ำและเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ ทำให้ปริมาณการเก็บกักน้ำมีมากขึ้น จนถึงปี พ.ศ. 2500-2501 การประปาส่วนภูมิภาคจึงได้สร้างประปาขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้อุปโภคบริโภคทั้งเขตอำเภอเมืองพะเยา และดอกคำใต้

3.5 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ด้านนโยบายชุมชนเทศบาลเมืองพะเยา

1. นโยบายพัฒนาชุมชนเทศบาลเมืองพะเยา

- 1) ส่งเสริมชุมชนเมืองให้เป็นศูนย์กลางการบริหาร การค้า การ บริการ และ การศึกษาของจังหวัดพะเยา
- 2) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมบริการเกษตรอุตสาหกรรมบริการ อุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่ใช้วัตถุดิบให้ท้องถิ่น
- 3) พัฒนาระบบบริการทางสังคม การสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขปกการให้เหมาะสมและ ได้มาตรฐาน
- 4) อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและควบคุมสภาพแวดล้อม

2. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอเมืองพะเยา และอำเภอใกล้เคียง

พะเยา

พะเยามีแหล่งท่องเที่ยวที่เด่นที่สุดคือกว๊านพะเยา การที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด พะเยาก็หมายถึง การพัฒนาท่องเที่ยวที่กว๊านพะเยา เป็น เบื้องต้นนั่นเอง และมีแหล่งท่องเที่ยว เสริม เช่น พวกลิ้นค้าหัตถกรรมพื้นเมือง การทำครก ทำสาบ ผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา เป็นต้น รายละเอียดในการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวในพะเยา มีดังต่อไปนี้

1. สมควรที่จะได้มีการพัฒนากว๊านพะเยา ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มากขึ้นเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยในขั้นแรกนี้ จะต้องมี การบูรณะกว๊านพะเยาอย่างต่อเนื่องและจริงจัง กำจัดผักตบชวา สำหรับ ให้หมดสิ้น ทำการขุดลอกกว๊านพะเยา โดยใช้ เทคโนโลยีต่าง ๆ รวมทั้งแรง งานคนจากโครงการร กสช. จากความร่วมมือของประชาชน ทส. ปช. สล. ชบ. เป็นต้น

2. ปรับปรุงทัศนียภาพบริเวณกว๊านพะเยาให้สวยงามยิ่งขึ้น เช่น เกาะกลางกว๊านพะเยา อาจพัฒนาให้ใหญ่ขึ้นและมีสภาพเป็นที่อยู่อาศัยของนกได้ บริเวณรอบ ๆ กว๊านอาจให้มีการปลูกต้นไม้ที่มีดอกสวยงามประเภทต่าง ๆ หรือ จำพวกที่มีกลิ่นหอม เพื่อให้กว๊านพะเยาเป็น แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่สดชื่นน่าพักผ่อนมากที่สุด

3. ทำการเพาะพันธุ์ปลาชนิดต่าง ๆ ให้มากขึ้นอีก เดิมมีแต่ปลานิล ปลาไน ฯลฯ ซึ่ง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้รวมเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า เป็นปลากินพืช เป็นอาหาร ควรให้มีการเพาะพันธุ์ปลาประเภทกินสัตว์น้ำด้วย เช่น ปลาดุก ปลา ไม่่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่อน ให้มีจำนวนมากยิ่งขึ้น เพื่อตอบสนอง ความต้องการของนักท่องเที่ยว

4. เมื่อขจัดผักตบชวา สำหรับและขุดลอกกวี้นแล้ว ก็สามารถให้ ประโยชน์ จากกวี้นเป็นที่พายเรือเล่น เรือถีบ ชมความงามกวี้นในยามเย็น หรือค้างคืนได้

5. ถ้าเป็นไปได้ ก็อาจจัดให้การเล่นกิจกรรมทางน้ำบางอย่างได้ เช่น เล่นสกีน้ำ วินด์เซิร์ฟ หรือแข่งขันตกปลา แข่งขันเรือพาย และถ้ามีการ สร้างถนนรอบกวี้นพะเยาแล้ว ก็อาจจัดให้มีการแข่งวิ่งมาราธอน หรือแข่งรถ แรลลี่ประเภทต่าง ๆ ได้

6. พยายามจัดหารูปแบบงานเทศกาลประจำปี โดยตรงอยู่ในช่วงฤดู หนาว และ สอดคล้องกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในจังหวัดบริเวณใกล้เคียง เพื่อ ทำให้พะเยามีเอกลักษณ์ใน ตัวเองมากยิ่งขึ้น

7. พัฒนาทัศนกรรมสินค้าพื้นเมือง เช่น การทำครก สาก โมผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา และการทอผ้าของชาวไทยลื้อ ให้สินค้าเหล่านี้มีความ สวยงาม คงทน มีคุณภาพ รูปลักษณะมี อรรถประโยชน์สูง นำเอาวิธีการทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม กับวัสดุ ผลิตรูปแบบให้ตรงกับความต้องการตลาด ทั้งนี้ อาจขอความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นต้น

8. ให้ศึกษาและสำรวจความเป็นไปได้ของการเดินป่า เพื่อชมความ เป็นอยู่และประเพณีวัฒนธรรมของชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ในพะเยา

9. ริเริ่มการส่งเสริมท่องเที่ยวพะเยา ในรูปการท่องเที่ยวภายในวัน เดียว (One Day Trip) โดยกำหนดแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น กวี้น พะเยา สถานีประมงกวี้นพะเยา วัดศรีโคมคำ วัดศรีอุโมงค์คำ เนินเขา บุศราคัม (สำนักสงฆ์อนาลโย) การครกหินและโม ผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา หมู่บ้านท่าเกวียน และน้ำตกจกปาทอง รายละเอียดการจัดทัวร์ เช่น ทานข้าว กลางวันที่น้ำตกจกปาทอง ตอนเย็นชมความงามของกวี้นพะเยา เป็นต้น แนวทางพัฒนาในข้อนี้ จะประสบผลสำเร็จได้ ก็ต้องขึ้นอยู่กับผลสำเร็จของแนวทางพัฒนาในข้ออื่น ๆ ด้วย

10. พัฒนาสถานีประมงกวี้นพะเยา ให้เป็นแหล่งกิจกรรมทางการศึกษาหรือพิพิธภัณฑ์ รูปแบบที่น่าสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ และ เผยแพร่ข้อมูลทางการท่องเที่ยวของพะเยาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เช่น จัดทำวีดีโอเทปเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ประสาน งานกับธุรกิจการท่องเที่ยว เอกชน ผลิตหนังสือแนะนำการท่องเที่ยวในจังหวัด ผลิตเอกสารแผ่นพับ เป็นต้น

3.6 การศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจของชุมชนเทศบาลเมืองพะเยา

สภาพปัจจุบันทางเศรษฐกิจของชุมชนเมืองพะเยา

ลักษณะทั่วไปทางด้านการค้าและบริการ

ในเขตเทศบาล มีสถานประกอบกิจการค้า และ บริการทั้งหมด จำนวน 610 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นร้านขายของชำและของใช้เบ็ดเตล็ด รองลงมา ก็เป็นร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านตัดเย็บเสื้อผ้า ขายเสื้อผ้า ขายผ้าและร้านเสริมสวย ลักษณะการค้าเป็นร้านค้าปลีกเป็นส่วนใหญ่ รองลงมา เป็นร้านค้า บริการและร้านค้าส่ง การขยายตัวของร้านค้าส่วนใหญ่จะเป็นในรูปแบบของร้าน ค้าปลีกและร้านค้าบริการ

นอกเขตเทศบาล มีสถานประกอบกิจการค้า และ บริการทั้งหมดจำนวน 139 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นร้านขายของชำและของใช้เบ็ดเตล็ด รองลงมา ก็เป็นร้านขายอาหาร และ เครื่องดื่ม ลักษณะการค้าประกอบกิจการค้าส่วนใหญ่เป็น ร้านค้าปลีก รองลงมา ก็เป็นร้านค้าบริการ

ความเจริญทางด้านธุรกิจการค้า ของชุมชนยังมีไม่มากนัก ขนาดของธุรกิจการค้าส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดเล็ก และ ขนาดเล็ก มีทุนในการดำเนินงานไม่มากนัก สินค้าส่วนใหญ่ของชุมชนเป็นสินค้าเกษตรกรรม และมีการนำเข้า ในสินค้าอุตสาหกรรม ลักษณะการค้าโดยทั่วไปเป็นการค้าแบบเสรี มีการนำเข้า และส่งออกไปยังจังหวัดใกล้เคียง และกรุงเทพมหานคร สินค้านำเข้าส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าอุปโภคบริโภค วัสดุก่อสร้างและสินค้าทางด้านอุตสาหกรรม ส่วนสินค้า ออกได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ถั่วลิสง และกระเทียม เป็นต้น

สำหรับการขยายตัวของกิจการค้า และบริการนั้น พบว่า ร้านค้าส่วนใหญ่ตั้งขึ้นมาในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่า สภาพการค้าเพิ่งจะ มาขยายตัวเป็นอันมาก ในช่วงหลังที่ได้เปลี่ยนแปลงการปกครองจากอำเภอม้า เป็นจังหวัด

ลักษณะทั่วไปทางด้านอุตสาหกรรม

กิจการอุตสาหกรรมของชุมชน ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่อง กับเกษตรกรรม กล่าวคือ เป็นกิจการอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบทางการเกษตร เช่น โรงสีข้าว, โรงบ่มใบยาสูบ ซึ่งใช้เทคโนโลยีขั้นน้อย ขบวนการผลิตไม่ซับซ้อน โรงงานอุตสาหกรรมที่มีมากที่สุด คือ โรงสีข้าว ทั้งนี้เนื่องมาจากผลิตผลทางการเกษตรที่สำคัญอีก เช่น การทำครกหิน ดีเหล็ก ทอผ้า จัดสาน เลี้ยงไหมและทำเครื่องปั้นดินเผา ซึ่งยังไม่ได้มีการส่งเสริมกันอย่างจริงจังในเขตชุมชน เมืองพะเยามีโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ทั้งหมด 114 แห่ง

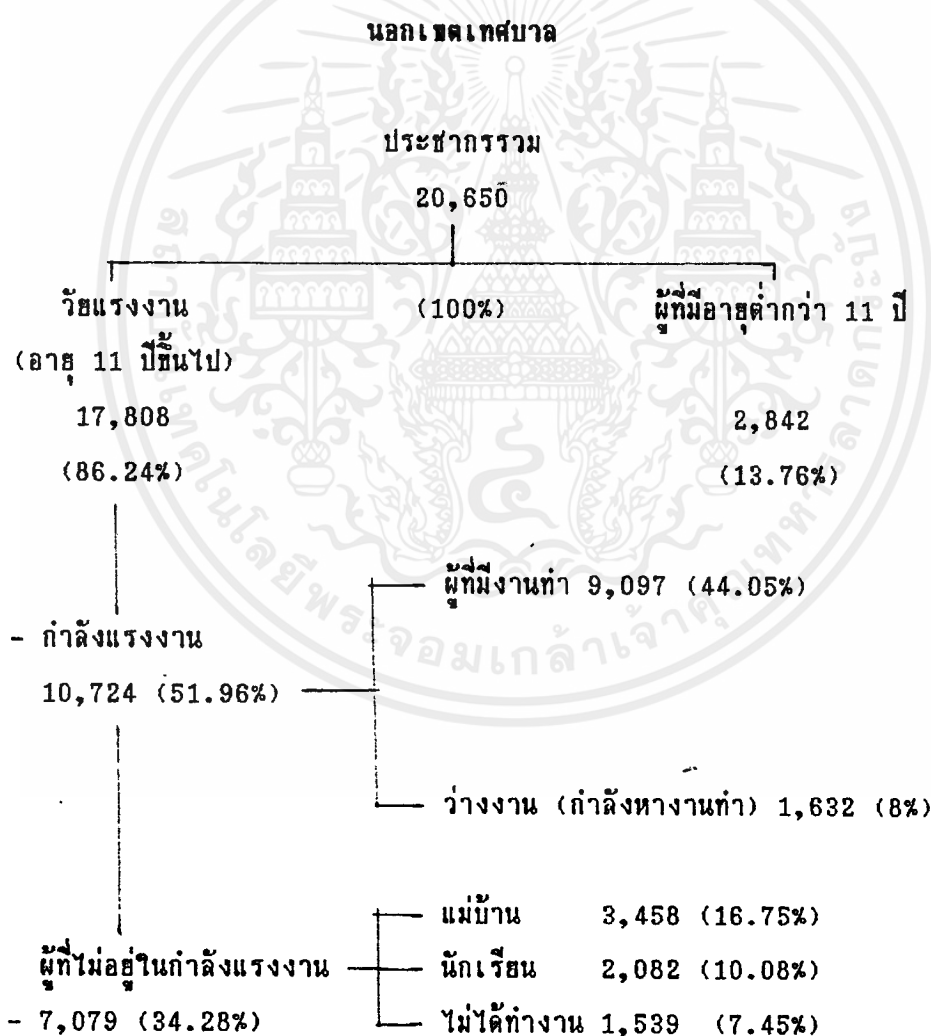
ในเขตเทศบาล มีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด 62 แห่ง จำนวน โรงงานอุตสาหกรรม 1 ใน 3 ของทั้งหมด เป็นอุตสาหกรรมบริการประเภท โรงงานกลึง เคาะ พ่นสี รองลงมาก็เป็น โรงสีข้าวและโรงพิมพ์ ตามลำดับนอกนั้นเป็นโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ อีกไม่มากนัก ขนาดของโรงงาน อุตสาหกรรม เมื่อพิจารณาตามจำนวนคนงาน ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็กที่มี คนงานประมาณ 1 - 5 คน โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ตั้งขึ้นในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

นอกเขตเทศบาล มีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด 52 แห่ง โรงงานอุตสาหกรรมกว่าครึ่งหนึ่งของทั้งหมดเป็นโรงสีข้าว รองลงมาก็เป็นโรงงาน กลึงเคาะ พ่นสี นอกนั้นเป็นโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ ขนาดของโรงงานอุตสาหกรรมเมื่อพิจารณาตามจำนวนคนงาน จะเห็นได้ว่า โรงงาน อุตสาหกรรม จำนวน 4 ใน 5 ของทั้งหมดเป็นโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่มีคนงาน 1-5 คน เท่านั้น โรงงานอุตสาหกรรมประมาณครึ่งหนึ่งของทั้งหมดตั้งขึ้นในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

ลักษณะแรงงานทางด้านเศรษฐกิจ

ในเขตเทศบาล จากการสำรวจของกองวิจัย พ.ศ. 2533 มีประชากรรวมทั้งหมด 28,782 คน เป็นประชากรวัยแรงงาน (อายุ 11 ปีขึ้นไป) เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน 14,430 คน ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 10,043 คน ในจำนวนผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานนี้ แบ่งออกเป็นผู้ที่มิงานทำ 12,342 คน และผู้ที่ไม่มิงานทำ (ว่างงาน) 2,088 คน การประกอบอาชีพของผู้ที่มิงานทำ นั้น แรงงานส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการค้า ซึ่งมีถึง 1 ใน 4 ของกำลังแรงงาน ทั้งหมด รองลงมาก็ได้แก่ อาชีพเกี่ยวกับงานบริการ เกษตร-ประมง และผู้ ปฏิบัติงานวิชาชีพอื่น ตามลำดับ

นอกเขตเทศบาล มีประชากรรวมทั้งหมด 20,650 คน เป็นประชากรวัยแรงงานจำนวน 17,808 คน หรือร้อยละ 86.24 ของประชากร รวมทั้งหมด แบ่งเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน 10,729 คน และผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 7,079 คน ในจำนวนผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานนี้ แบ่งออกเป็นผู้ที่ทำงาน ทำจำนวน 9,097 คน และผู้ที่ไม่ทำงานทำ (ว่างงาน) 1,632 คน สำหรับการประกอบอาชีพของผู้ที่ทำงานทำนั้น แรงงานประมาณกว่าครึ่งหนึ่งของกำลังแรงงานทั้งหมด ประกอบอาชีพ เกษตร-ประมง รองลงมาก็เป็นอาชีพเกี่ยวกับ งานบริการและการค้า จะเห็นได้ว่าพื้นที่นอกเขตเทศบาล ยังคงเป็นชุมชน เกษตรกรรมอยู่ เนื่องจากอาชีพหลักยังพึ่งพิงอยู่กับเกษตรกรรม

แผนภูมิที่ 3

เอกสารนี้ แสดงจำนวนประชากรวัยแรงงาน เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับรายได้ของชุมชน

ในเขตเทศบาล แรงงานส่วนมากร้อยละ 59.76 มีรายได้อยู่ในช่วงรายได้ 500 - 3,500 บาทต่อเดือน นอกนั้นกระจายอยู่ในช่วงอื่นรายได้อื่น ๆ แต่ไม่มากนัก แรงงานที่มีรายได้สูงอยู่ในอาชีพเกี่ยวกับการค้าเป็นส่วนมาก สำหรับรายได้เฉลี่ยของประชากรในเขตเทศบาลนี้ประมาณ 3,326 คนต่อเดือน หรือ 39,912 บาทต่อปี ซึ่งนับได้ว่าเป็นระดับรายได้ที่ไม่สูงนัก เมื่อเทียบกับชุมชนเมืองอื่น ๆ

นอกเขตเทศบาล แรงงานส่วนมากร้อยละ 59.55 มีรายได้อยู่ในช่วงรายได้ 500 - 3,000 บาทต่อเดือน แรงงานโดยทั่วไปของนอกเขตเทศบาลมีรายได้ไม่สูงนัก เนื่องจากเป็นชุมชนเกษตรกรรม รายได้เฉลี่ยของ ประชากรนอกเขตเทศบาลนี้ ประมาณ 2,800 บาทต่อเดือน หรือประมาณ 33,600 บาทต่อปี

ตารางที่ 3.10 แสดงการประกอบอาชีพของผู้ที่ใช้แรงงาน พ.ศ. 2530

อาชีพ	เปอร์เซ็นต์
1. วิชาชีพ	9.86%
2. บริหาร	0.42%
3. เสมียน	2.50%
4. การค้า	17.36%
5. เกษตร-ประมง	32.08%
6. ชนส่ง	1.81%
7. การผลิต	2.64%
8. การบริการ	18.47%
9. ว่างงาน	14.86%
รวม	100%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการใช้ประโยชน์จากที่ดินในเขตชุมชนเมืองพะเยา

การใช้ที่ดินเขตผังเมืองรวม พะเยามีลักษณะผสม คือ มีการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทต่าง ๆ ประปนกัน ไม่แยกออกจากกันอย่างเด่นชัด ในช่วง เวลาที่ผ่านมา ภาวการณ์เขตชุมชนเทศบาลเมืองพะเยามีการขยายตัวด้านธุรกิจ การค้าสูง การลงทุนธุรกิจการค้าของเมืองกำลังพัฒนาเพิ่มมากขึ้น หากไม่ พิจารณารวมที่ว่างโคจรอบ และแม่น้ำดำคลองแล้ว จะเห็นว่า การใช้ที่ดินจะเป็นย่านพักอาศัยมากที่สุด ประมาณร้อยละ 7.76 รองลงไปได้แก่ พื้นที่สถาบันราชการประมาณร้อยละ 0.89 พื้นที่โรงเรียน สถานศึกษาประมาณร้อยละ 0.74 (ตารางที่ 3.40)

ตารางที่ 3.41 การใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตผังเมืองรวมเมืองพะเยา พ.ศ. 2528

ประเภท	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ
ย่านพักอาศัย	2,909	7.76
ย่านการค้า	197	0.53
บริเวณสถาบันราชการ	334	0.89
ย่านอุตสาหกรรมและคลังสินค้า	228	0.61
ศาสนสถาน	232	0.62
สาธารณูปโภค	29	0.08
พักผ่อน สันทนาการ	27	0.07
เชิงสัตรี	141	0.38
ถนน ไร่ออ	408	1.09
โรงเรียน สถานศึกษา	279	0.74
แม่น้ำ คลอง ห้วย	1,999	5.32
ที่ว่าง กว้างพะเยา	30,722	81.91
รวมพื้นที่ทั้งหมด	37,505	100.00

เอกสารนี้ ที่มาของ : สำนักรผังเมือง, ผังเมืองรวมเมืองพะเยา 2528 ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเงินและการคลัง เขตเทศบาลเมืองพะเยา

พะเยา มีธนาคารในเขตอำเภอเมือง 8 แห่ง เขตอำเภอรอบนอก 7 แห่ง โดยเป็นธนาคารพาณิชย์ 9 แห่ง และธนาคารที่เป็น รัฐวิสาหกิจ 6 แห่ง

ปี พ.ศ.	รายรับ (บาท)	รายจ่าย (บาท)
2531	30,275,867	28,584,557
2432	32,585,778	31,087,805
2533	33,694,345	30,715,722

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดพะเยา กันยายน 2533

จากสถานะการทางการคลังท้องถิ่นของเทศบาลเมืองพะเยาได้รับเงินรายได้และเงินอุดหนุน 33,694,345 บาท งบประมาณรายจ่าย 30,719,122 บาท ในปี พ.ศ. 2533

3.7 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านสังคมระดับชุมชนเทศบาลเมืองพะเยา

3.7.1 ประชากรและการตั้งถิ่นฐาน

ประชากรของจังหวัดพะเยา เมื่อ 30 กันยายน 2533 มีจำนวนทั้งสิ้น 501,219 คน แยกเป็นชาย 255,134 คน เป็นหญิง 246,085 คน จำนวนครัวเรือน 113,818 ครัวเรือน และจำนวนครอบครัวทั้งสิ้น 111,674 ครอบครัว อัตราการเกิดร้อยละ อัตราการตายร้อยละ 0.563 และ อัตราการเพิ่มของประชากรร้อยละ 0.80 ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองพะเยา มีจำนวนรวม 28,782 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตสุขาภิบาลมีจำนวนรวม 74,257 คน คิดเป็นร้อยละ 14.72 และที่เหลือเป็นประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท จำนวน 401,463 คน คิดเป็น ร้อยละ 79.58 ความหนาแน่นของประชากรเท่ากับ 80 คน ต่อตารางกิโลเมตร ขนาดของครอบครัวโดยเฉลี่ย

4.5 คนต่อครอบครัว จังหวัดพะเยามีชาวไทยภูเขา 12,808 คน 1,777 ครัวเรือน ใน 43 หมู่บ้าน ประกอบด้วยเผ่าเย้า ลีซอ และม้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.12 จำนวนประชากรและความหนาแน่นของประชากรจังหวัดพะเยา
แยกตามอำเภอ ในเดือนกันยายน 2533

อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ความหนาแน่น (คน/ตารางกิโลเมตร)
	ชาย	หญิง	รวม	
เมืองพะเยา	75,344	71,990	147,334	139
เชียงคำ	56,558	54,316	110,874	103
จุน	27,409	26,970	54,379	95
ดอกคำใต้	39,267	38,429	77,696	94
ป่า	26,104	25,131	51,235	29
แม่ใจ	19,875	19,327	39,202	130
เชียงม่วน	10,577	9,922	20,499	33
รวม	255,134	246,085	501,219	80

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดพะเยา กันยายน 2533 และจากการคำนวณ

เขตการปกครองและการบริหารงานของหน่วยราชการ ส่วนท้องถิ่นนั้น มีหน่วยงานรับผิดชอบประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลอย่างละ 1 แห่ง และสุขาภิบาล 7 แห่ง ซึ่งมีขอบเขตรับผิดชอบ ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา มีขอบเขตความรับผิดชอบในพื้นที่ชุมชนชนบท นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ซึ่งครอบคลุมพื้นที่หมู่บ้านนอกเขตสุขาภิบาลทั้งหมด จำนวน 571 หมู่บ้าน และครอบคลุมพื้นที่หมู่บ้านที่อยู่ในเขตสุขาภิบาลบางส่วน จำนวน 52 หมู่บ้าน

2. เทศบาลเมืองพะเยา มีขอบเขตความรับผิดชอบเฉพาะในพื้นที่ชุมชนเมืองในเขตเทศบาล 2 ตำบล คือ ตำบลเวียงและตำบลแม่ต้า ในเนื้อที่ประมาณ 9 ตารางกิโลเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.13 แสดงการคาดประมาณแรงงานในแต่ละอาชีพ ในอนาคต
ของเขตผังเมืองรวม

ประเภทอาชีพ	จำนวน	สัดส่วน (ร้อยละ)	ปี พ.ศ. 2532	ปี พ.ศ. 2537	ปี พ.ศ. 2542	ปี พ.ศ. 2547
1. ผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพ	2,303	9.98	2,513	2,699	3,073	3,561
2. ผู้ปฏิบัติงานบริหาร	80	0.35	88	95	108	125
3. ผู้ปฏิบัติงานบริหาร	581	2.52	635	681	776	900
4. ผู้ปฏิบัติงานอา	4,014	17.41	4,386	4,385	5,361	6,212
5. ผู้ปฏิบัติในอาชีพขนส่ง	383	1.66	418	418	512	592
6. เกษตร - ประมง	7,426	32.21	8,112	8,112	9,918	11,493
7. ผู้ปฏิบัติงานในอาชีพบริการ	4,259	18.47	4,651	4,651	5,687	6,590
8. ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต	594	2.58	650	650	794	921
9. วางงาน (กำลังหางานทำ)	3,418	14.82	3,732	3,732	4,564	52,88
รวม (กำลังแรงงาน)	23,058	100.00	25,184	25,184	30,793	35,682

3.7. 2 การศึกษา

การศึกษาในระบบโรงเรียนในเขตเทศบาลมีโรงเรียนเทศบาล 6 โรงเรียน จำนวน 88 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 2,226 คน จำนวนครู 120 คน จำนวนนักเรียนก่อนประถมศึกษา 561 คน (0.72%) ประถมศึกษา 1,665 คน (2.16%)

แนวโน้มจำนวนนักเรียนในอนาคต

ในการศึกษาเพื่อหาจำนวนนักเรียนในอนาคตในเขตผังเมืองรวมเมืองพะเยา ได้นำสัดส่วนของจำนวนนักเรียนกับประชากรวัยเรียน (4 - 24 ปี) และสัดส่วนของจำนวนนักเรียนที่อยู่ในเขตผังเมืองรวมกับจำนวนนักเรียนที่อยู่นอกเขตผังฯ มาใช้ในการคาดประมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัดส่วนจำนวนนักเรียนกับประชากรวัยเรียน

จำนวนนักเรียน	จำนวนประชากรวัยเรียน	สัดส่วน
12,430	16,695	0.744534

ตารางที่ 3.14 การคาดประมาณจำนวนนักเรียน โดยใช้สัดส่วนเดิม

ปี พ.ศ.	ประชากรวัยเรียน (4-24)	จำนวนนักเรียนในอนาคตก		
		จำนวนนักเรียน รวม	จำนวนนักเรียนที่มีภูมิลำเนา อยู่ในเขตฝั่งฯ	จำนวนนักเรียนที่มี ภูมิลำเนาอยู่นอกเขต ฝั่งฯ
2527	16,695	12,430	8,762	3,668
2532	15,690	11,680	8,223	3,447
2537	16,410	12,219	8,613	3,606
2542	18,380	13,684	9,647	4,038
2547	20,260	15,084	10,633	4,451

การศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาได้แก่ คริสต์ อิสลาม พราหมณ์ ฮินดู ซิกข์ และอื่น ๆ ในเมื่อพะเอามีวัด 91 วัด สำนักสงฆ์ 29 ที่ที่พักสงฆ์ 5 ที่ วัดร้าง 38 วัด พระภิกษุ 446 รูป สามเณร 880 รูป โรงเรียน บาลี 17 โรง โบสถ์ คริสต์ 3 ที่ โบราณสถาน 5 ที่ ศูนย์วัดวรมธรรม 1 ที่

โบราณสถานในเขตเทศบาล

1. วัดศรีอุโมงค์คำ
2. วัดศรีโคมคำ
3. วันหลวงราชสิทธฐาน
4. พระธาตุจอมทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลนี้ให้ผู้อื่นทราบและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. วัดประคู้ชัย

6. วัดลี

3.7.3 ขนบธรรมเนียมประเพณี

ชาวพะเยา เชื้อม่านและศรัทธาในพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าประเพณีเก่าแก่ ได้แก่ รดน้ำดำหัว ตานกัวยสลาก สืบปะตา ตานข้าวใหม่ ปอย ข้าวสงฆ์ ฟ้อนผี ฟ้องเจิง ซอพื้นเมือง คำฮ่ำ จ๊อฮ ฯลฯ

3.7.4 การสาธารณสุข

เมืองพะเยามีโรงพยาบาลประจำจังหวัด 1 แห่ง จำนวนแพทย์ 15 คน ทันตแพทย์ 2 คน เภสัชกร 5 คน พยาบาล 84 คน มีสถานีอนามัย 2 แห่ง มีสถานบริการทางการแพทย์ในเขตเทศบาล 1 แห่ง

3.8 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ด้านสภาพระดับชุมชนเทศบาลเมืองพะเยา

3.8.1 ลักษณะภูมิประเทศ

เป็นที่ราบระหว่างภูเขา มีแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ 3 - 4 แห่ง ระดับความสูงทั่วไป อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเล 200-1,000 เมตร ส่วน บริเวณที่ลุ่ม เฉลี่ย 416 เมตร

เทศบาลเมืองพะเยาได้รับการจัดตั้งขึ้น เป็นเทศบาลตั้งแต่พ.ศ. 2480 สำนักงานเลขที่ 58 ถนนท่ากว๊าน ซอย 1 ตำบลเวียง อำเภอเมืองพะเยา

ชุมชนเมืองพะเยาเริ่มมีการตั้งถิ่นฐาน และพัฒนาจากริมฝั่งตะวันออกของกว๊านพะเยาเป็นบริเวณแรกคือ ในเขตตำบลเวียง ซึ่งเป็นเมืองเก่าที่ สร้างมาตั้งแต่สมัยโบราณ ซึ่งปัจจุบันยังมีร่องรอยของแนวคูเมืองปรากฏอยู่ มี ชุมชนขยายตัวต่อเนื่องจากบริเวณดังกล่าวไปตามแนวถนนพหลโยธินสายในชั้น ไป ทางเหนือจนจบบริเวณพระธาตุจอมทอง ซึ่งเป็นเมืองโบราณเช่นกัน ต่อมาได้ เกิด ชุมชนในบริเวณตำบลแม่ต้า ซึ่งอยู่ทางด้านใต้ของชุมชนตำบลเวียง พื้นที่เหล่านี้คือพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองพะเยา ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 9.0 ตารางกิโล- เมตร ปัจจุบันมี ประชาชนเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในบริเวณชุมชน

เทศบาลเมืองพะเยาอย่างหนาแน่น และ ชุมชนได้ขยายตัวออกนอกเขตเทศบาลไปหลายทิศทาง ส่วนใหญ่จะขยายตัวไปตาม แนวถนนเส้นทางคมนาคม โดยเฉพาะบริเวณถนนพหลโยธินสายใน ซึ่งตัดผ่านเข้าใจกลางเมือง และตัดผ่านบริเวณโรงพยาบาลพะเยา และบริเวณศูนย์ราชการจังหวัด ออกไปบรรจบกับถนนพหลโยธินสายนอก ซึ่งเป็นเส้นทางไปสู่จังหวัดเชียงราย นอกจากนี้ยังมีการตั้งถิ่นฐานหนาแน่น อยู่บริเวณด้านตะวันออกของเขตเทศบาลตามแนวถนนพหลโยธินสายนอก โดยเฉพาะบริเวณย่านประตูชัย เมื่อเดือนตุลาคม 2533 ในเขตเทศบาลเมืองพะเยามีประชากรทั้งสิ้น 28,782 คน 6,131 ครอบครัว เป็น จำนวนบ้าน 6,090 หลัง

3.8.2 ลักษณะภูมิอากาศ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม - พฤษภาคม อากาศร้อนมากอุณหภูมิสูงสุด 41 องศาเซลเซียส กลางคืนจะเย็นจัดเนื่องจากอิทธิพลของภูเขาที่ล้อมรอบ

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - ตุลาคม จะมีฝนตกชุกและหนาแน่นในเดือนสิงหาคม ในปีหนึ่งๆ จะมีปริมาณน้ำฝนวัดได้ 1,488.9 ตารางมิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์

3.8.3 ระบบการคมนาคมและขนส่งของชุมชนเทศบาลเมืองพะเยา

หลักการและรูปแบบของการคมนาคมและขนส่ง

ระบบคมนาคมและขนส่ง เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งของโครงสร้างพื้นฐานในการที่จะพัฒนาเมืองควบคู่ไปกับการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคต โดยการ เชื่อมโยงการใช้ที่ดินแต่ละประเภท และรองรับปริมาณการจราจรที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ในอนาคตอย่างเหมาะสม การวางรูปแบบของระบบถนนส่วนใหญ่จะยึดถือแนวถนนเดิม เป็นหลักและมีการตัดถนนใหม่ให้สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคต ชุมชน เมืองพะเยาสามารถติดต่อเชื่อมโยงกับอำเภอและจังหวัดใกล้เคียงได้ โดยทางหลวง แผ่นดินหมายเลข 1 (พหลโยธิน) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1202 ทางหลวงจ้ง หัดหมายเลข 1021 ติดต่อกับอำเภอองางและอำเภอแม่ใจ, อำเภอป่าแดด และ อำเภอดอกคำใต้ เป็นต้น

ประเภทและขนาดเส้นทางถนน

เพื่อให้การวางระบบถนนบรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้ จึงจำเป็นต้องจำแนกประเภทของถนนตามหน้าที่การใช้งานและขนาดเขตทาง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันความสับสนในด้านการจราจรที่ไม่จำเป็นและแยกการจราจรในเมืองออกจากการจราจรระหว่างเมืองด้วย ถนนประเภทต่าง ๆ ตามที่ได้จำแนกไว้จะทำหน้าที่ต่างกันออกไป ซึ่งระบบถนนของเมืองพะเยาจะประกอบไปด้วยถนน 4 ประเภท ดังนี้

1. **ถนนสายประธาน** เป็นถนนสายสำคัญของระบบการจราจรของผังเมืองรวมนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นถนนที่รับปริมาณการจราจรที่จะเข้าหรือออกจากเมือง และประเภทผ่านเมืองซึ่งมีความเร็วสูง และต้องมีการควบคุมการเชื่อมต่ออย่างเหมาะสม ถนนประเภทนี้ได้แก่ ถนนที่มีขนาดเขตทางตั้งแต่ 30 เมตรขึ้นไป เช่น ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (พหลโยธิน) เป็นต้น

2. **ถนนสายหลัก** เป็นถนนที่รับปริมาณการจราจรจากถนนสายประธานเพื่อกระจายไปตามถนนสายรอง ซึ่งจะมีการจราจรประเภทผ่านเมือง ผสมอยู่ ด้วย เป็นถนนที่ใช้ประโยชน์ในการเชื่อมต่อส่วนต่าง ๆ ของเมืองเข้าด้วยกัน ถนนประเภทนี้ได้แก่ ถนนที่มีขนาดเขตทางตั้งแต่ 20.00 เมตรขึ้นไป เช่น ทางหลวง จังหวัดหมายเลข 1202 เป็นต้น

3. **ถนนสายรอง** เป็นถนนที่รับปริมาณการจราจรจากถนนสายหลักสู่ถนนสายย่อย เป็นถนนที่ใช้บริการการจราจรเฉพาะการใช้ประโยชน์ที่ดิน ใน แต่ละประเภท และเชื่อมต่อในแต่ละย่าน ประเภทนี้ ได้แก่ ถนนที่มีขนาดเขตทางตั้งแต่ 14.00 เมตรขึ้นไป

4. ถนนสายย่อย เป็นถนนเดิมที่มีอยู่แล้ว แต่มิได้กำหนดไว้ในแผนผังแสดงโครงการคมนาคมและขนส่ง ซึ่งอาจจะเป็นถนนตัดใหม่ที่ท้องถิ่น สามารถ ดำเนินการได้เพื่อรับปริมาณการจราจรจากถนนสายรองเข้าสู่พื้นที่พักอาศัยส่วนต่างๆ ภายในเขตผังเมืองรวม ทั้งนี้ต้องมีขนาดเขตทางเพียงพอ ในการป้องกันอัคคีภัย และบรรเทาสาธารณภัยได้

สถานีรถยนต์โดยสาร

ปัจจุบันสถานีรถยนต์โดยสารของจังหวัดพะเยา ตั้งอยู่ที่ถนนเทศบาล ซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมแล้ว และมีพื้นที่เพียงพอกับปริมาณรถยนต์โดยสารในปัจจุบัน แต่การปรับปรุงทางเข้า-ออก ให้สะดวกและปลอดภัยสำหรับ อนาคต เมื่อมี ปริมาณรถยนต์โดยสารเพิ่มขึ้นสมควรขยายพื้นที่ให้ได้มาตรฐาน ของกรมการขนส่ง ทางบก

3.8.4 ระบบสาธารณูปโภค-สาธารณูปการของชุมชน

1. การประปา

การประปาในเขตผังเมืองรวมเมืองพะเยา ดำเนินการโดย การประปาพะเยาออกค่าใต้ สังกัดการประปาส่วนภูมิภาค สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 105/1 ถนนพหลโยธิน ตำบลเวียง ปัจจุบันใช้น้ำดิบจากกว๊านพะเยา มี กำลังการผลิตสูงสุดประมาณ 7,680 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

จากการสำรวจครัวเรือน ในเขตผังเมืองรวมพะเยาของสำนักผัง เมือง ในปี 2528 พบว่าประชาชนในเขตเทศบาลมีน้ำประปาใช้ประมาณ ร้อยละ 78.74 ของครัวเรือนในเขตเทศบาล สำหรับพื้นที่นอกเขตเทศบาลมี ครัวเรือนที่มีน้ำ ประปาใช้ประมาณร้อยละ 47.68 ผู้ที่ไม่มีน้ำประปาใช้ส่วนใหญ่ จะใช้น้ำบ่อ ใน อนาคตประชากรในเขตวางผังเมืองรวม ปี พ.ศ. 2547 คาดว่าจะมีจำนวน 68,580 คน และอัตราการใช้น้ำประมาณ 200 ลิตรต่อคนต่อวัน การประปาฯ จะ ต้องขยายกำลังการผลิตให้ได้ไม่ต่ำกว่า 13,716 ลูกบาศก์ เมตรต่อวัน สำหรับปริมาณน้ำดิบคงไม่มีปัญหา เพราะใช้น้ำจากกว๊านพะเยา ซึ่งมีพื้นที่รับน้ำและเก็บกักน้ำ ได้อย่างพอเพียงตลอดทั้งปี แต่สำหรับคุณภาพของน้ำใน กว๊านพะเยา การประปา ฯ ควรที่จะขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น เทศบาล ฯ กรมประมง วิทยาลัยและป้องกันมิให้คุณภาพของน้ำในกว๊านพะเยา เสื่อม หรืออาจจะต่อแนวท่อสูบน้ำดิบ จากกว๊านพะเยาให้ห่างจากชุมชนออกไป เพื่อหลีกเลี่ยงน้ำเสี้ยวจากชุมชนที่ไหลลงสู่ กว๊าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การระบายน้ำและการกำจัดน้ำเสีย

การระบายน้ำ ในปี 2533 เทศบาลเมืองพะเยาได้วางท่อระบายน้ำในเขตเทศบาลตามถนนและซอยสายต่าง ๆ แล้ว รวมทั้งสิ้น 19 สายเป็นท่อ สีเหลี่ยมและท่อขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.30 เมตร, 0.50 เมตร, 0.60 เมตร และ 1.00 เมตร รวมเป็นระยะทางทั้งสิ้น 12,163 เมตร ปัจจุบันมีสภาพดีเป็นส่วน ใหญ่ โดยมีเส้นที่ควรปรับปรุง 4 สาย คือ ถนนราชวงศ์จากสามแยกหน้าธนาคารกรุงไทยถึงสามแยกถนนช่ายกวีวัน ถนนช่ายกวีวัน จากสามแยกหลังศาลหลักเมืองถึง แยกถนนช่ายกวีวัน ถนนประสาธน์ จากสามแยกหน้าธนาคารนครหลวงไทยถึง แยกถนนช่ายกวีวัน ถนนพหลโยธิน จากสามแยกหนองระบุงถึงสี่แยกประตูเหล็ก รวมระยะทางทั้งสิ้น 4,545 เมตร

ข้อเสนอแนะสำหรับการกำจัดน้ำเสีย

1) ควรที่จะริบดำเนินการศึกษาความเป็นไปได้ เพื่อที่จะออกแบบระบบระบายน้ำ และระบบกำจัดน้ำเสียโดยเร็ว

2) ในระบบคมนาคมและขนส่งของผังเมืองรวมเมืองพะเยานี้ ได้กำหนดถนนโครงการชั้นริมกวีวัน คือ ถนนสาย จ. เพื่อเป็นแนวป้องกันน้ำเสียบริเวณชุมชนมิให้ไหลลงสู่กวีวันได้ โดยกำหนดให้ถนนดังกล่าวมีทางเท้าที่กว้าง ซึ่ง นอกจากจะใช้สำหรับการพักผ่อนแล้วยังเพื่อไว้สำหรับการวางท่อขนาดใหญ่ เพื่อรับ น้ำจากชุมชนให้ไหลไปทางตอนใต้ของกวีวันพะเยา ซึ่งหากบริเวณทางตอนใต้ ของกวีวันมีพื้นที่พอ และสามารถสร้างระบบกำจัดน้ำเสียได้ ก็ได้นำน้ำเสียนี้ ผ่านเข้าระบบกำจัดต่อไป แต่ถ้าบริเวณดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เพียงพอ ก็อาจจะสูบน้ำ เสียนี้ข้ามไปทางด้านทิศตะวันออก ซึ่งเป็นพื้นที่ชนบทและ เกษตรกรรม ในการนี้จะ ต้องเตรียมพื้นที่ไว้ประมาณ 70 ไร่ สำหรับระบบกำจัดน้ำเสียแบบ High Rate Oxidation Pond

3) การจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอย บริการจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองพะเยา อยู่ในความรับผิดชอบของกอง สาธารณสุข เทศบาลเมืองพะเยา เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บและ กำจัดขยะ มีรถบรรทุกขยะขนาดใหญ่ 2 คัน พนักงานรักษาความสะอาด 44 คน ปริมาณขยะที่ เก็บประมาณวันละ 28-30 ลูกบาศก์เมตร การทำลายขยะมูลฝอย ใช้วิธีตากแห้งและ เผาทิ้ง โดยมีสถานที่ทิ้งขยะอยู่ไกลจากชุมชนประมาณ 1 กม. บนเส้นทางไปอำเภอ เกอดอกคำใต้ มีเนื้อที่ประมาณ 25 ไร่ จากการสำรวจครัวเรือนของสำนักผังเมือง พบว่าในเขตเทศบาลมีผู้ใช้บริการเก็บขยะของเทศบาลประมาณร้อยละ 56.72 ของครัวเรือนในเขตเทศบาล นอกนั้นกำจัดขยะโดยวิธีเผาประมาณร้อยละ 39.92 อีกประมาณ

ร้อยละ 3.36 กำจัดขยะโดยการทิ้งไว้ในที่ว่าง สำหรับพื้นที่นอกเขต เทศบาลนั้น ส่วนใหญ่ จะกำจัดขยะโดยวิธีเผา

4) ไฟฟ้า จากการสำรวจครัวเรือนในเขตตัวเมืองรอบเมืองพะเยาของสำนักงานเมือง พบว่าในเขตเทศบาลเมืองพะเยามีผู้ได้รับการ ไฟฟ้าประมาณร้อยละ 98.93 ของครัวเรือนในเขตเทศบาล สำหรับบริเวณนอก เขตเทศบาล มีผู้ได้รับการไฟฟ้าประมาณ 90.15 ของครัวเรือนนอกเขตเทศบาล นับว่าบริการด้านนี้เพียงพอสำหรับชุมชน ในปี 2533 เทศบาลเมือง พะเยาได้ให้บริการด้าน ไฟฟ้าสาธารณะในเขตเทศบาลตามถนนซอยต่าง ๆ รวม 78 สาย เป็นหลอดนีออน ขนาด 40 วัตต์ และ 20 วัตต์ และหลอดแสงจันทร์ 250 วัตต์ ปริมาณการใช้กระแส ไฟฟ้ารวมประมาณ 46,300 วัตต์

5) การดับเพลิงปัจจุบันเทศบาลเมืองพะเยามีสถานีดับเพลิงอยู่ 1 แห่ง ตั้งอยู่ในบริเวณสำนักงานเทศบาลเมืองพะเยา มีจำนวนรถ ดับ เพลิง 5 คัน แต่ละคันสามารถบรรจุน้ำได้ประมาณ 2,000 ลิตร รถน้ำ 1 คัน บรรจุน้ำได้ 8,000 ลิตร และเครื่องสูบน้ำ 3 เครื่อง แหล่งน้ำที่ใช้ในการ ดับ เพลิง ใช้น้ำจากก๊วยพะเยาและน้ำประปาในเขตเทศบาล

เมื่อการใช้ประโยชน์ที่ดินของผังเมืองรวมเมืองพะเยา บรรลุเป้าหมายในปี 2547 ควรปรับปรุงและเพิ่มจำนวนรถดับเพลิง เพื่อเตรียม การป้องกันอัคคีภัยและช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภัย ภายในท้องถิ่นและท้องที่ ใกล้เคียง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานของการดับเพลิง และการป้องกัน บรรเทาสา ธารณะภัยตามความเหมาะสม

6) โรงฆ่าสัตว์ ปัจจุบันโรงฆ่าสัตว์ของเมืองพะเยามีอยู่ 1 แห่ง ตั้งอยู่ในถนนวัดรี มีพื้นที่ 6 ไร่ 3 งาน 15.6 ตารางวา ยังไม่มีระบบ กำจัดน้ำเสีย

ในอนาคต ควรมีการสร้างระบบกำจัดน้ำเสีย และปรับปรุงให้ได้มาตรฐานถูกสุขอนามัย

3.9 การศึกษากฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

ร่างกฎคุมตักสูง ฉบับสมบูรณ์

หมวด 1

ลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วน เนื้อที่และที่ตั้งของ
อาคาร เนื้อที่ว่างของภายนอกอาคาร แนวอาคาร
ระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคารหรือ
เขตที่ดินของผู้อื่น

ข้อ 3 ที่ดินเป็นที่ตั้งอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีที่ดินอย่างน้อยหนึ่งด้านยาว
ไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร ติดถนนสาธารณะที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร และ
ถนนสาธารณะนั้นต้องมีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร ชาวต่อนื่องกันโดยตลอด นับตั้งแต่
ที่ตั้งอาคารจนไปเชื่อมต่อกับถนนสาธารณะอื่นที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร

ข้อ 4 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมี

- 1) ถนนโดยรอบอาคารที่มีผิวจราจรไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร
- 2) ที่ว่างด้านหน้าอาคารต้องกว้างไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร โดยจะรวมส่วนที่เป็นถนน
ตาม (1) ก็ได้ แต่ต้องไม่มีการก่อสร้างอาคารไว้ระดับดิน

ที่ว่างด้านหน้าอาคารตามวรรค (2) ให้รวมระยะเขตห้ามก่อสร้างอาคารบางชนิดหรือ
บางประเภทริมถนนหรือทางหลวง ตามข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องเข้ามาเป็นที่ว่างๆได้
หากที่ว่างนี้ต่างจากเกณฑ์ที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้ใช้เกณฑ์ที่มากกว่าบังคับ

ในกรณีที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวสร้างหรือขยายถนนให้บังคับ
ให้เริ่มที่ว่างด้านหน้าอาคารตามวรรคสองตั้งแต่นั้น

ข้อ 5 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ พื้นหรือผนังอาคารต้องห่างเขตที่ดินของผู้อื่น
ไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร ส่วนที่สูงเกิน 23.00 เมตร ต้องห่างเขตที่ดินของผู้อื่นไม่น้อยกว่าการ
คำนวณตามสมการ ต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$r = 6 + \text{ความสูงของอาคารส่วนที่เกิน } 23.00 \text{ เมตร}/4$

$r = \text{ระยะห่างเขตที่ดินมีหน่วยเป็นเมตร}$

ทั้งนี้เว้นที่ว่างที่ใช้เป็นที่จอดรถไม่อยู่ภายใต้ข้อบังคับข้อนี้

ข้อ 6 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ พื้นหรือผนังของอาคารต้องห่างจากอาคารอื่นในที่ดินเจ้าของเดียวกันไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร ส่วนที่สูงเกิน 23.00 เมตร หักห่างอาคารอื่นไม่น้อยกว่าคำนวณตามสมการ ต่อไปนี้

$r = 12 + \text{ความสูงของอาคารส่วนที่เกิน } 23.00 \text{ เมตร}/4$

$r = \text{ระยะห่างอาคารอื่นมีหน่วยเป็นเมตร}$

ทั้งนี้เว้นแต่ที่ว่างที่ใช้เป็นที่จอดรถไม่อยู่ภายใต้ข้อบังคับข้อนี้

ข้อ 7 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีค่าสูงสุดของอัตราส่วนพื้นที่อาคารร่วมกันทุกชั้น ต่อพื้นที่ดินอาคารทุกหลังที่ก่อสร้างขึ้นในที่ดินแปลงเดียวกันไม่เกิน 10 ต่อ 1

ข้อ 8 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีที่ว่างอันปราศจากสิ่งปกคลุมไม่น้อยกว่าส่วนที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

- 1) อาคารอยู่อาศัยต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของพื้นที่ดินแปลงนั้น
- 2) อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ และอาคารอื่นซึ่งไม่ได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่แปลงนั้น แต่ถ้าอาคารนั้นใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวม

ข้อ 9 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีส่วนของพื้นที่อาคารต่ำกว่าระดับพื้นดินต้องมีการระบายน้ำตามที่มีการระบายน้ำตามที่กำหนดไว้ในหมวด 2 และ หมวด 3 ทั้งจะต้องเป็นอิสระไม่รวมกับระบบส่วนเหนือพื้นดิน

พื้นที่อาคารส่วนที่ต่ำกว่าระดับพื้นดินตามวรรคหนึ่ง ห้ามใช้เป็นที่อยู่อาศัย

ข้อ 10 พื้นที่อาคารส่วนที่ต่ำกว่าระดับถนนหน้าอาคารตั้งแต่ชั้นที่ 3 ลงไป หรือต่ำกว่า ระดับถนนตั้งแต่ 7.00 เมตรลงไป ต้องจัดให้มีระบบลิฟต์ตามหมวด 6 และต้องจัดให้มีบันไดหนีไฟ ที่

เอกสารทุกครั้งที่มีการนำใบขึ้นทะเบียนไปใช้ ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีระบบแสงสว่างและระบบอัดลมที่มีความดันขณะใช้งานไม่น้อยกว่า 33.86 ปาสกาลมาตรฐาน ทำงานอยู่ตลอดเวลา ผนังบันไดหนีไฟทุกด้านต้องเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กหนาไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร เพื่อให้เป็นที่หนีภัย ในการปล่อยเงินได้ บันไดหนีไฟนี้ต้องอยู่ห่างกันไม่เกิน 60.00 เมตร โดยวัดตามแนวทางเดิน

ข้อ 11 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษในแต่ละชั้น จะต้องมีส่วนกลางที่เป็นพื้นที่สัญจรใช้ร่วมกันไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มติ ครม. วันที่ 8 ตุลาคม 2534

เรื่อง กฎกระทรวงควบคุมอาคารสูงและอาคารขนาดใหญ่พิเศษ

1. ข้อกำหนดระยะถอยร่น

ร่างเดิม - ห่างเขตที่ดินผู้นอนไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร ต้องมีระยะถอยร่นตามสูตรคำนวณ

ข้อสรุปคณะกรรมการ - ควรยกเลิกระยะถอยร่นตามสูตรคำนวณ และแก้ข้อความเป็นว่า

"อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ พื้นหรือผนังอาคารต้องห่างเขตที่ดินของผู้นอนและถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร"

ส่วนการรักษาระยะห่างระหว่างอาคารในที่ดินเจ้าของเดียวกันตามร่างเดิมนั้นให้ตัดออก แต่ควรนำข้อความในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 ข้อ 71 มาบัญญัติไว้ในร่างข้อ 5 นี้ด้วย (ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารสูงกว่าระดับพื้นดินเกิน 2 เท่าของระยะจากผนังของอาคารจรดแนวถนนพาดตรงข้าม

2. ข้อกำหนดอัตราส่วนพื้นที่อาคารต่อพื้นที่ดิน (F.A.R.)

ร่างเดิม - F.A.R. 10:1

ข้อสรุปคณะกรรมการ - ใช้ F.A.R. 10:1 ตามร่างเดิม

3. ข้อกำหนดพื้นที่ส่วนกลาง

ร่างเดิม - ให้มีพื้นที่สีเขียวกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 20

ข้อสรุปคณะกรรมการ - ยกเลิกการกำหนดจำนวนพื้นที่สีเขียวร่วมกัน โดยให้เป็นดุลยพินิจของสถาปนิกและวิศวกรตามความจำเป็น และความเหมาะสมของแต่ละอาคาร

4. ระยะการบังคับใช้กฎกระทรวง

ร่างเดิม - 90 วัน นับแต่วันประกาศราชกิจจานุเบกษา

ข้อสรุปคณะกรรมการ - ให้มีผลใช้บังคับได้ทันที นับแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา

5. ความกว้างของถนนสาธารณะ

ร่างเดิม - ด้านหนึ่งของที่ดินที่ก่อสร้างอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องขวางไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร ตัดถนนสาธารณะที่มีเขตกว้างไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร และถนนสาธารณะนั้นต้องมีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร ขวางต่อเนื่องกันโดยตลอดนับตั้งแต่ที่ตั้งอาคาร จนไปเชื่อมต่อกับถนนสาธารณะอื่นที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร

ข้อสรุปคณะกรรมการ - แบ่งประเภทของอาคารโดยกำหนดว่า ถ้าอาคารมีพื้นที่รวมไม่เกิน 30,000 ตารางเมตร ด้านหนึ่งของที่ดินต้องขวางไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร ตัดถนนสาธารณะที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร และลดตัวเลขความขวางของเขตทางลงมาเป็น 10.00 เมตร ตลอดจนจบข้อความตามร่างเดิม

- อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีที่ว่างปราศจากสิ่งปกคลุมที่สามารถรับน้ำนักรดับเพลิงได้ หรือถนนโดยรอบอาคารที่มีผิวจราจรไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร โดยให้เป็นทางเลือกของเจ้าของอาคาร สถาปนิก และวิศวกรพิจารณาตามความจำเป็น ในการที่จะให้รถดับเพลิงเข้าถึงอาคารได้โดยสะดวก

หมายเหตุ - คัดลอกจาก "รัฐเห็นใจนักลงทุนตึกสูง สกเลิกสูตรรถขรับนัระมิด", มติชน,
9 ตุลาคม 2534, หน้า 1,31

3.10 การศึกษาข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม

3.10.1 บทบาทหน้าที่ของโครงการ

3.10.1.1 บทบาทของโครงการ

เป็นการตอบสนองจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นมาก ความต้องการด้านที่พักและก็มีมากตามไปด้วย อีกทั้งยังเป็นการแหล่งสร้างงานให้กับท้องถิ่นและยังเป็นการตอบสนองแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 7 แผนการท่องเที่ยวที่มีจุดมุ่งหมายในการกระจายรายได้ให้ประชาชน การพัฒนาพื้นที่

3.10.1.2 หน้าที่ของโครงการ

โครงการมีหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ บริการในด้าน

- 1) ด้านที่พัก เป็นการอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว นักธุรกิจที่เดินทางไปยังจังหวัดเชียงใหม่ ให้มีความมั่นใจในเรื่องที่พักอาศัย
- 2) ด้านอาหารและเครื่องดื่ม เป็นส่วนที่อำนวยความสะดวกในเรื่องอาหารการกิน การนัดหมาย การจัดเลี้ยง
- 3) ด้านการประชุม เป็นสถานที่รองรับ จำนวนคนได้จำนวนมากในเวลาเดียวกัน เช่น การประชุม สัมมนา เลี้ยงสังสรรค์
- 4) ด้านกิจกรรมสันทนาการ เป็นส่วนช่วยเสริม ให้ผู้ที่มาใช้โครงการเกิดความเพลิดเพลิน เช่น สระว่ายน้ำ ห้องเกมส์

3.10.2 การดำเนินงานของโครงการ

3.10.2.1 ลักษณะทั่วไปในการบริหาร

- 1) เจ้าของโรงแรมหรือบริษัทเจ้าของโรงแรม เจ้าของโรงแรมอาจจะรวมหุ้นหลาย ๆ คนในรูปแบบของบริษัที่ ซึ่งตั้งขึ้นโดยการแบ่งทุนออกเป็นหุ้นมีมูลค่าหุ้นละเท่าเท่ากันผู้ถือหุ้นมีฐานะเป็นเจ้าของโรงแรม ซึ่งโดยหลักเกณฑ์แล้วทุกคนมีอำนาจจัดการหรือใช้ทรัพย์สินต่างๆ ของโรงแรมแต่เนื่องจากปกติบริษัทมักมีหุ้นในจำนวนมาก อาจเกิดความสับสนและยุ่งยากในการจัดการหรือเข้ามามีส่วนในการจัดการ จึงจัดให้มีการบริหารโรงแรมในรูปแบบของคณะกรรมการโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) คณะกรรมการโรงแรมคณะกรรมการเป็นคณะบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งผู้ถือหุ้นเลือกเข้ามาในการจัดการโรงแรม และเนื่องจากโรงแรมได้ก่อตั้งในรูปแบบบริษัทจะมีฐานะเป็นนิติบุคคลมีสิทธิและหน้าที่ แต่ในการดำเนินงานต้องอาศัยคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการงานในนามของโรงแรม กรรมการของโรงแรมจะมีกี่คนก็ได้ แต่ขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุดการตัดสินใจใด ๆ จะต้องกระทำในที่ประชุมคณะกรรมการซึ่งมีประธานกรรมการเป็นประธาน

3) ผู้จัดการโรงแรม มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินงานทั้งหมดโรงแรม เพื่อให้บรรลุถึงผลสำเร็จตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ดังนั้น ผู้จัดการจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถในด้านต่าง ๆ แต่เนื่องจากโดยทั่วไปของโรงแรมขนาดใหญ่ ย่อมมีงานมากเกินกว่าผู้จัดการคนเดียวจะสามารถดำเนินการให้มีประสิทธิภาพได้จึงจำเป็นต้องมีผู้ช่วย โดยแบ่งสาขางานรับผิดชอบแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของงานหรือกิจกรรม เช่น ผู้ช่วยผู้จัดการ ทั่วไป หรือ ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบริหาร เป็นต้น

3.10.3 การศึกษารายละเอียดความต้องการเนื้อที่ใช้สอยของโครงการ

1. HOTEL ENTRANCE

ทางเข้าของโรงแรมเป็นจุดแรกที่แขกผู้ใช้บริการได้พบเห็น หรือเป็นทางเข้าที่ทำงานและส่วนบริการและส่วนบริการภายในโรงแรม สามารถแบ่งได้ดังนี้

1.1 MAIN ENTRANCE เป็นทางเข้าหลักของโรงแรมเป็นจุดแรกที่แขกผู้มาพักได้พบเห็น ดังนั้นจึงต้องออกแบบให้มีความดึงดูดชัดเจนและบ่งถึงหน้าที่ใช้สอยอย่างเด่นชัด ตำแหน่งที่อยู่ต้องนำมาไปสู่ส่วนต้อนรับโดยตรง การเข้าถึงจากภายนอกต้องสะดวกและรวดเร็วและต้องเข้าถึงได้ทั้งทางถนนและทางเดินเท้า

ที่จอดรถรับส่งควรอยู่ใต้ส่วนปกคลุม (CANOPY) ที่สามารถกันแดด ฝน ได้ ถนนช่วงนี้ต้องกว้างพอสำหรับจอดรถได้ 1 คัน และวิ่งผ่านอีก 1 คัน คือกว้างไม่น้อยกว่า 5.50 ม. จากผิวถนน สำหรับพื้นลงรถควรกว้างพอสมควร เพื่อใช้เป็นบริเวณขึ้นคอกและวางกระเป๋าสัมภาระในกรณีที่มีการเปลี่ยนระดับ กควรจัดให้มีทางลาด (RAMP) เพื่อสะดวกในการขึ้นกระเป๋า และรถเข็นสำหรับคนพิการโดยมีความชันประมาณ 1.10-1.12

1.2 ทางเข้าย่อย (SUB ENTRANCE) เป็นทางเข้าสำหรับบุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการของโรงแรมเช่น ห้องอาหาร ร้านค้า ห้องจัดเลี้ยง เป็นต้น เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกระจายการสัญจรมิให้มารวมอยู่ใน LOBBY ที่เดียว (ซึ่งอาจรบกวนการทำงานของ FRONT DESK และแขกที่มาพักด้วย

1.3 ทางเข้าของส่วนบริการ (SERVICE ENTRANCE) เป็นทางเข้าของพนักงานและส่วนบริการภายในโรงแรม เพื่อความเบ้ระเบียบเรียบร้อย เป็นจุดผ่านของพนักงานระดับบริการต่าง ๆ เพื่อไม่ให้ปะปนกับทางเข้าของผู้มาใช้บริการของโรงแรม

2. Public Spale เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญมากของโรงแรมเพราะเป็นส่วนที่บริการแขกที่มาพักจะมาทำการติดต่อกันเป็นอันดับแรก แม้จะเป็นส่วนที่ไม่ได้ทำรายได้ให้โรงแรมโดยตรง แต่ก็จ้อขาดเสียมิได้ องค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนนี้คือ

2.1 Lobby โถงต้อนรับนี้เป็นศูนย์กลางอาคารที่จะแจกจ่ายไปยังส่วนต่าง ๆ และเป็นจุดแรกที่แขกเข้ามาถึงในอาคาร รวมทั้งเป็นที่พักผ่อน ดังนั้นจึงควรอยู่ในที่ที่สามารถติดต่อได้สะดวกจากทางเข้าใหญ่เป็นจุดที่เริ่มมีการเคลื่อนไหวพลุกพล่าน จึงควรมีเนื้อที่มาก และมีบรรยากาศที่ดี โถงโถง ขนาดพื้นที่ใช้สอยเท่ากับ 0.92 ม/ห้องพัก

2.2 Lounge เป็นบริเวณพักผ่อนสำหรับแขกใช้นั่งเล่น พักอ่านหนังสือ พบปะสังสรรค์ ดื่มน้ำชากาแฟ ควรอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นทิวทัศน์ที่งดงามได้ เช่น สระว่ายนน้ำ ส่วน เป็นต้น

2.3 Baggages Hand เป็นส่วนบริการด้านกระเป๋าเดินทางของแขก โดยเฉพาะแขกที่มาเป็นกลุ่ม ๆ ส่วนทำงานของพนักงานควรอยู่ในที่ที่สามารถมองเห็นจากประตูของทางเข้า สำหรับส่วนทำงานของ Head porter ควรจะสามารถติดต่อกับส่วนและ Parking ขนาดพื้นที่ใช้สอยเท่ากับ 0.04/ห้องพัก

2.4 Front office/Front Desk เป็นส่วนที่ติดกับและใกล้กับ Main Entrance สามารถมองเห็นได้ชัดเมื่อเข้าสู่ Lobby ทำหน้าที่ต้องการมาติดต่อธุรกิจกับทางโรงแรมจะต้องมาส่วนนี้ก่อน และยังเป็นส่วนที่ควบคุมการเข้าออกของแขกด้วย ประกอบด้วยส่วนกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

- ส่วนสอบถาม-ประชาสัมพันธ์
- ส่วนต้อนรับและลงทะเบียนแขก
- ส่วนเก็บกุญแจห้อง
- ส่วนเก็บเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในวงที่ควรศึกษานำนั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนไปรษณีย์ ข่าวด่วนและเอกสารแนะนำ

- ส่วนแลกเปลี่ยนเงินตรา

ทั้งหมดนี้จัดเป็นเคาน์เตอร์ยาว พื้นที่ใช้สอยของห้อง เท่ากับ 0.09/1

ก. ส่วนการลงทะเบียน ทำงานสัมพันธ์กับส่วน ฟรอนท์ มีรายละเอียด

ที่แสดงไว้ในส่วนนี้ดังนี้

- Information เป็นอุปกรณ์สำหรับแจ้งให้ทราบว่าห้องพักใดว่างหรือมีผู้มาพักอยู่หรือเปล่าหรือถูกจองไว้

- Information Rack เป็นทะเบียนประวัติแสดงรายชื่อแขกผู้มาเข้าพักเรียงตามลำดับตัวอักษร

- Reservation Rack Cabinet เป็นส่วนบริการจองห้องพัก

- Sale Ticket Boxes ยังแสดงสถานภาพความพร้อมของห้องพักว่าห้องใดพร้อมที่จะรับเข้าพักได้

- Mail and Keys เป็นช่องใส่จดหมายและข่าวด่วนต่าง ๆ โดยจัดวางเป็นระเบียบตามหมายเลขห้องพักโดยจัดให้มีระบบบริการรักษาความปลอดภัย

- คลังเก็บรักษากุญแจห้องพัก เป็นกุญแจที่รับคืนจากแขกโดยจัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัย

- ภาชนะหรือกล่องรับกุญแจห้องพัก เป็นที่สำหรับรับกุญแจแขกฝากคืนกับทางโรงแรม

- Brochure Rack อยู่ระหว่างแผนกทะเบียนและแผนกติดต่อสอบถาม ข. Chshier มีรายการอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ดังนี้

- Cashier's Cabine สำหรับรวบรวมและบันทึกรายชื่อสิ่งของที่จะต้องจ่ายให้กับทางโรงแรม

- Racks เป็นบริเวณทำงานของ

- Racks เป็นที่เก็บบัญชีรายชื่อสิ่งของ

- บัญชีรายชื่อสิ่งของ บันทึกใบสิ่งต่าง ๆ ของแขกตามหมายเลขห้องเพื่อสะดวกในการ

- Telephone Meters สำหรับเก็บของมีค่าของแขก ควรแยก

เอกสารจากบริเวณทั่วไปโดยมีความเป็นส่วนตัวและมีการรักษาความปลอดภัย

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เป็นเครื่องบันทึกเทปการใช้บริการโทรศัพท์ของแขก
- อุปกรณ์เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ เช่น เครื่องบันทึกเวลา เครื่องปัมเชื้อ

2.5 ส่วนโทรศัพท์และกระจายเสียง

ก. แผนกโทรศัพท์ ทำหน้าที่รับส่งข่าวสารระหว่างบุคคลภายนอกกับภายในโรงแรม ช่วยติดต่อระหว่างแขกกับแขกซึ่งอยู่คนละห้องหรือผู้มาพักกับแผนกต่าง ๆ มีขนาดพื้นที่ใช้สอย 0.074 ม./1 ห้องพัก

ข. แผนกกระจายเสียง ทำหน้าที่บริการเสียงเพลงและดนตรีเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศของโรงแรม และยังทำหน้าที่กระจายเสียงเพื่อเรียกแขกหรือประกาศต่าง ๆ ของทางโรงแรม ส่วนนี้มักจะอยู่ด้านหลังของ ฟรอนท์ มีขนาดพื้นที่ 0.074 ม/1

ขนาดพื้นที่ใช้สอยของสุขภัณฑ์ต่อ 1 ที่ ที่รวมพื้นที่สัญจรแล้วมีขนาดดังนี้

- โถส้วม	ขนาด	3.0 ม.
- โถปัสสาวะ	ขนาด	1.3 ม.
- อ่างล้างหน้า	ขนาด	1.5 ม.
- ผ้าเช็ดมือ	ขนาด	1.1 ม.

3. Concession and Subrental Space

ทำหน้าที่ บริการนอกโดยชาวบริการต่าง ๆ ให้กับแขกที่มาพัก และบุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการกิจการนี้ทางโรงแรมอาจดำเนินการเองหรือให้บุคคลภายนอกเข้ามาดำเนินการกิจการนี้ ทางโรงแรมอาจดำเนินการเองหรือให้บุคคลภายนอกเข้ามาดำเนินการก็ได้ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

3.1 Barber shop

บริการแก่แขกในการตัดโกนหนวด มีเนื้อที่ใช้สอยประมาณ 8 ม/1 ที่นั่งโดยทั่วไปจะมีประมาณ 4 ที่นั่งเป็นอย่างน้อย

3.2 Beauty Parlour

เป็นส่วนที่จัดบริการในด้านเสริมสวย แก่แขกสุภาพสตรีตกแต่งทรงผม แต่งเล็บ รวมเนื้อที่เก็บของและห้องส้วมพนักงาน มีเนื้อที่ประมาณ 18 ม/1 จำนวนที่นั่งมักเป็นครึ่งหนึ่งของจำนวนที่นั่งในร้านตัดผม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 Valet Shop

เป็นส่วนบริการซักรีดเสื้อผ้าและกวาดรถอยู่ในตำแหน่งใกล้กับห้องซักรีดหรือเข้าถึง
โถงสะพาน

3.4 Tobacco and News Stand

เป็นส่วนที่บริการจำหน่ายบุหรี่และหนังสือพิมพ์

3.5 Rental Shop

เป็นส่วนบริการที่ทางโรงแรมเปิดให้บุคคลภายนอกเข้ามาดำเนินการโดยเก็บค
าเช่าเป็นรายเดือน ได้แก่ร้านค้าทั่วไป ตัวแทนสายการบิน สำนักงานอื่น ๆ จำนวนร้านค้าขึ้น
กับความเหมาะสมของสถานที่ตั้ง เฉลี่ยพื้นที่ของร้านประมาณ 18-27 ม/ร้าน ควรเตรียมที่เก็บ
สินค้าไว้ประมาณ 1/3 - 1/5 ของเนื้อที่ของร้านค้า

4. Food and Beverage Service Space

ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่มแก่แขกที่มาพักรวมทั้งผู้ที่มาใช้บริการด้วย
แบ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบออกเป็น 3 ส่วนคือ

- Food Service
- Beverage Service
- Food Preparation Service

4.1 Food Service

ทำหน้าที่ให้บริการเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มแก่แขกต่าง ๆ เช่น แผนกจัด
เลี้ยง

4.2 Restaurant

เปิดบริการทั้ง 3 มื้ออาจเปิดเฉพาะอาหารที่ฮากและอาหารที่เย็นก็ได้การจัด
ควรจะอยู่ในที่กว้างหรือธรรมชาติอันงดงาม

4.3 Private Dining Room

เป็นส่วนที่แยกออกจากห้องอาหารใหญ่ ให้บริการอาหารทั้ง 3 มื้อ สำหรับ
แขกและบุคคลภายนอกที่ต้องการด้านความเป็นส่วนตัวอยู่ใกล้กับห้องครัว

4.3.1 Coccee Shop

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการ 23 ชั่วโมง ในลักษณะที่เป็นกันเอง อาหารในร้านอาหารนี้ไม่มีการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FOOD PREPARATION SERVICE

4.2.1 MAIN KITCHEN เป็นส่วนปรุงอาหารที่จะส่งไปบริการส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม ถ้าบริการเฉพาะ

ก. ส่วนเตรียมอาหาร เป็นส่วนทำความสะอาดล้างผักและเนื้อก่อนทำการปรุงอาหาร

ข. ส่วนปรุงอาหาร เป็นบริเวณปรุงอาหาร ควรจะอยู่ใกล้กับบริการ ใกล้กับบริเวณที่อาหารจะต้องถูกนำไปบริการ

1. Hot kitchen

คือแผนกหัด ทอด นึ่ง และอบเป็นอาหารร้อนที่ทำทันทีและเสิร์ฟทันที อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบอาหารมีดังนี้

2. Cold Kitchen

คือ แผนกที่ทำอาหารประเภทสลัด ออเดิร์ฟ ซอส สำหรับพวกสลัด หรือ ทำอาหารประเภทที่ต้องใช้ความชำนาญ

3. Pastry Kitchen

คือแผนกทำของหวาน ขนมปัง ตลอดจนไอศกรีมต่าง ๆ ประกอบด้วย

-Food Service Room

-Washing Area

-Dispenser Bay

-Chief office

-Banke Shop

-Steward Store Room

ส่วนประกอบอาหารแบ่งเป็น 2 ส่วน

1. Cold Store

2. Dry Store

4.1.5 Banquet Halls

เป็นสถานที่ที่ทางโรงแรมเปิดให้แขกและบุคคลภายนอก เช่น งานประชุม งานจัดเลี้ยง นิทรรศการ เป็นต้น เป็นส่วนหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับโรงแรมโดยมีลักษณะเป็นห้องโถงใหญ่ ไม่มีเสาเกาะ

1. ควรแยกทางเข้าออกจากทางเข้าหลักของโรงแรม เพื่อให้ผู้ใช้จะได้ไม่ต้องผ่านรอบบี้ ของโรงแรม

2. ประกอบด้วยห้องประกอบข้อดังนี้

-ห้องฝากเสื้อคลุม

-ห้องน้ำชา-หญิง

-ห้องควบคุมเสียง-แสง

-ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าของนักแสดงและทางเข้าออกของนักแสดง

3. เนื่องจากห้องสามารถขอยุติให้เป็นหลายห้องได้ ฉะนั้นสิ่งที่ต้องคำนึง

ในการออกแบบคือ

-รูปร่างของห้องก่อนและหลังการกั้นห้องมีรูปร่างที่เหมาะสม

-ต้องระวังเรื่องการสืบสนบริเวณ

4. เพื่อคำนึงถึงการกันเสียงระหว่างห้องย่อย ๆ ที่ถูกแบ่งนั้นโดยให้

ผนังกันห้องแบบลอยตัว

5. ลักษณะเฟอร์นิเจอร์ที่เหมาะสมแก่ห้อง

6. พื้นที่ห้องประมาณ 1.12 - 1.27 ม/คน

0.99 - 1.12 ม/คน (สำหรับจัดประชุม)

0.65 - 0.75 ม/คน (สำหรับฉายภาพยนตร์)

4.1.6 Room Service

เป็นแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่มของโรงแรมเพื่อให้ความสะดวกสบายแก่แขกที่มากัก และต้องการจะรับประทานอาหารในห้องพัก ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน

ก. ส่วนที่ประจำอยู่ในแผนกครัวใหญ่

ข. ส่วนที่ประจำอยู่ในชั้นห้องพักแขก

4.2 Beverage Service

ส่วนนี้เป็นส่วนบริการด้านเครื่องดื่มแก่แขก

4.2.1 Main Kitchen

เป็นส่วนปรุงอาหารที่จะลงไปสู่ส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม

ก. ส่วนเตรียมอาหาร เป็นส่วนทำความสะอาดล้างผักและเนื้อก่อนทำการปรุงอาหาร

ข. ส่วนปรุงอาหาร เป็นบริเวณปรุงอาหาร ควรจะอยู่ใกล้กับบริเวณที่ปรุงอาหารที่จะต้องนำไปบริการ แบ่งเป็น 3 ส่วน

1. Hot Kitchen

2. Clod Kitchen

3. Pastry Kitchen

- Food Service Room

- Washing Area

- Dispenser Bay

- Chief office

- Bake sho

- Steward Store Room

ห้องครัวแบ่งเป็น 2 ส่วน

ก. ส่วนห้องครัว แบ่งออกเป็น

1. ส่วนเนื้อสัตว์และการเตรียม

2. ส่วนผักสดและการเตรียม

3. ส่วนปรุงอาหาร

4. ส่วนอาหารที่แช่เย็น

5. ส่วนทำขนมปัง

6. ส่วนล้างภาชนะ

7. ส่วนเนื้อที่โด่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน **รวมพื้นที่ทั้งหมด** เท่านั้น ไม่ **100%** ของพื้นที่ครัว โยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ส่วนเก็บของแห้ง
2. ส่วนเก็บของห้องเย็น
3. ส่วนที่รับรอง
4. ส่วนที่ทิ้งขยะ
5. ส่วนของผู้ป่วย
6. ส่วนสำนักงานทั่วไป

5. Guest Room Space

เป็นบริการให้แขกเข้าพัก ว่างประกอบด้วยห้องนอน ห้องน้ำ ตู้เสื้อผ้า นอก
จากนี้ยังรวมถึงพื้นที่ให้บริการในแต่ละชั้นด้วย เช่น ทางเดิน

5.1 Quest Room

สำหรับอาคารประเภทธุรกิจด้านโรงแรม ส่วนห้องพักแขก นับเป็นส่วน
ที่สำคัญ ซึ่งเป็นส่วนที่ท้าทายให้แก่วัสดุเป็นส่วนใหญ่ การสร้างความประทับใจให้แก่ผู้มาใช้
ห้องพักก็เป็นสิ่งที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างแขกกับโรงแรมซึ่งเป็นสิ่งที่ชักจูงใจให้แขกกลับมา
ใช้บริการใหม่ในอนาคต

ชนิดของห้องพักแขก

- 5.1.1 ห้องเดี่ยว
- 5.1.2 ห้องคู่
- 5.1.3 ห้องชุดมาตรฐาน
- 5.1.4 ห้องชุดพิเศษ

การกำหนดสัดส่วนของห้องพัก

เพื่อความสะอาดสะบายและความเหมาะสมในด้านการเลือกใช้บริการห้องพักของนักท่องเที่ยว
แท้จริงกำหนดให้ห้องพักมาตรฐานต่อห้องพักพิเศษเป็น 95 ต่อ 5

6. General Service Space

6.1 Service Entrance

เป็นทางเข้าโรงแรมด้านหลัง ควรมีจุดเดียวเพื่อสะดวกแก่การควบคุมแบ่งเป็น
เอกสาร 2 ส่วน เอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. ทางเข้าพนักงาน พนักงานทุกคน ต้องเข้าออกที่จุดนี้ โดยมียามรักษาการเป็นผู้ควบคุม เพื่อป้องกันคนแปลกปลอม พนักงานทุกคนต้องตอกบัตรลงเวลาเข้า-ออก ที่เครื่อง

ข. ทางเข้าสิ่งของ ที่ทางโรงแรมจัดขึ้นมาเช่นอาหารและอุปกรณ์ต่าง ๆ โยงพื้นที่ในส่วนนี้ต้องมีการ ควบคุมเข้า-ออก เช่นเดียวกับกับแอลค์ประกอบด้วยนี้

-Truck Pock

เป็นที่จอดรถของคนขนาดใหญ่ 4-6 ล้อ เช่น รถขนอาหาร เครื่องดื่ม รถขนขยะ กำหนดจอดได้ครั้งละ 3 คัน พร้อม ๆ กัน ใช้เนื้อที่ประมาณ 50 ม/คัน

-Loading Platform

เป็นบริเวณขนถ่ายสิ่งของเวลาลงจากรถ โดยทำเป็นฐานสูง 0.09-1.20 ม. เพื่อความสะดวกในการขนถ่าย ใช้เนื้อที่ประมาณ 0.143 ม/1 ห้องพักประกอบด้วย

6.2 แผนกเก็บขยะ

จะต้องป้องกันกลิ่นและสถานที่ไม่นำให้ดูให้ดี ใช้พื้นที่ประมาณ 0.069 ม/1
ห้องพัก ประกอบด้วย

1. ส่วนแยกชนิดกองขยะ
2. ส่วนขยะแช่เย็น
3. ส่วนเก็บขยะแห้ง
4. ส่วนเก็บขวดเปล่า

6.3 ส่วนบริการพนักงาน

เป็นส่วนบริการเจ้าหน้าที่และพนักงานในเรื่องสวัสดิการ โดยไม่รวมเจ้าหน้าที่ระดับบริหารชั้นสูงของโรงแรมประกอบด้วย

6.3.1 Employee's locker and Toilets

เป็นส่วนสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของพนักงาน ประกอบด้วยตู้เก็บของ ห้องน้ำ-ส้วม โดยจัดแยกเป็นส่วนชายหญิง โดยถือว่าพนักงานชาย-หญิง มีจำนวนใกล้เคียงกันดังนี้

ก. ห้องน้ำชายและตู้เก็บของ เปลี่ยนเป็นเสื้อผ้า มีเนื้อที่รวม 0.22 ม/1
ห้องพัก โดยแยกเป็น

-พื้นที่ห้องน้ำใช้เนื้อที่ 33% ของพื้นที่ 0.4 ม/พนักงาน 1 คน

-พื้นที่ตู้เก็บของ เปลี่ยนเสื้อผ้าใช้เนื้อที่ 65% ของทั้งหมดและใช้พื้นที่ 0.7 ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. ห้องน้ำหญิง การเฉลี่ยพื้นที่ต่าง ๆ เท่ากับห้องน้ำชาย

6.3.2 Employee' Canteen and Lounge

เป็นส่วนรับประทานอาหารและพักผ่อนส่วนห้องอาหารเจ้าหน้าที่ระดับสูงอาจ แยกไว้ต่างหากอีกห้องหนึ่ง จกนวนที่นั่งปกติคิดครึ่งหนึ่งของจำนวนพนักงานทั้งหมด สำหรับอาหารมือ เทียง การบริการเป็นแบบ ใช้พื้นที่ 0.50-0.70 ม/1ห้องพัก

6.4 Linrn Store

เป็นส่วนที่เก็บของให้ประเภทผ้า เช่น ผ้าปูโต๊ะ ผ้าเช็ดตัว ปลอกหมอน พูก หมอน ฯลฯ ที่ใช้ในแต่ละชั้นของโรงแรมประกอบด้วย

-บริเวณเก็บรถเข็น

-บริเวณเก็บผ้า

-บริเวณเก็บผ้าสกปรก

-บริเวณช่องส่งผ้า

พื้นที่ในแต่ละชั้นเท่ากับ 12-5 ม (สำหรับห้องพักไม่เกิน) 6 ห้อง/ชั้น

6.3.3 ห้องเก็บเครื่องมือทำความสะอาด

ของพนักงานทำความสะอาด อาจจะแยกเป็นสัดส่วนหรือจัดอยู่ในส่วนที่พัก ของพนักงานทำความสะอาด

6.3.4 ส่วนเตรียมอาหาร

เพื่อบริการแก่แขก มีรายละเอียด ดังนี้

-ผนังควรบุกระเบื้องจากพื้นที่อย่างน้อย 1.80 ม.

-พื้นต้องทำความสะอาดง่าย

-มีที่ล้างภาชนะ

-มีอุปกรณ์จัดเตรียมเครื่องคั้ม เครื่องทำน้ำแข็งและเตาอุ่นอาหาร

-มีบริเวณเก็บรถเข็น ถาดถ้วยยาม ในเนื้อที่ชั้นละประมาณ 9-10 ม.

6.5 House Keeping office

เป็นส่วนทำงานของแผนกแม่บ้าน ประกอบด้วยห้องทำงานและแม่บ้านและผู้ช่วย

6.6 Liner Room

ห้องเก็บผ้ารวมเป็นส่วนที่เก็บผ้าทุกชนิดที่ใช้ภายในโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.7 Laundry

เป็นส่วนซักรีด ภายในห้องซักรีดนั้นมีเครื่องซักผ้าปิดฝา ที่รีดผ้า มีเนื้อที่
สอง 63/1 ห้องพัก

6.8 Maintenance and work shop แบ่งเป็น

6.8.1 Mechanical and Electrical

มีหน้าที่ตรวจสอบ ซ่อมแซมเครื่องกลและเครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ ภายใน
โรงแรม

6.8.2 Carpenter's shop

มีหน้าที่ซ่อมแซมเครื่องเรือน

6.8.3 Pant and Vanish Shop

มีหน้าที่ทาสี ใช้น้ำที่ 0.06 ม/1 ห้องพัก

6.8.4 Uphol Stery shop

มีหน้าที่ซ่อมแซมเบาะเครื่องเรือนควรรอผู้ใกล้เพราะการทำงานต่อเนื่องใช้น้ำ
ที่ 0.06ม/1 ห้อง

6.8.5 Furniture Storage

เป็นส่วนเก็บเครื่องเรือนที่ไม่ได้ใช้ หรือชำรุดหรือรอการซ่อมแซม เนื้อที่ประ
มาณ 0.18-0.22 ม/1 ห้องพัก

6.9 Storage ห้องเก็บของแม่บ้าน

-ห้องเก็บของขนาดใหญ่-หนัก

-ห้องเก็บเครื่องแก้ว เครื่องเงิน เครื่องเคลือบ

6.10 Engineering Service

6.10.1 Engineer's lffice

เป็นห้องพักทำงานควบคุมเครื่องจักรวิศวกรรม

6.10.2 Boilneer Room

ประกอบด้วยเครื่องจักรกลในการต้มน้ำร้อนและทำไอน้ำ เพื่อแจกจ่ายไปสู่
ส่วนต่าง ๆ ของโรงแรมได้แก่ครัว ห้องครัว เป็นต้น ลักษณะเครื่องจักรขนาดใหญ่และมีหลาย
เครื่อง จำเป็นต้องมีวิศวกร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.10.3 Transformer Vault and Generator Room

เป็นห้องกำเนิดไฟฟ้าของโรงแรม เพราะโรงแรมใช้ไฟฟ้าปริมาณสูงจึงจำเป็นต้องมีห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้า หรือหม้อแปลงไฟฟ้าจากสาธารณะจะมาเข้าที่ส่วนนี้แล้วจึงแปลงสู่แผงควบคุม แล้วแจกจ่ายในส่วนต่าง ๆ โดยส่วนมากมักวางส่วนนี้ไว้ชั้นใต้ดินควรระบายอากาศได้ดีควรอยู่ใกล้สายไฟฟ้าเมนใหญ่ อันจะทำให้สิ้นเปลืองค่าสายเมนน้องลง และควรอยู่ใกล้กับ Chiller Room เนื่องจากเป็นห้องที่ใช้ไฟมาก

6.10.4 Chiller Room

เป็นห้องติดตั้งเครื่องปรับอากาศ

6.10.5 Telephone Equipment

ศูนย์รวมชุมสายโทรศัพท์ ควรอยู่ใกล้สายไฟเมนสูง

6.10.6 Fuel Storage

ถังเก็บน้ำมันอาจอยู่เหนือหรือใต้ดิน ควรอยู่ใกล้ห้องทำไอน้ำ ความร้อน

7. Club House

เป็นโรงแรมชั้นหนึ่งจะมีส่วนเพิ่มเติมพิเศษเพื่อให้บริการและความสะดวกสบายแก่แขกที่มาพักได้อย่างเต็มที่ ดังมีรายละเอียดดังนี้

7.1 Swimming Pool

สระว่ายน้ำกลายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของโรงแรม ซึ่งโรงแรมชั้นหนึ่งทุกโรงแรมต้องมีส่วนนี้ ในส่วนนี้จะมีที่นั่งเพื่อให้แขกมานั่งดื่มได้ด้วย บรรยากาศที่ดีของสระว่ายน้ำเป็นส่วนที่สร้างความประทับใจกับแขกกลับมาใช้บริการ

7.2 Sanck Bar

เป็นส่วนบริการสำหรับแขกสามารถมานั่งดื่มเครื่องดื่มได้อาจจะมีเคาเตอร์และที่เก็บของตู้แช่เครื่องดื่มต่าง ๆ

7.3 First Aid

เป็นส่วนบริการสำหรับแขกและพนักงาน ในลักษณะการปฐมพยาบาลเท่านั้น ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ ประกอบด้วย

-เตียงนอน 2-3 เตียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้ทำงานภายใน การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อ่างล้างมือ
- ส่วนจ่ายยาและตู้เก็บยา
- ส่วนตรวจ
- ที่วัดความสูงและชั่งน้ำหนัก
- พื้นที่ส่วนนี้ประมาณ 25-30 ม.

7.4 Game Room

เป็นห้องเล่นเกมต่าง ๆ ซึ่งควรอยู่ใกล้กับส่วนพักผ่อนของแขก ประกอบด้วย

- โต๊ะบิลเลียด 1 โต๊ะ
- โต๊ะเล่น Bridge หมากกระดาน 2 โต๊ะ
- ห้องเล่นตุ๊กเกมส์ มีประมาณ 10 ตู้

7.5 Outdoor Activity

เป็นกิจกรรมที่เสริมให้แขกได้มีโอกาสพักผ่อนและออกกำลังกายอย่างเต็มที่แบ่งเป็น

- Tennis Court
- Squart Court

7.6 Roof Terrace

เป็นส่วนต้นไม้ ไม้ดอกต่าง ๆ บนหลังคา มักจะอยู่บนส่วนหลังคา มักจะอยู่บนส่วนหลังคาในส่วน ทั้งนี้เพื่อให้ห้องพักแขกมีความรู้สึกสบายอยู่ใกล้ธรรมชาติ สิ่งที่ต้องคำนึงในการออกแบบคือ การวางท่อสำหรับรดน้ำต้นไม้และการระบายน้ำ

7.7 ศูนย์ธุรกิจ

เป็นห้องบริการความสะดวกในการติดต่อธุรกิจของแขกภายในมืออุปกรณ์สื่อสารเช่น เทเล็กซ์ เป็นต้น

7.8 Health Club

เป็นส่วนบริการแขกผู้มาพักและบุคคลภายนอกซึ่งอาจมารับบริการในรูปของสมาชิก ต้องมีเนื้อที่กว้างขวางพอสำหรับการติดตั้งอุปกรณ์ในการบริการร่างกายต้องมีแสงสว่างกระจายสม่ำเสมอ ห้องควรอยู่สูงอย่างน้อย 3.60 ม. ควรจะมีกระจกเงาติดผนังด้านหนึ่ง สำหรับสังเกตท่าทางในการทำกายบริหาร

7.9 Sauna

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่ไว้สำหรับการใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เป็นห้องอบไอน้ำ แบบชาว-หญิง คิดค่าบริการพอสมควร
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.10 Locker & Toilet

กำหนดให้มีส่วนเนื้อที่นี้เพื่อแขกสามารถเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว

8. Parking Space

การคำนวณที่จอดรถที่ได้ยึดถือหลักเกณฑ์ตาม พ.ร.บ.

ก. หากจากจำนวนห้องพักโรงแรม

ข. หากจากพื้นที่กวดอาคารต่าง ๆ และส่วนจัดเลี้ยง

3.11 การศึกษาข้อมูลเชิงเทคนิค

3.11.1 ระบบโครงสร้างของอาคาร

3.11.1.1 ระบบโครงสร้างอาคาร

1) ลักษณะของอาคารสูง จัดแยกตามระบบโครงสร้างของอาคารโดยแบ่งตามระดับความสูงของอาคารได้ดังนี้

1. ระบบโครงสร้างอาคารที่มีความสูงน้อย (LOW RISE STRUCTURE) คือ อาคารที่มีความสูงไม่เกิน 10 ชั้น
2. ระบบโครงสร้างอาคารที่มีความสูงปานกลาง (MEDIUM RISE STRUCTURE) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 10-25 ชั้น
3. ระบบโครงสร้างอาคารที่มีความสูงมาก (HIGH RISE STRUCTURE) คือ อาคารที่มีความสูงเกิน 25 ชั้นขึ้นไป

2) ชนิดของโครงสร้าง การเลือกใช้ระบบโครงสร้างอาคารจะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของอาคาร เช่น ความกว้าง ความยาว ความสูงของอาคาร ความแตกต่างของพื้นที่ใช้สอย ความแข็งแรงมั่นคงและความสามารถในการรับน้ำหนักของดิน โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ ระบบโครงสร้างที่อยู่ใต้ดิน และระบบโครงสร้างที่อยู่บนดิน

1. ระบบโครงสร้างที่อยู่ใต้ดิน (SUB STRUCTURE) มีหน้าที่รับน้ำหนักโครงสร้างที่อยู่เหนือผิวดิน ด้านทานแรงภายนอกที่กระทำต่ออาคารทุกทิศทางและช่วยยึดอาคารไม่ให้หลุดออกจากที่รองรับ ประกอบด้วย ฐานรากและเสาเข็ม

2. ระบบโครงสร้างที่อยู่บนดิน (SUPERSTRUCTURE) ประกอบด้วย โครงสร้างอาคารสูงและโครงสร้างอาคารช่วงกว้าง

3.11.1.2 ระบบฐานราก

ระบบฐานรากที่ทำการศึกษานี้จะประกอบด้วยฐานรากและเข็มที่เป็นส่วนสำคัญของโครงสร้าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ฐานราก เนื่องจากสภาพการรองรับน้ำหนักของอาคารมีความแตกต่างกัน ระบบฐานรากจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนไปตามสภาพของการรองรับ โดยทั่วไปแบ่งออกได้เป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. ฐานรากตื้น (FOUNDATION) เป็นส่วนที่รับน้ำหนักของอาคารลงสู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นดินรับน้ำหนักโดยตรง หรือพื้นที่ด้านล่างสุดอาคาร บางครั้งเรียกว่า "ฐานรากแผ่" (SPREAD FOUNDATION)

2. ฐานรากลึก (PILES FOUNDATION) เป็นส่วนที่รับน้ำหนักของอาคารลงสู่พื้นดินโดยผ่านตัวกลางเป็นเครื่องถ่ายน้ำหนัก ซึ่งได้แก่เข็มชนิดต่าง ๆ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "ฐานรากเข็ม" (PILES FOUNDATION) ประกอบด้วย

ก. ฐานรากเข็มผิวดิน (Friction piles foundation)

ข. ฐานรากที่มีการรับน้ำหนักปลายเข็ม (End bearing piles foundation)

ค. ฐานรากพิเศษ (SPECIAL FOUNDATION) เป็นฐานรากที่มีการถ่ายน้ำหนักไม่เป็นไปตามลักษณะของระบบโครงสร้างหนึ่ง หรือเป็นการถ่ายน้ำหนักของอาคารสูงสู่พื้นดินรับน้ำหนัก เป็นการถ่ายน้ำหนักโดยตรงซึ่งไม่ติดผิวดิน แต่ก็ได้ใช้เข็มเป็นเครื่องช่วย ซึ่งโดยมากจะเป็นสิ่งก่อสร้างที่มีน้ำหนักมาก เช่น คอหม้อสะพาน เป็นต้น

2) เสาเข็มที่นิยมใช้จำแนกได้ 2 ชนิด คือ

1. เข็มกระจัด (DISPLACEMENT PILES) แบ่งออกได้ 2 แบบ

2. เข็มแบบไม่กระจัด (NON DISPLACEMENT PILES) เข็มชนิดนี้ทำ

ขึ้นโดยการเจาะเอาดินออกในชั้นแรกแล้วเทคอนกรีตลงไปในหลุมที่เจาะไว้ที่ตื้นที่สุด คือ ใช้ส่วนเจาะดินแล้วเทคอนกรีตลงไปให้เต็ม ในการทำเข็มแบบนี้เรียกว่า "เข็มเจาะ" ในกรณีที่เป็นดินแห้งก็ใช้กรรมวิธีแห้ง (DRY PROCESS) คือ ไม่ต้องใช้ของเหลวช่วยการทรงตัวของผนังดิน

ในกรณีที่เป็นดินอ่อนและต้องเจาะลึก จำเป็นต้องใช้วิธีแบบเปียก (WET PROCESS) โดยใช้ปลอกเหล็กป้องกันดินพังในช่วงบน และใช้ BENTONITE ผสมกับน้ำเคลือบผิวดินในช่วงล่างไม่ให้เกิดการทลายตัว

3.11.1.3 ระบบพื้น

ระบบพื้นที่จะนำมาใช้กับอาคารสูงมีด้วยกันอยู่หลายแบบหลายระบบ ดังต่อไปนี้

1. ระบบพื้นคอนกรีตเสริมเหล็กหล่อในที่ ได้แก่ พื้นทางเดียว (ONE WAY SLAB) พื้นสองทาง (TWO WAY SLAB) พื้นยื่น (CANTILIVER SLAB) พื้นทางเดียว เป็นพื้นที่มีคานรองรับ 2 ด้าน มีอัตราส่วนด้านยาว : ด้านสั้น น้อยกว่า 2 หรือ เท่ากับ 2 ความหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของพื้นที่ 2 อาจไม่ควรน้อยกว่า 8 เซนติเมตร พื้นที่ชนมักพบมากในส่วนที่เป็นกันสาด ความหมายของพื้นที่ไม่ควรน้อยกว่า ระยะพื้นที่หารด้วย 12

2. ระบบพื้นสำเร็จรูป (PRECAST FLOOR SLAB) พื้นระบบนี้มีหลายประเภท เช่นระบบโครงพื้นหลายชั้น ระบบโครงพื้นชั้นเดียว และระบบพื้นคอนกรีต ระบบที่เหมาะสมสำหรับอาคารสูง คือ ระบบโครงสร้างพื้นชั้นเดียว อันได้แก่ พื้นสำเร็จรูปแบบ U-CHANNEL HOLLOW CORE DOUBLE TEE ซึ่งสามารถพาดช่วงได้กว้างกว่าพื้นสำเร็จรูปแบบอื่น ๆ โดยพาดช่วงกว้างได้ตั้งแต่ 7.00-12.00 เมตร

3. ระบบพื้นคานตาราง (WAFFLE SLAB) เป็นชนิดของพื้นที่ประกอบด้วยตามซอสคอนกรีตเสริมเหล็ก วางเหล็กเสริมสองทางตั้งวางอยู่ในคานซอสติดกันเป็นตะแกรงสี่เหลี่ยมตามพื้นที่ของชั้น ส่วนที่อยู่ใกล้เสาจะเป็นแบบพื้นเรียบ

4. ระบบพื้นคานตารางทะแยง (SKEW GRID SYSTEM) เป็นระบบพื้นที่วางคานให้เป็นตารางทะแยง ช่วยลดความหมายของพื้นได้มากกว่าแบบ WAFFLE SLAB การวางคานในระบบนี้จะวางในลักษณะทะแยงไขว้กัน (DIAGONALLY CROSS) ทำให้คานที่รับพื้นทั้งหมดมีความยาวเท่า ๆ กัน ยกเว้นตรงมุมซึ่งมีขนาดสั้นกว่า จึงทำหน้าที่เป็นคานยึดมุม (BRACING) คานรับพื้นชนิดนี้มีลักษณะเป็นคานยึดตรึง (FIXED BEAM) สามารถรับน้ำหนักได้มากกว่าคานธรรมดาหรือละ 50 ความลึกของคานในระบบคานตารางทะแยงเท่ากับ 1/40 ถึง 1/60

5. ระบบพื้นไร้คาน แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ระบบพื้นไร้คานแบบแพลตฟอร์ม (PLAT SLAB) เป็นระบบพื้นที่สามารถรับน้ำหนักสองทางได้ดี จัดอยู่ในประเภทพื้นรับน้ำหนักมาก สามารถรับน้ำหนักบรรทุกตั้งแต่ 500 กก./ตารางกิโลเมตรขึ้นไป มีการเสริมเหล็กภายในพื้นเหมือนเป็นคานอยู่ในพื้นนั้นด้วย ดังนั้นจึงทำให้โครงสร้างของพื้นและพื้นเป็นเนื้อเดียวกัน มีความหนาแน่นกว่าพื้นธรรมดา จากการที่พื้นประเภทนี้รับได้มากจึงเกิดแรงเฉือนที่ปลายเสา จึงมีการเสริมความหนาในบริเวณหัวเสาเป็นรูปเห็ด (CAPITAL) หรือเพิ่มความหนาของพื้น (DROP PANEL) และอาจทั้งสองอย่างผสมกัน

2. ระบบพื้นไร้คานแบบแพลตฟอร์ม (FLAT PLATE) ระบบนี้จะคล้ายกับ FLAT SLAB แต่ต่างกันตรงที่ไม่มี DROP PANEL และ CAPITAL เสาที่รับสามารถวางห่างไม่เท่ากันก็ได้ และใต้พื้นจะเรียบตลอดทั้งพื้นโดยมีอัตราส่วนความกว้างต่อความยาวเท่ากับ 1/1/5 ความยาวช่วงที่ต่างกันจะต่างกันได้ไม่เกินร้อยละ 33 ของช่วงความยาว และต้องมีช่วงเสา

เอกสารนี้อ่านอย่างย่อ 5 ช่วงเสา สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.11.2 ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

-หม้อแปลงไฟฟ้า

หม้อแปลงไฟฟ้ามีอาคารสูง โดยทั่วไปจะใช้แบบแห้ง (DRY TYPE) ระบายความร้อนด้วยอากาศธรรมดาหรือมีพัดลมเป่าช่วยสำหรับหม้อแปลงไฟฟ้าขนาดใหญ่ หม้อแปลงแบบแห้งที่ผลิตขึ้นในปัจจุบันมี 2 แบบคือ

1. แบบ VENTILATED หม้อแปลงแบบนี้ใช้ฉนวนที่หุ้มด้วย NOMEX-PAPER ทนความร้อนได้สูงถึง 220 เมื่อพันเป็นคอสมัลแล้วพันด้วยวานิช
2. แบบ CAST-RESIN แบบนี้ใช้ RESIN เทหุ้มรอบคอสมัลของหม้อแปลงทั้งแรงต่ำและแรงสูง

-การจ่ายกำลังไฟฟ้า

การจ่ายกำลังไฟฟ้าในอาคารสูงควรเลือกจุดส่งกำลังไฟฟ้าที่เหมาะสม เพื่อการกระจายกำลังไฟฟ้าให้ได้แรงเคลื่อนที่สม่ำเสมอ แรงเคลื่อนไม่ตกและไม่สิ้นเปลือง สายไฟฟ้า การตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าเมื่อเป็นจุดต้นกำลังทำได้หลายแบบคือ

1. ตั้งหม้อแปลงที่ชั้นล่าง แต่เพียงแห่งเดียวแล้ว เดินสายแรงต่ำเดินจากชั้นล่างไปสู่ชั้นบนสุด วิธีนี้จะทำให้เกิดการสิ้นเปลืองสายแรงดันต่ำมากเพราะสายที่ต้นทางต้องใหญ่และเล็กลงในตอนบน และมีโอกาสเกิดโวลต์ครีปได้มาก เมื่อใช้ไฟเต็มกำลัง
2. ตั้งหม้อแปลงหลายจุด แล้วแต่ความสูงของอาคารวิธีนี้จะใช้ไฟได้เล็กกว่า ได้แรงดันไฟฟ้าสม่ำเสมอและไม่เกิดโวลต์ครีปเมื่อใช้ไฟฟ้าได้เล็กกว่า ได้แรงดันไฟฟ้าสม่ำเสมอและไม่เกิดโวลต์ครีปเมื่อใช้ไฟฟ้าสูงสุด

หม้อแปลงที่ใช้ตั้งชั้นล่างของอาคารสูงจะใช้หม้อแปลงแบบ 3 เฟส ตัวเดียว ขนาดใหญ่หรือขนาดกัน 2 ตัว ส่วนหม้อแปลงในชั้นบนควรใช้หม้อแปลงแบบ 1 เฟส หลาย ๆ ตัวตั้งเบี่ยงกันเป็น 3 เฟส เพื่อความสะดวกในการบำรุงรักษาหากมีการชำรุดเสียหายขึ้นจะได้นำลงมาซ่อมได้ง่าย

-ระบบสายป้อน

-ระบบสายป้อน (FEEDERS) ที่ใช้ชื้อในปัจจุบันมี 3 ชนิดคือ

1. สายไฟฟ้า มีทั้งแบบหุ้มฉนวนและแบบเปลือย การใช้งานต้องพิจารณาถึงขนาดกระแสที่ยอมให้ไหลได้สูงสุด ชนิดของฉนวนประเภทการใช้งานขนาดแรงดันไฟฟ้าที่

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สายเคเบิล เป็นสายที่มีฉนวนและสิ่งอื่นห่อหุ้มอยู่ด้วยเพื่อใช้ในการฝังดินหรือเดินสายเคเบิลในที่ที่สารเคมีอาจทำลายสายได้

3. บัสเวย์ (BUSWAY) เป็นแท่งตัวนำที่รองรับด้วยฉนวน ซึ่งวางอยู่ภายในท่อปิด ตัวนำไฟฟ้าอาจเป็นอลูมิเนียมหรือทองแดง พื้นที่หน้าตัดของตัวนำส่วนมากเป็นสี่เหลี่ยมและเป็นแท่งดิน แท่งกลางก็มี แท่งตัวนำอาจเปลือยหรือมีฉนวนหุ้มก็ได้ เป็นตัวนำที่เหมาะสมจะเป็นสายป้อนต่อขึ้นไปในแนวตั้งของอาคารสูง เนื่องจากปัญหาการรับน้ำหนักของสายไฟขนาดใหญ่ในแนวตั้งการติดตั้ง ควรติดตั้งเดินขึ้นไป 2 ชุดตลอดความสูง อาคารเพื่อป้องกันกรณีเกิดปัญหาสายป้อนชุดใดเส้นหนึ่งสามารถย้ายใช้อีกชุดได้เป็นการชั่วคราว

-ระบบไฟฉุกเฉิน

ในอาคารสูงจะต้องมีไฟฟ้าฉุกเฉิน 2 ระบบหนึ่งเป็นเครื่องกำเนิดไฟฟ้ายืดเชื้อเพลิง ชนิดดีเซล ชนิดทำงานอัตโนมัติ คือ เดินเครื่องและมีสวิตช์สับเปลี่ยนจ่ายไฟฟ้าให้กับอุปกรณ์ไฟฟ้าที่สำคัญ ภายใน 10 วินาที หลังจากไฟเมนดับ โดยจ่ายให้กับอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ลิฟท์ เครื่องสูบน้ำประปา และดับเพลิง ระบบจึงสัญญาณเพลิงอัตโนมัติ ตู้สาขาโทรศัพท์และไฟส่องสว่างในบริเวณที่สำคัญ เป็นต้น

ระบบที่สอง คือ ระบบไฟฟ้าส่องสว่างที่ใช้ป้อนจากแบตเตอรี่ เพื่อให้แสงสว่างในช่วงก่อนระบบไฟส่องสว่างจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าจะมาถึงหรือกรณีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าไม่ทำงาน โดยติดตั้งในบริเวณที่มีความสำคัญต่อชีวิต เช่น หลอดไฟป้ายทางหนีไฟ โคมบันไดหนีไฟ โคมไฟฉุกเฉินในลิฟท์ และไฟในห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เป็นต้น

ส่วนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีการใช้ไฟป้อนอยู่ ตลอดเวลาและต้องมีการควบคุมแรงดันไฟฟ้าและความถี่ให้คงที่อยู่ตลอดเวลาไม่ขาดตอน จำเป็นต้องคิด อุปกรณ์ที่เรียกว่า UNINTERRUPTIBLE POWER SYSTEM (UPS) แบบที่ใช้สำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะ อุปกรณ์นี้ประกอบด้วยเครื่องอัดแบตเตอรี่ แบตเตอรี่เครื่องแปลงกระแสไฟฟ้าตรงเพิ่ม กระแสไฟฟ้าสลับ (INVERTER) STATIC BYPASS SWITCH และ MIANSTANANCE BYPASS SWITCH โดยปกติเครื่อง UPS จะมีแบตเตอรี่พอจะจ่ายไฟได้ประมาณ 5 ถึง 15 นาทีโดยไม่มีระบบปรับอากาศ

3.11.3 ระบบสุขาภิบาล

-ระบบน้ำประปา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดไว้เพื่อการใช้งานเฉพาะเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ระบบน้ำประปาควรได้รับการออกแบบเป็นอันดับแรก เพราะสามารถนำข้อมูล
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ได้ไปคำนวณระบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น ขั้นตอนในการออกแบบระบบน้ำประประประกอบด้วย การหาปริมาณการใช้น้ำ การหาขนาดของถังเก็บน้ำ การเลือกใช้ระบบจ่ายน้ำ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การหาปริมาณการใช้น้ำ คำนวณได้จากประเภทของอาคารและ ปริมาณของผู้ใช้น้ำ โดยอาคารประเภทโรงแรมมีรายละเอียดดังนี้

จำนวนผู้ใช้น้ำ	= 200-800 คน/คน/วัน
จำนวนผู้ใช้น้ำ (กรณีที่ไม่ทราบจำนวนผู้ใช้)	= 1.75 คน/ห้อง
ระยะเวลาในการใช้น้ำ	= 11 ชั่วโมง/วัน
จำนวนเท่าของการใช้น้ำสูงสุด/เฉลี่ย	= 3 เท่า

จากปริมาณการใช้น้ำต่อวัน จะนำมาใช้คำนวณหาขนาดของถังเก็บน้ำและ การประมาณการนี้จะมีค่าใกล้เคียงต่อเมื่อสัปดาห์ที่นำมาใช้คือหาค่าตามมาตรฐาน

2) ถังเก็บน้ำที่พื้นดิน ในอาคารสูงซึ่งความดันของท่อจำนวนประปา ไม่สามารถส่งน้ำไปใช้ได้อย่างทั่วถึง จำเป็นจะต้องสูบน้ำขึ้นไปใช้ในอาคารเพื่อเพิ่มความดันให้ พอเพียงจึงต้องสร้างถังเก็บน้ำสำรอง เพื่อใช้ในการบริโภค-อุปโภค รวมถึงสำรองเอาไว้ใช้ในการ ป้องกันอัคคีภัยอีกด้วย

เหตุผลสำคัญที่ต้องมีถังเก็บน้ำ

1. เมื่อสูบน้ำออกจากท่อเมนของการประปา โดยตรงในปริมาณมากจะทำให้แรงดันในท่อ จ่ายน้ำลดลง ทำให้เกิดผลเสียต่ออาคารข้างเคียง ระบบป้องกันอัคคีภัยสาธารณะเป็นต้น และถ้า สูบน้ำออกจนความดันในเส้นท่อต่ำกว่าความดันภายนอก หากมีรอยรั่วซึมจะทำให้น้ำสกปรกและเชื้อโรค ต่าง ๆ เข้ามาปนกับน้ำได้

2. ป้องกันน้ำสกปรกในอาคารไหลกลับเข้าไปในท่อจำนวนน้ำสาธารณะ

3. เพื่อให้มีปริมาณน้ำสำรอง ในกรณีที่เกิดการขาดน้ำในบางช่วง

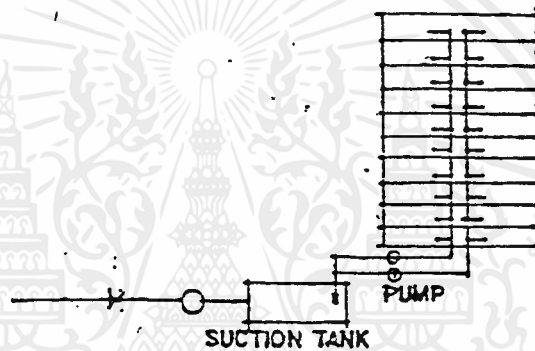
สำหรับขนาดของถังน้ำยังขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้ เช่น ความแน่นอนในการส่งน้ำของประปา ความดันในเส้นท่อจ่ายน้ำสาธารณะ ปริมาณการใช้น้ำ

วิธีการจ่ายน้ำ (WATER DISTRIBUTION SYSTEM) วิธีการจ่ายน้ำ

แบ่งออกได้เป็น 2 หลักการคือ

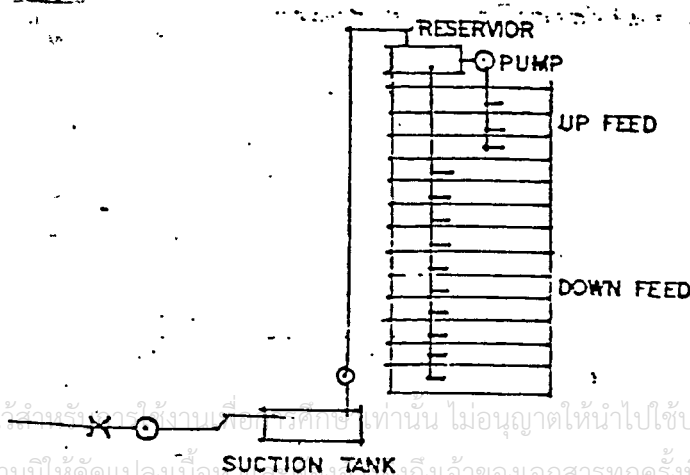
1. วิธีจ่ายขึ้น (UP FEED DISTRIBUTION SYSTEM) ใช้หลักการนำแรงดันน้ำจากข้างล่างดันน้ำขึ้นสู่ชั้นบน โดยอาศัยปืนน้ำ มีข้อจำกัดในการใช้ คือ เหมาะสมกับอาคารที่สูง 4-6 ชั้น (แต่ละชั้นจะสูงประมาณ 3 เมตร) และข้อเสียคือ ปืนน้ำจะต้องทำงานตลอดเวลาที่มีการใช้น้ำทำให้สิ้นเปลืองพลังงาน

รูปที่ 25 แสดงวิธีการจ่ายน้ำขึ้น (UP FEED DISTRIBUTION SYSTEM)

2. วิธีจ่ายลง (DOWN FEED DISTRIBUTION SYSTEM) เหมาะสมกับอาคารที่มีความสูงเกิน 4 ชั้นขึ้นไป การทำงานกระทำโดยการสูบน้ำจากถังเก็บน้ำชั้นล่าง (SUCTION TANK) ขึ้นไปไว้บนถังเก็บน้ำชั้นบน แล้วจ่ายน้ำโดยอาศัยแรงโน้มถ่วงของโลกช่วงของการเก็บน้ำและจ่ายน้ำ นิยมแบ่งเป็นช่วง ๆ ช่วงละประมาณ 8 ชั้น โดยในถังเก็บแต่ละถังจะมีการสำรองน้ำไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน เช่น การดับเพลิง เป็นต้น

รูปที่ 26 แสดงวิธีจ่ายน้ำลง (DOWN FEED DISTRIBUTION SYSTEM)

3.11.4 ระบบบำบัดน้ำเสีย

- 1) ปริมาณและลักษณะสมบัติของน้ำเสีย คำนวณได้จากปริมาณการใช้น้ำประปาของอาคารโดยคิดว่าน้ำเสียเฉลี่ยจะออกมาร้อยละ 65-90 ของการใช้น้ำประปา
- 2) ขบวนการที่ใช้ในการกำจัดน้ำเสีย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนคือ การบำบัดขั้นแรก เพื่อเอามวลสารที่กำจัดได้ง่ายออกโดยวิธีทางฟิสิกส์ เช่น ตะแกรงกรองผง บ่อตกไขมัน บ่อตกทราย สำหรับขั้นตอนที่สอง เป็นขบวนการบำบัดน้ำเสียเพื่อลดมวลสารที่เหลืออีก ส่วนใหญ่จะเป็นขบวนการทางชีววิทยา เช่น SETOC TANK ACTIVATED SLUDGE ROTOATING BIOLOGICAL CONTACTOR แล้วจึงฆ่าเชื้อโรคและทิ้งลงทางระบายน้ำสาธารณะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระบบระบายน้ำทิ้ง

การระบายน้ำทิ้งภายในห้องน้ำหรือในแต่ละชั้นของอาคารสูงใช้หลักเหมือนกับอาคารทั่ว ๆ จะต่างกันในเรื่องการเดินท่อ รวม และการต่อของท่อเมนต่าง ๆ ตามรายละเอียดดังนี้

- 1) ความสูงของอาคาร การระบายน้ำลงตามท่อในแนวตั้ง จะไหลสัมผัสกับผิวภายในท่อ น้ำ ทำให้เกิดแรงต้านทาน โดยน้ำจะมีอัตราส่วนแรงจนถึงความเร็วประมาณ 9-8 เมตร/วินาที ก็จะเป็นค่าคงที่ เท่ากับแรงต้านทาน ดังนั้นความเร็วของน้ำทิ้งจากอาคารที่มีความสูงแตกต่างกันจึงมีค่าไม่แตกต่างกัน
- 2) การเปลี่ยนการไหลจากแนวตั้งมาอยู่ในแนวนอน การเปลี่ยนทิศทางการของน้ำทิ้ง เป็นการเปลี่ยนแปลงความเร็วของการไหลของน้ำ ทำให้เกิดการรวมกอนจากฟาง (HYDRAYLIC JUMP) ซึ่งระยะทางที่เกิดด้านน้ำขึ้นอยู่กับความเร็วที่ไหลเข้าไปในท่อ ระดับการไหลของน้ำในแนวนอน ขนาดของท่อ ความลาดเอียง ขนาดของท่อและความเร็วของท่อ พบว่าระยะที่เกิด HYDRAULIC JUMP สูงสุดมีค่าประมาณ 10 เท่าของเส้นผ่าศูนย์กลางท่อในแนวตั้งซึ่งจะต้องได้รับการระบายอากาศที่ถูกต้อง
- 3) การขยายตัวและหดตัว การเดินท่อแนวตั้งในอาคารสูง ต้องระวังในเรื่องการยึดและหดตัวของท่อและอาหาร พื้นในชั้นล่าง ๆ จะมีการทรุดตัว เนื่องจากรับน้ำหนักมาก จึงต้องติดตั้ง FLEXIBLE JOINT ในจุดที่สำคัญ ถ้าเป็นท่อขนาดใหญ่ควรใช้แบบ EXPANTION JOINT ที่ผลิตมาจากโรงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ความดันจากห้องสบู่อและผงซักฟอก เป็นการเปลี่ยนทิศทางการไหลท่ามมมากกว่า 45 จากแนวตั้งทำให้เกิดฟอง

5) การระบายอากาศในท่อน้ำทิ้ง สำหรับอาคารที่สูงเกิน 10 ชั้น จะมีค่าความเปลี่ยนแปลงของความดันในท่อน้ำทิ้ง มีผลให้การระบายอากาศออกโดยท่อระบายอากาศที่ฐานของท่อระบายน้ำทิ้งในแนวตั้ง

3.11.5 ระบบปรับอากาศและระบบระบายอากาศ

-ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศที่นิยมใช้กันอยู่ในอาคารสูงจะมีอยู่ 3 ระบบที่นิยมใช้ คือ

1) ระบบทำน้ำเย็นหมุนเวียนส่วนกลาง (CENTRAL CHILLED WATER SYSTEM) เป็นระบบที่ใช้เครื่องทำน้ำเย็น (WATER CHILLER) ทำน้ำเย็นแล้วใช้เป็นตัวกลางในการให้ความเย็นในระบบการเดินท่อจ่ายน้ำเย็นไปยังเครื่องส่งลมเย็น (AIR COOLED WATER CHILLER) ใช้สำหรับอาคารที่ต้องการขนาดความเย็นมาก ๆ การระบายความร้อนด้วยน้ำจะใช้คูลลิ่ง ทาวเวอร์ (COOLING TOWER) ซึ่งติดตั้งตามชั้นต่าง ๆ ของอาคาร

เครื่องทำน้ำเย็นมี 2 ระบบคือ ระบบระบายความร้อนด้วยอากาศ (AIR COOLED WATER CHILLER) ระบบนี้นิยมใช้กับอาคารที่ต้องการขนาดของการทำงานความเย็นไม่มากนัก ส่วนอีกระบบหนึ่งคือ ระบบระบายความร้อนด้วยน้ำ (WATER COOLED WATER CHILLER) ใช้สำหรับอาคารที่ต้องการขนาดความเย็นมาก ๆ การระบายความร้อนด้วยน้ำจะใช้คูลลิ่ง ทาวเวอร์ (COOLING TOWER) ช่วยให้น้ำระบายความร้อนจากเครื่องทำน้ำเย็นลงก็จะโคจรกลับไปยังระบบ

2) ระบบเครื่องปรับอากาศครบชุดในตัวชนิดระบายความร้อนด้วยน้ำ (WATER COOLED PACKAGED AIRCONDITIONER) เป็นระบบเครื่องปรับอากาศที่รวมเอาองค์ประกอบของเครื่องปรับอากาศทั้ง 4 ตัวเข้าไว้ในเครื่องเดียวกัน ประกอบด้วยคอมเพรสเซอร์คอยล์เย็นคอยล์ร้อนและวาล์วความดัน เป็นเครื่องที่ใช้น้ำในการระบายความร้อนของคอยล์โดยใช้คูลลิ่งทาวเวอร์ เปรียบเหมือนเครื่องปรับอากาศแบบหน้าต่าง แต่มีขนาดใหญ่กว่า

3) ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน (SPLIT SYSTEM) เครื่องปรับอากาศระบบนี้ประกอบด้วยเครื่อง 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ส่วนเครื่องส่งลมเย็น (AIR HANDLING OR FANCOIL UNIT) ที่ติดตั้งอยู่ภายในอาคาร และส่วนเครื่องระบายความร้อน (AIR COOLED CONDENSING UNIT) ที่ติดตั้งอยู่นอกอาคาร ถ้าเป็นเครื่องขนาดใหญ่มักจะออกแบบให้มีท่อลมเย็นสำหรับการกระจายลมได้

3.11.6 ระบบติดต่อสื่อสาร

ระบบโทรศัพท์

โทรศัพท์ที่ใช้กันทั่วไปมีอยู่ 4 ระบบ คือ

1) PMBX หรือ PBX (PRIVATE MANUAL BRANCH EXCHANGE) คือสายเข้าสายออก การติดต่อภายในและภายนอกผ่านโพรเซสเซอร์ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ได้ 50 สาย และติดต่อภายนอกได้ 10 สาย

2) PMBX หรือ PBX ซึ่งหมุนคอยตรงและใช้ต่อแบบอัตโนมัติ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ได้ประมาณ 50 สาย เหมาะสำหรับโรงแรมที่มีธุรกิจมาก ๆ

3) PMX (PRIVATE MANUAL EXCHANGE) และ MBX (PRIVATE AUTOMATIC EXCHANGE) ซึ่งจะแยกออกมาจาก PUBLIC SYSTEM ซึ่งสามารถเชื่อมกับส่วนอื่น ๆ ภายในโรงแรมได้ นิยมใช้กับ TOURIST RESORT HOTEL และเชื่อมโทรศัพท์จากห้องต่าง ๆ กับศูนย์กลางของโรงแรมและต่อกับภายนอก

4) INTERCOM OR DIRECT SPEECH SYSTEM เป็นวิธีการติดต่อภายในโดยตรง ปกติใช้ 8 FULL INTERCONNECTIONS และอาจขยายเป็น 64 จากห้องพักควรจะต้องไปยังจุดสำคัญเท่านั้น เช่น FRONT DESK BAR ROOM SERVICE เป็นต้น

การคำนวณหาจำนวนในการเลือกใช้โทรศัพท์และอุปกรณ์ขึ้นอยู่กับความสามารถในการพ่วง-ขยายคู่สาย ผู้ใช้โทรศัพท์ อาจแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1. แยกที่มาพัก (GUEST LINE)
2. ฝ่ายบริหาร (ADMINISTRATION LINE)
3. ฝ่ายบริการ (SERVICE LINE)

จากมาตรฐานโรงแรม 200 ห้อง จะต้องการใช้เครื่องประมาณ 260 เครื่อง

เอกสารนี้จะต้องการเบอร์โทรศัพท์ 26 เบอร์ โดยเป็นโทรศัพท์สาธารณะ 3 เบอร์ เครื่องทีเล็กซ์ 1 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เบอร์ ห้องพัก 20 เบอร์ ร้านค้าและธุรกิจอื่น ๆ ร้านละ 1 เบอร์ จากมาตรฐานนำมาเขียนเป็น อัตราส่วนได้ดังนี้

ห้องพักใช้ 0.10 ของห้องพัก

โทรศัพท์สาธารณะ 0.015 ของห้องพัก

เครื่องเตาแก๊สและร้านค้าธุรกิจอื่น ๆ ร้านละ 1 เบอร์

3.11.7 ระบบการประชาสัมพันธ์

ระบบนี้ประกอบด้วยตัวกระจายเสียง (AMPLIFIER) เครื่องรับวิทยุ (TUNER) เครื่องเล่นแผ่นเสียง (TURNTABLE) เครื่องเล่นเทป (CASSETTE DECK) และลำโพง (SPEAKER) ที่ติดตั้งตามส่วนต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดขึ้นภายในโรงแรม นอกจากนี้ยังมี วงจรของไมโครโพรเซสเซอร์ เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์

3.11.8 ระบบป้องกันอัคคีภัย

-ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัย

ในการเกิดอัคคีภัยขึ้นนั้นมีหลายเหตุ และยังสามารที่จะหยุดยั้งหรือลดความรุนแรงอัคคีภัยลงได้ ถ้าที่การศึกษาธรรมชาติของการเกิดอัคคีภัยและมีการเตรียมป้องกันล่วงหน้า การเกิดอัคคีภัยจะเกี่ยวข้องกับวัสดุที่เป็นเชื้อเพลิงและเกิดขึ้นตามลำดับ 4 ระยะคือ

1) ระยะเริ่มต้น (INCIPIENT STAGE) เกิดจากการสลายตัวของวัสดุที่ไหม้ไฟได้ มีขนาดเล็กมาก ประมาณ 1 ไมครอน ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่า ระยะนี้กินเวลาประมาณ 2-3 นาที หลาย ๆ ชั่วโมงหรือเป็นวัน

2) ระยะเกิดควัน (SMOLDERING STAGE)

ต่อจากระยะเริ่มต้น จะเกิดกลุ่มควันทึบขึ้น สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า ความร้อนเพิ่มขึ้นแต่ไม่เพียงพอที่จะเกิดการลุกไหม้กินเวลาประมาณ 1 นาทีถึงชั่วโมง

3) ระยะเกิดเปลวไฟ (FLAME STAGE) จากปริมาณความร้อนในระยะที่เกิดควันเมื่อมาถึงระยะนี้ที่เกิดควัน จะมีพลังงานพอที่จะทำให้เกิดการลุกไหม้ได้ด้วยตนเอง โดยที่ความร้อนจะสูงเกินกว่าจุดติดไฟของเชื้อเพลิง ระยะนี้กินเวลาประมาณ 2 นาที

4) ระยะเกิดความร้อนสูง (HEAT STAGE) เป็นระยะสุดท้ายของเพลิง เป็น

ช่วงที่เกิดความร้อนสูงตามารอย่างรวดเร็ว ถ้าเพลิงลุกลามขึ้นจะก่อให้เกิดความเสียหาย ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบดับเพลิง

ระบบดับเพลิงที่ใช้มีหลายแบบ แยกตามความเหมาะสมกับวัสดุเชื้อเพลิงและการใช้สอยของอาคาร ระบบดับเพลิงอาจแยกได้ดังนี้คือ ระบบดับเพลิงด้วยน้ำชนิดสายสูบลูบ (HYDRANT & STANDPIPE SYSTEM) ระบบโปรยน้ำเป็นฝอย (SPRINKLER SYSTEM) ระบบพ่นน้ำเป็นฝอย (WATER SPRAY SYSTEM) ระบบน้ำยาที่สร้างฟองอากาศ (FOAM SYSTEM) ระบบแก๊สฮาโลน (HALON SYSTEM) ระบบแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ (CARBONDIOXIDE SYSTEM) ระบบผงเคมี (DRY & WET CHEMICAL SYSTEM) จากระบบที่กล่าวมาระบบที่ใช้สำหรับอาคารสูงประเภทโรงแรมมีหลายแบบดังนี้

1) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำชนิดสายสูบลูบ แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1. ระบบท่อแห้ง (DRY PIPE SYSTEM) เป็นระบบที่ไม่มีน้ำในท่อในเวลาที่ปกติ แต่จะมีอุปกรณ์ควบคุมส่งน้ำในท่อเมื่อต้องการ เหมาะสำหรับประเทศในเขตหนาว

2. ระบบท่อเปียก (WET PIPE SYSTEM) เป็นระบบที่มีน้ำอยู่ภายในท่อที่มีน้ำอยู่ภายใน ท่อที่มีความดัน หรือมีใช้งานได้ตลอดเวลา

ขนาดของสายสูบลูบ จากมาตรฐาน NFPA (NATIONAL FIRE PROTECTION ASSOCIATION) กำหนดเอาไว้ว่าสายสูบลูบจะต้องมีความยาวลากเข้าถึงระยะอย่างต่ำ 10 เมตร จากพื้นที่ไม่มีสายสูบลูบ ที่ผลิตเป็นมาตรฐานจะมีความยาว 23 เมตร และ 30 เมตร และกำหนดขนาดของท่อขึ้นเอาไว้ดังนี้

1. ท่อขึ้นสูงไม่เกิน 30 ม. ขนาดท่ออย่างน้อย = 100 ม.
2. ท่อขึ้นสูงเกิน 30 ม. ขนาดท่ออย่างน้อย = 150 ม.
3. ท่อขึ้นสูงเกิน 84 ม. ต้องแยกการจ่ายน้ำเป็นเขต
4. ท่อขึ้นที่ใช้กับสายสูบลูบขนาด 5 มม. กับระบบที่ใช้ขนาด 25 และ 10 มม.

2) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำชนิดโปรยน้ำเป็นฝอย

แบ่งออกเป็น 6 ระบบ แต่ที่สำคัญที่สุดมี 4 ระบบ คือ

1. ระบบท่อเปียก (WET PIPE SYSTEM) เป็นระบบที่น้ำมีแรงดันอยู่ในท่อตลอดเวลา เมื่อเกิดเพลิงไหม้ความร้อนจะกระตุ้นให้หัวฉีดทำงาน

2. ระบบท่อแห้ง (DRY PIPE SYSTEM) เป็นระบบที่ไม่มีน้ำอยู่ในท่อ แต่จะถูกอัดไว้ด้วยลมที่มีแรงดันที่เหมาะสม เมื่อเกิดความร้อนหัวฉีดจะแตกออก วาล์วท่อแห้งที่กักและสงน้ำมายังหัวฉีด แบบนี้เหมาะกับประเทศในเขตร้อน

3. ระบบชลอการฉีดน้ำ (PREACTION SYSTEM) ระบบนี้จะเหมือนกับระบบท่อแห้ง แต่จะปล่อยให้ระบบสัญญาณเตือนภัยก่อนระยะเวลาหนึ่งค่อยสงน้ำมายังหัวฉีด

4. ระบบ DULUGE SYSTEM เป็นระบบท่อแห้ง ทำงานโดยสัญญาณจากอุปกรณ์จับความร้อน (HEAT DETECTOR) หรืออุปกรณ์ตรวจจับควัน (SMOKE DETECTOR)

การจัดตำแหน่งหัวฉีด จะต้องจัดให้เหมาะสมโดยคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. จำนวนพื้นที่ป้องกันเพลิงสูงสุดของห้อง
2. การจัดหัวฉีดไม่ให้มีสิ่งกีดขวางทางโปรยน้ำ
3. ระยะห่างของหัวฉีดจากระดับเพดาน

3) ระบบแก๊สฮาโลน (HALON SYSTEM) เป็นสารที่นิยมนำมาใช้ในการดับเพลิงที่นิยมใช้มากมี 2 เบอร์คือ 1211 เป็นพิษมากกว่าจึงถูกจำกัดใช้ในรูปแบบอุปกรณ์เคลื่อนย้าย แก๊สฮาโลนเป็นน้ำยาดับเพลิงชนิดสะอาดหลังจากดับไฟแล้วจะไม่ทิ้งร่องรอยเอาไว้เป็นแก๊สที่มีอันตรายต่อมนุษย์น้อยที่สุด สามารถดับเพลิงได้เกือบทุกชนิด ได้แก่ CLASS A B และ C ยกเว้นเพลิง CLASS D ซึ่งเป็นเพลิงที่เกิดจากโลหะไหม้ไฟได้

ความหมายของเพลิง CLASS A B และ C มีดังนี้

เพลิง CLASS A เกิดจากการเผาไหม้สารที่มีคาร์บอนทั่วไป เช่น ไม้

เพลิง CLASS B เกิดจากการเผาไหม้ของเหลวที่ติดไฟได้ เช่น น้ำมัน

เพลิง CLASS C เกิดจากอุปกรณ์ไฟฟ้า เช่น ไฟลัดวงจร หม้อแปลง

ไฟ ระบบแก๊สฮาโลนนี้เหมาะกับห้องที่มีอุปกรณ์พิเศษเช่น ห้องคอมพิวเตอร์

3.11.9 ระบบห้องกันฟ้าผ่า

การเกิดฟ้าผ่ามักก่อความเสียหายให้แก่สิ่งที่ถูกผ่า อาคารที่อยู่ในที่โล่งแจ้งสูงกว่าอาคารที่อื่นมักจะเป็นเป้าของฟ้าผ่า เป็นผลที่ได้จากฟ้าผ่าก็คือความร้อน อันเป็นผลทำให้เกิดเพลิงไหม้หรืออาจทำให้เกิดแรงระเบิด ซึ่งเป็นอันตรายต่อชีวิต คน และสัตว์ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่อาคารหรือคนและสัตว์ จึงควรจัดทำให้ระบบป้องกันฟ้าผ่า วิธีที่ใช้ในปัจจุบันคือวิธีการของฟาราเดย์

1. องค์ประกอบของระบบป้องกันฟ้าผ่าแบบฟาราเดย์นั้นประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วนคือ

- 1) สายล่อฟ้า (AIR TERMINAL) จะมีลักษณะสอดแหลม ทำหน้าที่ล่อให้ฟ้าผ่าลงที่สายล่อฟ้า นั้น ตำแหน่งที่ติดตั้งเสาหรือสายล่อฟ้าจะอยู่ส่วนบนสุดของอาคาร
- 2) สายนำลงดิน (DOWN CONDUCTOR) เป็นสายตัวนำไฟฟ้า โดยต่อเข้ากับสายล่อฟ้ากับรากสายดิน ปกติจะใช้ทองแดงที่มีขนาดใหญ่เพื่อให้เพียงพอแก่การนำประจุไฟฟ้าลงสู่ดิน
- 3) รากสายดิน (EARTH ELECTRODE) เป็นแท่งโลหะฝังอยู่ในดิน เช่น แท่งเหล็กชุบสังกะสีหรือเหล็กทึบทองแดง เพื่อให้ความต้านทานของสายตัวนำกระแสไฟฟ้าฟ้าผ่าจะได้กระจายออกได้รวดเร็ว

2. ระบบป้องกันฟ้าผ่า

ในประเทศไทยนำมาใช้ 2 ระบบคือ

1) ระบบคูดประจุ (LIGHTNING ACTIVE SYSTEM) เป็นระบบที่ใช้โดยทั่วไปสายล่อฟ้าจะคูดประจวบวก็เกิดขึ้นมาในบรรยากาศให้ลงตามสาย สู่หลักดินอย่างน้อย 3 เมตร เป็นระบบที่มีราคาถูกประสิทธิภาพแน่นอนต่อเข้ากับโครงเหล็กเสริมของอาคาร ต้องมีสายนำลงดินและที่ตัวสายต่ออย่างแข็งแรงและต่อเนื่อง

2) ระบบผลึกประจุ (RADIO ACTIVE SYSTEM) เป็นระบบทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ผลิตโปรตรอนประจวบวและอิเล็กตรอนประจุลบ ทำให้ค่าต่างศักย์ระหว่างอาคารกับบรรยากาศสมดุลกัน อาคารจึงไม่ถูกฟ้าผ่า ทำงานโดยผลึกประจวบวออกไป ระบบนี้สามารถครอบคลุมพื้นที่เป็นวงกลมรัศมี 50 เมตร ทำมุม 30 องศา ติดตั้งโดยวางบนพื้นลาดฟ้าเป็นระบบที่ไม่ต้องใช้สายนำลงดิน ติดตั้งง่าย แต่มีราคาแพงและในกรณีที่เกิดพายุจัดหัดประจวบวที่เป็นตัวล่อไฟ

เอกสารนี้เป็น จะทำประจวบววิ่งเข้ามาแทนที่ทำให้เกิดอันตรายเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

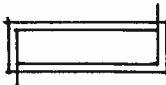
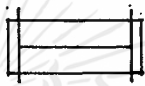
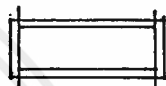

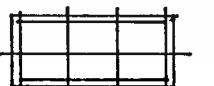

3. การจัดวางเสาหรือสายล่อฟ้าและสายนำลงดิน

การติดตั้งสายล่อฟ้าขึ้นอยู่กับลักษณะของหลังคาขนาดกว้างยาว ของอาคาร กับบนคาบฟ้าไม่มีคนหรือสิ่งของหรือสิ่งใด อาจใช้สายล่อฟ้าวางถึงเหนือพื้นหรือสันหลังคาประมาณ 20-30 ซม. โดยยึดทุกระยะ 1.5-2.00 เมตร ทุกระยะ 3-4 เมตร ในกรณีที่มีสิ่งของหรือคนอยู่จะต้องอยู่ในย่านปลอดภัยโดยใช้สายล่อฟ้าตามหลักการของย่านความปลอดภัย

สายนำลงดิน ถ้าอาคารมีพื้นที่เกินกว่า 100 ตร.ม. หรือเส้นรอบอาคารมากกว่า 35 เมตร จะต้องเพิ่มสายนำลงดินอีกทุก ๆ 20 เมตร ในกรณีที่อาคารสูงกว่า 40 เมตร ความเหนียวน่าของสายแต่ละตัวจะสูงทำให้เกิดสาร์กด้านข้างได้ รวมถึงการถูกฟ้าผ่าด้านข้างได้ สายนำลงดินอาจเดินในท่อที่ไม่ติดไฟและปกตินตะต้องไม่ถึง ไม่ควรอยู่ใกล้สายไฟฟ้า ในกรณีที่โครงสร้างอาคารเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก อาจใช้โครงเหล็กเป็นสายนำลงดินได้แต่ต้องเชื่อมต่อเส้นเหล็กตลอดความยาว

การวางรากสายดิน สำหรับอาคารสูง อาจใช้รากสายดินแบบทรงกระบอก ผึงแนวตั้งหรือใช้แบบแท่งแบนหรือเส้นกลมผึงแนวอนลิกลงไปใต้ผิวดิน ไม่น้อยกว่า 50 ซม. เพื่อให้รากสายดินวางอยู่ในระดับดินที่มีความชื้นอยู่บ้างในฤดูแล้ง

ตารางที่ 3.15 แสดงลักษณะจำนวนสายล่อฟ้าและการจัดวาง

ขนาดของอาคารเป็นเมตร		จำนวน	ลักษณะการจัดวางสายล่อฟ้าลงดิน	
ความยาว	ความกว้าง		สายล่อฟ้าลงดิน	หลังคาทรงแหลม
ถึง 20	ถึง 12	2		
ถึง 20	12-20	4		
20-40	ถึง 12	3		
40-60	ถึง 12	4		
20-40	12-20	6		
40-60	12-20	8		
20-40	20-40	8		
40-60	20-40	10		
60-80	20-40	12		
60-80	40-60	15		

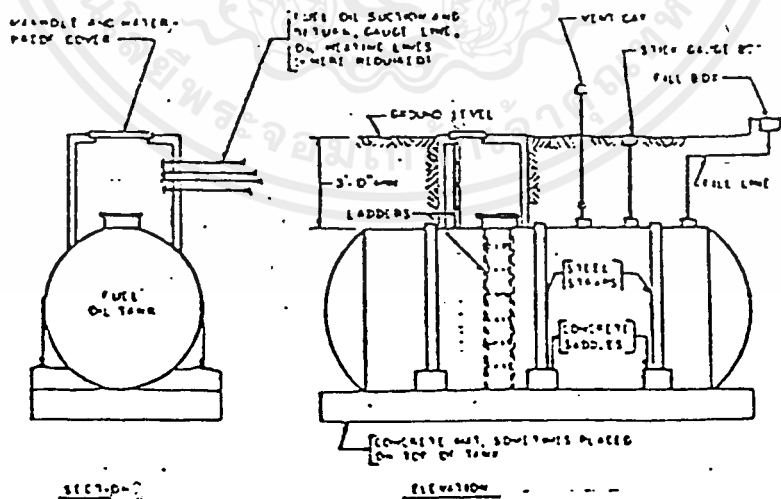
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.11.10ระบบจ่ายแก๊สหุงต้มและเชื้อเพลิงเหลว

ระบบจ่ายแก๊ส ที่ใช้ในการปรุงอาหารภายในโรงแรมนิยมใช้จ่ายในระบบเดินท่อแก๊ส จากถังเก็บไปยังเตา โดยใช้ PRESSURE REGULATING VALVE เพื่อปรับแรงดันของแก๊สให้ได้ ความดันตามอุปกรณ์แต่ละชนิด การเดินท่อเป็นไปตามผังการจัดเครื่องครัว ลักษณะการใช้งาน ต้องอยู่ในความควบคุมของผู้เชี่ยวชาญและต้องมีการตรวจบำรุงรักษาหลังจากการติดตั้งใช้งานเพื่อ ความปลอดภัย

ระบบจ่ายเชื้อเพลิงเหลว ถึงเก็บเชื้อเพลิงเหลวอาจติดตั้งได้ 2 ลักษณะคือ ตั้งบนพื้นดินและ ผึงเอาไว้ใต้ดิน โดยทั่วไปนิยมผึงไว้ใต้ดิน เพื่อความปลอดภัย ถึงเก็บแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนถังใหญ่และถังย่อย ซึ่งมีขนาดเพียงพอกับการใช้งานในแต่ละวัน ลักษณะของถังเก็บเชื้อเพลิง เหลวตามรูปที่ และมีช่องสำหรับลงไปตรวจซ่อมบำรุงได้ และในการต่อท่อต่าง ๆ จะต้องระมัด ระวังการรั่วซึมของน้ำใต้ดินและการทรุดตัวของอาคารด้วย

รูป 27 แสดงลักษณะของถังเก็บ-เชื้อเพลิงเหลว

NOTE: PIPE TO HANDLE SHOULD GENERALLY BE PROTECTED BY 30-17-15 TYPE CONCRETE, 74CM OR OTHER WATER-PROOF PROTECTION

3.11.11 ระบบการกำจัดขยะ

ระบบการกำจัดขยะ วิธีการทิ้งขยะสำหรับอาคารสูง อาจแบ่งได้เป็น 2 วิธีคือ
 1) ขนย้ายทางลิฟท์บริการและทางท่อทิ้งขยะ (DISPOSAL CHUTE) มีรายละเอียด

-การทิ้งขยะโดยขนย้ายทางลิฟท์บริการ ซึ่งมีลักษณะของการทำงานโดยรวบรวมขยะให้แต่ละชั้นที่ห้องบริการ โดยแยกชนิดของห้องขยะออกเป็นขยะแห้งและขยะเปียกจากนั้น จะทำการขนย้ายทางลิฟท์บริการไปยังห้องรวมขยะ ตามเวลาที่กำหนดไว้ เพื่อรอการขนย้ายขยะของทางโรงแรม

-การทิ้งขยะโดยใช้ท่อทิ้งขยะ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1) ปล่องส่วนตัว เหมาะสำหรับอาคารชุด โดยมีปล่องทิ้งขยะอยู่ภายในแต่ละ "ยูนิต" วางอยู่ในมุมอับ ไม่ประเจิดประเจ้อ โดยมากจะตั้งอยู่ใกล้ครัวหรือห้องเก็บของ เนื่องจากเป็นส่วนที่จะเกิดขยะได้มากที่สุด ระบบนี้มีข้อดีที่ทิ้งขยะได้ทุกเวลาที่ความเป็นส่วนตัวและในกรณีที่มีจำนวนหน่วยต่อชั้นไม่มากจะได้ผลดี ส่วนข้อเสียก็คือ มีจุดรองรับขยะมาก และในชั้นล่าง ๆ จะมีปัญหาเรื่องกลิ่น

2) ปล่องส่วนรวม มีลักษณะเหมือนกับระบบปล่องส่วนตัว ต่างกันตรงที่ตั้งอยู่ภายนอกห้องชุด โดยการใช้ร่วมกัน และต้องมีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อรองรับปริมาณของขยะได้อย่างมากและเหมาะสม ระบบนี้มีข้อดีคือ จำนวนปล่องมีน้อยทำให้ประหยัด ตัดปัญหาเรื่องกลิ่นในแต่ละหน่วยไปได้ แต่ทำให้ไม่สะดวกในการทิ้งขยะ ทางด้านระยะทางและความสกปรกหรือกลิ่นที่จะเกิดขึ้น ขณะนำขยะไปที่ทิ้ง

องค์ประกอบของ-ปล่องทิ้งขยะ

1. สร้างด้วยวัสดุคงทน ภายในป้องกันการซึมได้
2. ตัวปล่องจะต้องตรงกันทุกชั้น มีการยึดติดปล่องอย่างแข็งแรง และปลายสุดจะต้องลงไปรวมที่ห้องรวมขยะ

3.11.11 การกำจัดขยะ

1) INCINERATION เป็นระบบการกำจัดขยะที่มีความต่อเนื่องโดยมีระบวนการขนส่งและเก็บกักน้อยที่สุด แล้วนำไปเผา

2) การนำขยะออกไปทิ้ง (TRANSPORTATION) เป็นการขนย้ายขยะออกไปทิ้งซึ่งในขั้นตอนนี้เป็นหน้าที่ของเทศบาลในการบริการ โดยมีอัตราของการบริการตามที่กำหนดไว้

3.11.12 ระบบรักษาความปลอดภัย

-การป้องกันการโจรกรรม

การป้องกันการโจรกรรมทำได้ 2 ทางคือ

1) PASSIVE PROTECTION คือป้องกันตั้งแต่การออกแบบ มีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง

1. การวางแผน (PLANNING) ควรง่ายแก่การตรวจตรา สามารถควบคุมทางเข้าออกได้ ห้องที่ต้องการความปลอดภัยสูงไม่ควรอยู่ติดผนังภายนอก
2. วัสดุ (MATERIAL) ควรเลือกวัสดุที่เหมาะสมมั่นคง แข็งแรงปลอดภัยต่อการโจรกรรม
3. โครงสร้างและส่วนประกอบ (STRUCTURE & COMPONENT) โครงสร้างต้องมั่นคงและแข็งแรง ส่วนประกอบของอาคารบางส่วนอาจต้องใช้ส่วนประกอบพิเศษ เช่น กระจกกันกระสุน กระจกผิวมัน เป็นต้น

2) ACTIVE PROTECTION คือระบบการเตือนภัยระบบจะทำงานเมื่อผู้ลักลอบเข้ามาในอาคาร

-การป้องกันบันไดหนีไฟ

บันไดหนีไฟ คือทางหนีอาคารเมื่อเกิดเพลิงไหม้ และจะสังเกตเห็นได้ว่าบันไดหนีไฟเปรียบเหมือนช่องท่อ เมื่อเกิดเพลิงไหม้หากไม่ได้ป้องกันเพลิงไหม้และควันไฟไม่ให้เข้าไป บันไดหนีไฟจะใช้งานไม่ได้ บันไดหนีไฟที่ดีถูกต้องจะมีรายละเอียดดังนี้

1. มีผนังโศรอบเป็นผนังกันไฟ เมื่อเปิดแล้วจะต้องปิดเองได้
2. ควรทำประตู 2 ชั้น จะช่วยให้เพลิงและควันไฟมีโอกาสเข้าไปในบันไดหนีไฟได้

บันไดหนีไฟได้

3. ควรอยู่ติดกับผนังนอกอาคารและมีช่องหน้าต่างเปิดออกภายนอกอาคาร
4. ใช้พัดลมขนาดใหญ่เป่าลมอัดเข้าไปในบันไดหนีไฟ โดยทั่วไปจำกัดความดันลมในห้องบันไดหนีไฟไม่ต่ำกว่า 0.015 นิ้วน้ำ

นอกจากบันไดหนีไฟแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการลุกลามของเพลิงและควันไฟกับระบบท่อลม สามารถทำได้ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น

1. ติดตั้งระบบควบคุม เมื่อได้สัญญาณ เหตุเพลิงไหม้
2. ติดตั้งแผ่นปิดท่อกันไฟ (FIRE DAMPER) ตามจุดที่สำคัญ ๆ ต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นช่องลมที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับประเทศ

4.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านนโยบายระดับประเทศ

4.1.1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539)

แนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 มีวัตถุประสงค์หลักที่จะพัฒนาประเทศให้สามารถรักษาอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจการเงินการคลัง และมุ่งเน้นให้ลักษณะการกระจายผลของการพัฒนาไปสู่กลุ่มเป้าหมายที่ยังต้องอาศัยโอกาสอยู่อย่างทั่วถึง พร้อมกับ-การที่จะต้องยกระดับคุณภาพของประชาชนให้ดีขึ้นตามไปด้วย

ส่วนแนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในช่วงแผน 7 นี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนา ดังต่อไปนี้

1. เร่งรัดพัฒนาคนให้เป็นคนดีมีความสามารถ มีสุขภาพอนามัยที่ดีตามสภาพปัญหาของแต่ละกลุ่มอายุตั้งแต่วัยเด็ก วัยเยาวชน วัยทำงาน และวัยสูงอายุ เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าโดยต่อเนื่อง

2. เร่งรัดการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอที่จะสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้สามารถรักษาสถานภาพ การแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรมมากขึ้น

3. ป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมและผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของแรงงานในทุกกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสที่ยังไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางเศรษฐกิจ โดยกำหนดบทบาทที่เหมาะสมระหว่างภาครัฐ เอกชน ชุมชน ตลอดจนองค์กรและสถาบันต่าง ๆ ในสังคม รวมทั้งสถาบันทางศาสนาและครอบครัวในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทั้งในด้านการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานกระบวนการยุติธรรม ตลอดจนการจัดสวัสดิการสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1.2 แผนพัฒนาการท่องเที่ยว (GDP)

- การกระจายการลงทุน การจ้างงาน และรายได้ของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวออกสู่ส่วนภูมิภาคเพื่อเสริมการสร้างงาน และรายได้แก่คนในชนบทมากขึ้น
- กำหนดมาตรฐานการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวในต่างจังหวัด
- กำหนดการใช้พื้นที่ของรัฐเพื่อประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ

4.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจระดับประเทศ

4.1.2.1 สภาพเศรษฐกิจทั่วไป

ในระหว่างปี 2530-2533 ปรากฏว่า อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นในอัตราสูงกว่าเป้าหมายที่วางไว้ถึง 2 เท่าคืออัตราการขยายตัวในอัตราร้อยละ 11.7 ต่อปี จากที่ตั้งเป้าหมายไว้ร้อยละ 5 ต่อปี ซึ่งนับว่าเป็นอัตราการขยายตัวที่สูงที่สุดในภูมิภาคเอเชียเป็นผลสืบเนื่องมาจากกการขยายตัวของการลงทุนการส่งออกและขยายตัวของกำลังซื้อในประเทศ

4.1.2.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ

จากการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานในปี 2531 มูลค่า มีมูลค่าเท่ากับ 1.506.977 ล้านบาท เมื่อคู่ด้านอุตสาหกรรมหลักของประเทศแยกออกเป็นผลิตภัณฑ์การเกษตร 16.90% อุตสาหกรรมหลักแยกออกตามสาขาได้ดังนี้ข้าวเปลือก 31.82% ผลไม้ 10.08% ยางพารา 8.40% และอื่น ๆ 7.90%

4.1.2.3 รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล (P.CAP.GOP)

รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลของประเทศเท่ากับ 27,632 บาท ภาคที่มีรายได้เฉลี่ยมากที่สุด คือ กรุงเทพฯ และปริมาณเท่ากับ 87,032 บาท ภาคที่มีรายได้ต่ำที่สุดคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่ากับ 9,493 บาทจะเห็นได้ว่าสภาพเศรษฐกิจของประเทศมีการพัฒนามากขึ้น

4.1.2.4 สภาวะการท่องเที่ยวโดยทั่วไป

ในปี 2530 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาถึง 3.482 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2529 ร้อยละ 23.59 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 50.024 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 34 และจำนวนนักท่องเที่ยวยังคงเพิ่มขึ้นจนถึงปี 2533 จำนวนนักท่องเที่ยวมี 5.298 ล้านคน เพิ่มขึ้น

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้เพื่อการตัดสินใจใดๆ โดยปราศจากการปรึกษาหารือกับผู้ที่เกี่ยวข้อง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสังคมระดับประเทศ

4.1.3.1 ประชากร

จากการศึกษาประชากรของประเทศไทยมีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 5.589 ล้านคน มีอัตราการเพิ่มของประชากรลดลงร้อยละ 1.56 ตามเป้าหมายประชากรในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 ซึ่งลดอัตราเพิ่มประชากรจากประมาณร้อยละ 1.7 ในปี 2529 ให้เหลือ 1.3 ในปีทีสิ้นสุดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ผู้สูงอายุเพิ่มเป็นร้อยละ 8 ที่เหลือร้อยละ 66 เป็นประชากรวัยแรงงาน ฉะนั้น ประเทศไทยต้องประสบปัญหาการว่างงานและการทำงานต่ำกว่าระดับต่อไปอีก การพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสาธารณสุข การศึกษา สื่อมวลชน การคมนาคม จึงก่อให้เกิดการขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

4.1.3.2 การศึกษา

สภาพทางการศึกษาของไทย จากการประกาศนโยบายที่จะขยายการศึกษาภาคบังคับออกไปเป็น 9 ปี แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาประเทศไปสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมมากขึ้น ซึ่งเป็นแนวทางในการชดเชยปัญหาในการใช้ที่ดิน แต่เพื่อพิจารณาการศึกษาในระดับวิชาชีพและระดับอุดมศึกษา กลับพบว่าการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์หรืออุตสาหกรรมยังมีอัตราส่วนที่น้อยและมีจำนวนไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาดแรงงานดังนั้นจึงควรให้การส่งเสริมตามความต้องการตลาดแรงงาน จึงจะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้

4.1.3.3 ชนบทธรรมนิยม ประเพณีและศาสนา

องค์ประกอบที่สำคัญต่อการท่องเที่ยวอย่างหนึ่งคือความเป็นเอกลักษณ์ของไทยซึ่งเกิดจาก ชนบทธรรมนิยม ประเพณีและศาสนา ซึ่งเป็นลักษณะที่แตกต่างไปจากประเทศอื่น ๆ อันเป็นข้อได้เปรียบเป็นอย่างสูงสำหรับการส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะอยู่ในพื้นที่ภูมิภาคใด ๆ ของประเทศ

4.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านกายภาพระดับประเทศ

4.1.4.1 สภาพทางภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศแบ่งออกได้เป็น 5 เขตใหญ่ ๆ และแบ่งตามลักษณะที่ตั้งของประเทศไทยออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนติดทะเลและส่วนที่ไม่ติดทะเล โดยแบ่งเขตการปกครองได้ 6 ภาค รวม 73 จังหวัด

จากสภาพของที่ตั้งทำให้ประเทศไทยได้เปรียบและเหมาะสมมากกว่า

ประเทศเพื่อนบ้านข้างเคียง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ-การค้า การปกครอง การคมนาคมขนส่ง และ

เอกสารเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการเผยแพร่เท่านั้น ไม่อยู่ภายใต้ลิขสิทธิ์ของหน่วยงานใด ๆ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทรัพยากรธรรมชาติ สมกับคำว่า ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

4.1.4.2 ลักษณะภูมิภาคอากาศ

ลักษณะภูมิภาคอากาศแบ่งออกได้ 3 ฤดูกาล ประกอบด้วย ฤดูร้อน และ ฤดูฝน ซึ่งได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ส่วนฤดูหนาว ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแต่ละฤดูมีระยะเวลาประมาณ 4 เดือน สำหรับอุณหภูมิมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับที่ตั้งของแต่ละภูมิภาค โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ย 29 องศาเซลเซียส

4.1.4.3 สถานที่ท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวแบ่งออกตามความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ 3 ประเภท คือ ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม โดยมีที่สถานที่ท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์มากที่สุดเนื่องจากประเทศไทยมีประวัติศาสตร์ในอดีตมาช้านาน รองลงไปคือ ประเภทธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับภาค

4.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านนโยบายระดับภาคเหนือ

4.2.1.1 แผนพัฒนาภาคเหนือ

แนวทางแผนพัฒนาพื้นที่ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6

- กำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญขึ้นในภูมิภาคโดยพิจารณาจากบทบาทของเมืองทางเศรษฐกิจขนาดประชากรการจ้างงาน

- จัดระบบบริการพื้นฐานทางเศรษฐกิจสังคม และกายภาพให้สอดคล้องกับมาตรการทางผังเมือง

- กำหนดมาตรการจูงใจและส่งเสริมการลงทุนภาคเอกชนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจใหม่

- การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวโดยการพัฒนาระบบข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว

- การพัฒนา และการส่งเสริมอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวภาคเหนือ

- การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ
- อนุรักษ์ปรับปรุงฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมไทยและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งมีกระบวนการผลิต เช่น

การผลิต เช่น

1. โรงงาน
2. วัตถุประสงค์
3. การลงทุนสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางพัฒนาระดับภาคเหนือในแผนพัฒนาฉบับที่ 7

1. วางแนวทางการพัฒนาเมืองหลัก ๆ ที่สำคัญ ดังนี้
 - ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยว
 - ส่งเสริมการผลิตสินค้าหัตถกรรม
 - สนับสนุนการผลิตภัตตาคารและการเกษตรให้ครบวงจรยิ่งขึ้น
2. สนับสนุนการพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญของภาคเหนือ คือ
 - พัฒนาเชียงใหม่ให้เป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจการค้าบริการคมนาคม

ขนส่งทางอากาศ และท่องเที่ยวภาคเหนือตอนบน

- พัฒนาพิษณุโลกให้เป็นศูนย์กลางการค้าด้านบริการ และอุตสาหกรรม

แปรรูป วัตถุประสงค์อื่น

- พัฒนานครสวรรค์ให้เป็นศูนย์กลางขนส่งสินค้าทางบกและทางน้ำ

ของภาคเหนือตอนล่าง

4.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจระดับภาค

4.2.2.1 สภาพเศรษฐกิจ

การขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาคเหนือตอนบนสูงขึ้นเนื่องจากผลกระทบจากด้านนโยบายของประเทศ (แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6) มีความต้องการกระจายความเจริญไปสู่ส่วนภูมิภาค อีกทั้งการขยายตัวของการท่องเที่ยว โดยที่มีจังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลาง ทั้งด้าน

ธุรกิจการค้า การคมนาคม การศึกษาและวัฒนธรรมแต่ในปัจจุบันสภาพเหล่านี้ได้เริ่มมีการกระจายเอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปยังจังหวัดใกล้เคียง. ทำให้สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปดีขึ้นอย่างมาก และจากสภาพภูมิประเทศ
ยังเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้อาชีพของประชากรส่วนมากประกอบด้วนกสิกรรม

4.2.2.2 ผลผลิตที่มวลรวมภาค

ในปี 253 จะเห็นได้ว่าทางเหนือตอนบนเป็นภาคที่มีเศรษฐกิจดีภาคหนึ่ง
คือมีรายได้ 171,797 ล้านบาทจากรายได้ของประเทศ 1,506,976 ล้านบาท ทั้งนี้เป็นการทำรายได้
จากอุตสาหกรรมสาขาการเกษตร การค้าส่ง และค้าปลีก และการบริการ โดยเฉพาะการบริการ
คาดว่าในอนาคตจะมีบทบาทเป็นอย่างมาก เนื่องจากการขยายตัวทางด้านการท่องเที่ยวที่ภาคเหนือมี
ศักยภาพด้านแหล่งท่องเที่ยวสูงอยู่มากแล้ว

4.2.2.3 รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล

จากปี 2530 รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลในภาคเหนือตอนบนมีรายได้เฉลี่ยถึง
13.790 บาทต่อคน ภาคเหนือรายได้เฉลี่ยอยู่ในอันดับที่ 6 ของรายได้ทั้งประเทศ โดยเป็นรองภาค
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคกลาง และภาคใต้

4.2.2.4 ลักษณะเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของภาคเหนือจะเพิ่มสูงขึ้นถ้ามีการพัฒนา และส่งเสริมใน
หลาย ๆ ด้าน จากการศึกษาแนวทางที่เป็นไปได้ เช่น

1. เร่งส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการวางระบบ
การตลาดในเมืองศูนย์กลางความเจริญใหม่เป็นการเพิ่มแหล่งจ้างงานเพื่อการรองรับแรงงานส่วนเกิน
จากภาคเกษตรกรรม

2. เพิ่มหรือปรับปรุงให้สิ่งจูงใจในด้านการให้บริการต่อการลงทุนการ
พิจารณาเพิ่มสิทธิประโยชน์ และหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค เช่น
การให้เงินเชื่อในระดับต่ำ

4.2.2.5 การท่องเที่ยว

ภาคเหนือตอนบนมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายและสามารถนำเงินตราเข้าสู่
ประเทศมากมาย มีทั้งสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติโบราณสถาน โบราณวัตถุ และประเพณีพื้นเมือง
โดยมีจังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลาง รองลงไปได้แก่ เชียงราย และอื่น ๆ นับได้ว่าภาค
เหนือตอนบนเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าอย่างยิ่งของประเทศ และยังเป็นส่วนช่วยเผยแพร่
วัฒนธรรมประเพณีไปสู่ชาวต่างประเทศได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นส่วนช่วยกระจายรายได้ไปสู่
ท้องถิ่นต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสังคมระดับภาค

4.2.3.1 ประชากร

จากการศึกษาพบว่าประชากรของภาคเหนือเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจาก การขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวอันเป็นสาเหตุของการจ้างงานทำให้ประชากรอพยพเข้าหาแหล่งจ้างงาน โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ และ เชียงราย อีกทั้งจากนโยบายของการประชุมรัฐมนตรีสันนิบาตที่จังหวัดเชียงใหม่มีนโยบายที่ต้องการให้ภาคเหนือตอนบนเป็นแหล่งลงทุนด้านอุตสาหกรรมโดยเฉพาะที่จังหวัด เชียงราย

4.2.3.2 การบริการสังคม

1) การบริการด้านสาธารณสุข พบว่าการให้บริการชุมชนเมืองมีมากกว่า ชนบทมาก ทำให้เกิดการเลื่อมล้ำทางสังคม ทั้งนี้จากสาเหตุของสภาพภูมิภาคประเทศที่มีความแตกต่างกันเอง รัฐควรปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการกับชุมชนชนบทบ้างเท่าที่ทำได้ เช่น โครงการหมอชนบท หรือการบริการประจำปีในบางท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายเพื่อบรรเทา แต่ ถ้าให้กำหนดตำแหน่งถาวรอาจเป็นไปได้ยาก เนื่องจากงบประมาณและบุคลากร

2) การบริการด้านการศึกษาสภาพการศึกษาของภาคเหนือตอนบนกระจาย อย่างทั่วคือ ตั้งแต่ระดับประถม จนถึงระดับอุดมศึกษา โดยมีจังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้ ยังสนองนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้ประชาชนสามารถประกอบอาชีพอิสระของตนเองได้ เช่น สถานฝึกวิชาชีพ โรงเรียนสารพัดช่าง เป็นต้นกระจายอยู่ในทุก ๆ จังหวัดของภาคเหนือตอนบน โดยไม่จำกัดระดับของพื้นฐานความรู้เดิม

4.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านกายภาพระดับภาค

4.2.4.1 สภาพทางภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศของภาคเหนือ เป็นที่สูงและภูเขาที่มีความสูงจากระดับ น้ำทะเลโดยเฉลี่ย 600 ภาคเหนือแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ภาคเหนือตอนบนและตอนล่าง พื้นที่ประมาณร้อยละ 75 ของภาคเหนือตอนบนเป็นที่สูงและภูเขาจึงทำให้มีทรัพยากรด้านป่าไม้มากที่สุดของประเทศ ส่วนที่ราบใช้ในการเกษตรกรรม

4.2.4.2 ลักษณะภูมิภาคอากาศ

ภาคเหนือตอนบนมีลักษณะภูมิอากาศแบบทุ่งหญ้าเมืองหนาวมีอุณหภูมิโดยเฉลี่ย 25 องศาเซลเซียส แต่ในฤดูหนาวอุณหภูมิจะต่ำถึง 8 องศาเซลเซียส เนื่องจากสภาพแวดล้อมและที่ตั้งของภูมิภาคปกคลุมด้วยป่าไม้และภูเขาสูง ทำให้อากาศเย็นตลอดไปในบางพื้นที่ซึ่งประโยชน์ด้านการค้า

เอกลีขันธ์เป็นพืชสารพัดประโยชน์ทั้งการเลี้ยงและการปลูก การเลี้ยงเอกลีขันธ์มีประโยชน์ไม่ต่ำกว่านี้ได้อีกทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4.3 สถานที่ท่องเที่ยว

จากสภาพที่ตั้งของภาคเหนือตอนบน เคยเป็นชุมชนที่สำคัญของประเทศไทยในอดีตแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์จึงมีมากอันเป็นที่ต้องการและได้รับความนิยมนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะชาวต่างประเทศ ส่วนอันดับรองลงมา ได้แก่ประเภทธรรมชาติเนื่องจากสภาพที่ตั้งของภาคเหนือเป็นแหล่งกำเนิดสถานที่ท่องเที่ยวประเภทนี้มาก แต่สถานที่ท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรมก็มีบทบาทมากพอสมควร สำหรับการท่องเที่ยวในภาคเหนือ เช่น งานไม้ดอกไม้ประดับ งานล่องกระทง เป็นต้น

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับจังหวัด

4.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลนโยบายระดับจังหวัดพะเยา

วัตถุประสงค์หลักและแนวทางการพัฒนาจังหวัดพะเยาประจำปี 2533

1. เพื่อแก้ปัญหาความยากจนของประชาชนในชนบท
2. เพื่อให้ราษฎรที่ขาดแคลนที่ดินทำกิน เป็นของตนเองอย่างถูกต้องทั่วถึง
3. เพื่อเพิ่มบทบาทของประชาชนในชนบท ซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับทรัพยากรธรรมชาติ ให้เข้ามามีบทบาทและส่วนร่วมในการบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

4. เพื่อให้องค์กรภาคเอกชนได้ผนึกกำลังกัน ในการพัฒนาชนบทร่วมกับหน่วยงานของรัฐอย่างเป็นเอกภาพ

5. เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ และปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง

6. เพื่อให้ประชาชนในชนบทได้รับการบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

แนวทางการพัฒนา

1. แผนงานปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะในเรื่องการคมนาคมพัฒนาด้านไฟฟ้าและแสงสว่าง รวมทั้งการให้ประชาชนมีหลักประกันในการถือครองที่ดิน
2. แผนพัฒนาเพิ่มผลผลิตรายได้ และการมีงานทำส่งเสริมในการพัฒนาระบบเกษตรครบวงจร

3. แผนพัฒนาแหล่งน้ำ ให้มีแหล่งน้ำในพื้นที่ที่ทุรกันดารในครอบคลุมทั่วถึง

4. แผนงานสาธารณสุขและการอนามัย

5. แผนงานการส่งเสริมความรู้ การศึกษา

- จัดให้มีอ่านหนังสือและสื่อส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างเพียงพอ
- ปลุกฝังการสร้างผู้นำชุมชนหรือเยาวชนในหมู่บ้าน
- ส่งเสริมศาสนาและศิลปวัฒนธรรมไทยโดยส่งเสริมและอนุรักษ์ฟื้นฟูขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามที่เป็นเอกลักษณ์ของล้านนา
- ส่งเสริมสุขภาพพลานามัย และพัฒนาคุณภาพจิตใจของประชาชนในชนบท โดยจัดนิเทศนาการการกีฬา

ส่งเสริมการท่องเที่ยว

- แนวทางอนุรักษ์การพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว เน้นอนุรักษ์ทั้งแง่ของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ ประวัติศาสตร์ ศิลปสถาปัตยกรรมและวัฒนธรรมประเพณี อันเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด
- พัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง เพื่อให้การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพจึงเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงมาทำการพัฒนา

4.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจระดับจังหวัด

4.3.2.1 สภาพเศรษฐกิจทั่วไป

สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดพะเยา มีโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญคือ การกลไกกรรมและเกษตรกรรม แต่สาขาที่มีแนวโน้มของการนำรายได้เข้าสู่จังหวัดมาก รองลงมาจากสาขาการเกษตร ได้แก่ สาขาบริการ และอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว ซึ่งในปัจจุบันได้รับการพัฒนา และส่งเสริมในด้านการท่องเที่ยวมาก เช่น การลงทุนด้านธุรกิจ บ้านจัดสรร โรงแรม รีสอร์ท การค้าและการบริการที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทำให้สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดพะเยา เกิดการขยายตัวขึ้น

4.3.2.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด

จะเห็นว่าจังหวัดจังหวัดพะเยาเป็นจังหวัดที่มีเศรษฐกิจดีจังหวัดหนึ่งของภาคเหนือตอนบน และความแตกต่างกันด้านจังหวัดพะเยามีโครงสร้างหลักคือ การเกษตร แต่จังหวัดเชียงใหม่มีโครงสร้างหลัก คือ การบริการ ดังนั้นสถานะการปรับปรุงควรรักษาผลผลิตเหล่านี้มาแปลงรูปให้เป็นอุตสาหกรรมมากที่สุด (มูลค่ามี 4,425.7 ล้านบาท ในปี 2533)

4.3.2.3 รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล

ถึงแม้ว่าประชากรในท้องถิ่นจะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากเดิมมากแล้ว แต่ถ้าเปรียบเทียบกับระดับอื่น ๆ จะพบว่ายังต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยของทั้งภาคเหนือตอนบนของประเทศ ปัญหาเหล่านี้มาจากประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว (การอพยพย้ายถิ่นฐานจากชนบท) ทั้งที่แหล่งจ้างงานมีมากแต่ยังไม่เพียงพออยู่ดี การแก้ปัญหาจุดนี้จังหวัดมีนโยบายกระจายแหล่งจ้างงานออกไปสู่ชนบท เพื่อเป็นการป้องกันสภาพของเมืองในอดีตคาดว่าจะเป็นปัญหาจุดนี้ได้ รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลประมาณ 9,125 บาท/คน ในปี 2533

4.3.2.4 การท่องเที่ยว

เนื่องจากการขยายตัวทางด้านการท่องเที่ยว ทำให้จังหวัดพะเยามีการพัฒนาและขยายตัวในทางเศรษฐกิจการค้า และการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว อันเป็นส่วนช่วยเสริมสภาพสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อีกทั้งช่วยลดปัญหาการว่างงานของประชากรในวัยทำงานให้อีกด้วย การพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเข้าไปพะเยามากกว่า ๑๕๐,๐๐๐ คน และเมื่อสิ้นสุดปี 2536 เชื่อว่าจะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศถึง 150,000 คน

4.3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสังคมระดับจังหวัด

4.3.3.1 ประชากร

จากประชากรของจังหวัดจำนวน 504,520 คนความหนาแน่นของประชากร 80 คน/ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยชาวไทยภูเขาอยู่ 12,808 คน จะเห็นได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีชนกลุ่มน้อยอยู่มากมาย แต่ปัญหาแทบจะไม่มีเนื่องจากการจัดระบบการบริการและความสุขของจังหวัดเป็นไปอย่างทั่วถึง แม้จะอยู่ในสภาพของภูมิประเทศเช่นไร

จำนวนการเพิ่มของประชากรมีมาก เนื่องจาก อัตราการเกิดมากกว่าการตายอีก ทั้งในส่วนของทารกพลัดถิ่นฐานแรงงานในภาคเกษตรกรรมเข้ามาทำงานในแหล่งจ้างงานในเมืองมีมากกว่าปีที่ผ่านมา เนื่องจากการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และพบว่าประชากร ส่วนใหญ่อยู่ในวัยกำลังแรงงาน คือ มีประมาร้อยละ 59.55 ของประชากรทั้งจังหวัด

4.3.3.2 การศึกษา

สภาพภูมิประเทศเป็นปัญหาที่สำคัญของการจัดระบบการศึกษาให้กับชุมชน เนื่องจากบางส่วนอยู่ในภูเขาสูง การแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทางจังหวัดแก้ไขโดยใช้สีแทางวิทยุ โทรทัศน์ และห้องสมุด ทดแทน และจากการศึกษาพบว่าจำนวนบุคคลากรไม่เพียงพอและขาดสถานศึกษาสมควรเพิ่มสิ่งเหล่านี้ ในตำแหน่งพื้นที่ต่าง ๆ ตามความเหมาะสมเพื่อรองรับชุมชน

4.3.3.3 การสาธารณสุข

การบริการด้านสาธารณสุขของจังหวัด มีทั้งในส่วนของภาครัฐบาลและกิจการของเอกชน กระจายอยู่ในหลายสาขาทั้งเวชกรรม ทันตกรรม ฯลฯ กระจายอยู่ในทุกอำเภอ โดยเฉพาะโรงพยาบาลของภาครัฐบาล แต่ที่มีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์นั้นคือ สถานประกอบการด้าน สาธารณสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบแผนโบราณยังคงมีอยู่ทั่วไป เนื่องจากประชาชนในบางกลุ่มยังยอมรับวิธีการรักษาพยาบาลในประเภทนี้ไม่น้อย

4.3.3.4 วัฒนธรรมประเพณี

มีการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีในอดีตไว้อย่างมั่นคง ซึ่งในปัจจุบันส่วนที่คงอนุรักษ์ไว้นี้กลับเป็นส่วนที่ทำรายได้ให้กับชุมชน เป็นอย่างมาก และเป็นส่วนที่สำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแล้ว ไม่ว่าจะ เป็นชนบทธรรมนิยม ประเพณี คติความเชื่อ ค่านิยม

4.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านกายภาพระดับจังหวัดพะเยา

4.3.4.1 ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดพะเยา เป็นที่ราบระหว่างภูเขา โดยที่ราบมีความสูงจากระดับทะเล ประมาณ 300-15,000 เมตร แบ่งเขตพื้นที่การปกครองออกเป็น 7 อำเภอ รวมพื้นที่ 6,335.06 ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีระยะทางจากกรุงเทพฯ ประมาณ 751 กิโลเมตร มีอาณาเขตบางส่วนเป็นชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น สหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในอดีตมีปัญหาเรื่องการบุกรุก แต่ปัจจุบันปัญหาเหล่านี้หมดสิ้นแล้ว

4.3.4.2 ลักษณะภูมิอากาศ

จากสภาพภูมิประเทศตั้งอยู่ในบริเวณที่สูง ปกคลุมไปด้วยป่าไม้ และภูเขา ทำให้อุณหภูมิโดยทั่วไปอยู่ในช่วงที่ต่ำกว่าภูมิภาคอื่น ๆ โดยปกติจะอยู่ในช่วง 10-28 องศาเซลเซียส และมีอุณหภูมิต่ำสุด 8 องศาเซลเซียส

ลักษณะของอากาศแบ่งออกได้ 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน อุณหภูมิสูงพอประมาณ ฤดูฝนจะมีฝนตกมากเนื่องจากสภาพที่ตั้งเป็นป่าไม้และภูเขา มีปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยปีละ 1,062 มิลลิเมตร ส่วนฤดูหนาวจะมีอากาศหนาวเย็นมาก ตลอดทั้งวัน โดยเฉพาะเวลากลางคืน และช่วงฤดูหนาวจะยาวนานมากกว่าฤดูอื่น ๆ โดยเฉพาะในภูเขาและที่สูง อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ 0.5 องศาเซลเซียส

4.3.4.2 สถานที่ท่องเที่ยว

เนื่องจากในอดีตประมาณ 600 กว่าปีมาแล้ว จังหวัดพะเยาเคยเป็นที่ตั้งของเมืองที่สำคัญในล้านนาไทย ทำให้แหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์หลงเหลือจนถึงปัจจุบันทั้งในส่วนที่สมบูรณ์และเหลือเพียงซากและหลักฐานบางส่วน แต่ก็ยังถือได้ว่าแหล่งท่องเที่ยวที่มีมากเป็นอันดับหนึ่ง ได้แก่ ประวัติศาสตร์ ศาสนา และงานสถาปัตยกรรม

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับท้องถิ่น

4.4.1 การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาชุมชนเทศบาลเมืองพะเยา

เทศบาลได้ดำเนินการพัฒนาชนบทอย่างต่อเนื่องมาเป็นประจำทุกปี มีนโยบายพัฒนาชนบททุกระดับมุ่งใช้งบประมาณ หรือโครงการที่มีอยู่แล้ว ให้เกิดประโยชน์ ยังมีการดำเนินงานตามแผนงาน 7 แผน และพื้นที่ข้างเคียง ซึ่งพอสรุปได้

1. แผนพัฒนาคุณภาพชีวิต
2. แผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
3. แผนการขยายโอกาสทางการผลิต การตลาด และการจ้างงาน
4. แผนพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. แผนพัฒนาเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ
6. แผนปรับปรุงระบบบริหารการจัดการ
7. แผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

4.4.2 การวิเคราะห์เศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจมีลักษณะพึ่งพาภาคเกษตรกรรมถึงร้อยละ 80 % พืชหลักได้แก่ ข้าว ประชาชนในเขตเทศบาล 85 % ประกอบการค้าขาย การจ้างงานและรายได้ ประชากรในวัยทำงานมีร้อยละ 4 และผู้รอดูดการเกษตร ร้อยละ 2
รายได้เฉลี่ยของและชากร ประมาณ 500-3,500 บาท/คน/เดือน

การปลูกลำไย สัตว์ที่นิยมเลี้ยงประเภท ไก่ เป็ด สุกร โคกระบือ การประมง มีผู้เลี้ยงสัตว์น้ำจำนวนมาก ราย บ่อ นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมการประมงในโรงเรียนด้วยสัตว์น้ำที่จับได้เป็นปลาชนิด ปลาร่อน ปลาอุก ปลาช่อน ปลาตะเพียน

การสหกรณ์ มีกิจการสหกรณ์ 2 ประเภท คือ

1. สหกรณ์การเกษตร
 - สหกรณ์การเกษตรจังหวัดพะเยา 1 แห่ง
 - สหกรณ์ผู้ใช้น้ำพะเยา จำกัด 1 แห่ง
2. สหกรณ์ออมทรัพย์มีแห่งเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการอุตสาหกรรมหรือละ นั้น 80% เป็นอุตสาหกรรมผลิตภัณฑที่ปฐมภูมิ ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทอุตสาหกรรมสีข้าวมีกำลังผลิตรวมกันประมาณ 450 ตัน/วัน อุตสาหกรรมทุติยภูมิ มีโรงงานอาหารสำเร็จรูป

หัตถกรรม มีการทอผ้า การจัดสรร การทำไม้กวาด การทอเสื้อผ้า- กก การเย็บปักประดิษฐ์ ส่วนอุตสาหกรรมมีบริการมีโรงแรม 3 แห่ง และสถานที่ให้เช่า ข้าวคราว 9 แห่ง

พาณิชย์กรรม มีธุรกิจเจ้าของคนเดียว หรือธุรกิจแบบบุคคลธรรมดา ตามกฎหมายทะเบียนพาณิชย์ ซึ่งมีเงินทุนประมาณ 30 ล้านบาท ส่วนธุรกิจแบบนิติบุคคล มีบริษัทจำกัด 3 แห่ง และห้างหุ้นส่วนจำกัด 15 แห่ง สถานบริการ 9 แห่ง และ โรงมหรสพ 1 แห่ง

ธนาคารและสถาบันการเงิน มีธนาคารพาณิชย์ 3 สาขา ธนาคารของรัฐ มี 1 สาขา สถาบันการเงิน 3 สาขา

สถานะการคลังของเทศบาล

ปี 2533 มีเงินรายรับ 33,694,345 บาท

มีงบประมาณรายจ่าย 30,719,122 บาท

รายรับ 2,975,223 บาท

4.4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมระดับเทศบาลเมืองพะเยา

ประชากร จำนวนประชากรมีจำนวน 28,782 คน ความหนาแน่น 3,198 คนต่อ ตารางกิโลเมตร ขนาดครอบครัว 4.5 คน/ครอบครัว ในเมืองพะเยายังมี ชนกลุ่มน้อยอาศัยอยู่ด้วย แยกเป็นกลุ่มได้ดังนี้

1. ชนกลุ่มน้อยเชื้อชาติจีน

- อุตสาหกรรมจีนคณะชาติ (ท.จ.ช.) และจีนฮ่ออิสระ
- จีนฮ่ออพยพ

2. ชนกลุ่มน้อยเชื้อสายพม่า

3. ชาวไทยภูเขาและชาวเขา

ชนบทรวมเนื้อมประเพณี แบ่งออกเป็น 2 แบบคหลักษณะประชากร

1. ประเพณีของชนพื้นเมือง เช่นวันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันเข้าพรรษา และออกพรรษา

2. ประเพณีของชาวเขา เช่น ไล่ชิงช้า (เลี้ยงผีบรรพบุรุษ) ปีใหม่ กินข้าวใหม่ และปีใหม่ของชาวเขาเผ่าเข้า มูเซอ ลีซอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศาสนา พุทธศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่ 90% นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา ได้แก่ คริสต์ อิสลาม ฮินดู โบราณสถานในเขตเทศบาลเมืองพะเยา มี 6 แห่งคือ

1. วัดศรีอุโมงคำ	4. วัดพระธาตุจอมทอง
2. วัดศรีโคมคำ	5. วัดประตูลี้
3. วัดหลวงราชสีฐาน	6. วัดลี

การศึกษา ในเขตเทศบาลมีโรงเรียนเทศบาลจำนวน 6 โรงเรียน ห้องเรียน 88 ห้อง จำนวนนักเรียน 2,226 คน จำนวนครู 120 คน จำนวนเด็กก่อนประถมศึกษา 561 คน (0.72%) ในเขตเทศบาลไม่มีโรงเรียนมัธยมและอุดมศึกษา

การสาธารณสุข เมืองพะเยามีโรงพยาบาลประจำจังหวัด 1 แห่ง จำนวน 300 เตียง มีแพทย์จำนวน 15 คน ทันตแพทย์ 2 คน เภสัชกร 5 คน พยาบาล 84 คน มีสถานอนามัย 2 แห่ง สถานบริการทางการแพทย์ 1 แห่ง

การปกครอง แบ่งเขตการปกครองเป็น 2 ตำบลคือ

1. ตำบลเวียง
2. ตำบลแม่ต้า

มีขอบเขตความรับผิดชอบเฉพาะในเขตชุมชนเมืองในเนื้อที่ 9 ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากร 28,782 คน

4.4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านกายภาพระดับเทศบาลเมืองพะเยา

4.4.4.1 สภาพภูมิอากาศ สภาพทั่วไปเป็นที่ราบ มีแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ 1 แห่ง อยู่ในกลางเมือง คือ กว๊านพะเยา เป็นสถานที่ท่องเที่ยวและการประมงของจังหวัดที่สำคัญมาก ระดับความสูงเฉลี่ยจากระดับน้ำทะเล 200 - 1,000 เมตร บริเวณที่ลุ่มเฉลี่ย 416 เมตร

อาณาเขต พื้นที่มีเนื้อที่ 9 ตารางกิโลเมตร หรือ 11,250 ไร่

4.4.4.2 ลักษณะภูมิอากาศ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนมีนาคมถึงกลางเดือนพฤษภาคม อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 28 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเดือนเมษายน 41 องศาเซลเซียส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม
มีฝนตกชุกเกือบตลอดฤดู ปริมาณน้ำฝนวัดได้ 1488.9 มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือน
กุมภาพันธ์ อุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุดประมาณ 8 องศาเซลเซียส และต่ำสุด ประมาณ 4 องศา
เซลเซียส

4.4.4.3 การคมนาคม มีการคมนาคมทางบกทางเดียว โดยมี
เส้นทางคมนาคม ดังนี้

- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 1 (พหลโยธิน)

- ทางหลวงจังหวัด

4.4.4.4 แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ในเขตเทศบาล

- กวีานพะเฮา

- วัดศรีโคมคำ

- วัดศรีอุโมงค์คำ

- วัดลี

- อนุสาวรีย์พ่อขุนงำเมือง

- สถานีประมงจังหวัด

4.5 การวิเคราะห์เหตุผลในการเลือกที่ตั้งโครงการ

4.5.1 การวิเคราะห์สภาพที่ตั้งโครงการ

การศึกษาและพิจารณาเลือกที่ตั้งให้เหมาะสมกับโครงการนับว่ามีความสำคัญต่อความเป็นไปได้กับโครงการมากสำหรับการศึกษาวิทยานิพนธ์ โครงการโรงแรมจังหวัดพะเยาแบ่งการศึกษา และวิเคราะห์ออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1) เหตุผลสนับสนุนประกอบด้วย

1. โรงแรมนี้ในโครงการมีลักษณะ เป็นโรงแรมในเมืองและตากอากาศโดยบริการทั้งนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ตั้งในที่ตั้งควรอยู่ในย่านในเมืองที่มีธรรมชาติอยู่ด้วยเพื่อความเหมาะสมกับโครงการโรงแรมพะเยาในเมืองกิ่งพิงตากอากาศจังหวัดพะเยา

2. เนื่องจากจังหวัดพะเยามีศักยภาพสูงของการท่องเที่ยวที่ตั้งโครงการควรอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมเพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้บริการได้สะดวก และได้สัมผัสกับธรรมชาติที่แท้จริงอีกกระทงสามารถท่องเที่ยวในหลาย ๆ แห่งได้ ภายในระยะเวลาอันสั้น

3. ความมีที่ดินเพียงพอกับการจัดตั้งโรงแรม คือ ความมีที่ดินเพียงพอต่อการก่อสร้างอาคาร และบริเวณที่มีทัศนียภาพบรรยากาศที่สวยงาม

4. ราคาที่ดิน (LAND COST) ไม่สูงมากเกินไปให้คุ้มค่าในการลงทุนตลอดจนไม่มีปัญหาจากการซื้อที่ดิน

5. ควรตั้งอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องตามผังเมือง ซึ่งไม่ละเมิดที่ดินป่าสงวน

6. ไม่มีปัญหาจากสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน เช่น ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาการจราจร เสี่ยงรบกวน สภาพแวดล้อมเป็นพิษ

7. ความมีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปกร ที่อำนวยความสะดวกที่เพียงพอ

2) หลักการพิจารณาที่ตั้งโครงการ (IDEAL SITE)

หลักการพิจารณาในการเลือกตำแหน่งที่ตั้งโครงการ มีความสำคัญจำเป็นมากที่สุดต้องทำการศึกษาละเอียด และพิจารณาหาที่ตั้งที่เหมาะสมมากที่สุด ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

ก) ลักษณะย่านที่ตั้งและกฎหมาย (ZONING AND ORDINANCE)

-ที่ตั้งสัมพันธ์กับกฎหมายผังเมืองและสิ่งแวดล้อม อันได้แก่การใช้ที่ดินในปัจจุบัน

และอนาคต

ข) ลักษณะของภูมิประเทศ (TOPOGRAPHY)

-ลักษณะความสูง ต่ำ ความลาดเอียงของพื้นที่ว่ามีลักษณะเป็นเช่นใดเป็นประโยชน์ต่อการระบายน้ำหรือไม่

-ขนาดและรูปร่างของที่ตั้ง ต้องเหมาะสมในการจัดทำโครงการ

ค) เส้นทางคมนาคมและสภาพการจราจร (TRAFFIC ROUTE)

-เส้นทางการเข้าสู่ที่ตั้งโครงการ มีลักษณะเช่นใด

-การเชื่อมต่อและสัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ โดยชอบ

ง) สภาพแวดล้อม (ENVIRONMENT)

-สภาพแวดล้อมที่ดีสวยงามเหมาะสมและไม่ก่ออุปสรรคแก่โครงการ

จ) ราคาที่ดินและเจ้าของที่ดิน (LAND & COST & OWNERSHIP)

-ไม่สูงเกินไป ต้องคำนึงถึงที่ดินมีลักษณะเช่นไร เป็นที่โล่งหรือต้องรื้อถอนหรือไม่

ฉ) ระบบสาธารณูปโภค (INFRASTRUCTURE AND FACILITIES)

ช) ทัศนียภาพและต่อเนื่องการอาคารข้างเคียง (VISTA AND SKYLINE)

สถานที่ตั้งควรเอื้ออำนวยต่อการสร้างมุมมอง และทัศนียภาพที่ดีและสวยงาม จึงเป็นสิ่งที่ดึงดูดและเชื้อเชิญที่ดีได้ประการหนึ่ง

บริเวณที่ตั้งควรมีความต่อเนื่องกับอาคารข้างเคียงโดยรอบเพื่อให้อาคารในโครงการมีความกลมกลืน ไม่โดดเด่นตามลำพังตัวเอง ซึ่งจะได้ผลในด้านความรู้สึกที่อบอุ่นไม่น่าเข้ามาใช้บริการ

ซ) ความปลอดภัย (safety)

ที่ตั้งโครงการควรอยู่ในบริเวณที่สามารถติดต่อได้ง่ายจากเจ้าหน้าที่บ้านเมือง เพื่อให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัยแก่ผู้มาใช้บริการ

3) การวางหลักการพิจารณาที่ตั้งโครงการ (IDEALSHE)

จากการศึกษา 2 หัวข้อที่ผ่านมามากทั้งจากการศึกษาสภาพทางกายภาพของพื้นที่
จะนำมาวิเคราะห์ที่ตั้งที่เหมาะสมต่อโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STRESS SCORE.

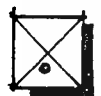
NO.	IDEAL SITE .	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	STRESS SCORE.
1.	ZONING & ORDINANCE		2.	4.	2	2	2	3.	2.	17.
2.	TOPOGRAPHY.	⊗		3.	3	4.	4.	4.	3.	23.
3.	TRAFFIC	⊗	⊗		4	3	3	3	4.	24
4.	ENVIRONMENT.	⊗	⊗	⊗		2	3	2	2	18.
5.	LAND COST OWNERSHIP.	⊗	⊗	⊗	⊗		2-	2	3	18.
6.	INFRASTRUCTURE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	3	20
7.	VISTA AND SKYLINE.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	17.
8.	SAFETY.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		19.

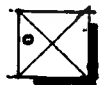
GROWTH & CHANGE. (ความเจริญเติบโตและการขยายตัว.)

SERVICE. (ความสะดวก และการบริการ.)

INFRASTRUCTURE. (ระบบสาธารณูปโภค.)

ENVIRONMENT. (สภาพแวดล้อม.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

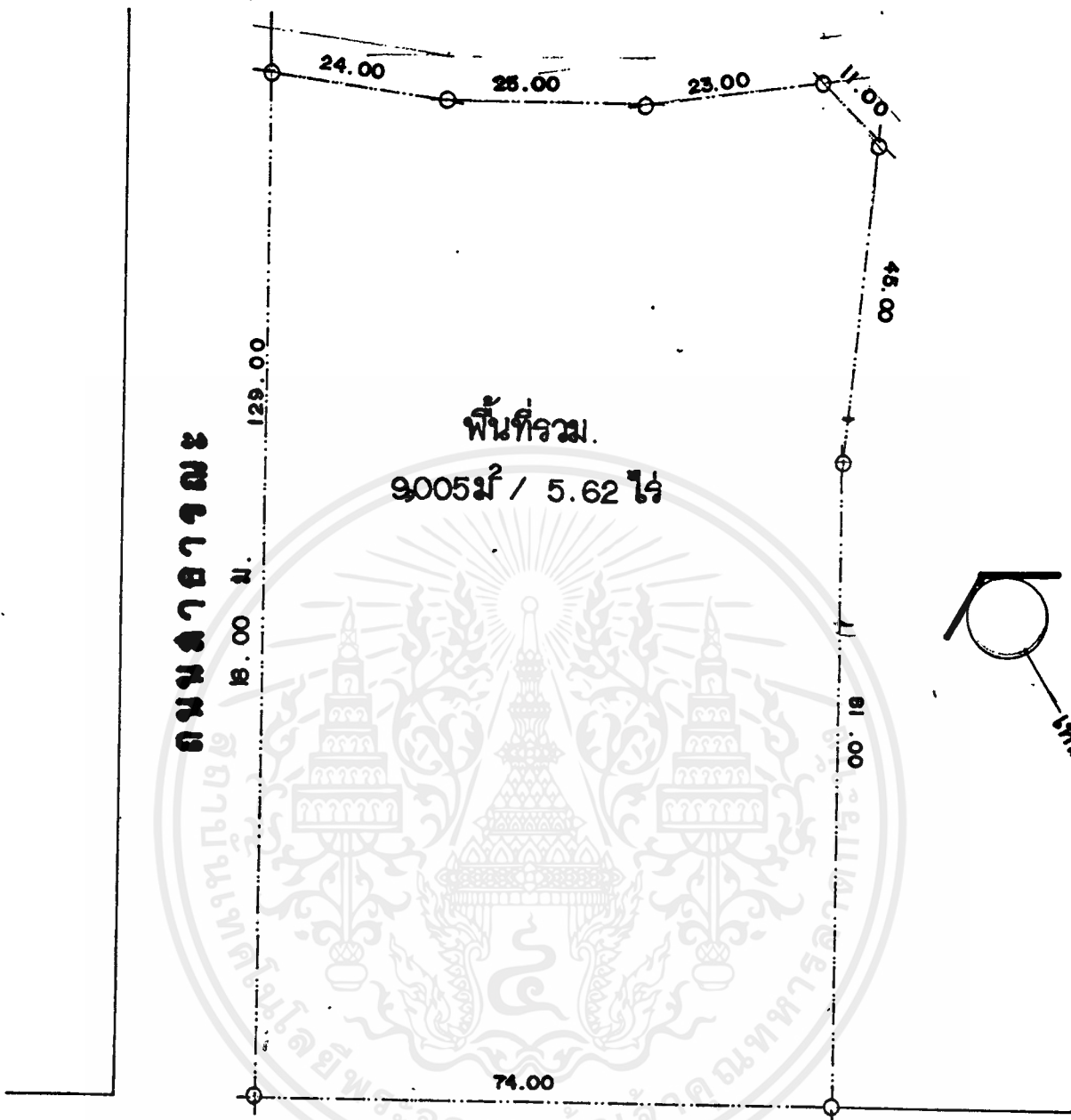
IDEAL .	SITE 1		SITE 2		SITE 3.		STRESS SCOPE TOTAL.
	POINT.	SCORE.	POINT.	SCORE.	POINT	SCORE.	
I. ZONING & ORDINANCE. -ที่ตั้งสัมพันธ์กับกฎหมายผังเมือง สิ่งแวดล้อม -สอดคล้องกับแผนพัฒนา. -อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว . รวม	1.	17.	0	0	1	17.	17.
2. TOPOGRAPHY -ลักษณะความสูงต่ำตามเอียงของพื้นที่ -ขนาดรูปร่างของที่ตั้ง . รวม.	1	23.	1	23	1	23.	23.
3. TRAFFIC & LINKAGE. -เส้นทางเข้าสู่ที่ตั้งโครงการ -การเชื่อมต่อและสัมพันธ์กับลำนอื่น ๆ โดยรอบ. -ลักษณะและสภาพการจราจรใน โครงการ. -เชื่อมต่อกับโครงการที่อยู่ข้างเคียง. ที่สามารถมาใช้ โครงการได้ รวม.	1	24.	1	24	1	24.	24.
	1	24	0	0	1	24.	24.
	0	0	1	24	1	24.	24.
	1	24	1	24	0	0	0
		72		72		72	72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SITE SELECTION = SITE 1

IDEAL.	SITE 1.		SITE 2.		SITE 3.		STRESS SCOPE TOTAL.
	POINT	SCORE	POINT	SCORE	POINT	SCORE	
4. ENVIRONMENT.							
-สภาพแวดล้อมข้างเคียงโดยรอบ.	1	18	1	18	1	18	
-สภาพแวดล้อมที่ดีสวยงามเหมาะสมและไม่ก่ออุปสรรคต่อโครงการ.	1	18	0	0	0	0	18
-สภาพแวดล้อมมีมลภาวะเป็นพิษหรือไม่	1	18	1	18	1	18	
รวม		54		36		36	
5. LAND COST & OWNERSHIP.							
-ราคาที่ดินที่เหมาะสมคุ้มค่าการลงทุน	1	18	1	18	0	0	
-การครอบครองกรรมสิทธิ์.	1	18	1	18	1	18	18
รวม.		36		36		18	
6. INFRASTRUCTURE.							
-ระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น ประปา โทรศัพท์	1	20	1	20	1	20	
-ระบบบริการอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อโครงการ.	0	0	0	0	0	0	20
รวม.		20		20		20	
7. VISTA & SKYLINE.							
-มุมมองและทัศนียภาพที่ดี.	1	17	0	0	0	0	
-บริเวณที่ตั้งมีความต่อเนื่องกับอาคารข้างเคียง.	1	17	0	0	1	17	18
รวม.	1	19	1	19	0	17	
8. SAFETY.	1	19	1	19	0	0	
รวม		19		19		0	
รวมทั้งหมด.		332		263		237	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถนนพหลโยธิน

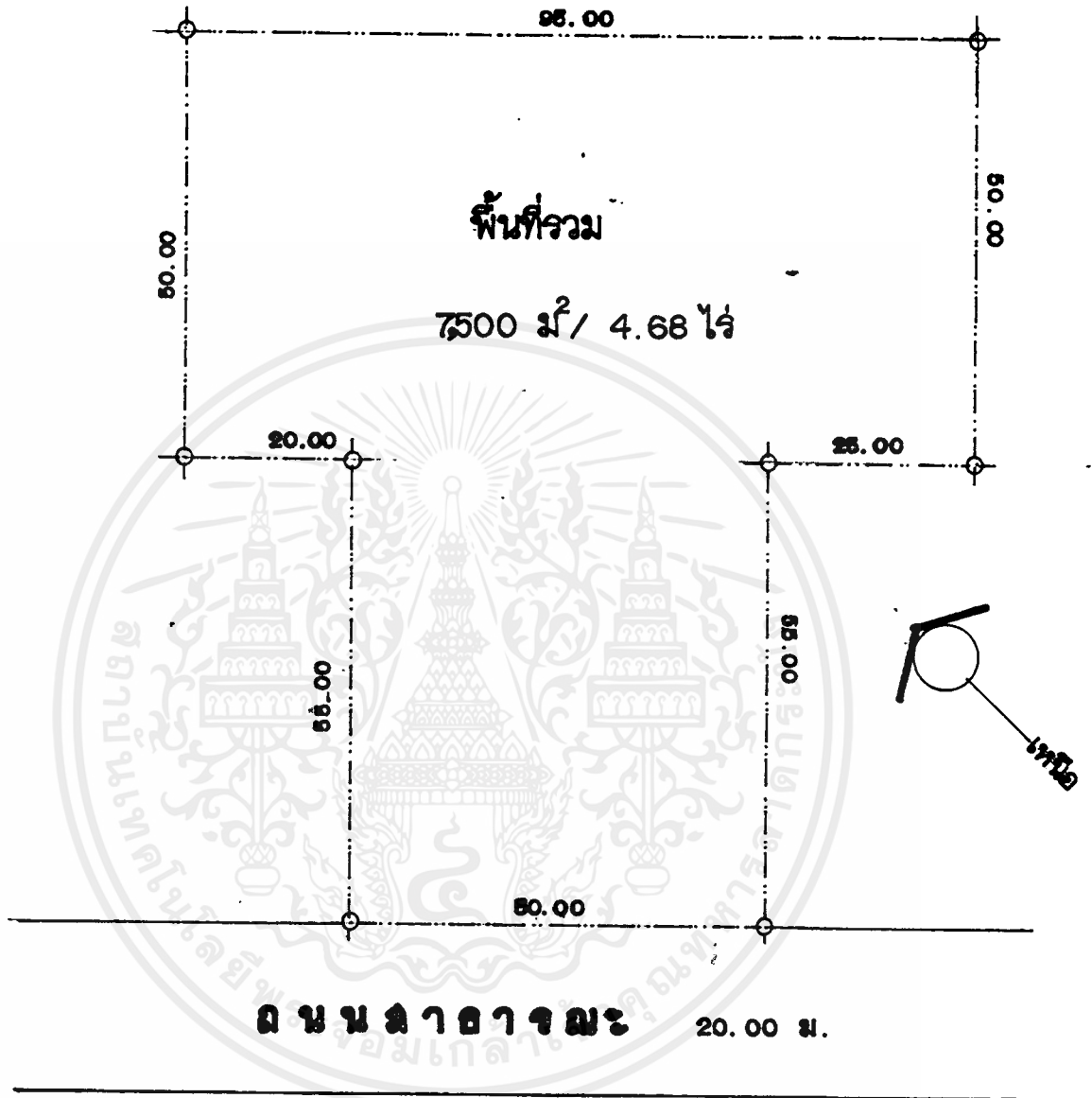
35.00 ม.

SITE I

รูปที่ 28

แสดง : ที่ตั้ง - สนามบริเวณที่ ๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการเป็นงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

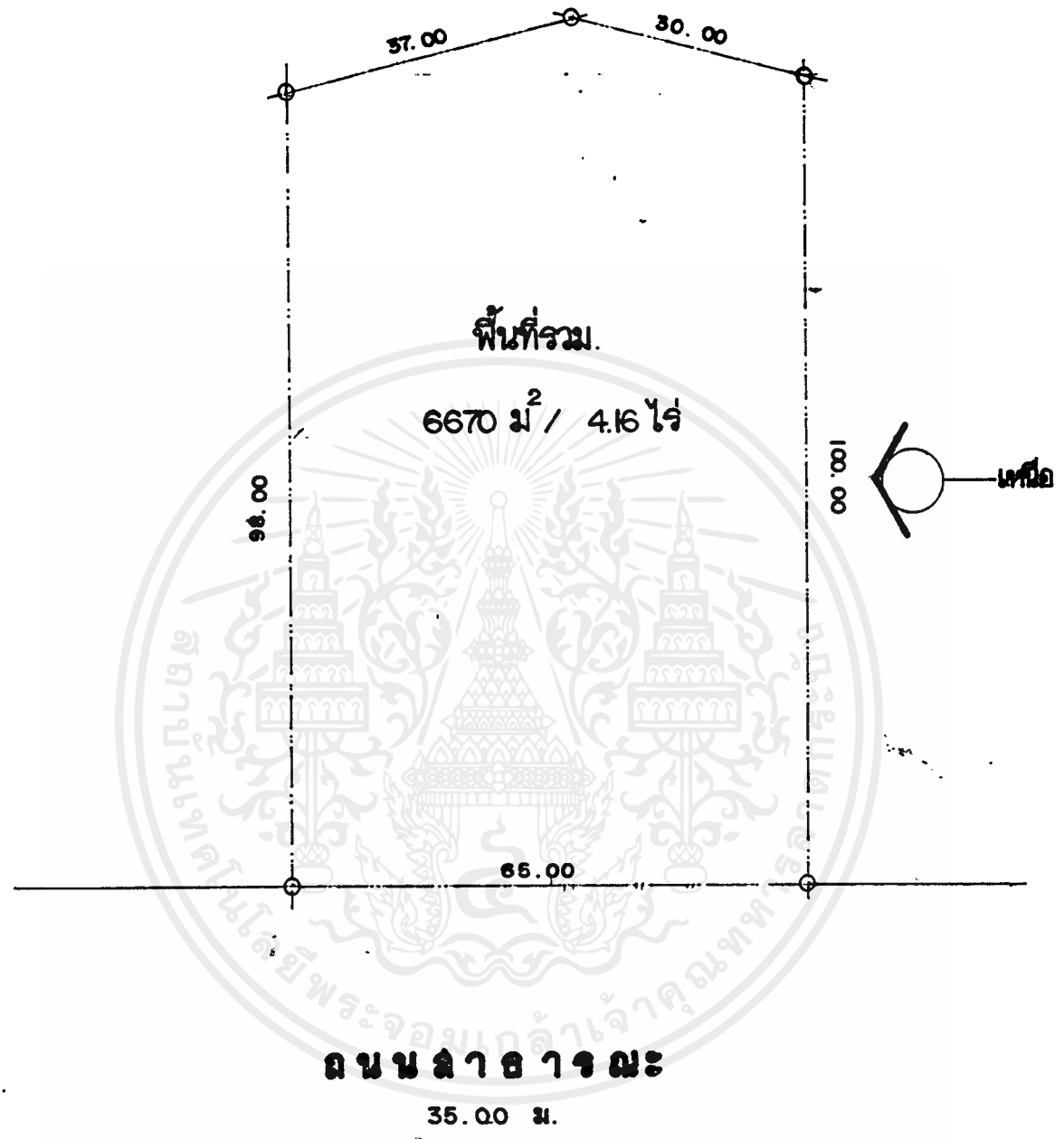

SITE 2

รูปที่ 29

แสดง : ที่ตั้ง - ขนาดบริเวณที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SITE 3

รูปที่ 30

แสดง : ที่ตั้ง - ขนาดบริเวณที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5.2 การตัดสินใจเลือกที่ตั้งโครงการ (SITE SELECTION)

ใช้หลักการในการเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของที่ตั้งโครงการ โดยใช้หลักในการพิจารณาพอสรุปได้ดังนี้

สภาพที่ตั้งของบริเวณ 1 (SITE A)

ก.) ลักษณะย่านที่ตั้งและกฎหมาย

ยังเมืองจังหวัดพะเยา กำหนดให้บริเวณนี้เป็นพื้นที่ย่านพักอาศัย และพาณิชย์กรรมหนาแน่นมาก (สีแดง)

ข.) ลักษณะภูมิประเทศ, อากาศ

ขนาดที่ดิน 5.62 ไร่ สภาพเป็นที่ราบ ปรับถมดินแล้วสูงกว่าระดับถนน 0.20 - 0.50 เมตร อากาศเย็นสบายไม่ร้อนจัด เหมาะแก่การพักผ่อน

ค.) เส้นทางคมนาคม และสภาพจราจร

การคมนาคมสะดวก เพราะเป็นถนนสายหลักของเมือง สามารถติดต่อกับส่วนบริการของเมืองในด้านต่าง ๆ ได้ทั้งทางรถและการเดินเท้า มีถนนสาธารณะตัดผ่านหลายสาย

ง.) สภาพแวดล้อม

โดยทั่วไปเป็นย่านพาณิชย์กรรม และที่อยู่อาศัย อยู่ใกล้กับสถานีขนส่งจังหวัดใกล้เคียง ตลาด ธนาคาร กวีานพะเยา

จ.) ราคาที่ดินและเจ้าของ

ราคาที่ดินประเมินตารางวาละ 8,000 บาท ไร่ละ 3,200,000 บาท เป็นที่ดินของเอกชน ผู้ถือครองที่ดินรายเดียว

ฉ.) ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

มีความพร้อมทั้งประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ รางระบายน้ำเสีย

ช.) ทิศนัยภาพ

ใกล้กับกวีานพะเยา สามารถมองเห็นวิวได้ชัดเจนสวยงาม มองเห็นทิวเขา และวัดอนาลโยได้ดี

ซ.) ความปลอดภัย

มีความปลอดภัยสูงทั้งด้านอัคคีภัย การพยายาล การโจรกรรม เพราะตั้งอยู่ในตัวเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพที่ตั้งของบริเวณที่ตั้ง 2 (SITE B)

ก.) ลักษณะย่านที่ตั้งและกฎหมาย

ผังเมืองพะเยากำหนดให้เป็นย่านพาณิชย์กรรม ที่อยู่อาศัยหนาแน่น (สีแดง)

ข.) ลักษณะภูมิประเทศ

ขนาดที่ดิน 4.68 ไร่ สภาพเป็นที่ราบ ต่ำกว่าระดับถนน -0.10-0.20 เมตร

ค.) เส้นทางคมนาคม

อยู่ติดกับถนนรอบเวียง กว้าง 12 เมตร การคมนาคม ไม่ค่อยสะดวกมากนัก เพราะมีถนนสายเดิยวตัดผ่าน ไม่ได้เป็นถนนสายหลักของเมือง

ง.) สภาพแวดล้อม

โดยทั่วไปเป็นย่านพักอาศัยหนาแน่น อาคารพาณิชย์ ใกล้กับสถานีขนส่งจังหวัด

จ.) ราคาที่ดิน ประเมินตารางวาละ 7,000 บาท ไร่ละ 2,800,000 บาท เป็นที่ดินของเอกชนถือกรรมสิทธิ์ ครอบครองหลายราย

ฉ.) ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

มีความพร้อมทั้งไฟฟ้า ประปา โทรศัพท

ช.) ทัศนียภาพ

อยู่ห่างจากบ้านพะเยาพอสมควร สามารถมองเห็นได้แต่ไกล

ซ.) ความปลอดภัย

มีความปลอดภัยสูง เพราะอยู่ในตัวเมือง

สภาพที่ตั้งของบริเวณ 3 (SITE 3)

ก.) ลักษณะย่านที่ตั้งและกฎหมาย

กำหนดให้อยู่ในเขตพาณิชย์กรรมและอยู่อาศัยหนาแน่นมาก (สีแดง)

ข.) ลักษณะภูมิประเทศ

ขนาดที่ดิน 4.16 ไร่ สภาพเป็นเนินเตี้ย ด้านหลังเป็นทิวเขา พื้นที่ดินสูงเท่าระดับถนน 1.00 - 1.50 เมตร

ค.) เส้นทางคมนาคม

ติดกับถนนพหลโยธินสายพะเยา - เชียงราย การคมนาคมสะดวก รวดเร็ว

ง.) สภาพแวดล้อม

โดยทั่วไป เป็นย่านบ้านพักอาศัย และใกล้กับสถานที่ราชการ เช่น วิทยาลัยเทคนิคพะเยา โรงเรียนพะเยาพิทยาคม กรมที่ดิน

จ.) ราคาที่ดินและเจ้าของ

ราคาที่ดินประเมิน ตารางวาละ 7,000 บาท ไร่ละ 28,000 บาท เป็นที่ดิน เอกชนถือกรรมสิทธิ์ครอบครองรายเดี่ยว

ฉ.) ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

มีความพร้อมทั้งประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ ครบถ้วน

ช.) ทิศนัยภาพ

ด้านหลังเป็นเนินเขา มองเห็นวิวได้ชัดเจน แต่อยู่ใกล้กับบ้านพะเยา

ซ.) ความปลอดภัย

มีความปลอดภัยพอสมควร เพราะอยู่ห่างจากตัวเมือง

สรุปผลจากการวิเคราะห์ ที่ตั้งทั้ง 3 จากเงื่อนไขทั้ง 8 ข้อ จะได้ที่ ตั้งที่เหมาะสมกับการจัดตั้งโครงการคือ ที่ตั้งบริเวณ 1 ทั้งนี้เพราะที่ตั้งบริเวณ 1 ได้ เปรียบด้านตำแหน่งที่ตั้งที่อยู่ใกล้กับย่านศูนย์กลางความเจริญของเมือง มีสภาพแวดล้อมที่ เหมาะสม โดยเฉพาะทัศนียภาพที่มองที่ตั้งไปยังสาธารณะด้านข้าง และหอนานีกา และสวน น้ำตกซึ่งเป็นของเมือง

4.5.3 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

ก.) ตำแหน่งที่ตั้งโครงการ

ตำแหน่งที่ตั้งอยู่บริเวณศูนย์กลางของเขตเทศบาลเมืองพะเยา อยู่ตรงข้ามกับ สถานีขนส่งจังหวัดพะเยา มีถนนพหลโยธินตัดผ่านด้านหน้าที่ตั้งโครงการ ส่วนด้านติดถนนซอย สาธารณะเชื่อมต่อกับถนนรอบเวียง เข้าสู่สถานีขนส่งจังหวัด มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดที่ดินว่าง และบริเวณสถานีขนส่งจังหวัด
ทิศใต้	ติดถนนพหลโยธิน, บ้านพักอาศัยและกว๊านพะเยา
ทิศตะวันออก	ติดบ้านพักอาศัย และอาคารพาณิชย์
ทิศตะวันตก	ติดถนนสาธารณะประโยชน์ และสถานีขนส่งจังหวัดพะเยา

ข.) ขนาดและพื้นที่ของที่ตั้งโครงการ

พื้นที่เป็นรูปหลายเหลี่ยม ดังนั้นขนาดของพื้นที่โดยละเอียด ดูได้จากรายละเอียดของแนว

เขตที่ดิน สำหรับพื้นที่รวมทั้งหมดเท่ากับ 5.62 ไร่ หรือ 9,005 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของกรมที่ดิน หากมีการนำข้อมูลไปใช้โดยไม่แจ้งกรมที่ดินก่อน หรือมีการนำข้อมูลไปใช้โดยไม่แจ้งกรมที่ดินก่อน อาจทำให้ข้อมูลผิดพลาดได้

ค.) ภูมิประเทศ

สภาพใต้ดิน ดินบริเวณนี้เรียกว่า ดินตะกอนลุ่มน้ำ ส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง การระบายน้ำส่วนใหญ่ดีปานกลาง สภาพชั้นดินมีการรับน้ำหนักที่ประมาณ 10 ตัน/ตารางเมตร สามารถที่จะขุดลึกลงไปเพื่อทำชั้นใต้ดิน โดยไม่มีปัญหา สภาพผิวดินชั้นที่โครงการโดยทั่วไปเป็นที่ราบไม่มีการเอียงลาด ระดับพื้นดินสูงกว่าระดับถนนประมาณ 0.20-0.50 เมตร

ง.) ภูมิอากาศ

ก. อุณหภูมิ	อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด	31.8	เซลเซียส
	อุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด	19.7	เซลเซียส
	อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี	28.8	เซลเซียส

หมายเหตุ อุณหภูมิสูงสุดที่วัดได้ 39 องศาเซลเซียส ต่ำสุด 4 องศาเซลเซียส

ข. ฤดูกาล สำหรับฤดูกาลในพะเยา แบ่งออกได้ดังนี้

ฤดูร้อน ตั้งแต่เดือนมีนาคม - เดือนพฤษภาคม

ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน - เดือนกันยายน

ฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนตุลาคม - เดือนกุมภาพันธ์

ค. ปริมาณน้ำฝน เดือนที่มีฝนตกหนักในรอบปี คือเดือนสิงหาคม ซึ่งมีฝนตกถึง 23.2 มม./วัน วัดได้ถึง 165 มม.

ง. ความชื้นสัมพัทธ์ มีค่าสูงเกิน 80% ในฤดูฝนและต้นฤดูหนาวหลังจากนั้นจะลดลงต่ำกว่า 60% สรุปได้ว่าในเมืองพะเยา มีความอบอ้าวของอากาศน้อยที่สุดระหว่าง เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม

จ. ลม กิศทางลมพัดจากทิศใต้ มาทางทิศเหนือ ความเร็วเฉลี่ยของลมไม่เกิน 3.5 น็อต

จ.) ลักษณะสภาพแวดล้อมของที่ตั้ง

สภาพแวดล้อมโดยรอบเป็นย่านพาณิชย์กรรม ที่สำคัญแห่งหนึ่งของเมือง ส่วนใหญ่เป็นอาคารพาณิชย์สูง 2 ชั้น ด้านข้างทิศตะวันออกติดกับอาคารพาณิชย์ และบ้านพักอาศัย เป็นย่านค้าขาย และเป็นจุดศูนย์กลางของเมือง ใกล้กับตลาดสด ธนาคาร สภานาราชการ อยู่ในเขตพื้นที่สีแดง คือ ย่านพาณิชย์กรรม

ฉ.) เส้นทางคมนาคมและสภาพการจราจร

จากที่ตั้งโครงการจะเห็นว่า มีเส้นทางคมนาคม ที่สำคัญซึ่งตัดผ่านด้านหน้า ที่ตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารโครงการคือถนนพหลโยธิน จังหวัดเขตนนกว่าง 20.000 เมตร ใช้ผิวทางจราจรกว้าง ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20 เมตร สองข้างกันพื้นที่โล่งไว้ข้างละ 7.50 เมตร เป็นเส้นทางหลักเชื่อมระหว่างย่านการค้าบริเวณตัวเมือง, สถานที่ราชการ, กวีานพะเยา โดยสะดวก การจราจรบนถนนมีค่าตั้งแต่ 200-600 คัน/ต่อชั่วโมง นับว่าอยู่ในเกณฑ์พอใช้

จากบริเวณที่ตั้งโครงการ สามารถเดินทางไปยังกวีานพะเยา, สถานีขนส่งจังหวัดตลาดสด ได้โดยสะดวก เส้นทางสายนี้มีรถโดยสารเล็ก (รถสองแถว) วิ่งผ่านประจำ

ข.) สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

- น้ำใช้และการระบายน้ำ ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตเทศบาล ซึ่งมีระบบน้ำประปาและระบบการระบายน้ำพร้อมมูล
- ไฟฟ้า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้เดินสายไฟด้านหน้าโครงการ โดยเดิมสายเป็น 3 เฟส 4 สาย อีกทั้งการไฟฟ้าใช้้อย่างเพียงพอ
- ชยะ เมืองพะเยามีอัตราการผลิตเฉลี่ย 3.5 ลิตร/คน/วัน การเก็บชยะในปัจจุบันก็นับว่าอยู่ในเกณฑ์ดี นอกจากนี้เทศบาลยังได้มีการชยะงานไปตามการเจริญเติบโตของเมืองอยู่เสมอ จึงคาดว่าจะไม่มีปัญหาทางด้านระบบกำจัดชยะ
- โทรศัพท์ สายโทรศัพท์ได้จัดเตรียมไว้โดยเดินคู่ไปกับสายไฟ ซึ่งนับว่าสะดวกในการต่อเข้าสู่โครงการ

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม

4.6.1 การวิเคราะห์บทบาทและหน้าที่ของโครงการ

4.6.1.1 การวิเคราะห์บทบาทของโครงการ

เป็นการสนองตอบและรับรองการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สาเหตุเนื่องจากการเพิ่มของจำนวนนักท่องเที่ยวที่สูงขึ้น อีกทั้งยังเป็นส่วนช่วยทำให้เกิดความเจริญขึ้นในส่วนภูมิภาค สนับสนุนการท่องเที่ยว และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

4.6.1.2 การวิเคราะห์หน้าที่ของโครงการ

โครงการมีหน้าที่ให้บริการด้านที่พัก อาหาร และเครื่องดื่ม การประกอบธุรกิจการค้า และให้ความปลอดภัยแก่ผู้มาใช้โครงการ ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวและนักธุรกิจทั้งชาวไทยและต่างประเทศ

4.6.2 การวิเคราะห์วิถีดำเนินงานของโครงการ (PARKING SPACE)

4.6.2.1 การวิเคราะห์การบริหารงานของโครงการ

การจัดการบริหารงานเกี่ยวกับโรงแรม จะต้องปฏิบัติงานตลอดเวลา 24 ชม. เนื่องจากเป็นกิจกรรมต่อเนื่องตลอดเวลา และไม่สามารถกำหนดและจำกัดช่วงเวลาในการให้บริการได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแขก

ลักษณะการบริหารงานของโครงการโรงแรมจากคณะกรรมการบริหารชั้นสูง (ประกอบด้วยเจ้าของโรงแรม คณะกรรมการบริหารโรงแรม) เป็นผู้วางนโยบายในการปฏิบัติงาน โดยให้ผู้จัดการโรงแรม (ผู้จัดการทั่วไป) เป็นผู้ควบคุมและวางขั้นตอนและแนวทางในการปฏิบัติงาน จากนั้นมอบหมายงานให้ผู้จัดการ หัวหน้างานในแผนกต่าง ๆ เป็นผู้รับแนวทางและควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แต่ละแผนก ฝ่าย ตามที่ได้รับมอบหมาย

4.6.2.2 การวิเคราะห์หาที่จอดรถในโครงการ

การคำนวณหาที่จอดรถได้ยึดหลักเกณฑ์ตาม พรบ. ควบคุมก่อสร้างอาคาร (พรบ.2522) โดยมีวิธีคำนวณดังนี้ คือ นำจำนวนรถที่ได้จากส่วนที่จะพัก ส่วนภัตตาคารและจัดเลี้ยงและห้องโถงของโรงแรมมาเปรียบเทียบกับจำนวนรถที่ได้มาจากคิฟพื้นที่อาคารซึ่งวิธีใหม่นี้มีจำนวนมากกว่าก็ถือว่าวิธีนั้นเป็นเกณฑ์

1) ที่จอดรถสาธารณะ (PUBLIC PARKING)

ในเขตเทศบาลทุกแห่ง หรือในเขตท้องที่ที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 โรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถ 5 คัน สำหรับ 30 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 30 ห้อง ให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 10 ห้องเศษของ 10 ให้คิดเป็น 10 ห้อง

โรงแรมที่มีห้องพักเกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถตามวรรคแรก ส่วนที่เกิน 100 ห้อง ให้คิดในอัตรา 1 คันต่อ 15 ห้อง เศษของ 15 ให้คิดเป็น 15 ห้อง

$$\begin{aligned} \text{จำนวนห้องพัก } 100 \text{ ห้องแรก} &= 5 + \frac{70}{10} \\ &= 5 + 7 \\ &= 12 \text{ คัน} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{จำนวนห้องพักที่เหลืออีก } 154 \text{ ห้อง} &= \frac{154}{15} \\ &= 11 \text{ คัน} \\ \therefore \text{ห้องพัก } 254 \text{ ห้องต้องการจอดรถ} &= 12 + 11 \\ \text{รวม} &= 23 \text{ คัน} \end{aligned}$$

2) กิตติาคารให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหาร 40 ตารางเมตร เศษของ 40 ให้คิดเป็น 40 ตารางเมตร

คิดจากจำนวน ร้านอาหารในโรงแรม

1. ร้านอาหารทั่วไป	577	ตารางเมตร
2. คีอफीช็อป	730	ตารางเมตร
3. ห้องจัดเลี้ยง-ประชุมสัมมนา	1300	ตารางเมตร
4. ร้านอาหารสรวายน้ำ	456	ตารางเมตร
5. ร้านอาหารมันคาดฟ้า+บาร์เบียร์	764	ตารางเมตร
6. คีอิกเทลเลาจ์	288	ตารางเมตร

พื้นที่ตั้งโต๊ะ รวม 4115 ตารางเมตร

จำนวนที่จอดรถ = 4115

40

รวม 103 คัน

3) ห้องโถงของโรงแรมหรืออาคารขนาดใหญ่ ให้มีที่จอดรถไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ห้องโถง 30 ตารางเมตร เศษของ 30 ให้คิดเป็น 30 ตารางเมตร

1. โถงทางเข้า	675
2. โถงจัดเลี้ยงประชุม	326
3. โถงหน้าลิฟท์แต่ละชั้น	950

รวมพื้นที่ 1,951 ตารางเมตร

จำนวนที่จอดรถ = 1,951

30

รวม = 65 คัน

∴ โรงแรมต้องการที่จอดรถทั้งหมด = 23 + 103 + 65

รวม = 191 คัน

อาจเลือกใช้วิธีการคำนวณหาได้อีกชั้นตอนหนึ่งนั่นคือ

การหาจากพื้นที่ทั้งหมดของอาคาร โดยที่ให้มีจอดรถยนต์โดยไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่อาคาร 240 ตารางเมตร เศษของ 240 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 240 ตารางเมตร ซึ่งพื้นที่ของอาคารในส่วนต่าง ๆ มีดังนี้

1. PUBLIC SPACE	1,391	ตารางเมตร
2. GUEST SPACE	14,056	ตารางเมตร
3. FOOD & BEVERAGE SERVICES	4,833	ตารางเมตร
4. RECREATION & ENTERTAIN SPACE	6,212	ตารางเมตร
5. CONCESSION & SUBRENTAL SPACE	508	ตารางเมตร
6. ADMINISTRATION SPACE	301	ตารางเมตร
7. FENERAL SERVICE SPACE	796	ตารางเมตร
8. MECHANICAL SPACE	386	ตารางเมตร
9. CIRCULATION	5,648	ตารางเมตร
TOTAL AREA	34,131	ตารางเมตร

นั่นคือพื้นที่ 24,664 ตารางเมตร ต้องการที่จอดรถยนต์สาธารณะ

34,131

ตารางเมตร

240

143

คัน

สำหรับโครงการโรงแรมจังหวัดพะเยาเลือกใช้วิธีแรก โดยที่

รถยนต์ 1 คัน ต้องการพื้นที่ 25.00

ตารางเมตร

นั่นคือ พื้นที่จอดรถยนต์ของโครงการ 25 x 191

ตารางเมตร

4,775

ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนที่เดินทางโดยรถแท็กซี่ประมาณ 15% ของ นั่นคือ จำนวนที่จอดรถสำหรับรถแท็กซี่	76	ห้อง
	<u>15 x 76</u>	
	100	
	12	คัน
พื้นที่จอดรถแท็กซี่ 1 คันต้องการพื้นที่ที่ ดังนั้นพื้นที่สำหรับจอดรถแท็กซี่ของโครงการ	25	ตารางเมตร
	12 x 25	
	300	ตารางเมตร

5) ที่จอดรถเจ้าหน้าที่ (STAFF PARKING)

ให้คิดอัตราที่จอดรถยนต์ 1 คันต่อพื้นที่สำนักงาน 60 ตารางเมตร เศษของ 60 ตารางเมตร ให้ถือเป็น 60 ตารางเมตร

พื้นที่สำนักงานทั้งหมด	490	ตารางเมตร
นั่นคือจำนวนที่จอดรถสำหรับเจ้าหน้าที่บริหาร	<u>490</u>	
	60	
	9	คัน
พื้นที่จอดรถยนต์ 1 คันต้องการพื้นที่	25	ตารางเมตร
ดังนั้นพื้นที่สำหรับจอดรถของเจ้าหน้าที่	25 x 9	
	225	ตารางเมตร

6) ที่จอดรถพนักงาน (EMPLOYEE PARKING)

1. คิดจากแผนกต่าง ๆ ของโรงแรมซึ่งมี 7 แผนก แผนกละ 2 คน
นั่นคือต้องการที่จอดรถยนต์

	2 x 7	
	14	คัน
พื้นที่จอดรถยนต์ 1 คัน ต้องการพื้นที่	25	ตารางเมตร
ดังนั้นในส่วนนี้ต้องการพื้นที่จอดรถพนักงาน	14 x 25	
	350	ตารางเมตร

2. คิดจากข้อกำหนดที่ให้คิดอัตราที่จอดรถยนต์ / คันต่อพื้นที่สำนักงาน 60 ตาราง
เมตร เศษของ 60 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 60 ตารางเมตร

พื้นที่สำนักงานฝ่ายบริการทั้งหมด	780	ตารางเมตร
นั่นคือต้องการที่จอดรถยนต์	<u>780</u>	
	60	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนที่เดินทางโดยรถแท็กซี่ประมาณ 15% ของ นั่นคือ จำนวนที่จอดรถสำหรับรถแท็กซี่	76	ห้อง
	<u>15 x 76</u>	
	100	
	12	คัน
พื้นที่จอดรถแท็กซี่ 1 คันต้องการพื้นที่ที่ ดังนั้นพื้นที่สำหรับจอดรถแท็กซี่ของโครงการ	25	ตารางเมตร
	12 x 25	
	300	ตารางเมตร

5) ที่จอดรถเจ้าหน้าที่ (STAFF PARKING)

ให้คิดอัตราที่จอดรถยนต์ 1 คันต่อพื้นที่สำนักงาน 60 ตารางเมตร เศษของ 60 ตารางเมตร ให้ถือเป็น 60 ตารางเมตร

พื้นที่สำนักงานทั้งหมด	490	ตารางเมตร
นั่นคือจำนวนที่จอดรถสำหรับเจ้าหน้าที่บริหาร	<u>490</u>	
	60	
	9	คัน
พื้นที่จอดรถยนต์ 1 คันต้องการพื้นที่	25	ตารางเมตร
ดังนั้นพื้นที่สำหรับจอดรถของเจ้าหน้าที่	25 x 9	
	225	ตารางเมตร

6) ที่จอดรถพนักงาน (EMPLOYEE PARKING)

1. คิดจากแผนกต่าง ๆ ของโรงแรมซึ่งมี 7 แผนก แผนกละ 2 คน

นั่นคือต้องการที่จอดรถยนต์	2 x 7	
	14	คัน
พื้นที่จอดรถยนต์ 1 คัน ต้องการพื้นที่	25	ตารางเมตร
ดังนั้นในส่วนนี้ต้องการพื้นที่จอดรถพนักงาน	14 x 25	
	350	ตารางเมตร

2. คิดจากข้อกำหนดที่ให้คิดอัตราที่จอดรถยนต์ / คันต่อพื้นที่สำนักงาน 60 ตารางเมตร เศษของ 60 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 60 ตารางเมตร

พื้นที่สำนักงานฝ่ายบริการทั้งหมด	780	ตารางเมตร
นั่นคือต้องการที่จอดรถยนต์	<u>780</u>	
	60	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นในส่วนที่ 2 ต้องการพื้นที่จอดรถ	13 x 25	
	325	ตารางเมตร
นั่นคือจำนวนที่จอดรถยนต์ของส่วนพนักงานหรือ	27	คัน
ประมาณ	350 + 325 = 675	ตารางเมตร

7) ที่จอดรถบริการ (SERVICE PARKING)
วิเคราะห์จากการจอดรถยนต์ของโรงแรม ซึ่งประกอบด้วย

1. รถบรรทุกอาคารและวัสดุ]		
2. รถบรรทุกเครื่องยนต์		1	คัน
3. รถขนส่ง		1	คัน
นั่นคือต้องการที่จอดรถบริการ		2	คัน
พื้นที่จอดรถบริการ 1 คันต้องการพื้นที่		60	ตารางเมตร
ดังนั้นพื้นที่สำหรับจอดรถบริการของโครงการ	2 x 60		
	120		ตารางเมตร

<u>สรุป</u> พื้นที่จอดรถของโครงการ มีดังนี้			
1. ที่จอดรถยนต์สาธารณะ	191 คัน	พื้นที่จอดรถ	4,775 ตารางเมตร
2. ที่จอดรถจักรยานยนต์	27 คัน	พื้นที่จอดรถ	40.5 ตารางเมตร
3. ที่จอดรถทัวร์	6 คัน	พื้นที่จอดรถ	360 ตารางเมตร
4. ที่จอดรถแท็กซี่	12 คัน	พื้นที่จอดรถ	300 ตารางเมตร
5. ที่จอดรถเจ้าหน้าที่	11 คัน	พื้นที่จอดรถ	275 ตารางเมตร
6. ที่จอดรถพนักงาน	27 คัน	พื้นที่จอดรถ	675 ตารางเมตร
7. ที่จอดรถบริการ	2 คัน	พื้นที่จอดรถ	120 ตารางเมตร
รวมพื้นที่จอดรถของโครงการทั้งหมด			6,545.5 ตารางเมตร

Δ 1613

4.6.4.3 การวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการ

ผู้ใช้โครงการโรงแรม แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ผู้ให้บริการดังรายละเอียดดังนี้

- 1) ผู้ให้บริการคือ ผู้มาใช้บริการต่าง ๆ ของทางโรงแรม แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ผู้ที่มาพักโรงแรม และผู้มาใช้บริการ เช่น ทานอาหาร ประชุมจัดเลี้ยง หรือติดต่อกับแขกที่มาพัก)
- 2) ผู้ให้บริการ คือ เจ้าหน้าที่และพนักงานของโรงแรม แบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ เจ้าหน้าที่ระดับบริหาร (คณะกรรมการ ผู้จัดการ รองผู้จัดการ) และเจ้าหน้าที่ระดับบริการ (พนักงานเฉพาะลูกจ้าง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ
 พฤติกรรมผู้ใช้ขึ้นอยู่กับประเภทผู้ใช้โครงการนั่นเอง โดยที่อาจกำหนดเวลาที่
 แน่นนอนได้ และไม่สามารถกำหนดเวลาได้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับผู้ที่มาใช้โครงการว่าเป็นประเภทใด
 จะเห็นได้ว่าจำนวนอัตราเจ้าหน้าที่ของโครงการที่เหมาะสมเท่ากับ 0.63 คน/
 ห้องพัก ซึ่งเป็นอัตราเฉลี่ยของโรงแรมต่างจังหวัด เนื่องจากโครงการนี้มีจำนวนห้องพัก 254
 ห้อง อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ของโครงการเท่ากับ 160 คน โดยแบ่งตามระดับของงานได้ ดังนี้

1. ระดับงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิค	75%
2. ระดับงานที่ใช้เทคนิคระดับกลาง	16%
3. ระดับงานที่ใช้เหนือกว่าระดับเทคนิค	6%
4. ระดับงานบริหาร	3%

หลังจากทราบจำนวนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในระดับงานต่าง ๆ ก็จัดแบ่งหน้าที่
 ตามลักษณะของงานในโครงการ

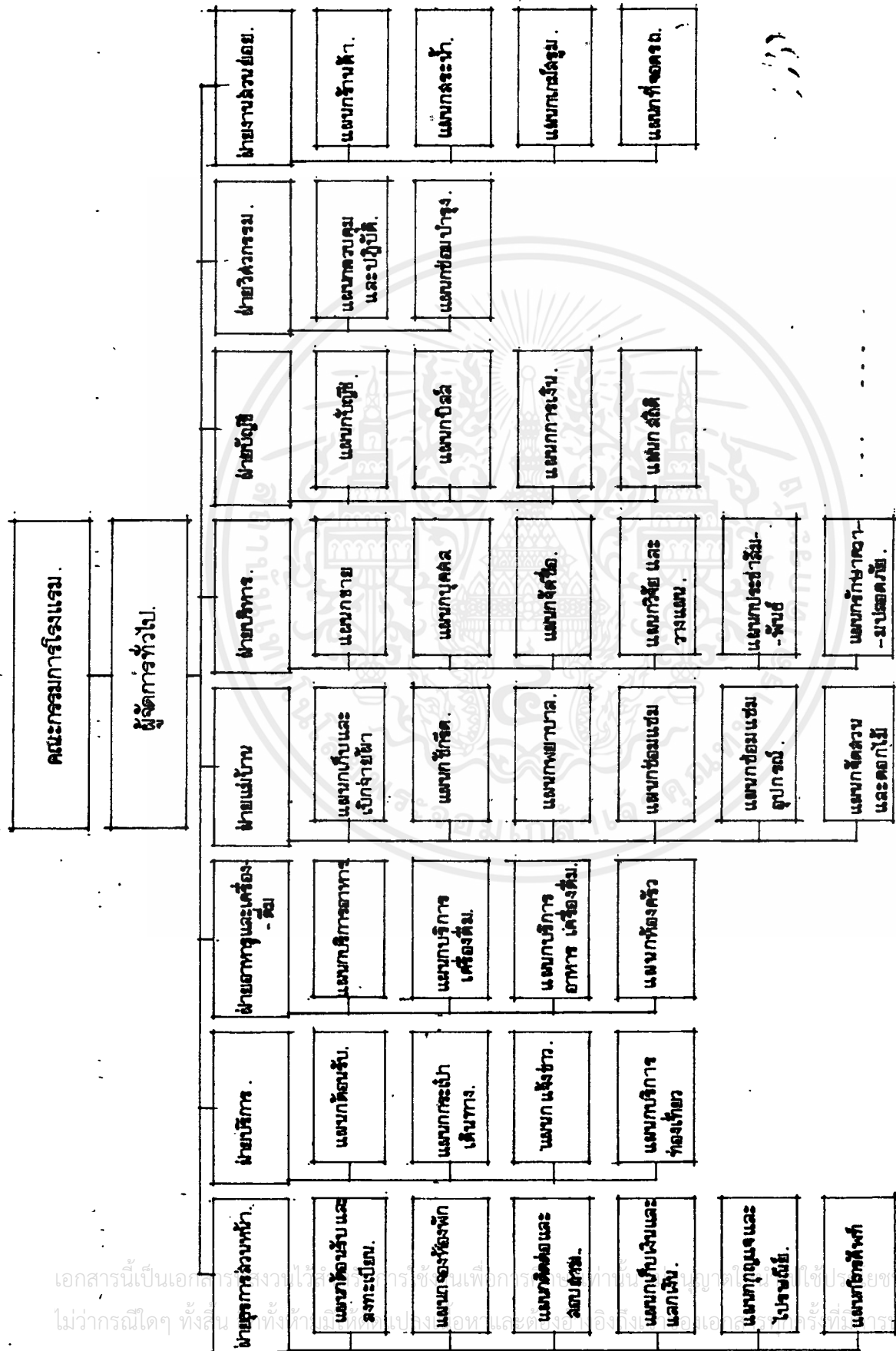
สรุป พื้นที่โครงการ

1. PUBLIC SPACE	1391	ตารางเมตร
2. GUEST ROOM	14056	ตารางเมตร
3. FOOD & BEVERAGE SERVICE	4833	ตารางเมตร
4. REOREACTION & ENTERTAIN SPACE	6212	ตารางเมตร
5. CONCESSION & SUBRENTIAL SPACE	508	ตารางเมตร
6. ADMINISTATION SPACE	301	ตารางเมตร
7. FENERAL SERVICE SPACE	796	ตารางเมตร
8. MECHANICAL SPACE	386	ตารางเมตร
9. CIRCULATION	5648	ตารางเมตร
TOTAL	34131	ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิที่ 4

แสดง : ผังการบริหารโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารของโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม หากมีข้อผิดพลาดประการใดขอสงวนสิทธิ์ไว้

แผนภูมิที่ 5

แสดง : เวลา - พฤติกรรมผู้ให้บริการ

เวลา	24 ชม. / วัน						
	ผู้ใช้	ฝ่ายห้องพักร.	ฝ่ายบริการ	ฝ่ายเทคนิค	ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายแม่บ้าน	ฝ่ายอาหาร
08.00							
09.00							
10.00							
11.00							
12.00							
13.00							
14.00							
15.00							
16.00							
17.00							
18.00							
19.00							
20.00							
21.00							
22.00							
23.00							
24.00							
01.00							
02.00							
03.00							
04.00							
05.00							
06.00							
07.00							

ตารางที่ 4.1 แล่งอัตรากำลังคนตามหน่วยงานต่าง ๆ ของโครงการ.

ลำดับ	หน่วยงาน.	หน้าที่ใช้สอย.	อัตรากำลังคน (ร้อยละ) .	รวม.
1.	ส่วนบริหาร (SDMINSTRATION.)	บริหารโครงการ	3.0	8
2.	ธุรการส่วนหน้า (FRONT AND ADMINOFFICE)	บริหารดำเนินงานธุรการ.	11:0	28
3.	ส่วนบริการ. (SERVICE).	บริการรถรับส่งเดินทาง.	19.6	49
4.	ส่วนแม่บ้าน. (HOUSE KEEPING)	ทำอาหารส่วนครัว	27.0	68
5.	ส่วนอาหารและบริการ. (FOOD SERVICE)		34.0	86
	- ส่วนบริการอาหาร. (DINING ROOM)	บริการด้านอาหาร .	(18% OF FOOD) (36)	
	- ส่วนปรุงอาหาร. (KITCHEN ROOM).	ปฏิบัติการด้านอาหาร.	(16% OF FOOD) (32)	
6.	ส่วนบำรุงรักษาและควบคุมเครื่อง	ปฏิบัติการด้านเทคนิค	6.0	15
		รวม.	100	254

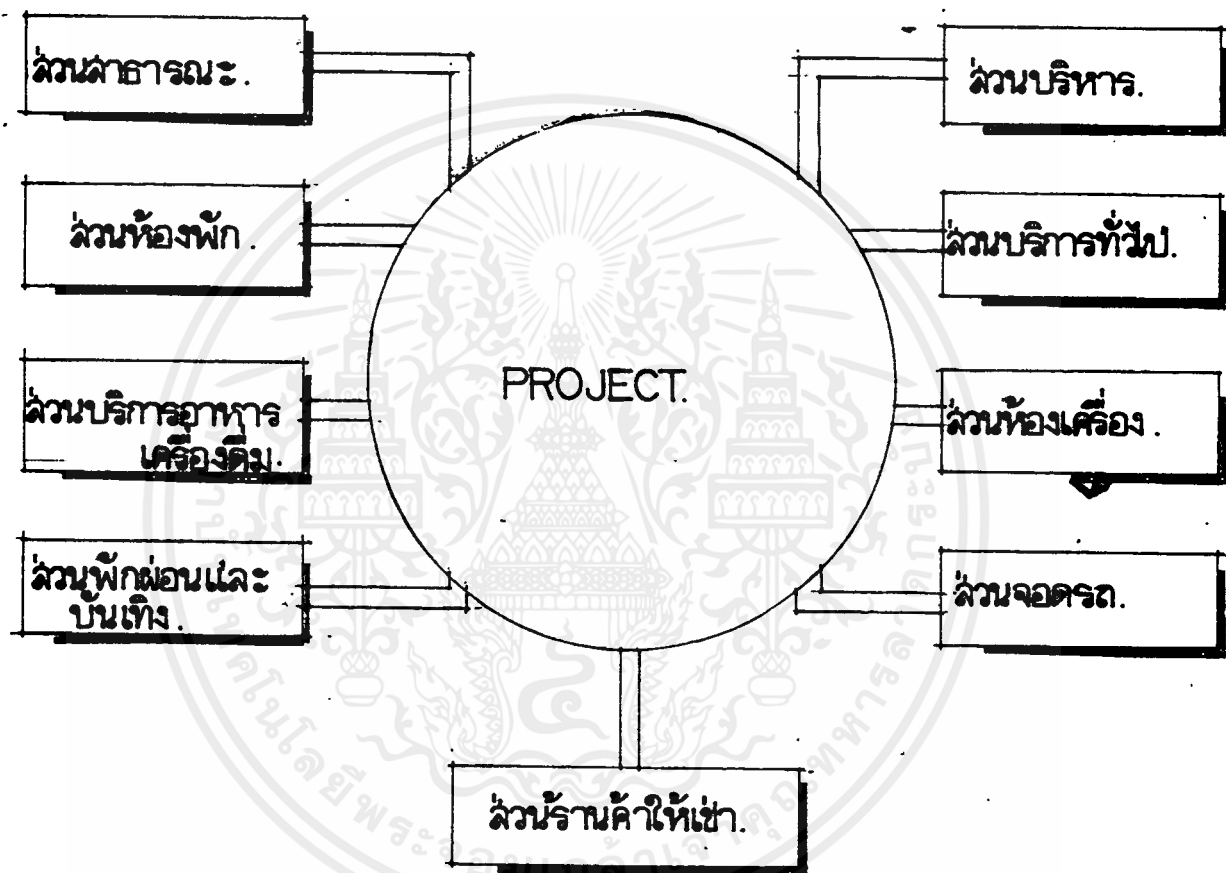
การวิเคราะห์จำนวนอัตราเจ้าหน้าที่ จากการศึกษาอัตรากำลังคนของโครงการ.

จากบทที่ผ่านมาจึงได้กำหนดให้โครงการโรงแรมนี้ใช้อัตรากำลังคน 1 คน / 1 ห้องพัก.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิที่ 6

แสดง : การจัดแบ่งส่วนต่าง ๆ ของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PUBLIC SPACE.

ลําน.	องค์ประกอบ.	
	องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย.
1. ลํานลักษณะ. (PUBLIC SPACE).	<ol style="list-style-type: none"> 1. โถงต้อนรับ. 2. อูกรการลํานหน้า. (FRONT OFFICE). <ol style="list-style-type: none"> 2.1. แผนกต้อนรับและลงทะเบียน. 2.2. แผนกจองห้องพัก. 2.3. แผนกเก็บเงินบัญชี 2.4. แผนกติดต่อและลอบถาม. 2.5. แผนกประชาสัมพันธ์. 2.6. แผนกไปรษณีย์และกุญแจ. 2.7. แผนกโทรศัพท. 2.8. แผนกกระจายเสียง. 3. โถงนั่งเล่น. พักคอย. 4. ลํานบริการกระเป๋าเดินทาง. 5. ห้องเก็บลํานกระเปาะ. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ห้องนําทัวไป. 2. โทรศัพทลักษณะ. 3. ศูนย์บริการทองเทียว.

GUEST ROOM SPACE .

ส่วน .	องค์ประกอบ.	
	องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย.
2. ส่วนห้องพัก . (GUEST ROOM SPACE	1. ห้องมาตรฐาน. 2. ห้องชุด . 3. โถง. 4. ห้องบริการประจำชั้น. 4.1. ห้องเก็บผ้า. 4.2. ห้องเก็บเครื่องมือทำความสะอาด. 4.3. ที่เตรียมอาหาร. 4.4. ห้องล้างผ้า.	1. ห้องน้ำพนักงาน.

FOOD AND DEVERAGE SERVICE SPACE .

ลําน.	องค์ประกอบ	
	องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย.
3.ลํานบริการ อาหารเครื่องดื่ม. (FOOD AND DEVERAGE SE- RVICE SPACE).	1. ห้องครัวหลัก. 1.1 บริเวณเตรียมอาหาร. 1.2 บริเวณปรุงอาหาร. 1.3 บริเวณเสิร์ฟอาหารก่อนเสิร์ฟ. 1.4 บริเวณทำขนม. 1.5 บริเวณล้างภาชนะ. 1.6 ลํานทำงานหัวหน้าครัว. 2. ลํานบริการอาหารห้องพัก. 2.1 ห้องอาหาร. 2.2 คีอพีซีเอฟ. 2.3 ห้องจัดโต๊ะประชุม. 3. ลํานบริการอาหารห้องพัก. 4. ลํานบริการอาหารพนักงาน. 5. ลํานครัวพนักงาน. 6. ห้องเก็บอาหาร. 6.1 ห้องเก็บเนื้อสด. 6.2 ห้องเก็บอาหารแห้ง. 7. 1. 3. ห้องเก็บเครื่องดื่ม. 7.1 เครื่องดื่มทั่วไป. 7.2. เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์.	1. ห้องครัวย่อยและเตรียมอาหาร. 2. ห้องน้ำลํานบริการอาหาร. 2.1. ห้องอาหาร. 2.2. คีอพีซีเอฟ. 2.3. ห้องจัดโต๊ะ. 3. โถงพักคอยจัดโต๊ะ. 4. ห้องเก็บอุปกรณ์และเฟอร์นิเจอร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานที่การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปยังผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและข้อมูลเชิงลึกในเอกสารฉบับนี้เพื่อการนำออกไปใช้

RECREATION AND ENTERTAIN SPACE.

ลิวน	องค์ประกอบ	
	องค์ประกอบหลัก.	องค์ประกอบย่อย.
4. ลานพักผ่อนและ บ้านเทิง. (RECREATION AND ENTERTAIN SPACE	1. SAUNA & HEALTH CLUB 2. ละอ่ายน้ำ (ผู้ใหญ่ , เด็ก) 3. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า. 4. ห้องเกมส์ 5. EXTER 6. SNAC BAR	1. ห้องน้ำและเก็บของ. 2. ห้องเครื่อง 3. เครื่องดื่มละลายน้ำ. 4. ห้องน้ำ 5. เตรียมอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาระหว่างนั้น ไปลงคุณค่าในวงใดก็ได้ ระเบียบด้วยการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างถึงที่มาขององค์ประกอบหลักซึ่งที่มีการนำไปใช้

CONCESSTION AND SBBENTAL SPACE.

ลัษน.	องคืประกอบ.	
	องคืประกอบหลัก.	องคืประกอบย่อย.
5. ลัษนร้ำนค้ำให้ เช่ำ. (CONCESSTION AND SBBENTAL SPACE).	1. คัดฉมช่ย, 2. เสริมฉวย. 3. บรกรช้ก รัด . 4. ท้งฉือพิมพ์ บุหรี . 5. ร้ำนค้ำย่อย.	1. ห้องก้บชอง.

ADMINISTRATION SPACE .

ลัษณ .	องค์ประกอบ.	
	องค์ประกอบหลัก.	องค์ประกอบย่อย.
6. ลัษณบริหาร. ADMINISTRATION SPACE .	1. ฝ่ายบริหาร. 1.1. ห้องกรรมการบริหาร. 1.2. ห้องผู้จัดการทั่วไป. 1.3. ห้องเลขาธิการ. 1.4. ห้อง ผ.จ.ก. แผนกประชาสัมพันธ์. 1.5. ห้อง ผ.จ.ก. แผนกวิจัย วางแผน. 1.6. ห้อง ผ.จ.ก. ฝ่ายจัดเลี้ยง. 1.7. ห้อง ผ.จ.ก. ฝ่ายห้องพัก. 1.8. ห้อง ผ.จ.ก. ฝ่ายอาหาร และเครื่องดื่ม. 1.9. ห้องทำงานฝ่ายบริหาร. 2. แผนกชาย. 2.1. ห้อง ผ.จ.ก. ฝ่ายบุคคล. 2.2. ห้องรอง ผ.จ.ก. ฝ่ายชาย. 3. แผนกบุคคล. 3.1. ห้อง ผ.จ.ก. ฝ่ายบุคคล. 3.2. ห้องรอง ผ.จ.ก. ฝ่ายบุคคล. 3.3. ห้องทำงานฝ่ายบุคคล. 3.4. ห้องอบรมพนักงาน.	1. ห้องน้ำเจ้าหน้าที่.

ลํวณ.	องคํประกอบ.	
	องคํประกอบหลัก.	องคํประกอบย่อย.
	<p>4. แผนกบัญชีและการเงิน.</p> <p>4.1 ห้อง พ.จ.ก.ฝ่ายบัญชีการเงิน.</p> <p>4.2.ห้องรอง พ.จ.ก. ฝ่ายการเงิน.</p> <p>4.3.ห้องรอง พ.จ.ก. ฝ่ายบัญชี</p> <p>4.4. ห้องรอง พ.จ.ก.ฝ่ายเงินเชื่อ</p> <p>4.5. ห้องทำงานฝ่ายการเงิน.</p> <p>4.6 ห้องทำงานฝ่ายบัญชี.</p> <p>4.7 ห้องทำงานฝ่ายเงินเชื่อ.</p> <p>4.8.ห้องคอมพิวเตอร์.</p> <p>5.แผนกจัดซื้อ.</p> <p>5.1.ห้อง พ.จ.ก. ฝ่ายจัดซื้อ.</p> <p>5.2.ห้องรองพ.จ.ก.ฝ่ายจัดซื้อ.</p> <p>5.3.ห้องทำงานฝ่ายจัดซื้อ.</p> <p>6.แผนกรักษาความปลอดภัย.</p> <p>6.1.ห้องทำงานหัวหน้ารักษาความปลอดภัย.</p> <p>6.2ห้องทำงานเจ้าหน้าที่.</p> <p>7. ห้องประชุม.</p>	

GENERAT SERVICE SPACE .

ส่วน	องค์ประกอบ.	
	องค์ประกอบหลัก.	องค์ประกอบย่อย
7. ส่วนบริการทั่วไป GENERAT SERVICE SPACE .	1. ส่วนทำงานแม่บ้าน . 2. ห้องเก็บผ้า . 3. ห้องซัก รีด . 4. ห้องซ่อมแซมผ้า . 5. ห้องเก็บเครื่องแบบพนักงาน . 6. ห้องจัดดอกไม้ 7. ห้องปฐมพยาบาล. 8. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว. 9. ห้องอาหารพนักงาน . 10. บริเวณล้างของ . 11. บริเวณรับรอง. 12. ห้องเก็บของ .	1. บริเวณพักผ่อนพนักงาน 2. ห้องน้ำพนักงาน. 3. ห้องเก็บของ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ไปเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้ ระเบียบด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภาพที่ 14 แสดง : องค์ประกอบหลัก.

MECHANICAL SPACE.

ส่วน	องค์ประกอบ.	
	องค์ประกอบหลัก .	องค์ประกอบย่อย.
8. ส่วนห้องเครื่อง. MECHANICAL SPACE .	1. ห้องวิศวกรรมควบคุม. 2. ห้องทำงานช่าง. 3. ห้องเชื้อเพลิง. 4. ห้องหรือแปลงไฟฟ้า. 5. ห้องกำเนิดไฟฟ้า. 6. ห้องเครื่องไอน้ำ 7. ห้องเก็บน้ำใต้ดิน . 8. ห้องบำบัดน้ำเสีย. 9. ห้องเครื่องปรับอากาศ. 10. ห้องคั้นน้ำ. 11. ห้องเก็บเฟอร์นิเจอร์ . 12. แลนคซ่อมแซม 13. งานจัดสวนตกแต่ง .	1. ห้องเก็บของ . 2. ห้องน้ำพนักงาน .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำได้โดยไม่ขออนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำไปเผยแพร่และตัดต่อข้อมูลใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นได้

PAKKING SPACE.

ลําน	องค์ประกอบ	
	องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย .
๑ ลํานจอดรถ. PAKKING SPACE.	1. ที่จอดรถสาธารณะ รถยนต์ 2. ที่จอดรถจักรยานยนต์. 3. ที่จอดรถให้บริการผู้บริหาร. 4. ที่จอดรถพนักงาน. 5. ที่จอดรถโดยสาร. 6. ที่จอดรถบริการล่ง ของ .	1. ที่จอดรถรับจ้าง แท็กซี่ .

I. PUBLIC SPACE.

องค์ประกอบ.	ลักษณะประโยชน์ใช้สอย	เวลา.	ผู้ใช้	หน่วย	พื้นที่ / ผู้ใช้ พื้นที่ หน่วย	พื้นที่รวม. (ตร. เมตร)
1.) ส่วนสาธารณะ PUBLIC SPACE.						
1. โถงทางเข้า	รับแขก ติดต่อ.	24 ช.ม.		1.	1.0-1.6 / ห้องพัก	6.75
2. โถงนั่งเล่นพักผ่อน.	บริเวณพักผ่อน นั่งเล่น	24 ช.ม.		1.	1.0-1.8 / ห้องพัก	468
3. อู่อารล่าวนหน้า	ควบคุมกิจกรรมด้านน้ำโครงการ.	24 ช.ม.		1.	0.5-0.8 / ห้องพัก	146
4. ส่วนบริการรถเข็นเดินทาง.	ประกอบไปด้วยส่วนบริการรถเข็นและ ห้องเก็บสัมภาระ.	24 ช.ม.		1.	0.05-0.1 / ห้องพัก	20
5. ศูนย์บริการท่องเที่ยว	แนะนำแหล่งและวิธีการท่องเที่ยว.	10.00-18.00		1	20 / หน่วย.	20
6 ห้องนำสาธิต	แยก ชาย หญิง.	24. ช.ม.		1.	0.23 / ห้องพัก.	62
ทางสัญจร.					+ 20 %	278:2
					รวม.	1,669.2

2. GUEST ROOM SPACE.

องค์ประกอบ	ลักษณะประโยชน์ใช้สอย.	เวลา.	ผู้เช่า	หน่วย	พื้นที่ / ผู้เช่า พื้นที่ / หน่วย	พื้นที่รวม (ตร. เมตร)
2.) ส่วนห้องพัก. GUEST ROOM SPACE. 1. ห้องมาตรฐาน. (STANDARD) 2. ห้องชุด. (JUNIOR) 3. ห้องชุดพิเศษ. (EXTRA) 4. ห้องบริการ. (SERVICE)	เป็นห้องพักแบบเตียงคู่ เป็นห้องพักแบบเตียงคู่ เป็นห้องชุดขนาดใหญ่ เป็นห้องบริการประจำชั้น ประกอบด้วย ด้วยห้องบริการ ห้องเก็บเครื่องมือ ทำความสะอาด ห้องเก็บผ้า ห้อง - ล้างผ้า และ ส่วนเตรียมอาหาร.	24 ช.ม. 24 ช.ม. 24 ช.ม. 24 ช.ม.	90% 10%	224 24 6	41 / ห้องพัก. 102 / ห้องพัก. 164 / ห้องพัก. 120 x 12 12.00 / ชั้น.	9,184 2,448 984 1,440
ทางสัญจร.					+ 20 % .	2811
					รวม.	16,867

3. FOOD AND BEVERAGES SPACE.

องค์ประกอบ	ลักษณะประโยชน์ที่ใช้สอย	เวลา	ผู้ช่วย	พื้นที่ / ตู้เย็น พื้นที่ / หนวดย	พื้นที่รวม. (ตร. เมตร)
3) ส่วนอาหารและเครื่องดื่ม FOOD AND BEVERAGES SPACE					
1. ภัตตาคาร					
1.1. ภัตตาคารอาหารทั่วไป	บริการอาหารทั่วไป รับอาหารจากครัวหลัก	10.00-21.00	412	150 / ที่นั่ง	577
1.2. เดลิเวอรี่อาหาร		10.00-21.00		0.16 / ที่นั่ง	41
2. ห้องน้ำภัตตาคาร	แยก ชาย หญิง	10.00 - 21.00		12 % ของ 1.	84
3. ครัวพี่ชอฟ.	บริการอาหารแบบง่าย ๆ	24 ชม.	52	1.50 / ที่นั่ง	730
4. ห้องน้ำคือพี่ชอฟ.	แยก ชาย หญิง	24 ชม.		12 % ของ 3.	106
5. ครัวคือพี่ชอฟ.	รับอาหารจากครัวหลัก	24 ชม.		0.10 / ที่นั่ง	52
6. ห้องจัดเลี้ยง	ให้บริการจัดเลี้ยงประชุม	9.00 - 24.00	603	1.20 / ที่นั่ง	724
7. โถงพักคอยจัดเลี้ยง	โถงทางเข้าห้องจัดเลี้ยง	8.00 - 01.00		25% ของ 6.	181
8. เก็บเบเฟอร์นิเจอร์จัดเลี้ยง	เก็บอุปกรณ์และเฟอร์นิเจอร์	8.00 - 01.00		10% ของ 6.	85

องค์ประกอบ	ลักษณะประโยชน์ใช้สอย.	เวลา.	ผู้ใช้ หน่วย	พื้นที่ / ผู้ใช้ พื้นที่ / หน่วย	พื้นที่รวม (ตร. เมตร)
9. เตรียมอาหารห้องจัดเลี้ยง.	ร้านอาหารที่ปรุงจากครัวหลัก.	8.00 - 01.00		20 % ของ 6.	145
10. ห้องน้ำห้องจัดเลี้ยง.	แยก ชาย หญิง.	8.00 - 01.00		12 % ของ 6.	85
11. ห้องครัวหลัก.					
11.1. ห้องครัวภัตตาคาร.	บริการอาหารล่วนภัตตาคาร.	9.00 - 21.00	470	0.60 / ที่นั่ง.	3244
11.2. ห้องครัวสำหรับห้องพัก.	บริการอาหารล่วนห้องพัก.	24 ช.ม.	470	0.10 / ที่นั่ง	
12. ห้องบริการอาหารพนักงาน	บริการอาหารห้องพัก.	24 ช.ม.		0.20 / ห้องพัก.	68
13. ห้องเก็บอาหาร.	เก็บอาหารแห้ง ผักเนื้อมด.	8.00 - 21.00		0.25 / ห้องพัก.	63
14. ห้องเก็บเครื่องต้ม.	เก็บเครื่องต้มทั่วไปและแอลกอฮอล์	9.00 - 21.00		0.25 / ห้องพัก.	63
15. ห้องประชุม.	บริการจัดการประชุม	9.00 - 24.00	480	1.20 / ที่นั่ง.	576
16. ห้องพักคอยประชุม	โถงทางเข้าห้องประชุม	9.00 - 24.00		25 % ของ 15	145
17. ห้องน้ำ ล้างประชุม	แยกชายหญิง	9.00 - 24.00		12% ของ 15	65
18. ห้องอาหาร เบียร์ไกด์เนท์ ชั้นดาดฟ้า ทางสัญจร					
				20 %	764
					483.3
					966.6
				รวม	5799.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกประการ
 แผนงานที่ 20 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย.

4. RECREATION AND ENTERTAIN.

องค์ประกอบ .	ลักษณะประโยชน์ใช้สอย.	เวลา.	ผู้ใช้	หน่วย	พื้นที่ / ผู้ใช้ พื้นที่ / หน่วย	พื้นที่รวม. (ตร. เมตร)
4.) ส่วนพักผ่อนและบันเทิง. RECREATION AND ENTERTAIN						
1. SAUNA HEALTH CLUB.						
1.1. SAUNA ROOM	ห้องส่วนตัวแยก ชาย หญิง.	8.00-21.00	8.1	1.	2.00 / คน.	162
1.2. AEROBIC ROOM	เป็นห้องตั้งแยกกำลังกาย	8.00-21.00	3.6	1.	4.50 / คน.	162
1.3. EXERCISE ROOM	เป็นเครื่องยกกำลังกาย แยกชายหญิง	8.00-21.00	36	1	4.50 / คน.	162
1.4. GAME ROOM	เล่นหมากกระดาน	8.00-21.00	27	1	2.00 / คน.	54
1.5. LOCKER & TOILET.	เปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องน้ำ	8.00-21.00			12% ของ SAUNA	162
2.1. MASSAGE AREA	แยกชาย - หญิง	11 - 24.00	143	1	2.00/ คน.	1887
2.1 COCKTAIC LOUNGE	ห้องนั่งเล่น ฟังเพลง	11 - 24.00	192	1	158 / คน .	288
2.2 KARAOKE ROOM	ห้องร้องเพลง	11 - 24.00	54	1	1.50 / คน	81
2.3 COFFEE SHOP.	พักผ่อน ฟังเพลง	11 - 24.00	100	1	1.50 / คน	150
2.4 LOCKER LIVING	เปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องพักผ่อน	11 - 24.00		1	0.15 / คน*	134
2.5 TOILET MASSAGE	ห้องน้ำ ฟังก์ชัน ชาย หญิง	11 - 24.00		1	12%	226
2.6 TOILET GENNERAL	ห้องน้ำทั่วไป แยกชาย หญิง	11 - 24.00		1	12%	62

องค์ประกอบ	ลักษณะประโยชน์ที่เสีย	เวลา	ผู้เข้า	หน่วย	พื้นที่ / ผู้เข้า พื้นที่ / หน่วย	พื้นที่รวม (ตร.เมตร)
3. สระว่ายน้ำ	สำหรับบุคคลทั่วไป.	11.00 - 19.00		1	4.50 / สระ.	450
4. สระว่ายน้ำ MADING POOL.	สำหรับเด็ก.	11.00 - 19.00		1	40 / สระ.	40
5. เพลิดเพลินรอบสระว่ายน้ำ	พื้นที่รอบสระ	11.00 - 19.00		1	1130	1130
6. SNACK BAR.	บริการเครื่องดื่ม อากาศว่าง.	11.00 - 19.00	2270	1	1.80 / ที่นั่ง.	456
7. เปลี่ยนเสื้อผ้า + พักผ่อน	แยก ชาย หญิง.	11.00 - 19.00		1	12 % ของสระ.	60
8. ห้องเครื่องสระว่ายน้ำ	ติดตั้งปั๊ม เครื่องกรองน้ำ เครื่อง.	11.00 - 19.00		1	40.5	40.5
9. ห้องพักผ่อน	ผสมคลอรีน.	11.00 - 19.00		1	22.5	22.5
10. ดิสนิโงเทค	ซักผ้าทั่วไป	19.00 - 24.00	400	1	1.2 / ที่นั่ง	489
ทางสัญจร					+ 20%	1242.4
ทางสัญจร					รวม	7454.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่หรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดได้ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกประการที่พื้นที่เสีย.

5. CONCESSION SUBRENTAL SPACE.

องค์ประกอบ	ลักษณะประโยชน์ใช้สอย.	เวลา.	ผู้เช่า	หน่วย	พื้นที่ / ผู้เช่า พื้นที่ / หน่วย	พื้นที่รวม (ตร. เมตร)
5). ส่วนร้านค้าให้เช่า CONCESSION SUBRENTAL SPACE						
1. ร้านค้าย่อยให้เช่า (SHOP)	จำหน่ายของที่ระลึก สินค้าพื้นเมือง ฯ	10.00 - 21.00		๒	๓๐.๐๐ / ร้าน .	80
2. ร้านขายบุหรี่ปิ้งสือจิ้มพื้	จำหน่ายหนังสือประเภท ต่าง ๆ .	10.00 - 21.00		1	๔๐.๐๐ / ร้าน	40
3. ร้านตัดผม .		10.00 - 21.00		1	๔๐.๐๐ / ร้าน .	40
4. ร้านเสริมสวย .		10.00 - 21.00		1	๔๐.๐๐ / ร้าน .	40
5. ร้านซักรีด .		10.00 - 21.00		1	๔๐.๐๐ / ร้าน	40
6 ห้องน้ำ	แยก ชาย หญิง .				12 % ของร้านค้า	28
ทางสัญจร.					+ 20 % .	508
					รวม	102
						610

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุ
แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของ
แผนภาพที่ 23 ประโยชน์ด้านการค้า
และการจัดการในอาคารพาณิชย์

6. ADMINISTRATING SPACE.

องค์ประกอบ	ลักษณะประโยชน์ใช้สอย.	เวลา.	ผู้ใช้	หน่วย	พื้นที่ / ผู้ใช้ พื้นที่ / หน่วย	พื้นที่รวม (ตร. เมตร.)
6). ส่วนบริหาร. ADMINISTRATION SPACE.						
1. แผนกบริหาร.						
1.1. กรรมการผู้จัดการ.	ที่ทำงาน รับแขก ห้องนัก.	8.30-17.00	1	1.	5.00 / คน.	5/
1.2. ผู้จัดการทั่วไป.	ที่ทำงาน.	8.30-17.00	1	1	4.5.00 / คน.	4.5
1.3. เลขานุการ	อยู่ดีห้อง ผ.จ.ก. ทั่วไป.	8.30-17.00	1	1	4.5.00 / คน.	4.5
1.4. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	ที่ทำงาน	8.30-17.00	1	1	4.5.00 / คน.	4.5
1.5. ผู้จัดการฝ่ายจัดเลี้ยง.	ที่ทำงาน	8.30-17.00	1	1	4.500 / คน.	4.5
1.6. ผู้จัดการฝ่ายขาย	ที่ทำงาน	8.30-17.00	1	1	4.500 / คน.	4.5
1.7. ผู้จัดการฝ่ายห้องพัก	ที่ทำงาน	8.30-17.00	1	1	4.5.00 / คน.	4.5
1.8. ผู้จัดการอาหารเครื่องดื่ม	ที่ทำงาน	8.30-17.00	1	1	4.5.00 / คน.	4.5
1.9. ผู้จัดการฝ่ายบุคคล.	ที่ทำงาน	8.30-17.00	1	1	4.5.00 / คน.	4.5
1.10. ผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ	ที่ทำงาน	8.30-17.00	1	1	4.5.00 / คน.	4.5
1.11. ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์	ที่ทำงาน	8.30-17.00	1	1	4.5.00 / คน.	4.5

องค์ประกอบ.	ลักษณะประโยชน์ใช้สอย.	เวลา.	ผู้ใช้ หน่วย	พื้นที่ / ผู้ใช้ พื้นที่ / หน่วย	พื้นที่รวม. (ตร.เมตร)
2. แผนกบัญชี การเงิน.	ที่ทำงาน เก็บเอกสาร ลมติด	8.30 - 17.00	10	2.00 / คน.	20
3. แผนกการชาย.	แบ่งเป็นส่วนห้องซัก จัดเรียง ภัตตาคาร	8.30 - 17.00	8	4.50 / คน	36
4. แผนกบุคคล	ที่ทำงาน ห้องอบรม	8.30 17.00	6	10.00 / คน.	60
5. แผนกจัดซื้อ	ที่ทำงาน	8.30 17.00	5	4.50 / คน.	22.5
6. แผนกวิจัยและวางแผน.	ที่ทำงาน	8.30 - 17.00	5	4.50 / คน.	22.5
7. แผนกรักษาความปลอดภัย	ที่ทำงาน	8.30 - 17.00	4	4.50 / คน.	36
8. ห้องประชุม	ประชุมสัมมนาได้แก่ที่	8.30 - 17.00	24#	1.50/ คน.	36
9. ห้องน้ำดื่มที่	แยก ชาย หญิง.	8.30 - 17.00		5% ส่วนบริหาร.	14
ทางสัญจร.				+ 20 %	60
				รวม.	361

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจาก
 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง. หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ โทร. 0-2555-1111

7. GENERAL SERVICE SPACE.

องค์ประกอบ	ลักษณะประโยชน์ใช้สอย	เวลา.	ผู้ใช้	พื้นที่ / หน่วย	พื้นที่รวม. (ตร. เมตร)
7) ส่วนบริการทั่วไป. GENERAL SERVICE SPACE .					
1. ห้องทำงานแม่บ้าน.	ล้นนปฏิบัติงาน แม่บ้าน.	8.30-17.00	1	0.06 / ห้องพัก.	15
2. ห้องซ่อมแซมผ้า.	ซ่อมแซมผ้าต่าง ๆ.	8.30-17.00	1	0.08 / ห้องพัก.	20
3. ห้องเก็บผ้า	เก็บผ้าเตรียมใช้งาน.	8.30-17.00	1	0.30 / ห้องพัก.	76
4. ห้องซัก รีด	ทำความสะอาดผ้า	8.30 -17.00	1	0.60 / ห้องพัก.	152
5. ห้องเก็บของ แยกเครื่องแบบพนักงาน.	เก็บจำหน่ายเครื่องแบบพนักงาน	8.30-17.00	1	0.10 / ห้องพัก	25
6. ห้องจัดคอกไม้	ตกแต่งประดับคอกไม้	8.30 -17.00	1	0.04 / ห้องพัก.	10
7. ห้องลงเวลา จุดตรวจเข้าออก.	ตรวจรอบพนักงาน.	8.30-17.00	1	0.05 / ห้องพัก	12
8. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว+M.C.	เก็บของเปลี่ยนชุด แยก ชายหญิง.	24. ชม.	1	0.28 / ห้องพัก.	108
9. ห้องปฐมพยาบาล		8.30 -17.00	1	0.05 / ห้องพัก	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 แผนภาพที่ใช้ 26 โยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกประการ
 แฉก การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย.

องค์ประกอบ	ลักษณะประโยชน์ใช้สอย.	เวลา.	ผู้ใช้	หน่วย	พื้นที่ / ผู้ใช้ พื้นที่ / หน่วย	พื้นที่รวม. (ตร. เมตร)
10. ห้องพักผ่อนพนักงาน.		8.30 - 17.00.		1.	0.05 / ห้องพัก	12
11. ห้องอาหารพนักงาน		8.30 - 17.00		1	0.30 / ห้องพัก.	68
12. บริเวณ รับ - ส่งของ	จุดขนถ่าย ของ .	8.30 - 17.00		1	0.06 / ห้องพัก.	16
13. บริเวณตรวจรับ ของ .	ใช้คลุม ภาพสินค้า.	8.30 - 17.00		1	0.05 / ห้องพัก.	12
14. ห้องเก็บของ .	เก็บอุปกรณ์	8.30 - 17.00		1	0.50 / ห้องพัก.	127
15. ห้องเก็บขยะ	เก็บขยะแยก เป็น 3 ส่วน ขยะเปียก. ขยะแห้ง เก็บขวดเปล่า. แยก ซ้าย ทิ้ง	วันละ ครั้ง.		1	0.20 / ห้องพัก. 12% ของ 7	40 86
16. ห้องน้ำ - ล้างม.						796
ทางเดินจร.					+ 20 %.	160
					รวม.	966

8. MECHANICAL SPACE.

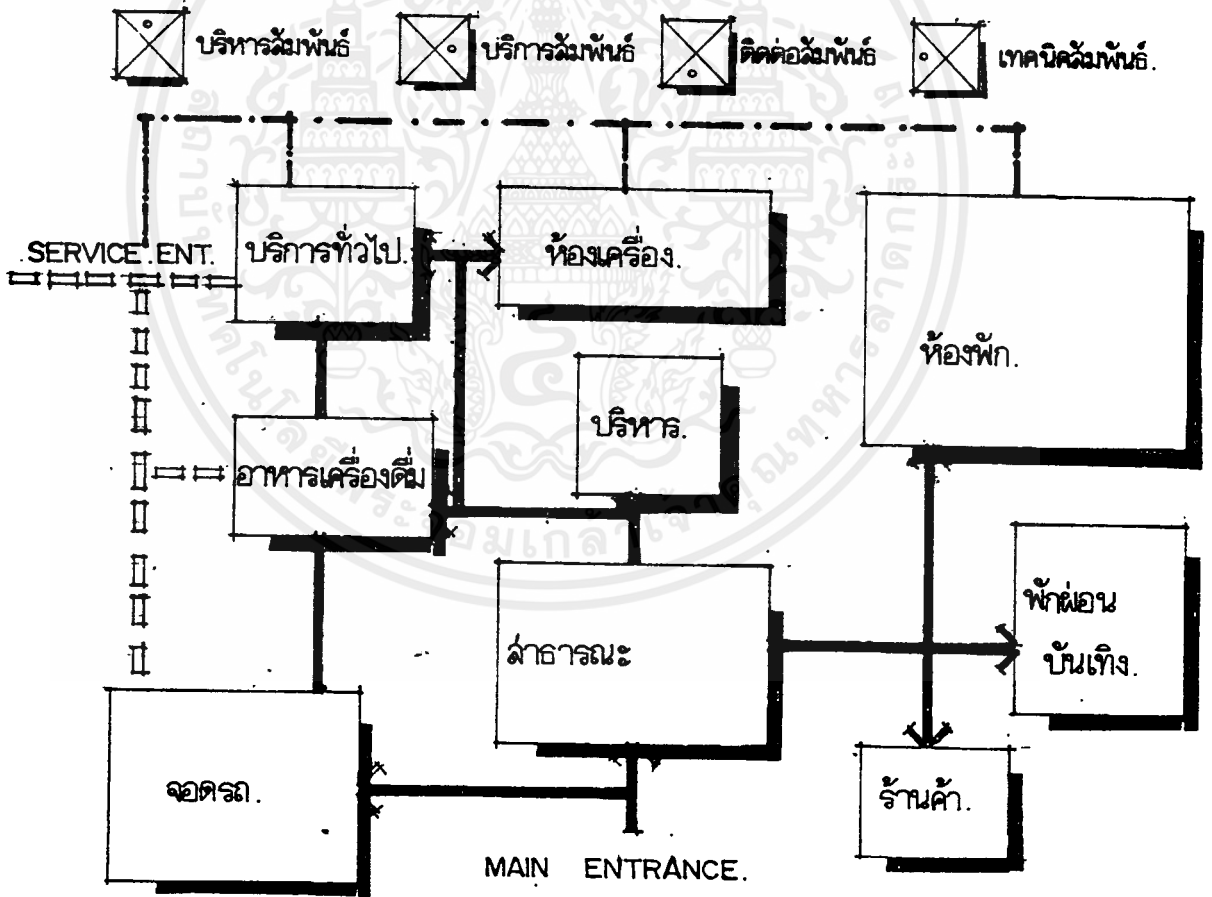
องค์ประกอบ.	ลักษณะประโยชน์ใช้สอย.	เวลา	ผู้ใช้	หน่วย	พื้นที่ / ผู้ใช้ พื้นที่ / หน่วย	พื้นที่รวม. (ตร. เมตร)
8.) ส่วนห้องเครื่อง MACHANICAL SPACE.						
1. ห้องทำงานช่าง	ปฏิบัติงานด้านวิศวกรรม.	8.30 - 17.00		1.	0.06 / ห้องพัก.	15
2. ห้องเก็บของ	เก็บอุปกรณ์ เครื่องมือ.	8.30 - 17.00		1.	0.06 / ห้องพัก.	15
3. ห้องเก็บสิ่งของ	ควรรอยู่ใต้ดิน.	8.30 - 17.00		1.	0.20 / ห้องพัก.	5
4. ห้องหม้อแปลงไฟฟ้า.	แยกเป็น 2 ส่วนคือส่วนบนและล่าง.	24 ชม.		1.	0.09 / ห้องพัก.	23
5. ห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้า.	กำเนิดไฟฟ้าสำรอง			1.	0.03 / ห้องพัก.	8
6. ห้องต้มน้ำ (ทำคหกรรม)	ห้องต้มน้ำร้อน			1.	0.8 / ห้องพัก.	200
7. ห้องเครื่องปั๊มน้ำ.				1.	เฉพาะห้องพัก.	
8. ถังเก็บน้ำ	แยกเป็น 2 ส่วนคือส่วนบนและใต้ดิน.	วันละ 3 ครั้ง.		1.	วิเคราะห์.	
9. ถังบำบัดน้ำเสีย	ระบบบำบัดน้ำเสียก่อนทิ้ง			1.	วิเคราะห์	
10. ห้องเครื่องปรับอากาศ.		24. ชม.		1.	0.8 / ห้องพัก.	202
11. แผนกซ่อมแซม.	ห้องปฏิบัติการซ่อมแซม.	8.30 - 17.00		1.	0.20 / ห้องพัก.	54
12. ห้องเก็บเพอร์ซิเตอร์		8.30 - 17.00		1.	0.20 / ห้องพัก.	54

องค์ประกอบ.	ลักษณะประโยชน์ใช้สอย.	เวลา.	ผู้ใช้ หน่วย	พื้นที่ / ผู้ใช้. พื้นที่ / หน่วย.	พื้นที่รวม. (ตร. เมตร)
13. ห้องชนทำลอน.	ดูเนด ตกแต่งบริเวณโดยรอบ.	8.30 - 17.00	10	0.05 / ห้องพัก.	12.
ทางสัญจร				+ 20 %.	386
					77
				รวม.	463

9. PARKING SPACE

องค์ประกอบ.	ลักษณะประโยชน์ใช้สอย	เวลา..	พื้นที่ / ผู้ใช้ พื้นที่ / หน่วยย.	พื้นที่รวม (ตร.เมตร)
9). ส่วนจอดรถ. PARKING SPACE.				
1. จอดรถสาธารณะ รถยนต์		24 ชม.	25 / คัน.	4,775
2. จอดรถจักรยานยนต์		24 ชม.	1.50/ คัน.	40.5
3. จอดรถรับจ้าง แท็กซี่		24 ชม.	25 / คัน.	300
4. จอดรถบริการขนส่ง.		24 ชม.	60 / คัน.	120
5. จอดรถพนักงาน.		24 ชม.	25 / คัน.	650
6. จอดรถเจ้าหน้าที่ บริหาร.		24 ชม.	25 / คัน.	225
7. จอดรถปัดเศษล่า.		24 ชม.	60 / คัน.	360
ทางสัญจร			+ 20 %	6470
รวม.				7,764

องค์ประกอบ.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	TOTAL.
1.จำนวนภาระงาน		4.	4.	3.	3.	3.	3.	2.	3.	25.
2.ล้นห้องพัก.	⊗		2.	2.	2.	3.	2.	1.	2.	18.
3.ล้นบริการอาหาร เครื่องดื่ม.	⊗	⊗		4.	1.	2.	3.	1.	3.	20.
4.ล้นพักผ่อนและบันเทิง.	⊗	⊗	⊗		3.	1.	2.	1.	3.	19.
5.ล้นร้านค้า.	⊗	⊗	⊗	⊗		2.	2.	1.	2.	16.
6.ล้นบริการ.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2.	2.	2.	17.
7.ล้นบริการทั่วไป.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2.	2.	18.
8.ล้นห้องเครื่อง.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2.	12.
9.ล้นจอดรถ.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		19.

แผนภูมิที่ 31

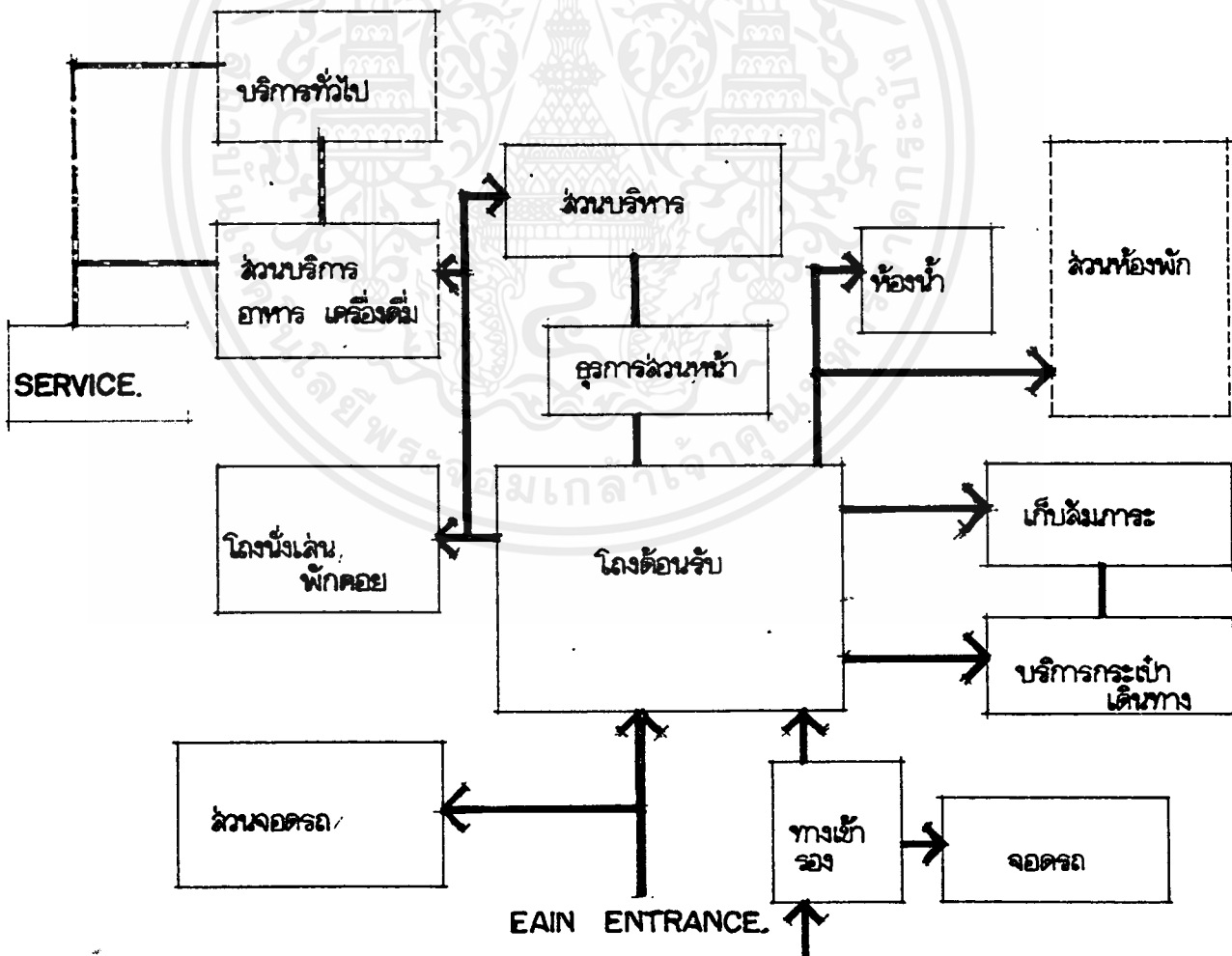
แสดง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนล่าอาณณะ PUBLIC SPACE

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6	7	TOTAL
1. โถงต้อนรับ		4	4	3	3	2	3	19
2. อูการล่วนหน้า	○		4	2	1	2	1	14
3. โถงนั่งเล่นพักผ่อน	○	○		3	2	2	3	18
4. บริการกระเป๋าเดินทาง	○	○	○		4	2	1	15
5. ห้องเก็บสัมภาระแยก	○	○	○	○		1	1	11
6. ห้องน้ำทั่วไป	○	○	○	○	○			10
7. ศูนย์บริการท่องเที่ยว	○	○	○	○	○	○		10

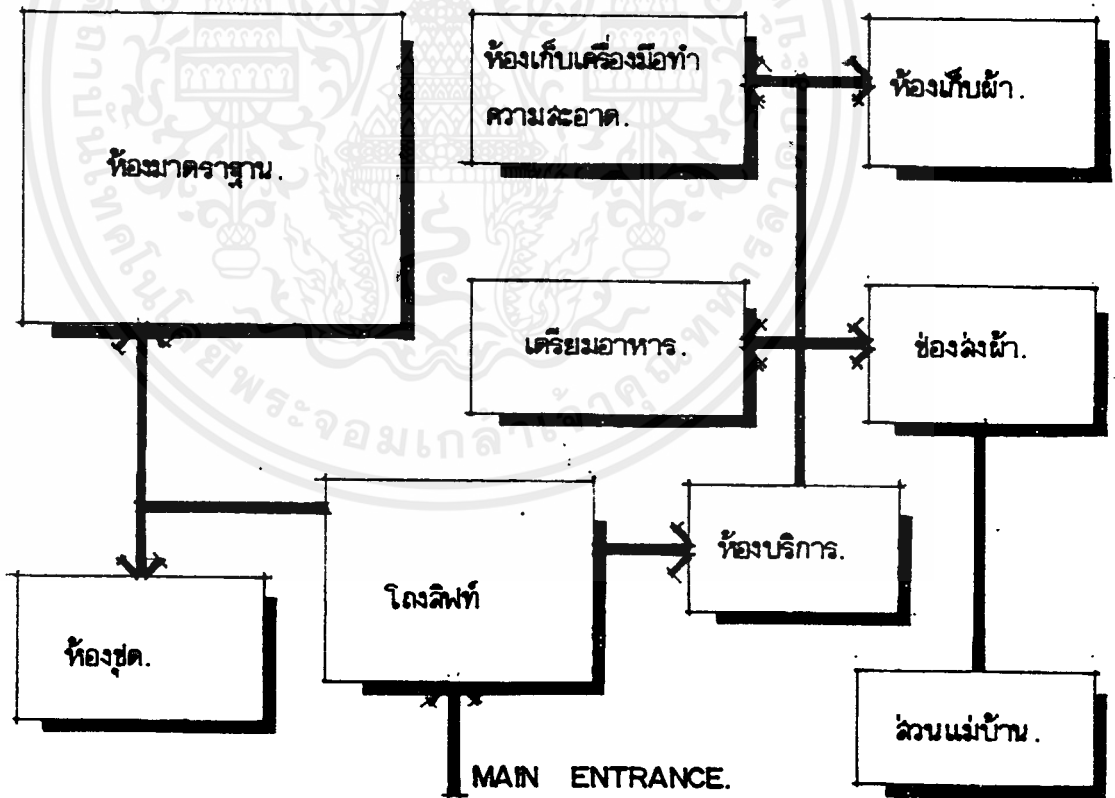
บริการสัมพันธ บริหารสัมพันธ ติดต่อสัมพันธ เทคนิคสัมพันธ

คำนวณห้องพัก. GUEST ROOM SPACE.

องค์ประกอบ.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	TOTAL
1. ห้องมาตรฐาน		3	3	3	3	2	2	3	19.
2. ห้องชุด.	⊗		3	3.	2.	2.	2.	3.	18.
3. โถงลิฟท์	⊗	⊗		3.	2	3	2	2.	18
4. ห้องบริการ.	⊗	⊗	⊗		2	2	2	3	18
5. ห้องเก็บผ้า.	⊗	⊗	⊗	⊗		2	2.	2.	15.
6. ห้องเก็บเครื่องมือทำความสะอาด.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		3.	1.	15.
7. ช่องล้างผ้า	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	14.
8. ที่เตรียมอาหาร.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		15.

บริการสัมพันธมิตร
 บริการสัมพันธมิตร
 ติดคอสัมพันธมิตร
 เทคนิควัฒนพันธ์.

แผนภูมิที่ 33

แสดง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม FOOD AND BEVERAGES SPACE.

องค์ประกอบ.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	TOTAL.
1. ห้องครัวหลัก.		4	4	2	3	2	1	3	1	1	2	2	1	3	1	2	3	3	38.
2. ห้องอาหาร.			4	2	2	1	1	1	1	2	1	1	1	1	1	1	2	3	29.
3. ห้องอาหารเฉพาะ.				2	1	1	1	1	1	2	1	1	1	1	1	1	2	3	28
4. ห้องนำอาหาร.				1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	21.
5. คิวฟู้ดเชฟ.					3	3	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	3	26.
6. คิวค็อกเชฟ.						2	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	3	3	25.
7. ห้องน้ำค็อกเชฟ.							1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20.
8. ห้องจัดเลี้ยง									3	3	3	2	2	1	1	1	1	3	29.
9. โถงจัดเลี้ยง.										3	2	2	2	1	1	1	1	1	24.
10. ม็อบเพอร์นิเตอร์จัดเลี้ยง.											1	2	1	1	1	1	1	1	24.
11. ห้องเตรียมอาหารจัดเลี้ยง												2	1	1	1	1	2	2	24.
12. ห้องประชุม.													2	1	1	1	1	1	23.
13. ห้องนั่งจัดเลี้ยง.														1	1	1	2	2	22.
14. ลับบริการห้องพัก.															2	1	1	2	21.
15. ห้องอาหารพนักงาน																3	2	2	22.
16. ครัวบริการพนักงาน.																	3	2	24.
17. ห้องเก็บอาหาร.																		3	30.
18. ห้องเก็บเครื่องดื่ม.																			36

บริการสัมพันธ ติดต่อสัมพันธ ทัศนคติสัมพันธ.

บริการสัมพันธ ติดต่อสัมพันธ ทัศนคติสัมพันธ.

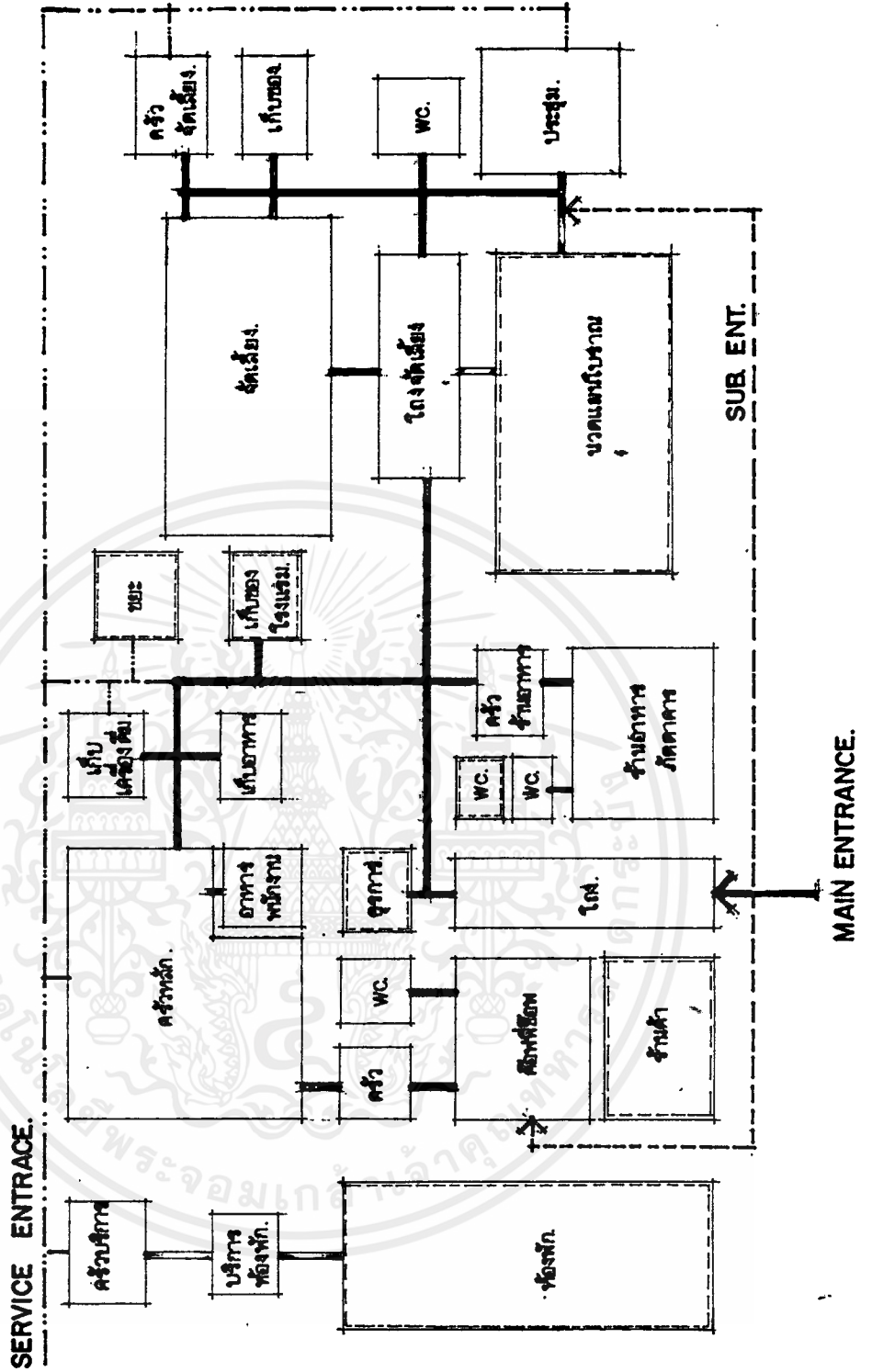
บริการสัมพันธ ติดต่อสัมพันธ ทัศนคติสัมพันธ.

บริการสัมพันธ ติดต่อสัมพันธ ทัศนคติสัมพันธ.

แผนภูมิที่ 34

แสดง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิที่ 35

แสดง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนพักผ่อนและบันเทิง ENTERTAIN SPACE.

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	TOTAL.
1. SAUNA & HEALTHCLUB		3	2	2	1	1	1	1	1	2	14
2. ห้องน้ำและเก็บของ	○			1	1	1	1	1	1	1	11
3. สระว่ายน้ำ	○	○		4	2	2	3	2	1	3	20
4. เกลียงรอบสระว่ายน้ำ	○	○	○		3	2	2	1	1	2	18
5. เครื่องดื่มสระว่ายน้ำ	○	○	○	○		2	1	1	1	1	13
6. เบลีเยนเดือซ่า	○	○	○	○	○		1	1	1	1	12
7. ห้องเครื่องสระว่ายน้ำ	○	○	○	○	○	○			1	1	12
8. ENTERTAINMENT	○	○	○	○	○	○	○		3	2	13
9. ห้องน้ำและห้องเก็บของ	○	○	○	○	○	○	○	○		1	11
10. ห้องเกมส์	○	○	○	○	○	○	○	○	○		14

บริหารสัมพันธ์

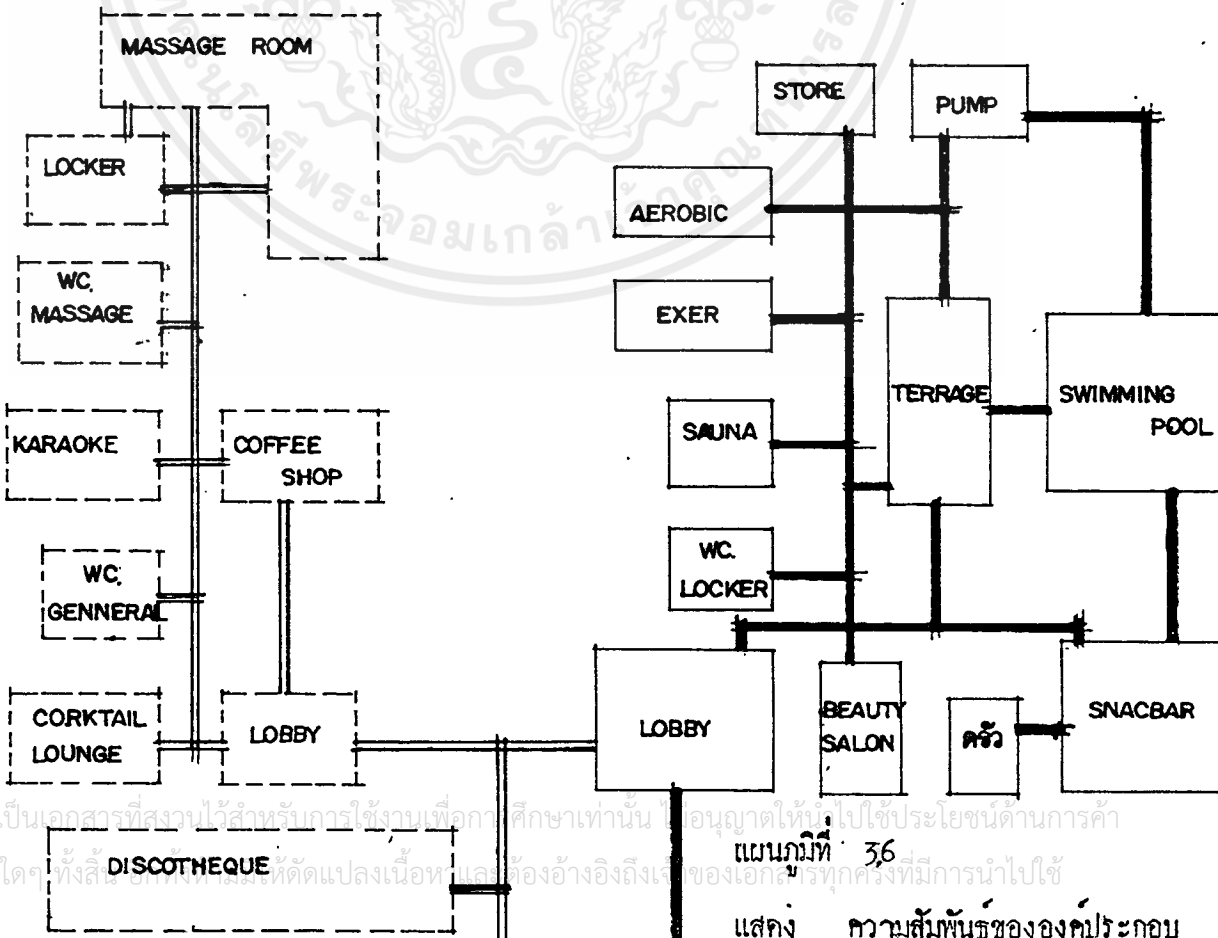
บริการสัมพันธ์

ติดต่อสัมพันธ์

เทคนิคสัมพันธ์

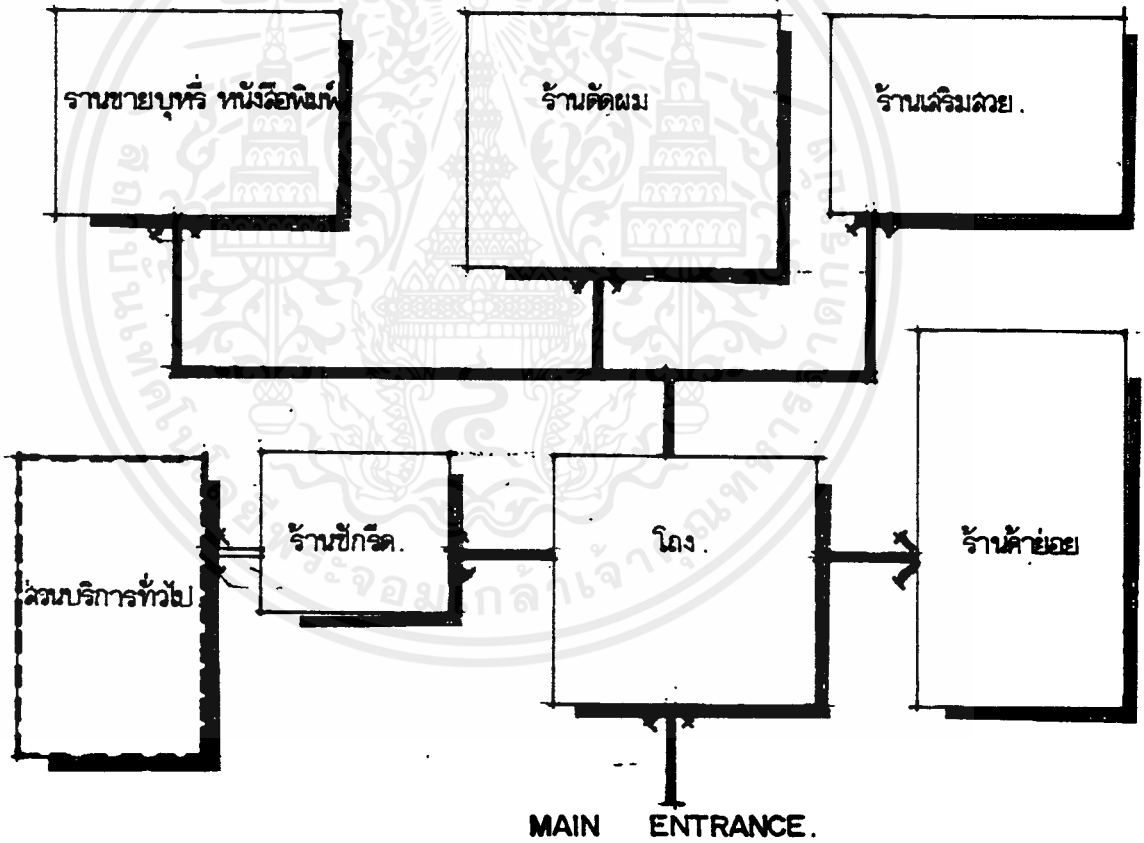
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น ยินดีที่จะปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยอยู่เสมอ
 แผนภูมิที่ 3.6 แสดง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

CONCESSION AND SUBRENTAL SPACE,

ส่วนบริการร้านค้าให้เช่า.

องค์ประกอบ.	1.	2.	3.	4.	5.	TOTAL.
1. ร้านค้าย่อยให้เช่า.		2.	2.	1	2	7.
2. ร้านตัดผม.	⊗		1.	2.	1.	6.
3. ร้านเสริมสวย.	⊗	⊗		1.	1.	6.
4. ร้านซักรีด.	⊗	⊗	⊗		3	8.
5. ร้านขายบุหรี่ยี่ห้อพิมพ์.	⊗	⊗	⊗	⊗		8.

 บริหารสัมพันธ บริการสัมพันธ ติดต่อสัมพันธ เทคโนโลยีสัมพันธ

แผนภูมิที่ 37

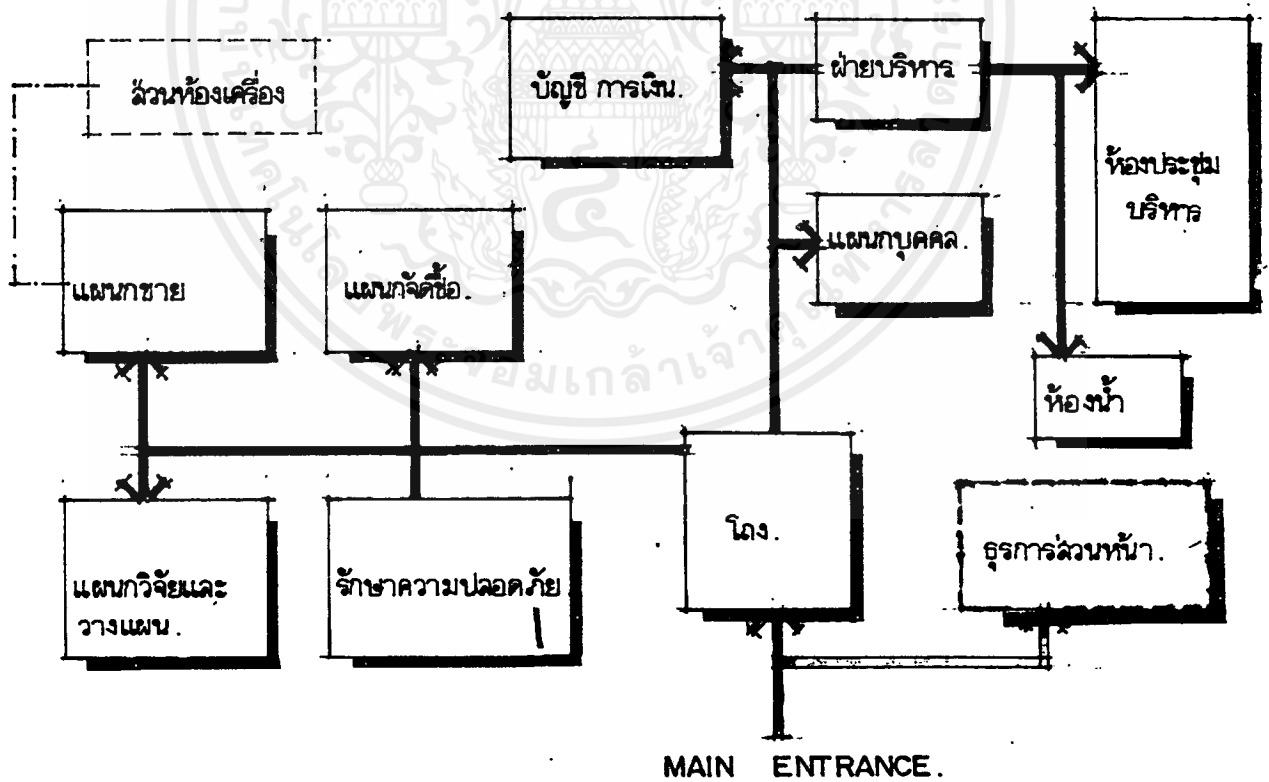
แสดง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนบริหาร ADMINISTRATION SPACE.

องค์ประกอบ.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	TOTAL.
1. ฝ่ายบริหาร.	4	4.	4.	4.	3.	3.	3.	3.	2.	
2. แผนกบัญชีและการเงิน.	⊗	⊗	3	2	2	2	2.	2.	1	18.
3. แผนกขาย.	⊗	⊗	⊗	2	2.	2	1	2.	1	17.
4. แผนกบุคคล.	⊗	⊗	⊗	⊗	2	1	2	2	1	16.
5. แผนกจัดซื้อ.	⊗	⊗	⊗	⊗	-	1	1	1	1.	13.
6. แผนกวิจัยและวางแผน	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	2	1	1	13.
7. แผนกรักษาความปลอดภัย	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	1.	1.	14.
8. ห้องประชุมบริหาร	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	1.	13.
9. ห้องน้ำดื่มทันที	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	9.

 บริหารสัมพันธ์.
  บริการสัมพันธ์.
  ติดต่อสัมพันธ์.
  เทคโนโลยีสัมพันธ์.

แผนภูมิที่ 38

แสดง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกนอกระบบการดำเนินงานได้
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนบริการทั่วไป. GENERAL SERVICE SPACE.

องค์ประกอบ.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	TOTAL
1. ห้องทำงานแม่บ้าน.		2.	3	2	3	3	2	1	1	2	2	2	1	2.	26.
2. ห้องเก็บเสื้อผ้า.			3	3	1	1	1	1.	2	2	1	1	2	4	22.
3. ห้องซ่อมแซมผ้า.						1	1	1	1	1	2	2	1	2	21.
4. ห้องซักรีด.							1	1	1	1	2	2	1	3.	22.
5. ห้องเก็บ แลกเครื่องแบบพนักงาน						1	1	2	1	1	1	1	1	2	18.
6. ห้องจัดดอกไม้							1	1	1	1	2	1	1	2	17.
7. ห้องลงเวลา จุดตรวจ เข้า ออก.								3	1	2	1	1	1	1	17.
8. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวพนักงาน.									2	3	1	1	1	1	19.
9. ห้องปฐมพยาบาล.										3	1	1	1	2	18.
10. ห้องพักผ่อนและอาหารพนักงาน.											1	1	1	1	20.
11. บริเวณรับ ลังของ.												3	3	1	21.
12. บริเวณตรวจรับของ.													4	2	22.
13. ห้องเก็บของ.														2	20.
14. ห้องเก็บขยะ															23.

เทศนิคมพันธ์

ติดต่อดังพันธ์

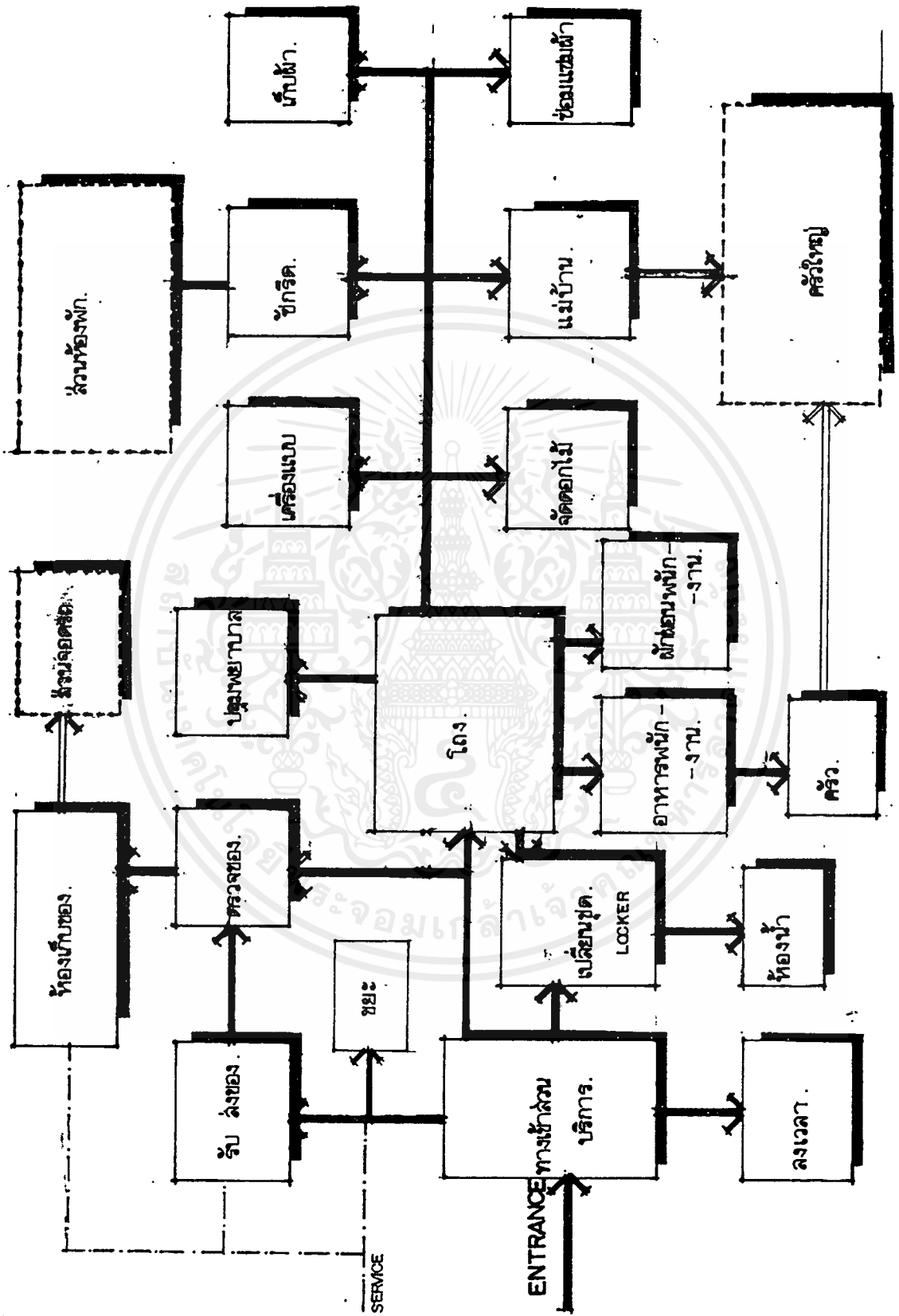
บริการดังพันธ์

บริการดังพันธ์

บริการดังพันธ์

บริการดังพันธ์

บริการดังพันธ์

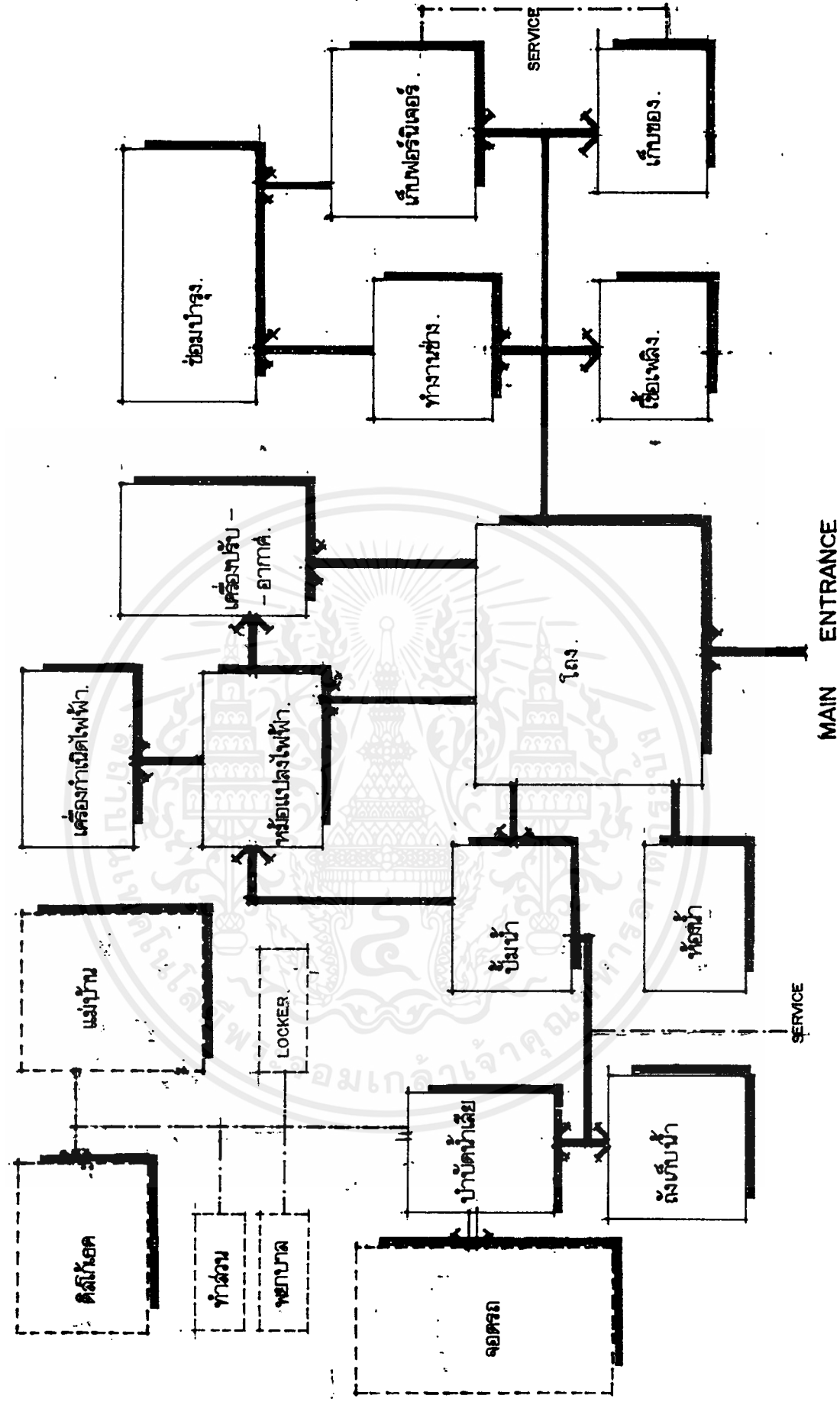

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 แผนภูมิที่ 40 แสดง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตีแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนห้องเครื่อง. MECHANICAL SPACE.

องค์ประกอบ.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	TOTAL.
1. ห้องทำงานช่าง.		2	2	1	1	1	1	1	1	1	3	1	2.	17.
2. ห้องเก็บของ.			1.	1.	1.	1.	1.	1.	1.	1.	3	2.	2.	17.
3. ห้องต้มน้ำ				2.	1	1	1.	1.	1	1	3	2	1	17.
4. ห้องเก็บเชื้อ.					1.	2.	2	1.	1.	1.	2	2	1.	17.
5. ห้องหม้อแปลงไฟฟ้า.						3	2	1	1	1	2	1	1	17.
6. ห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้า							2	1	1	2	2	1	1	18.
7. ห้องเครื่องปั๊ม								3	2	1	2	1	1	20.
8 ห้องเก็บน้ำได้คิน.									1	1	2	1	1	15.
9. ห้องบำบัดน้ำเสีย										1	2	1	1	14.
10.ห้องเครื่องปรับอากาศ.											2	1	1	14.
11. แดกซ์ของแชน												2	2	27.
12 ห้องเก็บพัสดุจีเจอร์													1	16.
13. ห้องคนลาว														15.

 บริการล้มพันธ์.
  บริการล้มพันธ์.
  บริการล้มพันธ์.
  ติดต่อล้มพันธ์.
  เจตคติล้มพันธ์.

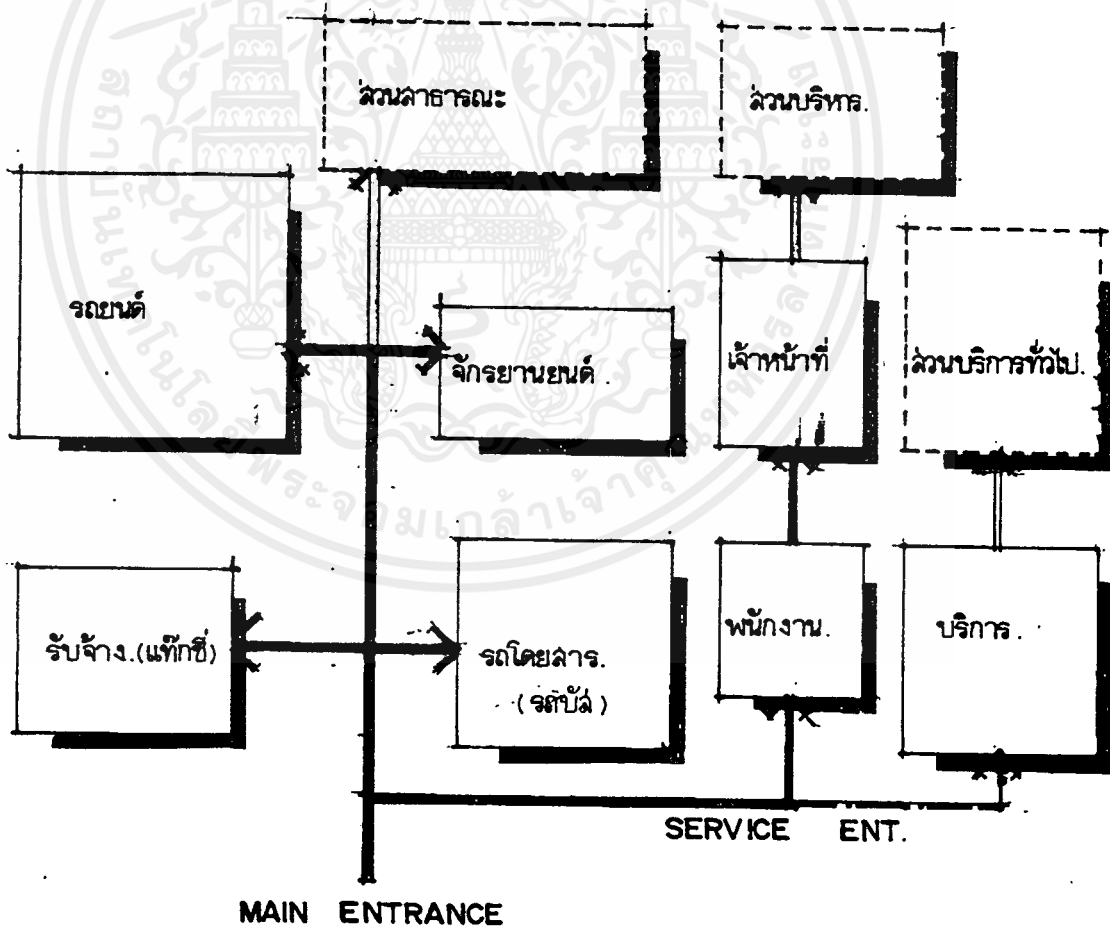

แผนภูมิที่ 42 แสดง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนจอดรถ. PARKING SPACE.

องค์ประกอบ	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	TOTAL.
1. จอดรถสาธารณะ (รถยนต์).		1.	1.	2	2.	2	1	9.
2. จอดรถโดยสาร (รถบัส)	⊗		2	1.	1.	1.	1.	7.
3. จอดรถรับจ้าง (แท็กซี่)	⊗	⊗		1	1.	1.	1	7.
4. จอดรถบริการ	⊗	⊗	⊗		2	1	1	8.
5. จอดรถพนักงาน.	⊗	⊗	⊗	⊗		L	1.	8.
6. จอดรถเจ้าหน้าที่บริหาร.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1.	7
7. จอดรถจักรยานยนต์.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		6.

แผนภูมิที่ 43 แสดง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7 การวิเคราะห์ส่วนประกอบเชิงเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับอาคาร

4.7.1 การวิเคราะห์ระบบโครงสร้างอาคาร

จากการศึกษารูปทรงอาคารสูงระบบที่นิยมใช้มี FRAM SYSTEM และ SHARE WALL แต่การศึกษพบว่าระบบ FRAM SYSTEM กลายเป็นระบบที่ไม่เหมาะสมเสียแล้วเพราะไม่ประหยัดคือเสาจะมีขนาดใหญ่และมีจุดเชื่อมระหว่างคานกับเสามีหน้าที่รับแรงลมสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับระบบ SHARE WALL แบบหลังนี้รับแรงตามแนวนอนได้ดีกว่าดังนั้นระบบ SHARE WALL จึงถูกนำมาใช้ในลักษณะของ CORE WALL

จากการศึกษาลักษณะของ CORE WALL สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ลักษณะ คือ

1. มี CORE อยู่ศูนย์กลางและมีพื้นที่ใช้งานอยู่โดยรอบ
2. มี CORE อยู่ตรงกลางและมีพื้นที่ใช้งานอยู่ 2 ข้าง
3. มี CORE อยู่ด้านใดด้านหนึ่งที่ผนังนอกข้างพื้นที่ใช้งาน
4. มี CORE ZONE อยู่ 2 แห่งแยกจากกัน

ในการวิเคราะห์รูปทรงอาคารสูงนี้จำเป็นต้องนำเอาปัจจัยต่าง ๆ มาช่วยวิเคราะห์ให้ค่าคะแนน โดยการวิเคราะห์ทำขึ้นโดยการให้ค่าคะแนนตามลำดับความสำคัญ

การให้คะแนนให้ลำดับความสำคัญดังนี้

- ลำดับความสำคัญมากที่สุดให้ค่าเป็น 4
- ลำดับความสำคัญลดลงให้ค่าเป็น 3
- ลำดับความสำคัญลดลงอีกค่าคะแนน 2
- ลำดับความสำคัญน้อยที่สุดค่าคะแนน 1

ภาพแสดงลักษณะตำแหน่ง

1. มี core อยู่ศูนย์กลางและมีพื้นที่ใช้งานโดยรอบ

2. มี core อยู่ตรงกลางและพื้นที่ใช้งานอยู่ล้อมข้าง

3. มี core อยู่ด้านใดด้านหนึ่งของพื้นที่ใช้งาน

4. มี core zone อยู่ 2 แห่งแยกจากกันแทนที่จะมี core zone เพียงแห่งเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์รูปทรงและตำแหน่งคอร์โชน

ตารางวิเคราะห์รูปทรงและตำแหน่งคอร์โชน				
รูปทรงและตำแหน่งคอร์โชนลักษณะที่	1	2	3	4
1. มีจุดไกลของพื้นที่ใช้งานเท่า ๆ กัน	4	4	1	1
2. มีพื้นที่ใช้งานใหญ่พอ	2	2	3	4
3. จากอาคารตัวอย่าง	1	3	1	1
4. รูปทรงมีความมั่นคงด้านโครงสร้างอาคารสูง	4	4	4	3
5. สามารถต้านแรงลมปะทะด้านข้างได้ดี	4	3	2	3
6. งบประมาณค่าก่อสร้าง	4	4	3	2
7. สามารถรับทัศนียภาพได้ดี	4	4	3	2
8. รูปทรงมีความสัมพันธ์กับที่ตั้งโครงการ	3	4	2	2
9. มีความงามในตัวเอง	3	2	4	2
รวม	29	32	23	20

จากผลการรวมคะแนนเห็นได้ว่าลักษณะการกำหนดตำแหน่งของ CORE ควรจะอยู่ในลักษณะมี CORE อยู่ศูนย์กลาง และมีพื้นที่ใช้งานอยู่ 2 ข้าง โดยมีลักษณะของรูปร่างทรงภายนอกอาจเป็นรูปสี่เหลี่ยม หรือวงกลม สามเหลี่ยม ฯลฯ

รูปทรงภายนอกขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ นำมาประกอบกันจึงจำเป็นต้องนำรูปทรงภายนอกมาวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่ง

การวิเคราะห์ระบบฐานราก

การวิเคราะห์ระบบฐานรากจำเป็นต้องอาศัยความละเอียดรอบคอบ ซึ่งในลักษณะของงานจริงแล้วจะต้องอาศัยวิศวกรที่มีความสามารถตั้งนั้น ในการวิเคราะห์จึงเป็นเพียงการกำหนดประเภทกว้าง ๆ เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาระบบฐานที่ทำการศึกษามีด้วยกันหลายชนิดแบ่งตามลักษณะสำคัญที่ต่าง ๆ กันอาจแบ่งได้ 3 ประเภทคือ

1. ฐานรากแผ่

ในอาคารธรรมดาทั่วไปการก่อสร้างฐานรากแผ่ได้หลายแบบคือ

1.1 ฐานรากแผ่แบบแห้งพื้นขาวตามกำแพง

1.2 ฐานรากแผ่เป็นชั้นบันได

1.3 ฐานแผ่หนีศูนย์กลาง

1.4 ฐานแผ่แผ่ร่องต่อม่อ

2. ฐานรากเข็ม

3. ฐานรากแบบแห้งต่อม่อ

ระบบฐานรากที่เหมาะสมกับอาคารประเภทสูงปานกลางในเขตจังหวัดพะเยาซึ่งมีสภาพดินแข็งพอสมควร และจากการศึกษาอาคารตัวอย่าง ประกอบกับประโยชน์และหน้าที่ของแต่ละประเภทแล้วจึงกำหนดให้อาคารในโครงการใช้ฐานรากแผ่ประกอบกับฐานรากเข็ม สำหรับฐานรากแผ่นั้น มีหลายชนิดด้วยกัน ในการเลือกใช้จำเป็นต้องใช้วิศวกรที่มีความชำนาญเฉพาะ ดังนั้นในที่นี้จึงเพียงกำหนดเป็นหลักกว้าง ๆ เอาไว้เท่านั้น

การวิเคราะห์ระบบพื้น

สำหรับระบบพื้นเมื่อพิจารณาถึง

-ความมั่นคง แข็งแรง

-ความประหยัด

-ความรวดเร็วในการก่อสร้าง

ก็พอสรุประบบพื้นที่ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตามเงื่อนไข ดังกล่าวได้แก่

- ก. พื้นคอนกรีตเสริมเหล็กหล่อในที่ธรรมดา
- ข. พื้นไร้คาน
- ค. พื้นสำเร็จรูป

ในการพิจารณาเลือกระบบนั้น ควรกำหนดหัวข้อพิจารณา ดังนี้

-ราคาก่อสร้างรวมทั้งอาคาร ซึ่งหมายถึงส่วนประกอบด้านสถาปัตยกรรม และวิศวกรรมสาขาอื่น ๆ ด้วย เช่น โครงสร้างพื้นระบบใดที่ใช้ความหนาของพื้นคานน้อยที่สุด จะช่วยลดความสูงของอาคารลงได้ ซึ่งสามารถประหยัดค่าผนัง หน้าต่างโดยรอบอาคาร รวมทั้งลดความยาวของท่อระบบต่าง ๆ ลงได้

-ความสะดวกในการก่อสร้างและความรวดเร็ว ซึ่งจะพิจารณาเฉพาะงานพื้นอย่างเดียวยังไม่ได้เช่นกัน ต้องคำนึงถึงงานอื่น ๆ ที่ต่อเนื่อง รวมทั้งขั้นตอนที่ต้องทำต่อไปเพื่อบรรจุถึงชั้นผิวสำเร็จของงานด้วย

-เทคโนโลยีการก่อสร้าง ในปัจจุบันนี้วงการก่อสร้างเมืองไทยได้นำเทคโนโลยีการก่อสร้างขั้นสูงมาใช้กับงาน จนผู้รับเหมาที่มีความชำนาญในการก่อสร้างแทบทุกระบบ สำหรับพื้นไร้คานซึ่งแต่ก่อนคิดกันว่ายุ่งยากในการใช้เทคโนโลยีการก่อสร้าง แต่ปัจจุบันผู้รับเหมาซึ่งผ่านงานในระบบนี้มามากแล้ว แทบจะไม่มีปัญหาในเรื่องนี้เลย

-จากการศึกษาอาคารตัวอย่าง ปัจจุบันนิยมนำระบบพื้นไร้คานมาใช้กันมาก เนื่องจากใช้ระยะเวลาก่อสร้างน้อยและไม่มีปัญหาเรื่องเดินท่อ ซึ่งมักเป็นปัญหาสำหรับพื้นระบบอื่น ๆ

-การป้องกันอัคคีภัย ในกรณีเกิดอัคคีภัยขึ้นใด ๆ ของอาคาร สิ่งที่ต้องป้องกันการลุกลามของไฟจากชั้นหนึ่งสู่ชั้นหนึ่งที่สำคัญที่สุดคือ พื้น ซึ่งระบบพื้นสำเร็จรูปมีปัญหาเนื่องจากมีรอยต่อของแผ่นพื้นมาก สำหรับพื้นไร้คานจะป้องกันได้ดีที่สุด

-สะดวกในการเดินท่อ ซึ่งเป็นระบบที่สำคัญมากอันหนึ่งของอาคาร พื้นคอนกรีตหล่อในที่และพื้นสำเร็จรูปจะมีจุดอ่อนในเรื่องนี้มาก ส่วนพื้นไร้คานนั้นจะเป็นระบบที่สะดวกที่สุด

จากการศึกษาอาคารในโครงการ ส่วนประกอบของอาคารสามารถแบ่งออกได้เป็นสองส่วนใหญ่ ๆ คือ ส่วนที่เป็นส่วน TOWER และส่วน PRODIUM จึงแยกส่วนโครงสร้างพื้นออกเป็น 2 ส่วน โดยการวิเคราะห์กำหนดโดยการใช้ค่าคะแนนตามลำดับความสำคัญ

การให้ค่าคะแนนให้ตามลำดับความสำคัญดังนี้

ลำดับความสำคัญมากที่สุดค่าคะแนนเป็น	4
ลำดับความสำคัญลดลงได้ค่าคะแนนเป็น	3
ลำดับความสำคัญลดลงอีกค่าคะแนนเป็น	2
ลำดับความสำคัญน้อยที่สุดค่าคะแนนเป็น	1

ฉะนั้นการวิเคราะห์ที่ส่วนโครงสร้างพื้นฐานจึงยึดถือค่าคะแนนข้างบน

ตารางค่าคะแนนระบบโครงสร้างพื้นฐาน GUEST ROOM

ตาราง 4.3 แสดงค่าคะแนนระบบโครงสร้าง

ระบบโครงสร้างพื้นฐาน	1	2	3
1. ราคาก่อสร้าง	3	3	2
2. ความสะดวกในการก่อสร้าง และความรวดเร็ว	3	4	2
3. เทคโนโลยีในการก่อสร้าง	4	3	3
4. จากการศึกษาอาคารตัวอย่าง	4	3	3
5.	3	4	2
6.	2	4	1
รวม	19	21	11

จากผลคะแนนข้างต้นสรุปได้ว่าระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เป็น GUEST ROOM ควรที่จะใช้
โครงสร้างพื้นฐานระบบไร้คาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางค่าคะแนนระบบโครงสร้างพื้นฐาน PRODIUM

การวางที่ 4.4

ระบบโครงสร้างพื้นฐานระบบที่	1	2	3
1. ราคาค่าก่อสร้าง	3	3	2
2. ความสะดวกในการก่อสร้าง และความรวดเร็ว	2	4	3
3. เทคโนโลยีในการก่อสร้าง	4	3	3
4. จากการศึกษาอาคารตัวอย่าง	3	2	3
5. การป้องกันอัคคีภัย	3	4	2
6. สะดวกในการเดินท่อ	2	4	1
7. สำหรับอาคารช่วงกว้าง	2	4	3
รวม	19	24	17

จากผลคะแนนข้างต้นสรุปได้ว่าระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เป็น PRODIUM ควรที่จะใช้
โครงสร้างพื้นฐานระบบไร้คาน

สำหรับพื้นที่จอดรถ เป็นพื้นที่ที่ต้องการหลีกเลี่ยงความสูงของส่วนนี้ในการออกแบบโดยมีทั้งส่วนที่อยู่
ใต้ดินและเหนือดิน เพื่อลดความสูงของอาคารโดยได้เนื้อที่ใช้สอย มีระบบโครงสร้างสร้างพิเศษ คือ FLAT
PLATE เป็นระบบที่สามารถลดความสูงของอาคาร โดยเพิ่มความหนาของแผ่นพื้นเพียงเล็กน้อย และยังใช้
วิธี PRESTRESSED FLAT PLATE (พื้นเสริมแรง) เพื่อให้ได้ช่วงเสากว้างหรือพื้นที่บางกว่าในช่วงเสา
เท่ากัน ลดการคดก้มข้างของแผ่นพื้น สามารถยื่นพื้น (CANTILEVERED) ออกไปได้มาก ตามปกติควรยื่น
ไปได้ 1/4 SPAN นอกจากนี้ยังสามารถป้องกันน้ำได้ดีกว่าพื้นระบบอื่นที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงมากกับการใส่
แผ่นกันซึมเมื่อใช้กับพื้นคดดิน และพื้นที่จอดรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7.2 การวิเคราะห์ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

1. ระบบไฟฟ้ากำลัง บริเวณที่ตั้งโครงการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้เดินสายไฟฟ้าแรงสูง โดยเดินสายเป็น 3 เฟส 4 สาย ดังนั้น การจัดไฟฟ้าเข้าอาคาร กระทำโดยเดินสายไฟฟ้าแรงสูงเข้าอาคาร โดยการฝังสายไว้ในดินตรงเข้าไปยังห้องไฟฟ้าของโรงแรม ผ่านเข้าสู่อุปกรณ์แปลงไฟฟ้าขนาด 1,600 KVA จำนวน 2 ลูกแปลงเป็นไฟฟ้าแรงเคลื่อน 380 และ 220 โวลต์ จากนั้นจะจ่ายกระแสไฟฟ้าสูงแรงจ่ายไฟฟ้าวงจรแรงเคลื่อนต่ำและแผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูงและอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ

2. ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง การจัดแสงสว่างในบริเวณอาคารต้องมีความสว่างเพียงพอกับการใช้งานตามที่ได้ศึกษามาแล้วในบทที่ 3 สำหรับประเภทของแสงสว่างที่จะใช้กับอาคารแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 INCANDESCENT ใช้กับบริเวณต่างๆ ดังนี้คือ LOUNGE RESTAURANTS BEDROOMS หรือพื้นที่พิเศษที่ต้องการเน้นในเรื่องความสวยงามและให้เกิดบรรยากาศ เข้ากับบรรยากาศ เข้ากับวัตถุประสงค์ และการใช้สอดคล้องตามต้องการ

2.2 FLUORESCENT ใช้กับบริเวณทั่ว ๆ ไปโดยฝังในฝ้าเพดานโดยใช้ไส้ตะเกียง และหลอดไส้ สลับเท่า ๆ กัน เพื่อให้ได้แสงสว่างใกล้เคียงธรรมชาติมากที่สุดโดยให้ความเข้มส่องสว่าง 150 ฟุต-แรงเทียน ในส่วนที่เป็นที่ทำงานของส่วนเก็บเอกสารบัญชีเครื่องลงบัญชี และ 100 ฟุต-แรงเทียน ในห้องประชุม 20 ฟุต-แรงเทียน บริเวณทางเดิน ลิฟท์และบันได

3. ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน เลือกใช้ทั้ง 2 ระบบ คือ

3.1 เครื่องดีเซลเจนเนอเรเตอร์

3.2 เครื่องแบตเตอรี่

ทั้งนี้เนื่องจากทั้ง 2 ระบบต่างก็มีระบบการทำงานที่ต่างกันออกไป ซึ่งจำเป็นต้องใช้ทั้ง 2 ระบบในโครงการนี้

4. ระบบสายป้อน

ใช้สายเคเบิลต่อจากหม้อแปลงของการไฟฟ้า เข้าสู่หม้อแปลงไฟฟ้าของโครงการและใช้ BASWAY เป็นสายป้อน ในแนวตั้งและระนาบของอาคารและจ่ายเข้าสู่ห้องต่าง ๆ ด้วยสายไฟฟ้า แบบหุ้มด้วยฉนวน

ในระยะ 10 ปี ความต้องการไฟฟ้าจะเพิ่มมากขึ้น จึงควรเผื่อไว้ 100 % ดังนั้นปริมาณความต้องการไฟฟ้าที่ทำการออกแบบ จะใช้เท่ากับ 1,600 กิโลวัตต์

4.7.3 ระบบสุขาภิบาล

4.7.3.1 ระบบน้ำประปา

1. ปริมาณการใช้น้ำ จากการศึกษาข้อมูลได้กำหนดรายละเอียดในการคำนวณไว้ดังนี้
จำนวนผู้ใช้น้ำ 1.75 คน/ห้อง จำนวน น้ำ/ลิตร/คน เท่ากับ 200-600 และเวลาในการใช้น้ำ 11 ชั่วโมง
ประมาณความต้องการน้ำใน 1 ชม. $1.75 \times 200 \times 600$

11

19.090 ลิตร/ชั่วโมง

จากส่วนกักตุนน้ำ ได้กำหนดจำนวนการใช้น้ำ เท่ากับ 75-100 ลิตร/คน และจากการศึกษาอัตราผู้ใช้โครงการในส่วนกักตุนน้ำสามารถรับลูกค้าได้สูงสุดเท่ากับ 3,000 คน

ปริมาณความต้องการน้ำ	$3,000 \times 75$	
	225,000	ลิตร

ดังนั้นความต้องการใช้น้ำ	$225,000 + 28,636$	
	253,636	

253,636

253.63 ลูกบาศก์เมตร

โดยทั่วไประดับน้ำในถังจะสูงประมาณ	150-180 เมตร
-----------------------------------	--------------

ดังนั้นขนาดของพื้นที่ถังเก็บน้ำ	162 ตารางเมตร
---------------------------------	---------------

2. ถังเก็บน้ำที่พื้นดิน จะมีขนาดเท่ากับ 162 ตารางเมตร หรือน้ำมากกว่า ถ้ำบรรจุ
ในถังสูงกว่า 1.80 เมตร

3. ระบบการจ่ายน้ำ เลือกใช้วิธีการจ่ายน้ำแบบจ่ายลง (DOWN FEED DISTRIBUTION SYSTEM) โดยมีถังเก็บน้ำมี 2 แห่ง ที่บนอาคารและชั้นใต้ดินของอาคาร มีระบบการควบคุมการส่งน้ำแบบประเภทของระบบการจ่ายน้ำในอาคารสูงมี 3 วิธีคือ

1. ระบบการจ่ายน้ำจากถังสูง

2. ระบบถังวัดความดัน
3. ระบบสูบน้ำเพิ่มความดันในเส้นท่อโดยตรง

ในการวิเคราะห์ระบบจ่ายน้ำในโครงการ อาศัยหลักการและข้อกำหนดมาพิจารณา ตามลำดับความสำคัญมาก ปานกลาง และน้อย โดยให้ค่าคะแนน 3 2 และ 1 ตามลำดับ

ตาราง แสดงตารางการวิเคราะห์ระบบการจ่ายน้ำ

ตารางที่ 4.5

ลำดับ	ข้อกำหนดในการพิจารณา	ระบบการจ่ายน้ำ		
		1	2	3
1	ประสิทธิภาพในการทำงาน	3	3	2
2	เสียงรบกวนและความสั่นสะเทือน	2	1	1
3	การบำรุงรักษา ซ่อมแซม	3	1	1
4	ปริมาณเก็บกักน้ำ	3	1	1
5	เนื้อที่การใช้งาน	2	2	3
6	งบประมาณการก่อสร้าง	1	2	3
7	ความสวยงามของรูปทรงอาคาร	2	3	3
รวม		15	13	14

ผลจากการวิเคราะห์ระบบจ่ายน้ำแบบจ่ายน้ำจากถังสูงมีความเหมาะสมสำหรับอาคารในโครงการ โดยมีตำแหน่งที่ตั้งอยู่บนเหนือสุดของ Tower (Gust Room) เพราะสามารถจ่ายน้ำไปยังส่วนต่าง ๆ ของคานได้อย่างทั่วถึง และเพิ่มในจุดอื่น ๆ เป็นส่วนเสริม เช่น หลังคาของ Podium บางจุดซึ่งอยู่ตามปริมาณการใช้น้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบกำจัดน้ำเสีย จากการศึกษาาระบบกำจัดน้ำเสีย น้ำโสโครกที่เหมาะสมกับโครงการคือ ระบบที่ใช้กากชีเเจน ซึ่งระบบนี้แบ่งออกได้ 4 ชนิด การพิจารณานำมาใช้อาศัยหัวข้อพิจารณาดังแสดงในตาราง

1. ถังเซฟติก
2. บ่อตกไขมัน
3. ระบบแผ่นชีวหมุน
4. ระบบใช้กากชีเเจน

ตารางที่ 4.6 แสดงการเปรียบเทียบระบบกำจัดน้ำเสีย

ข้อเปรียบเทียบ	SEPTIC TANK & SAND FILTER	OXIDATION POND	AERATED LAGOON	ACTEVATED SLUDGE
พื้นที่ดิน	4	5	3	1
ค่าก่อสร้างไม่รวมค่าที่ดิน	3	1	4	5
ค่าใช้จ่ายในการกำจัด	1	1	3	4
ความยุ่งยากในการควบคุม และการบำรุงรักษา	1	1	2	5
เสียงรบกวน	0	0	4	5
กลิ่น	1	1	1	1
ความใสของน้ำหลังจากกำจัด	5	3	2	5
เสถียรภาพของระบบ	4	5	4	2

ที่มา "การกำจัดน้ำทิ้งจากชุมชนขนาดเล็ก" ฝ่ายวิจัยสิ่งแวดล้อมและนิเวศวิทยา สถาบันวิจัย
วิทยาศาสตร์ประยุกต์"

จากข้อเปรียบเทียบ สามารถเลือกระบบกำจัดน้ำเสียสำหรับโครงการได้ โดยพิจารณาถึงสภาพที่
ดินและการรบกวนต่อสภาพแวดล้อมข้างเคียง จึงพิจารณาเลือกให้ระบบ ACTIVATED SLUDGE
ขั้นตอนในการทำงานของระบบ Activated Sludge

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำเสียจากส่วนต่าง ๆ ของโรงแรมจะไหลมารวมกันที่ Sewage Holding Tank จากนั้นจะถูกสูบขึ้นสู่ Aeration Tank ที่มี Aerator อยู่ทำการหมุนเวียนน้ำเสียให้ได้รับออกซิเจน เนื่องจากใช้แบคทีเรียประเภทที่ต้องใช้ออกซิเจนในการย่อยสลายของเสียน้ำเสียจาก Aeration Tank ที่ถูกย่อยสลายแล้วไหลวนไปยังถังตกตะกอน ซึ่งในช่วงนี้แบคทีเรียจะไม่ได้รับออกซิเจน ทำให้มีการย่อยสลายน้อยลง และจับกลุ่มกันเป็นตะกอนตกลงสู่ก้นถังน้ำเสียส่วนหนึ่งพร้อมทั้งตะกอนจะถูกส่งไปยัง Chlorine Contact Tank และอีกส่วนหนึ่งจะถูกส่งกลับไปยัง Aeration Tank เพื่อทำให้สภาวะของแบคทีเรียสมดุลย์ใน Chlorine Contact Tank น้ำเสียที่ถูกบำบัดจะถูกใส่ Chlorine และไหลลงสู่ Threated Waste น้ำเสียที่ถูกบำบัดจะถูกตรวจสอบคุณภาพให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ และตะกอนก็จะถูกสูบถ่ายออกไปทิ้งต่อไป

ปริมาณของบ่อกำจัดน้ำเสีย

พิจารณาจากปริมาณน้ำใช้ของโรงแรมต่อ 1 วัน ดังนั้น ความจุของบ่อ กำจัดน้ำเสียประมาณ 52,444 แกลลอน หรือเท่ากับ 200 ลูกบาศก์เมตร

ตารางที่ 4. สำหรับเนื้อที่ซึ่งจะต้องใช้ก่อสร้างดังแสดงไว้ในตาราง

ปริมาณน้ำเสีย (ลบ./วัน)	พื้นที่ก่อสร้างโดยประมาณ (ตร.ม.)
50	60
100	100
200	180
300	240
500	400
750	500
1,000	600

หมายเหตุ ความสูงสุกข์ต้องไม่น้อยกว่า 0.60

จากปริมาณน้ำเสียเท่ากับ 200 ล.บ.ม. ต้องการพื้นที่ก่อสร้างประมาณ 180 ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7.4 การวิเคราะห์ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศในปัจจุบันมีด้วยกันหลายชนิด จึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงข้อดีเสีย ในแต่ละระบบ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในการเลือกใช้

ระบบปรับอากาศที่นิยมใช้กับอาคารสูงจะมีอยู่ด้วยกัน 3 ระบบ ที่ต้องนิยมนำใช้กันมากที่สุด คือ

1. ระบบทำน้ำเย็นหมุนเวียนส่วนกลาง
2. ระบบเครื่องปรับอากาศครบชุดในตัวชนิดระบายความร้อนด้วยน้ำ
3. ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน

เนื่องจากอาคารในโครงการมีส่วนใหญ่ ๆ อยู่ 2 ส่วนคือส่วนที่เป็น GUEST RM. และส่วนที่เป็น PODIUM ดังนั้นระบบของเครื่องปรับอากาศในโครงการจึงมีหน้าที่ใช้สอยต่างกันในการวิเคราะห์ระบบอากาศนี้จึงแยกวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนคือส่วนที่เป็น GUEST RM. และส่วนที่เป็นส่วน PODIUM

ในการวิเคราะห์ระบบปรับอากาศที่ใช้กับอาคารสูงการวิเคราะห์ทำขึ้นโดยการให้คะแนนตามลำดับความสำคัญ การให้ค่าคะแนนให้ลำดับความสำคัญดังนี้

- ลำดับความสำคัญมากที่สุดให้ค่าเป็น 4
- ลำดับความสำคัญลดลงให้ค่าความสำคัญเป็น 3
- ลำดับความสำคัญลดลงอีกให้ค่าคะแนนเป็น 2
- ลำดับความสำคัญน้อยที่สุดให้ค่าคะแนนเป็น 1

ในการกำหนดระบบปรับอากาศลงในตารางกำหนดให้

- ระบบทำน้ำเย็นหมุนเวียนส่วนกลางเป็นระบบที่ 1
- ระบบเครื่องปรับอากาศครบชุดในตัวเป็นระบบที่ 2
- ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วนเป็นระบบที่ 3

ตารางการวิเคราะห์ระบบปรับอากาศส่วน GUEST RM.

ตารางที่ 4.8

ระบบปรับอากาศระบบที่	1	2	3
มีความประหยัด	1	2	4
เสียงรบกวน และความสิ้นเปลือง	2	2	3
สะดวกในการซ่อมบำรุง	3	2	4
มีความเรียบร้อยสวยงาม	3	2	3
มีความปลอดภัย	2	3	2
มีความเหมาะสมต่อพื้นที่ใช้งาน	3	2	4
จากการศึกษาอาคารตัวอย่าง	3	1	4
รวม	17	14	24

จากการให้ค่าคะแนนระบบปรับอากาศในส่วน GUEST ROOM ผลสรุปออกมาว่าระบบปรับอากาศที่เหมาะสมกับส่วน TOWER ของอาคารในโครงการคือระบบที่ 3 ระบบปรับอากาศอากาศแบบแยกส่วน ในการหาาระบบปรับอากาศของส่วน PODIUM ให้ข้อกำหนดเดิมในการวิเคราะห์

ตารางการวิเคราะห์ระบบปรับอากาศส่วน PODIUM (ตารางที่ 4.9)

ระบบปรับอากาศระบบที่	1	2	3
มีความประหยัด	3	1	2
เสียงรบกวนและความสิ้นเปลือง	3	2	1
สะดวกในการซ่อมบำรุง	3	2	1
มีความเรียบร้อยสวยงาม	3	2	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางการวิเคราะห์ระบบปรับอากาศส่วน (ต่อ) (ตารางที่ 4.9)

ระบบปรับอากาศระบบที่	1	2	2
มีความปลอดภัย	3	2	2
มีความเหมาะสมต่อพื้นที่ใช้งาน	4	2	1
จากการศึกษาอาคารตัวอย่าง	3	2	1
รวม	22	13	9

จากตารางวิเคราะห์ระบบปรับอากาศส่วน PODIUM เห็นได้ว่าระบบทำน้ำเย็นหมุนเวียนเป็นระบบที่มีความเหมาะสมกับอาคารในส่วน PODIUM เป็นอย่างยิ่ง ฉะนั้นอาคารในโครงการในส่วนของ PODIUM จึงใช้ระบบปรับอากาศระบบทำน้ำเย็นหมุนเวียนส่วนกลาง

สรุป

ก) ส่วนห้องพัก (Guest Room) ใช้ระบบปรับอากาศ แยกส่วน

ข) ส่วนที่เป็นสาธารณะ เช่น โถงโรงแรม ห้องประชุม จัดเลี้ยง ภัตตาคารใช้ระบบปรับอากาศ Central Unit แบบ All-Water system คือจ่ายความเย็นโดยใช้ Air Handling Unit เป่าลมเย็นจ่ายไปตามท่อส่วนต่าง ๆ ที่ต้องการปรับอากาศ-

ซึ่งจะใช้เครื่องขนาด 400 ตัน 3 เครื่อง สำหรับพื้นที่ของห้องเครื่องสำหรับระบบปรับอากาศตู้ได้
อากาศตู้ได้จากตารางดังต่อไปนี้

MACHINE ROOM FOR CENTRAL CHILLED WATER SYSTEM			
BLDGS. CAP. A/C	Apprax Room Size	Approx. Area of Room Sp., Meter	Approx Operting Wt. Kg.
100	4x10	40	3,500
200	6x10	60	5,000
300	8x10	80	7,000
400	8x12	100	8,000
600	10x12	120	10,000
800	10x12	120	28,000
1,000	10x14	140	29,000
			37,000
2,000	12x20	240	310,000

ความสูงของห้อง Machine Room นั้น Min. Height = 2.8 เมตร ถ้าสูง 3 ถึง 3.5 เมตร
(ใต้ Beam ถึง Floor) จะดีมาก

เครื่องขนาด 400 ตัน ใช้พื้นที่ = 96 ตารางเมตรx4

พื้นที่ห้องเครื่อง 384 ตารางเมตร

การหาขนาด หอผึ่งน้ำ (COOLING TOWER)

น้ำที่ระบายความร้อนจาก Coodenser จะที่อุณหภูมิสูง เราจะนำน้ำที่นำมาระบายความร้อนทิ้ง โดย
ใช้หอผึ่งน้ำ โดยมากหอผึ่งน้ำแบบกลมนี้ ตัวถัง (Casing) ทำด้วย F.R.P. (IBERGLASS REINFORCED
POLYESTER) ส่วนใบพัดทำด้วยอลูมิเนียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การติดตั้งมักตั้งบนหลังคา (FLAT SLAB) หรือบนพื้นทางเดินรอบอาคาร แต่ต้องให้มีลมพัดผ่านท่อผึ่งน้ำ
ได้สะดวก

Tons	Approx Dimension Meter	Approx Operating Wt., Kg.
100	2.8 x 2.7	1,100
200	3.7 x 3.2	2,540
300	4.4 x 3.6	4,080
400	5.0 x 3.4	7,100
600	6.6 x 5.4	10,500
800	7.6 x 5.8	12,500

จากตารางสรุปใช้ COOLING TOWER สำหรับเครื่องปรับอากาศในโครงการดังนี้

COOLING TOWER ขนาด 400 ตัน 3 ตัว ใช้พื้นที่ = 5.0 x 3.4 x 3
= 51 ต.ร.ม.
รวมพื้นที่ติดตั้ง COOLING TOWER = 51 ต.ร.ม.

4.7.5.8 การระบายอากาศ

เนื่องจากรูปแบบและคุณลักษณะของโครงการเป็นโรงแรมชั้นหนึ่ง (CITY HOTEL) อุปกรณ์อำนวยความสะดวกต้องครบครันตามมาตรฐาน ลักษณะที่แน่ชัดประการหนึ่งคือการปรับอากาศโดยวิธีกล (MECHANICAL VENTILATION) ซึ่งไม่ต้องอาศัยทิศทางลมและดินฟ้าอากาศ อีกทั้งมีความสะดวกต่อการควบคุม โดยแบ่งลักษณะการทำงานออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การระบายอากาศเฉพาะห้อง เช่น ห้องพัก (GUEST ROOM) และการระบายอากาศแบบรวม เช่น ห้องน้ำ-ส้วม เป็นต้น

4.7.5 ระบบโทรศัพท์

4.7.5.1 ระบบโทรศัพท์ในโครงการเลือกใช้ระบบ PMBX

(Private Manuall Branch Excnage) เพราะเป็นระบบที่เหมาะสมมากเนื่องจากสามารถหมุนโดยตนเองและใช้ต่อแบบอัตโนมัติ หรืออาจจะเป็นการผ่าน Operator ก่อนก็ได้โดยแยกผู้ใช้โทรศัพท์ออก 3 กลุ่ม คือ

1. แยกมาพัก (Guest Ling) จะต่อสายนอกหรือทางไกลโดยผ่าน Operator
2. ฝ่ายบริการ (Admin Office) ต่อสายนอกหรือเรียกเข้าโดยอัตโนมัติ
3. ฝ่ายบริการ (Service Line) ต่อสายนอกเข้า-ออก โดยผ่าน Operator

4.7.5.2 ระบบประชาสัมพันธ์และเพลง

จากการศึกษาข้อมูลระบบการกระจายเสียงเพลงแบ่งออกได้ 2 ส่วน คือส่วนทำงานทั่วไป และส่วนทำงานเฉพาะเขต

- 1) ส่วนทำงานโดยทั่วไป เป็นระบบที่ทำงานครอบคลุม 2 ส่วนของโรงแรมทำหน้าที่ต่างกัน คือ ส่วน Front of The House จะให้การประชาสัมพันธ์และบริการเสียงเพลงแก่แขกหรือผู้มาติดต่อ แต่ละส่วนจะให้บริการเรียกพนักงานและบริการเสียงเพลง ซึ่งมีกระบวนการทำงานเหมือนกันในการบริการเสียงเพลง ดังนั้นในการจัดระบบจึงต้องแยกการประชาสัมพันธ์และการเรียกพนักงานออกจากกันโดยให้ Program Selector หรือ Mixer ที่ห้องควบคุมเสียง นอกจากนี้ยังมีการบริการเสียงเพลงในห้องพักแขกโดยมี Volume Control อยู่ในห้องพักของแขกแต่ละห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่งติดตั้งลำโพง ในส่วน Front of The House จะติดตั้งที่ Lobby , Lobby Lounge , Lift Lobby , Guest Room และในส่วน Back of The House จะติดตั้งที่ Staff Lounge และส่วนทำงานของพนักงาน โดยติดตั้งข้อมไวบนเพดานเพื่อความสวยงาม

2) ส่วนงานเฉพาะเขต จะติดตั้งในส่วนที่ต้องการ โดยเฉพาะ

โดยแยกการเปิดเพลงเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศและ การใช้งานในแต่ละส่วน แต่ต้องการเชื่อมโยงเข้ากับระบบประชาสัมพันธ์ ที่ส่วนกลางและระบบ สัญญาณเตือนภัย

ตำแหน่งในการติดตั้งลำโพงในแต่ละส่วน เพื่อให้ได้ระบบเสียงที่สมบูรณ์ จึงต้องใช้วิศวกรทางด้านระบบเสียง มาทำการออกแบบโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการออกแบบ ซึ่งใช้โปรแกรมในการออกแบบ 2 รายการ คือ โปรแกรม Modeler และ Power View

4.7.5.3 ระบบสายอากาศสำหรับเครื่องโทรศัพท์
ในโครงการเลือกใช้ระบบเสาอากาศเดี่ยวย ติดตั้งอยู่ บริเวณคาน้ำของอาคาร โดยอาศัยหลักการเสาอากาศเพียงชนิดเดียวสามารถให้บริการได้ทั้ง หลังซึ่งมีวิธีการนำสายอากาศเข้าเครื่อง Signal Splitter จะทำให้ระบบการรับของ โทรศัพท์เป็น Cable Visino แล้วจึงกระจายไปตามจุดที่ต้องการ

4.7.5.4 ระบบโทรพิมพ์ (FAX)
ระบบโทรพิมพ์ของโครงการเลือกใช้ขนาด 0.40 0.50 เมตร จุดประสงค์เพื่อต้องการรองรับและให้บริการนักธุรกิจที่เข้ามาพักในโครงการ

4.4.6 ระบบป้องกันอัคคีภัยและป้องกันฟ้าผ่า

4.7.6.1 ระบบสัญญาณเตือนภัย

ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัย ประกอบด้วย 5 ส่วนที่ทำงาน เชื่อมโยงกัน ได้แก่ ชุดจ่ายไฟ แผงควบคุม อุปกรณ์เริ่มสัญญาณอุปกรณ์แจ้งสัญญาณ และอุปกรณ์ ประกอบ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่ทำงานเชื่อมโยงกับระบบอื่น ๆ เช่น ระบบควบคุมความดันในห้อง บันไดหนีไฟ การเปิด-ปิดประตูหนีไฟ ระบบปิดพัดลมในระบบปรับอากาศ ระบบควบคุม เอกสารระบบควบคุมลิฟท์กันไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7.6.2 ระบบดับเพลิง

ระบบดับเพลิงที่ใช้มีหลายแบบ ซึ่งมีการใช้ตามความเหมาะสมกับประเภทของกิจกรรม หรือความต้องการพิเศษเฉพาะด้านของแต่ละพื้นที่ ระบบดับเพลิงที่ใช้ในโครงการอาจแยกออกได้ 2 ระบบใหญ่ ๆ คือ

1) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำชนิดสาบสูญ (Hydrant & Stand pipe system) โดยที่ใช้ระบบท่อเปียก (wet pipe system) เพราะไม่ได้อยู่ในเขตหนาวจึงไม่มีปัญหาการแข็งตัวของน้ำในท่อ โดยที่ใช้สายสูบลบแบบอ่อนขนาด 0.65 มิลลิเมตร พร้อมหัวฉีดขนาด 25 มิลลิเมตร ติดตั้งไว้ในตู้ดับเพลิง (Fire House Cabinet) ใช้สายความยาว 23 เมตร ติดตั้งที่บริเวณ Core Lift และบันไดหนีไฟ โดยให้ระยะห่างของตู้ดับเพลิงห่างกันไม่เกิน 33 เมตร นอกจากนี้ทุก ๆ ตู้ดับเพลิงจะต้องมีเครื่องดับเพลิงชนิดมือถือ (Portable Extihging) ติดตั้งอยู่ด้วย

2) ระบบโปรยน้ำเป็นฝอย (Sprinkler System) ลักษณะของระบบนี้ คือ การติดตั้งตำแหน่งของหัวฉีด โดยให้ระยะห่างของหัวฉีดแต่ละตัวเท่ากับ 4.50 เมตร และไม่ให้สิ่งกีดขวางทางโปรยน้ำ ซึ่งระบบจ่ายน้ำประเภทนี้มีอยู่ 4 ระบบดังนี้

1. ระบบท่อเปียก
2. ระบบท่อแห้ง
3. ระบบชลอการฉีดน้ำ
4. ระบบ

ในการวิเคราะห์เลือกระบบจ่ายน้ำ อาศัยหลักการและข้อกำหนดให้คะแนนตามลำดับความสำคัญ มากที่สุด มาก ปานกลาง และน้อยที่สุด โดยให้คะแนน 4, 3, 2, และ 1 ตามลำดับ

ตาราง 4.10 แสดงตารางการวิเคราะห์ระบบ

ลำดับที่	ข้อกำหนดในการพิจารณา	ระบบ			
		1	2	3	4
1	ประสิทธิภาพของระบบ	3	3	4	4
2	ความรวดเร็วในการดับเพลิง	3	2	1	2
3	ความเหมาะสมกับโครงการ	3	2	2	2
4	งบประมาณ ค่าใช้จ่าย	4	3	2	2
5	การเพิ่มน้ำหนักบรรทุกให้กับอาคาร	2	3	3	3
6	ความนิยมใช้	1	1	2	3
รวม		19	14	14	16

จากการวิเคราะห์ระบบ Sprinkler System ที่ใช้ในโครงการ ได้แก่ ระบบท่อเปียก (Wet Pipe System) เนื่องจากเป็นระบบที่ไม่ยุ่งยากไม่ต้องใช้ควบคุมความสามารถดับเพลิงได้ทันทีที่หัวฉีดเปิดออก โดยติดตั้งในส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม ยกเว้นห้องคอมพิวเตอร์ จะใช้ระบบแก๊สฮาโลน เพื่อป้องกันความเสียหายแก่อุปกรณ์ต่าง ในห้องซึ่งเป็นอุปกรณ์พิเศษ โดยใช้แก๊สฮาโลนเบอร์ 1301 ซึ่งเป็นพิษต่อมนุษย์น้อยที่สุด

แหล่งจ่ายน้ำของระบบได้จากถังจ่ายน้ำบนอาคารนอก-จากนี้ยังต้องมีการต่อท่อรับน้ำจากภายนอกอาคาร (Siamege Onnection) เพื่อให้รถบรรทุกน้ำของเจ้าหน้าที่มาทำการจ่ายน้ำให้ในกรณีที่มีน้ำในถังจ่ายน้ำหมดลง และยังเป็นส่วนช่วยให้เจ้าหน้าที่นั้นสามารถใช้สายดับเพลิงบนอาคารได้อย่างต่อเนื่อง

3) ระบบป้องกันฟ้าผ่า

เนื่องจากที่ตั้งของโครงการอยู่ในภูมิภาค ที่มีอากาศหนาวเย็นและบางช่วงฝนตกชุก ประกอบกับโดยรอบบริเวณของโครงการไม่มีอาคารสูงเกินกว่า 40 เมตร จึงทำให้ตัวอาคารของโครงการซึ่งมีความสูงประมาณ 44 เมตร เป็นจุดเด่น และเอกสารนี้อาจเป็นส่วนดึงดูดของฟ้าผ่าได้เป็นอย่างดี การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากเหตุผลที่ได้กล่าวมาเป็นส่วนสนับสนุนได้เป็นอย่างดี สำหรับการเลือกใช้ระบบป้องกันฟ้าผ่า ระบบที่เหมาะสมกับโครงการ คือ ระบบคูดประจุ (Lightning Active System) เนื่องจากเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันฟ้าผ่าแน่นอน และมีราคาถูกกว่าระบบพลัดประจุ (Radio Active System) ซึ่งมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ สายอากาศล่อฟ้า สายนำลงดิน และรากสายดิน

1. สายอากาศล่อฟ้า

มีลักษณะเป็นยอดแหลม ติดตั้งอยู่ส่วนบนสุดของอาคาร นอกจากนี้ยังต้องมีสายล่อฟ้าทางด้านข้างของอาคาร เพื่อเป็นการป้องกันฟ้าผ่าทางด้านข้างของอาคาร

2. สายนำลงดิน

ตามมาตรฐานระบบป้องกันฟ้าผ่า กำหนดให้ใช้สายนำลงดิน อย่างน้อย 2 เส้น วางตรงกันข้ามของตัวอาคาร เนื่องจากอาคารที่พื้นที่มากกว่า 100 ตารางเมตร และมีเส้นรอบอาคารมากกว่า 100 เมตร จึงต้องเพิ่มสายนำลงดินอีกทุก ๆ 20 - 30 เมตร

3. รากสายดิน

เนื่องจากที่ตั้งของโครงการอยู่ในจังหวัดพะเยา ซึ่งมีความชื้นสูงมาก ควรใช้รากสายดินแบบแท่งกลมหรือแบนจะเหมาะสมกว่า แบบเส้นกลมฝังในแนวนอน

การวางรากสายดินทำได้ 2 แบบ คือ รากสายดินแท่งเดี่ยว ยาวหรือฝังจำนวนรากสายดินให้มากขึ้น สำหรับจำนวนความยาวหรือจำนวนแท่งสามารถคำนวณได้ จากสูตร ซึ่งวิศวกรจะเป็นผู้ทำการคำนวณและออกแบบให้

4.7.7 ระบบแก๊สหุงต้มและเชื้อเพลิงเหลว

1. ระบบจ่ายแก๊สหุงต้ม

ระบบการจ่ายแก๊สหุงต้มของโครงการ ใช้ระบบเดินท่อจากถังไปยังเตา โดยใช้ Pressure Regulation Valve เพราะสามารถปรับแรงดันของแก๊สให้ได้ตามความต้องการของอุปกรณ์แต่ละชนิด โดยมีห้องเก็บเชื้อเพลิงแก๊สรวมกันตำแหน่งเดียวสามารถขนย้ายได้สะดวก และมีการระบายอากาศที่ดี จ่ายต่อการควบคุมตรวจสอบคุณภาพ

2. ระบบจ่ายเชื้อเพลิงเหลว

ระบบจ่ายเชื้อเพลิงเหลวของโครงการมีถังเก็บเชื้อเพลิงไว้ใต้ดินเพื่อความปลอดภัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นถังเก็บขนาดใหญ่อยู่ภายนอกอาคารและสามารถนำรถบรรทุกเชื้อเพลิงมาเติมได้โดยตรง ส่วนที่ 2 เป็นถังย่อยอยู่ใกล้กับห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้า

4.7.8 ระบบกำจัดขยะ

1. วิธีการทิ้งขยะ

ใช้วิธีการทิ้งขยะโดยการขนย้ายทางลิฟท์บริการโดยที่ขยะของแต่ละชั้น จะทำการเก็บรวบรวมขยะจากห้องพักมาไว้ที่ Room Service ของแต่ละชั้น จากนั้นขนย้ายลงทางลิฟท์บริการเพื่อไปทิ้งยังห้องเก็บขยะ

2. ห้องรวมขยะ

ห้องรวมขยะ แยกออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนเก็บขยะเปียก ส่วนเก็บขยะแห้ง และส่วนเก็บขยะเปล่า โดยเฉพาะส่วนเก็บขยะเปียกจะเป็นระบบปรับอากาศเพื่อช่วยชลดการเน่าเปื่อยและกลิ่นเหม็น

3. การกำจัดขยะ

การกำจัดขยะของโครงการใช้วิธีขนถ่ายขยะ โดยใช้บริการจากเทศบาลเมืองฯ เพื่อขนย้ายขยะรวมไว้ ณ ที่รวมขยะนอกเมือง อีกทั้งไม่ก่อความรำคาญให้อาคารข้างเคียง (ในกรณีถ้าใช้การเผา) และสิ้นเปลืองน้อยกว่าที่จะดำเนินการด้วยตนเอง

4.4.9 ระบบรักษาความปลอดภัย

1. การป้องกันการโจรกรรม

1) Passive Protection คือการป้องกันตั้งแต่การออกแบบอาคารประกอบด้วย การวางผัง โครงสร้าง ส่วนประกอบและการเลือกวัสดุ เป็นการวางแผนในขั้นแรกของการกำหนดลักษณะโครงการ

บทที่ 5

การออกแบบทางสถาปัตยกรรม

5.1 แนวความคิดในการออกแบบ

5.1.1 ลักษณะสถาปัตยกรรมของโครงการ จะมีแนวความคิดในการผสมผสานลักษณะสถาปัตยกรรมสมัยใหม่กับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นของภาคเหนือ โดยสามารถตอบสนองประโยชน์ใช้สอยในด้านต่าง ๆ ได้ดีที่สุดในด้านวัสดุประสงคที่กำหนดไว้ อีกทั้งยังสามารถสะท้อนถึงความงาม ความเป็นเอกลักษณ์ของโครงการโดยลักษณะสถาปัตยกรรมที่นำมาใช้ได้แก่หลังคาทรงจิ้ง ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของภาคเหนือ และเป็นลักษณะหลังคาสูง

ปรัชญาและแนวความคิดหลักในการออกแบบ

1. การออกแบบให้ใช้พื้นที่ทุกตารางเมตรอย่างคุ้มค่ากับราคาที่ดินเพื่อประโยชน์ในแง่เศรษฐกิจการลงทุน ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญต่อโครงการ
2. ออกแบบให้สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมของโครงการ
3. ออกแบบส่วนห้องพักให้สามารถมองเห็นทิวทัศน์ที่สวยงามของเมืองให้ได้มากที่สุดโดยเฉพาะกว๊านพะเยา

5.1.2 ออกแบบรูปทรงอาคาร ให้เป็นจุดดึงดูดคนเข้าใช้บริการ และให้เป็นส่วนต่อเนื่องกับ บริเวณสี่แยกไปกว๊านพะเยา และไปสถานีขนส่งจังหวัด ซึ่งเป็น LANDMARK ของเมือง

5.1.3 นำเอาเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมล้านนามาใช้ในการออกแบบ รวมถึงการนำเอาวัสดุพื้นเมืองมาใช้ในการตกแต่งภายในอาคารด้วย

5.2 หัวข้อพิจารณาการวางผัง

1. APPROACH การเข้าสู่อาคาร เป็นทางเข้าอาคารชัดเจน มีความหมายน่าสนใจในการเข้ามาใช้โครงการ
2. CIRCULATION ทางสัญจรของส่วนต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน ไม่สับสน
3. ORIENTATION การวางตัวอาคาร ตามทิศทางที่สามารถป้องกัน แสงแดด ฝน และการระบายอากาศที่ดี
4. TRAFFIC การสัญจร การเข้า-ออก ของบริเวณโครงการทางรถ และทางเท้าไม่ติดกันรวมถึงการบริการที่สะดวก
5. VISUAL มุมมองของอาคารที่ดีทั้งในโครงการและจากภายนอกโครงการ เน้นความสวยงามของโครงการ
6. FUTURE EXPENTION การขยายตัวในอนาคตของตัวอาคารมีการจัดพื้นที่ให้มีประโยชน์มากที่สุด มีพื้นที่เพื่อการขยายตัวในอนาคต
7. ELEMENT องค์ประกอบส่วนต่าง ๆ มีครบตามความต้องการจัด ที่ถูกต้อง
8. ENVIRONMENT ลักษณะการจัดกลุ่มอาคาร การวางตำแหน่งอาคาร เพื่อป้องกันสภาพแวดล้อมข้างเคียงที่ไม่เหมาะสม และการเข้ากับสภาพแวดล้อม

5.2.1 การวางผังบริเวณโดยสังเขป

ผังบริเวณ สภาพทั่วไปของพื้นที่เป็นที่ราบ ด้านหน้าโครงการติดถนนพหลโยธิน มองเห็นกวีานพะเขาได้ชัดเจน ด้านหลังติดกับสถานีขนส่งจังหวัด ดันข้างมีถนนสาธารณะตัดผ่านไปยังสถานีขนส่ง

แนวความคิด การจัดวางผังโครงการ

- ด้านทิศเหนือ เนื่องจากอยู่ติดที่ดินผู้อื่น และมีมุมมองไม่ค่อยดีนักจัดให้เป็นส่วนบริการ ส่วนห้องครัวเก็บของ รวมถึงส่วนที่ไม่ต้องการวิว และธรรมชาติ
- ด้านทิศใต้ เนื่องจากเป็นด้านหน้าโครงการมีมุมมองที่ดีมาก และรับลมธรรมชาติได้ดีจึงจัดให้เป็นส่วน สาธารณะ ชุกรการส่วนหน้า และสสส่วนที่ต้องการมองเห็น วิวได้ชัดเจน เช่น ร้านอาหาร กิตตาอาคาร ห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ด้านทิศตะวันออก เนื่องจาก ดินที่ดินข้างเคียง และมุมมองไม่ค่อยดีนักจึงจัดให้เป็นสสส่วน SERVICE เป็นบันได-ลิฟท์
- ด้านทิศตะวันตก เป็นด้านที่ติดถนนสาธารณะ เจาะช่องทางเข้า-ออกของรถ SERVICE เพิ่มอีก 1 ทางเพื่อความสะดวก เหมาะที่จะเป็นส่วนบริการ

5.3 แนวความคิดในการกำหนดทางเข้า-ออก

- จัดให้มีทางเข้า-ออก ด้านหน้าโครงการ 2 ทาง ฝั่งรถทางเดียวเพื่อความสะดวก และปลอดภัย
- ด้านข้างติดถนนสาธารณะ จัดให้มีทางเข้า-ออก ของรถบริการ 1 ทางเพื่อไม่ให้เกิดการจราจรปะปนกันกับส่วนด้านหน้าโรงแรม

ส่วนต่าง ๆ ที่จัดวางไว้ในที่ตั้งโครงการ มีอยู่ 9 กลุ่ม คือ

1. ส่วนสาธารณะ กุฎการส่วนหน้า
2. ส่วนห้องพัก
3. ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม
4. ส่วนพักผ่อนและบันเทิง
5. ส่วนร้านค้า
6. ส่วนบริหาร
7. ส่วนบริการทั่วไป
8. ส่วนห้องเครื่อง
9. ส่วนจอดรถ

5.3.2 การออกแบบอาคารทั้งหมด

1. พื้นชั้นใต้ดิน

ออกแบบให้เป็นทั้งจอดรถ และส่วนบริการทั่วไป เช่น ส่วนแม่บ้านซักอบรีด เปลี่ยนเสื้อผ้าพนักงาน ห้องพยาบาล บางส่วนเป็นคิส์โก๊ทเคค เพราะเป็น ส่วนที่เสียงค่อนข้างจะดัง มีระบบอัดอากาศกรณีเกิดเพลิงไหม้ และมีบันไดหนีไฟ จากส่วนที่จอดรถขึ้นสู่ด้านบนได้ด้วย

2. พื้นชั้นที่ 1

ออกแบบให้สูงกว่าระดับดินประมาณ 0.50 เมตร มีส่วน LOBBY ขนาดใหญ่ เชื่อมต่อไปยังส่วนต่าง ๆ ด้านหน้าเป็น LOBBY LUNGE คือพื้นที่ช้อปปิ้ง ร้านค้า และภัตตาคาร ส่วนกลางเป็น ศูนย์การส่วนหน้าและ โถงลิฟท์ ห้องน้ำ-ส้วม ถัดจากส่วนนี้ไปด้านหลังเป็นส่วนบริการทั่วไป เช่น ห้องเก็บของ ห้องครัว ห้องเก็บขยะ บริเวณรับ-ส่งของ ตกบันได เป็นต้น

3. พื้นชั้นที่ 2

ออกแบบให้เป็นส่วน บริการอาหารและเครื่องดื่ม โดยมีโถงเป็นตัวเชื่อม เช่น ห้องจัดเลี้ยง, ประชุมสัมมนา, ห้องน้ำ-ส้วม เนื่องจากจังหวัดพะเยา ขาดสถานที่จัดงานเลี้ยงเป็นจำนวนมาก โครงการนี้จึงเน้นให้ส่วนจัดเลี้ยงมีขนาดใหญ่มากขึ้น บางส่วนเป็นหน่วยโบราณ และพักผ่อนบันเทิง มีทางติดต่อแยกจากส่วนของโรงแรม

4. พื้นชั้นที่ 3

ออกแบบให้เป็นส่วน สำนักงานบริหาร โรงแรมส่วนห้องเครื่องฝ่ายวิศวกร ฝ่ายเทคนิคต่าง ๆ ห้องเครื่องระบบปรับอากาศ ห้องติดตั้งหม้อต้มน้ำ ส่วนซ่อมบำรุง บางส่วนจัดให้เป็นส่วนอาบอบนวด, ล็อกเกอร์, คาราโอเกะ มีทางติดต่อเป็นส่วนตัวแยกจากส่วนของโรงแรม

5. พื้นชั้นที่ 4

ออกแบบให้เป็นส่วน ENTERTAINMENT พักผ่อน บันเทิง ประกอบไปด้วย สระว่ายน้ำ, สระเด็ก, ระเบียงอาหารรอบสระ SNACBAR, ห้องเครื่องปัม, ห้องน้ำ-ส้วม, ร้านตัดผมเสริมสวย, ส่วนอบซาวน่า และห้องออกกำลังกาย ศาลาพักผ่อนด้านหลังเป็นส่วน COOLING TOWER เพื่อการระบายอากาศที่ดี

6. **พื้นที่ระหว่าง 4-5**

เป็นส่วนที่ต่อกันระหว่าง TOWER กับ PRODIUM เป็นส่วนของชั้น ระบบท่อต่าง ๆ เว้นความสูงไว้ประมาณ 200 เมตร

7. **พื้นที่ 5-16**

เป็นส่วนของห้องพักทั้งหมด โดยจัดให้มีส่วนบริการห้อง, ลิฟท์บันไดอยู่ตรงกลางเพื่อสะดวกในการควบคุมได้ง่าย แบ่งเป็น

1. ห้อง STANDARD จัดให้อยู่ทุกชั้นของอาคาร
2. ห้อง JUNIOR จัดให้อยู่ตรงมุมของอาคารสามารถชมวิวดูได้ชัดเจน
3. ห้อง EXTRA DELUXE ตั้งแต่ชั้นที่ 14-16 จัดให้อยู่ตรงมุมด้านหน้า ของอาคารเป็นส่วนที่ดีที่สุด สามารถรับลมธรรมชาติ และชมวิวที่สวยงามของกรุงเทพฯ ได้เป็นอย่างดี

8. **พื้นที่ 17**

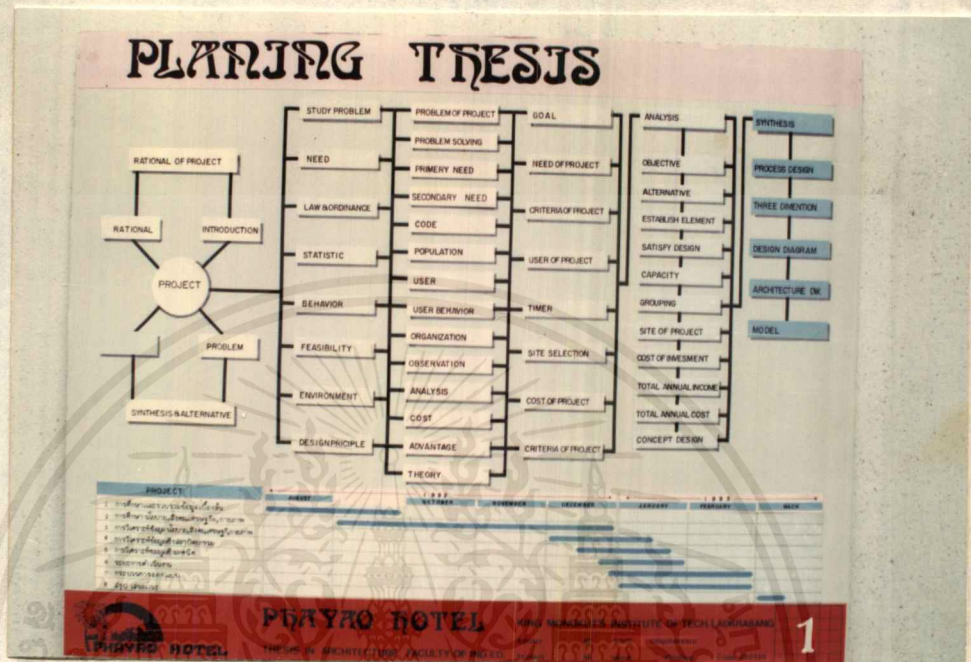
เป็น SKYLOUGE และ BEER GARDEN บริการเครื่องดื่มและอาหารเบา ๆ มีห้องครัวเล็กสำหรับเตรียมอาหาร ในส่วนนี้ด้วย จัดให้มีห้องน้ำ-ส้วม เพื่อความสะดวกสบาย

9. **ชั้นที่ 18**

เป็นส่วนห้องเครื่องลิฟท์และแท็งก์เก็บน้ำ 10 ชั้นที่ 19 (คาดฟ้า) เป็นส่วนหนีไฟทางอากาศจอดฮอริดิออปเตอร์ได้ 1 คัน มีบันไดหนีไฟ ตั้งแต่ชั้นบนสุดถึงชั้นบนดิน

5.4 **ภาพถ่าย ผลงานการออกแบบและหุ่นจำลอง**

แสดง : แผนการวางการทำงาน

แสดง : ความเป็นมาของโครงการ

INTRODUCTION

บทคัดย่อ

โครงการนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

1. บทนำ

2. ความเป็นมาของโครงการ

3. วัตถุประสงค์

4. ขอบเขตของโครงการ

5. ระยะเวลาของโครงการ

6. งบประมาณของโครงการ

7. ผลประโยชน์ของโครงการ

ประวัติ

โครงการนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PHAYAO HOTEL
KING MONKUT'S INSTITUTE OF TECH (LAKRABANG)
THESIS IN ARCHITECTURE, FACULTY OF ARCHITECTURE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : วัตถุประสงค์ของโครงการ

PROJECT PROPOSAL

	RATIONAL	PROBLEM	PROBLEM SOLVING	OBJECTIVE	
POLICY	เพื่อหาจุดประสงค์ของโครงการให้ชัดเจนและได้ใจ 7 ข้อ และเลือกจุดประสงค์ 1 ข้อที่เหมาะสม	ทราบปัญหา ว่ามี 7 ประเภทด้วยกัน คือ ความยากจน ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ความไม่เท่าเทียมกัน และอื่น ๆ อีกหลายอย่าง	พิจารณาถึงจุดประสงค์และหาข้อดีข้อเสียของโครงการว่ามีข้อดีมากกว่าข้อเสียหรือไม่	พิจารณาถึงจุดประสงค์และหาข้อดีข้อเสียของโครงการว่ามีข้อดีมากกว่าข้อเสียหรือไม่	พิจารณาถึงจุดประสงค์และหาข้อดีข้อเสียของโครงการว่ามีข้อดีมากกว่าข้อเสียหรือไม่
ECONOMIC	พิจารณาถึงจุดประสงค์ของโครงการว่ามีข้อดีข้อเสียมากกว่ากันหรือไม่	ทราบถึงปัญหาของโครงการว่ามีข้อดีข้อเสียมากกว่ากันหรือไม่	พิจารณาถึงจุดประสงค์และหาข้อดีข้อเสียของโครงการว่ามีข้อดีมากกว่าข้อเสียหรือไม่	พิจารณาถึงจุดประสงค์และหาข้อดีข้อเสียของโครงการว่ามีข้อดีมากกว่าข้อเสียหรือไม่	พิจารณาถึงจุดประสงค์และหาข้อดีข้อเสียของโครงการว่ามีข้อดีมากกว่าข้อเสียหรือไม่
SOCIAL	พิจารณาถึงจุดประสงค์ของโครงการว่ามีข้อดีข้อเสียมากกว่ากันหรือไม่	ทราบถึงปัญหาของโครงการว่ามีข้อดีข้อเสียมากกว่ากันหรือไม่	พิจารณาถึงจุดประสงค์และหาข้อดีข้อเสียของโครงการว่ามีข้อดีมากกว่าข้อเสียหรือไม่	พิจารณาถึงจุดประสงค์และหาข้อดีข้อเสียของโครงการว่ามีข้อดีมากกว่าข้อเสียหรือไม่	พิจารณาถึงจุดประสงค์และหาข้อดีข้อเสียของโครงการว่ามีข้อดีมากกว่าข้อเสียหรือไม่
ENVIRONMENT	พิจารณาถึงจุดประสงค์ของโครงการว่ามีข้อดีข้อเสียมากกว่ากันหรือไม่	ทราบถึงปัญหาของโครงการว่ามีข้อดีข้อเสียมากกว่ากันหรือไม่	พิจารณาถึงจุดประสงค์และหาข้อดีข้อเสียของโครงการว่ามีข้อดีมากกว่าข้อเสียหรือไม่	พิจารณาถึงจุดประสงค์และหาข้อดีข้อเสียของโครงการว่ามีข้อดีมากกว่าข้อเสียหรือไม่	พิจารณาถึงจุดประสงค์และหาข้อดีข้อเสียของโครงการว่ามีข้อดีมากกว่าข้อเสียหรือไม่

แสดง : การศึกษากำหนดนโยบาย ระดับประเทศ ภาคเหนือ และจังหวัดพะเยา

POLICY STUDY

แนวพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)

ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559) โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)
2. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)
3. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)

แนวพัฒนารูปภาพ

1. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)
2. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)
3. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)

แนวพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)

1. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)
2. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)
3. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)

แนวพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)

1. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)
2. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)
3. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)

แนวพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)

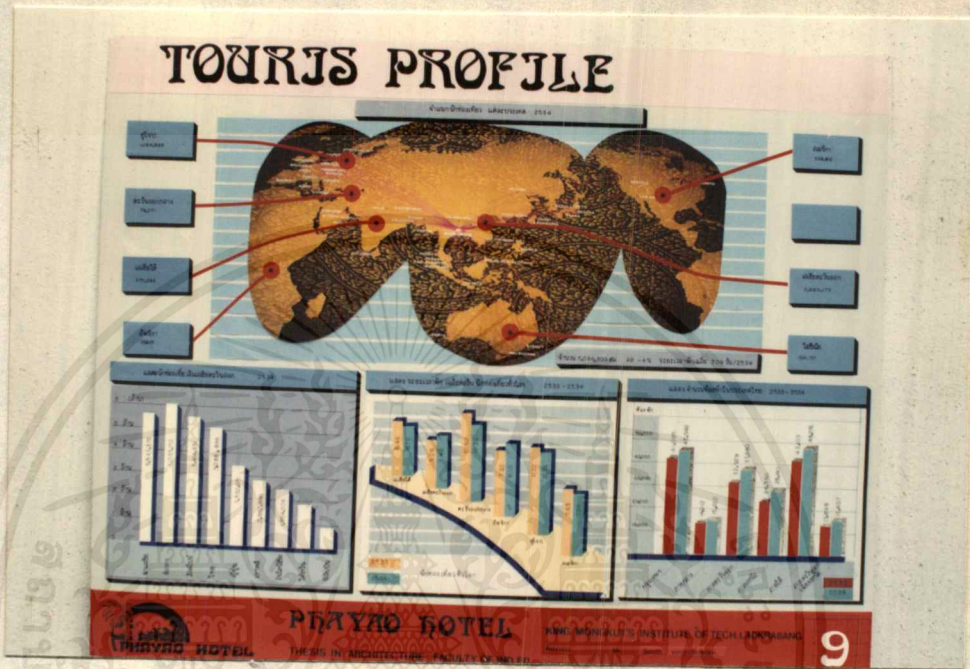
1. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)
2. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)
3. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)

แนวพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)

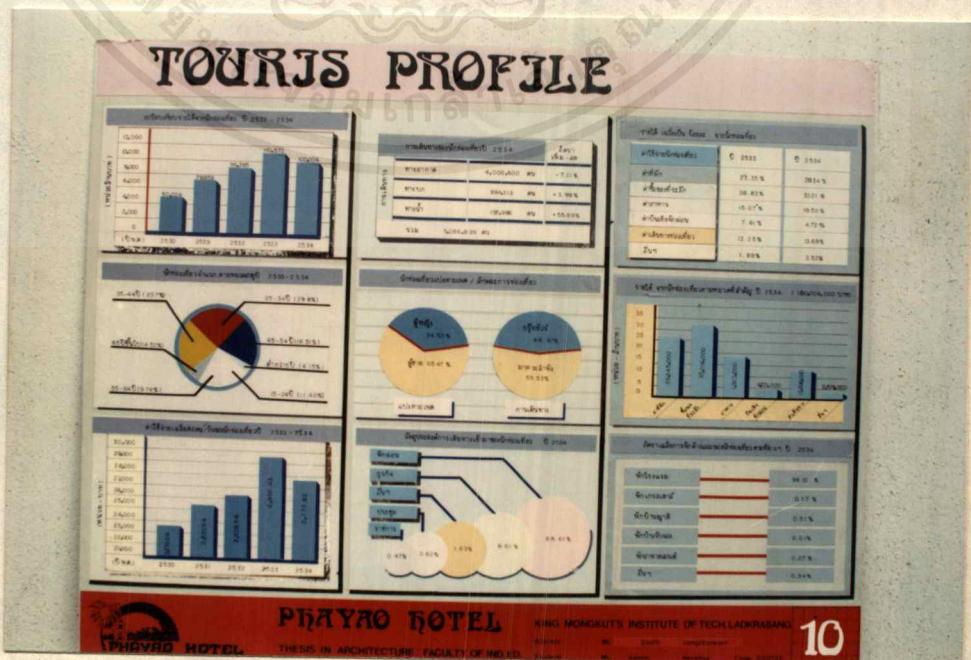
1. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)
2. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)
3. ศึกษาถึงการพัฒนาทางน้ำและโครงการปี 7 (2555-2559)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : การศึกษาการจำแนกนักท่องเที่ยวทั่วโลก นักท่องเที่ยวในเอเชียตะวันออก
ระยะเวลาพักทั่วโลก และจำนวนห้องพักในประเทศไทย

แสดง : การเปรียบเทียบรายได้นักท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย การเดินทาง อายุเพศ
รายได้เฉลี่ย อัตราการเข้าพักเฉลี่ยในประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : การศึกษาค้นคว้าระดับประเทศ

SOCIAL STUDY

จำนวนประชากรตามวงเงินค่า 1 - 7

การปกครอง

ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ และเปลี่ยนเป็น 7 ชาติ

การศึกษาระดับสูง

ปริญญาตรี 1,400 คน
ปริญญาโท 1,400 คน
ปริญญาเอก 1,400 คน

วัฒนธรรมประชากรประเทศไทย

การศึกษา

วิทยาลัย 4 แห่ง มี 1 โรงเรียน
โรงเรียน 4 แห่ง มี 1 โรงเรียน
โรงเรียน 4 แห่ง มี 1 โรงเรียน

วัฒนธรรมไทย

วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทย

ประชากรไทย

ประเทศไทยมีประชากร 65 ล้านคน

ศาสนา

ประเทศไทยมีศาสนา 4 ประเภท

11

แสดง : การศึกษาค้นคว้าระดับภาคเหนือ และจังหวัดพะเยา

SOCIAL STUDY

จำนวนประชากรภาคเหนือ

ภาคเหนือมีประชากร 10 ล้านคน

การปกครองภาคเหนือ

ภาคเหนือปกครองด้วยระบอบราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ และเปลี่ยนเป็น 7 ชาติ

การศึกษาภาคเหนือ

ภาคเหนือมีโรงเรียน 100 แห่ง

ศาสนาภาคเหนือ

ภาคเหนือมีศาสนา 4 ประเภท

ชนบทชนเมืองบนภาคเหนือ

ชนบทชนเมืองบนภาคเหนือมีประชากร 10 ล้านคน

ศาสนาพุทธภาคเหนือ

ภาคเหนือมีศาสนาพุทธ 10 ล้านคน

จำนวนประชากรจังหวัดพะเยา

จังหวัดพะเยามีประชากร 1 ล้านคน

การปกครองจังหวัดพะเยา

จังหวัดพะเยาปกครองด้วยระบอบราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ และเปลี่ยนเป็น 7 ชาติ

เมืองพะเยาจังหวัดพะเยา

เมืองพะเยามีประชากร 1 ล้านคน

การศึกษาจังหวัดพะเยา

จังหวัดพะเยามีโรงเรียน 100 แห่ง

12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : การศึกษาค้นคว้าสังคมกับชุมชนเทศบาลเมืองพะเยา

SOCIAL STUDY

การวิจัยชุมชนเมืองพะเยา

วัตถุประสงค์: ศึกษาสภาพชุมชนเมืองพะเยา เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาชุมชนเมืองพะเยา

พื้นที่ศึกษา: เทศบาลเมืองพะเยา

ระยะเวลา: 1 เดือน

ชุมชนเมืองพะเยา

เมืองพะเยาเป็นเมืองที่มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน มีลักษณะเด่นทางด้านศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิต

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การศึกษาระบบเมืองพะเยา

การศึกษาระบบเมืองพะเยาเป็นการศึกษาถึงโครงสร้างและกระบวนการของเมือง

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

PHAYAO HOTEL
13

แสดง : การศึกษาข้อมูลด้านกายภาพพระกัมประเทศ

ENVIRONMENT STUDY

สภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมของเมืองพะเยาประกอบด้วย...

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

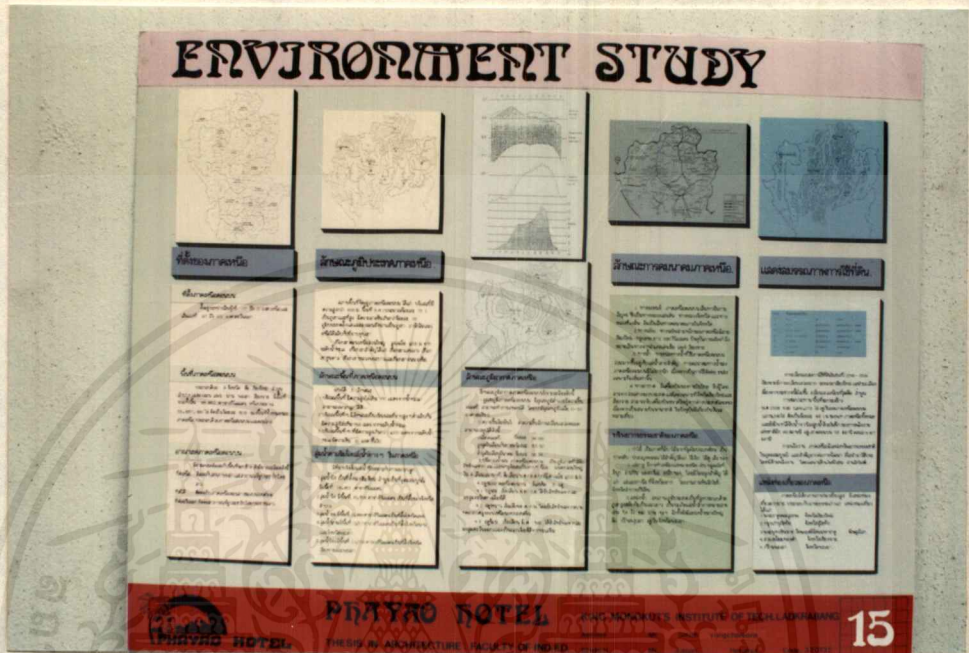
การพัฒนาระบบเมืองพะเยา

การพัฒนาเมืองพะเยาต้องคำนึงถึงมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

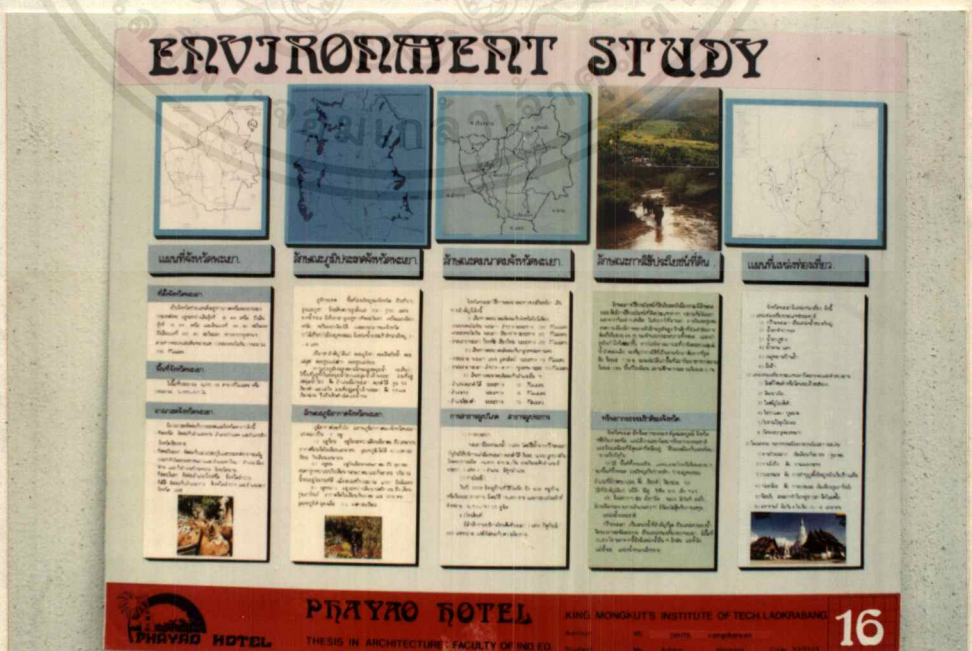
PHAYAO HOTEL
14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับโครงการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ไปยังบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : การศึกษาค้นกายภาพพระกัมภักเหนือ

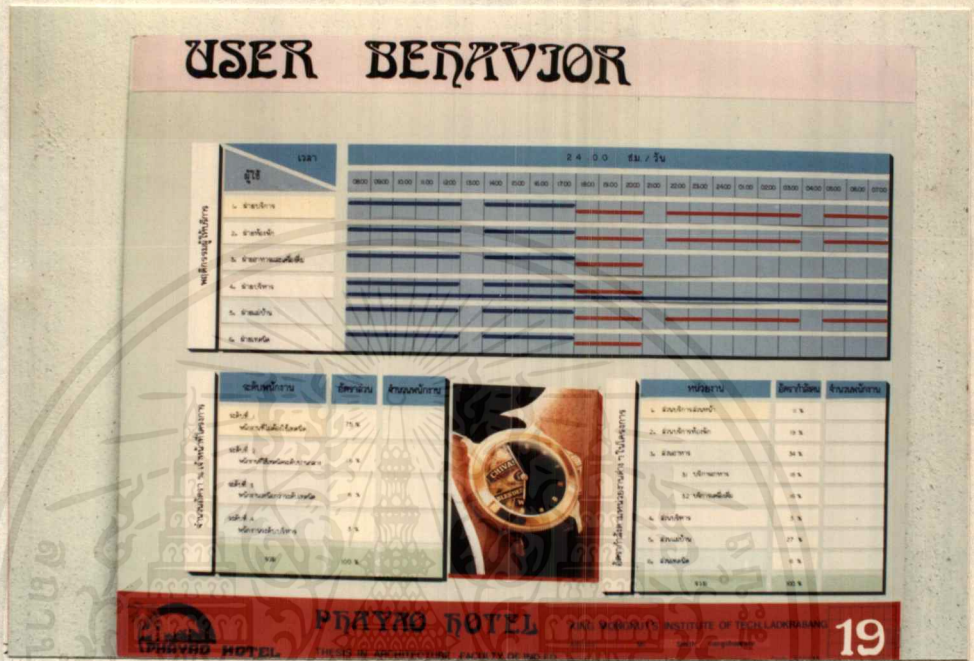

แสดง : การศึกษาค้นกายภาพพระกัมภักจังหวัดพะเยา

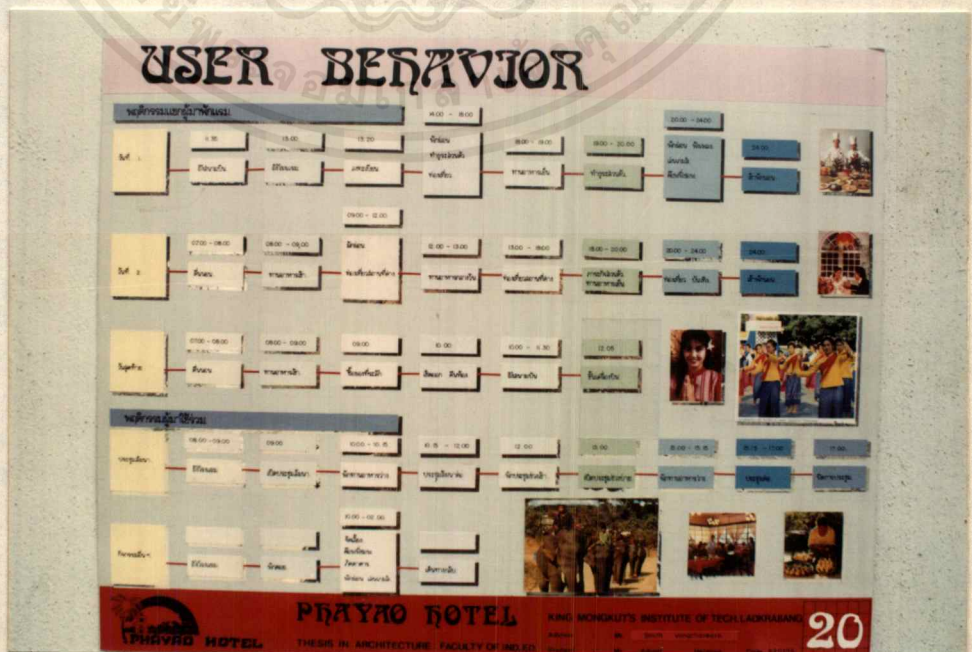

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้ และจำนวนอัตราเจ้าหน้าที่โครงการ

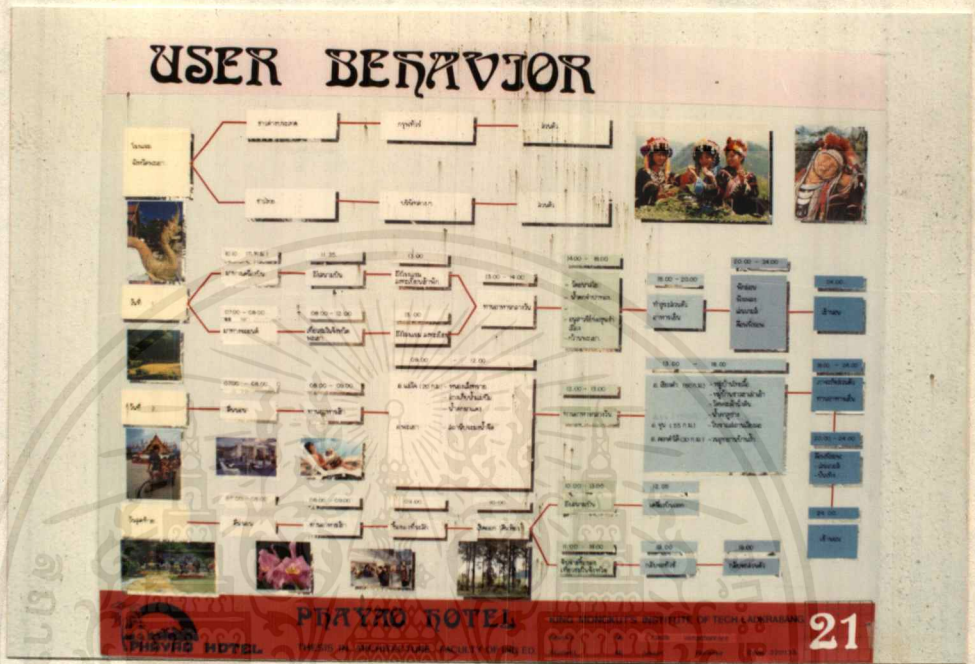

แสดง : พฤติกรรมแขกผู้มาพักแรม และพฤติกรรมผู้มาใช้รวม

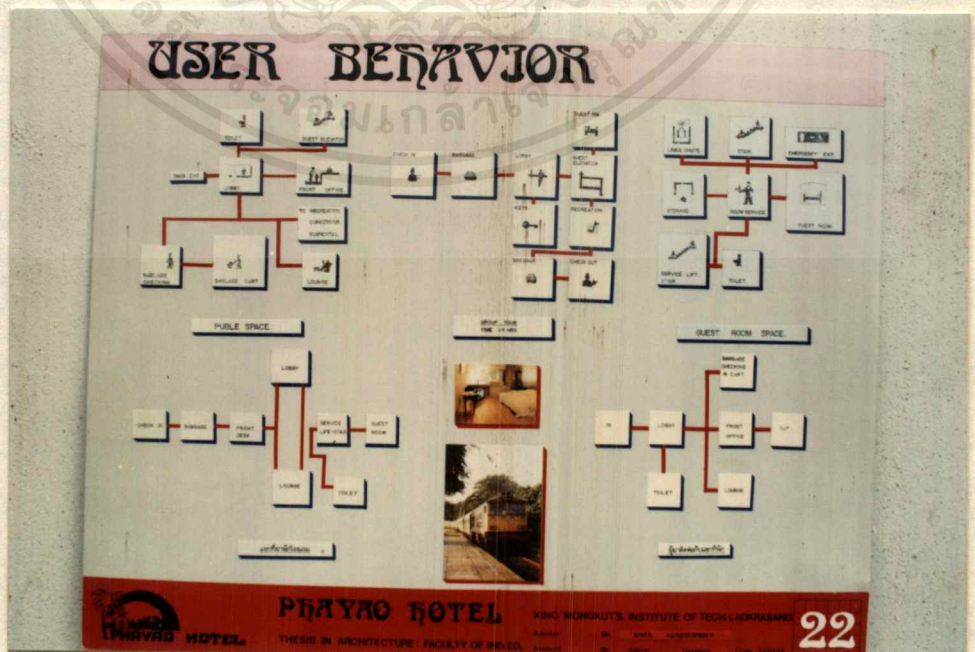

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : การจัดวันเวลาและสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับแขกที่มาพักแรม

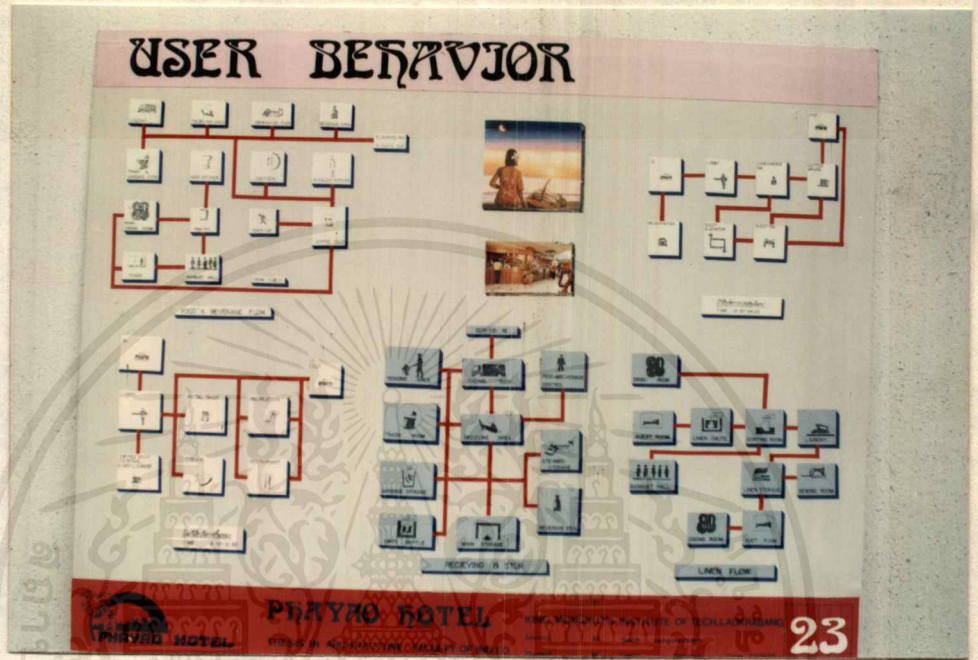

แสดง : พฤติกรรมแขกที่มาพักแรม และผู้มาติดต่อกับแขกที่พัก

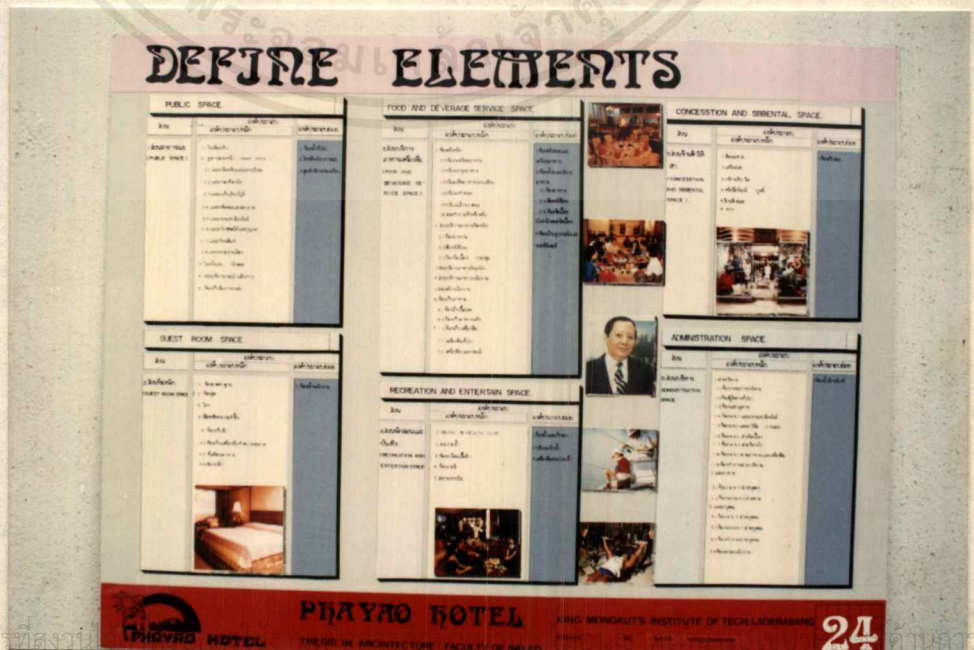

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : พฤติกรรมผู้มาใช้ส่วนอาหาร เครื่องดื่ม มาชอของ การประชุมสัมมนา

แสดง : องค์ประกอบของโครงการส่วนสาธารณะ ส่วนห้องพัก ส่วนอาหาร และเครื่องดื่ม ส่วนพักผ่อนบันเทิง ส่วนร้านค้า ส่วนบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : องค์ประกอบส่วนบริหารทั่วไป ห้องเครื่อง ส่วนจอกรถ

DEFINE ELEMENTS

RECEPTION SERVICE SPACE

รับแขก
เช็คอิน/เช็คเอาท์
จองห้องพัก
บริการรถเข็น
บริการรถจักรยานยนต์
บริการรถจักรยาน
บริการรถสกู๊ตเตอร์
บริการรถจักรยานยนต์ไฟฟ้า
บริการรถจักรยานยนต์ไฟฟ้า
บริการรถจักรยานยนต์ไฟฟ้า

MECHANICAL SPACE

ลิฟต์
บันไดเลื่อน
บันได
บันไดเลื่อน
บันไดเลื่อน
บันไดเลื่อน
บันไดเลื่อน
บันไดเลื่อน
บันไดเลื่อน
บันไดเลื่อน

ASTINA 1.8i

PRAYAO HOTEL KING MONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY 25

แสดง : พื้นที่ใช้สอยส่วนสาธารณะ ห้องพัก อาหารและเครื่องดื่ม

AREA REQUIREMENTS

1. ส่วนห้องพัก

ประเภทห้องพัก	จำนวนห้องพัก	พื้นที่ (ตร.ม.)	พื้นที่ (ตร.ม.)	พื้นที่ (ตร.ม.)
Single Room	10	10	10	10
Double Room	10	20	20	20
Triple Room	10	30	30	30
Quadruple Room	10	40	40	40

2. ส่วนโถงพัก

ประเภทโถงพัก	จำนวนโถงพัก	พื้นที่ (ตร.ม.)	พื้นที่ (ตร.ม.)	พื้นที่ (ตร.ม.)
Single Corridor	10	10	10	10
Double Corridor	10	20	20	20
Triple Corridor	10	30	30	30
Quadruple Corridor	10	40	40	40

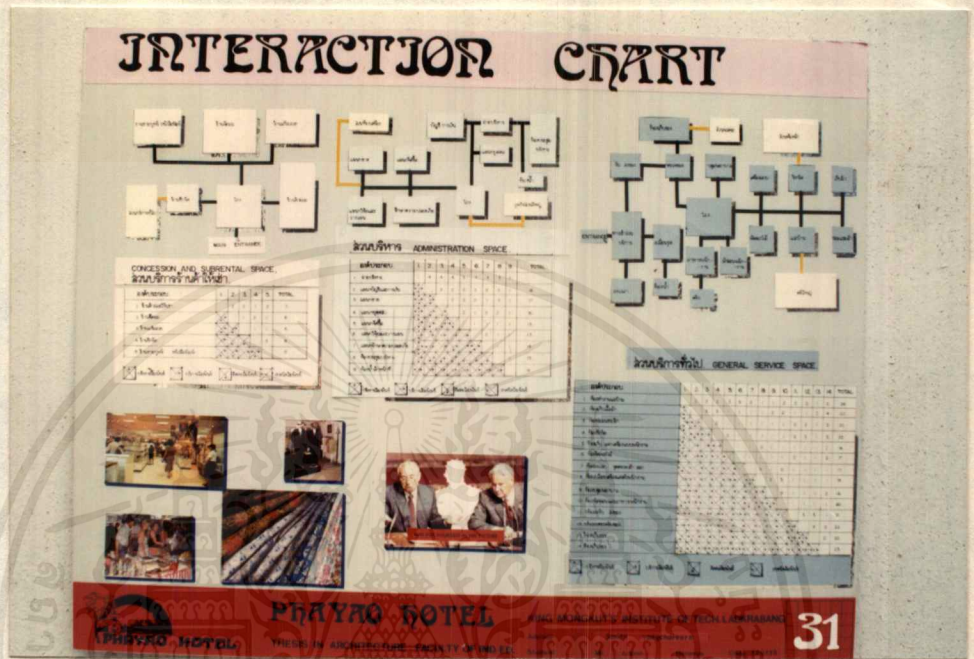
3. ส่วนอาหารและเครื่องดื่ม

ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม	จำนวน	พื้นที่ (ตร.ม.)	พื้นที่ (ตร.ม.)	พื้นที่ (ตร.ม.)
Breakfast Room	10	10	10	10
Lunch Room	10	20	20	20
Dinner Room	10	30	30	30
Bar	10	40	40	40

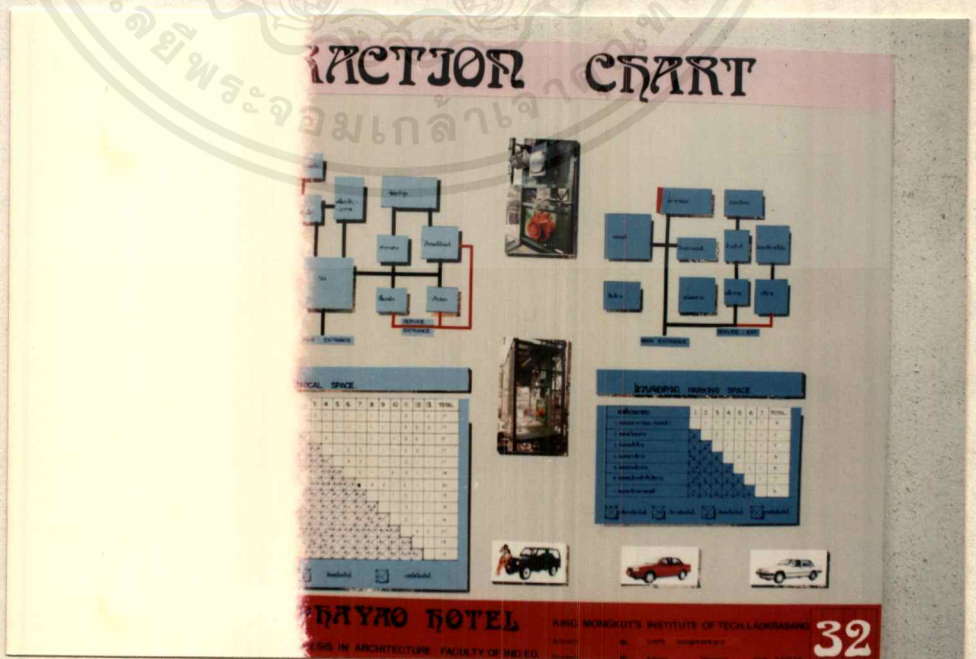
PRAYAO HOTEL KING MONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY 26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : ค่าความสัมพันธ์ส่วนร้านค้า บริหาร บริการทั่วไป

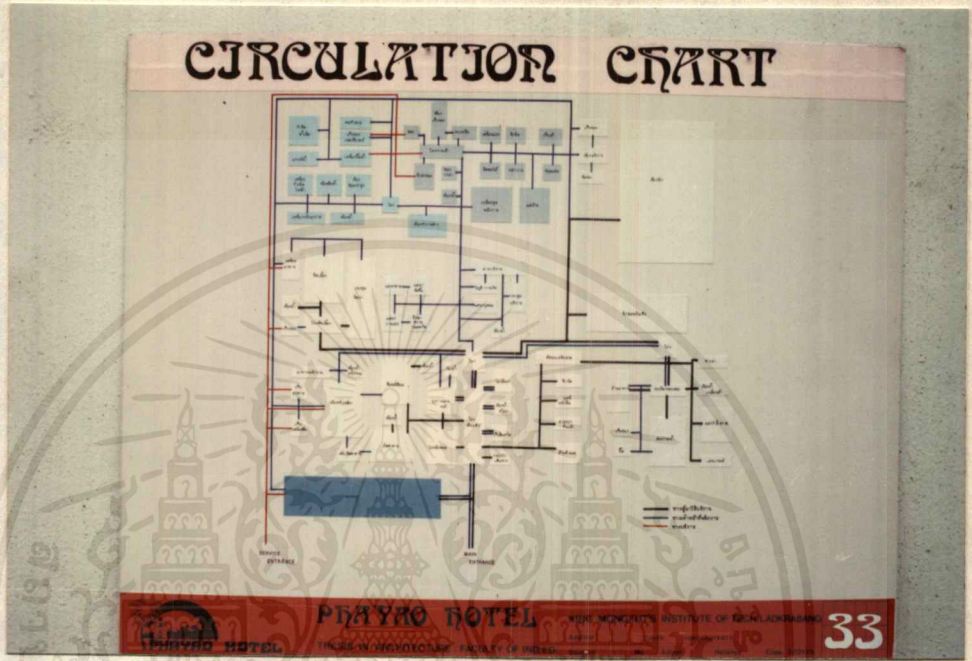

แสดง : ค่าความสัมพันธ์ส่วนห้องเครื่อง จอกรถ

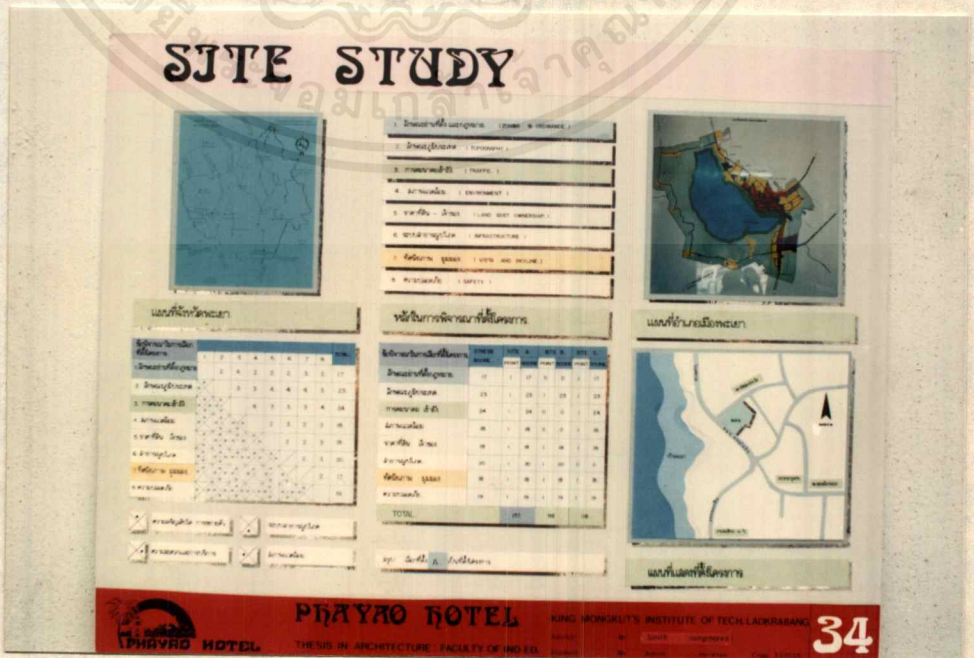

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : การศึกษาคือสัมพันธ์ การสัญจรของส่วนต่าง ๆ ในโครงการ

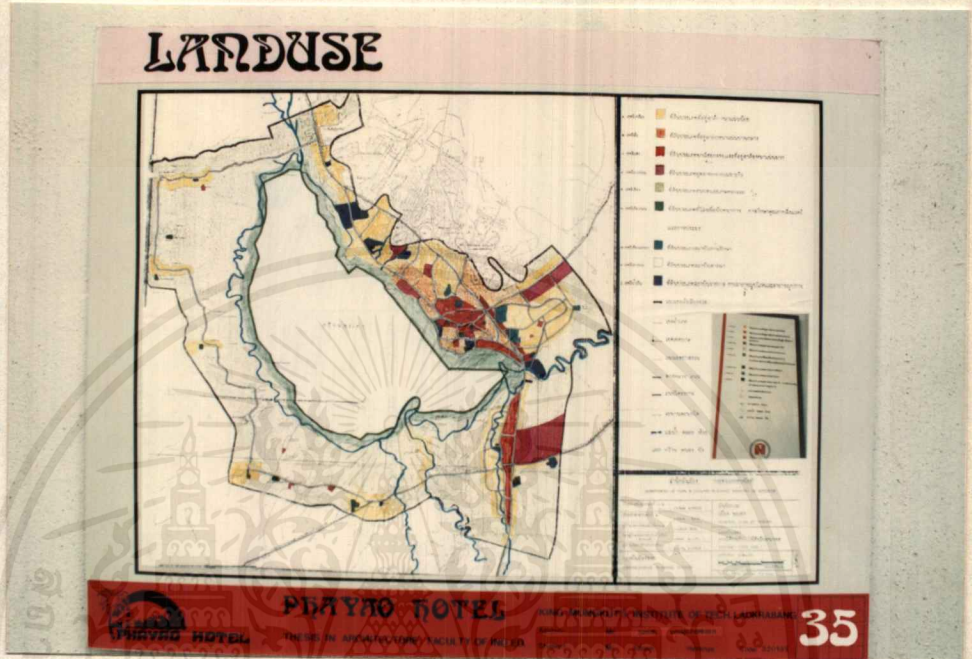

แสดง : การศึกษาที่ตั้ง หลักการพิจารณาที่ตั้งโครงการ

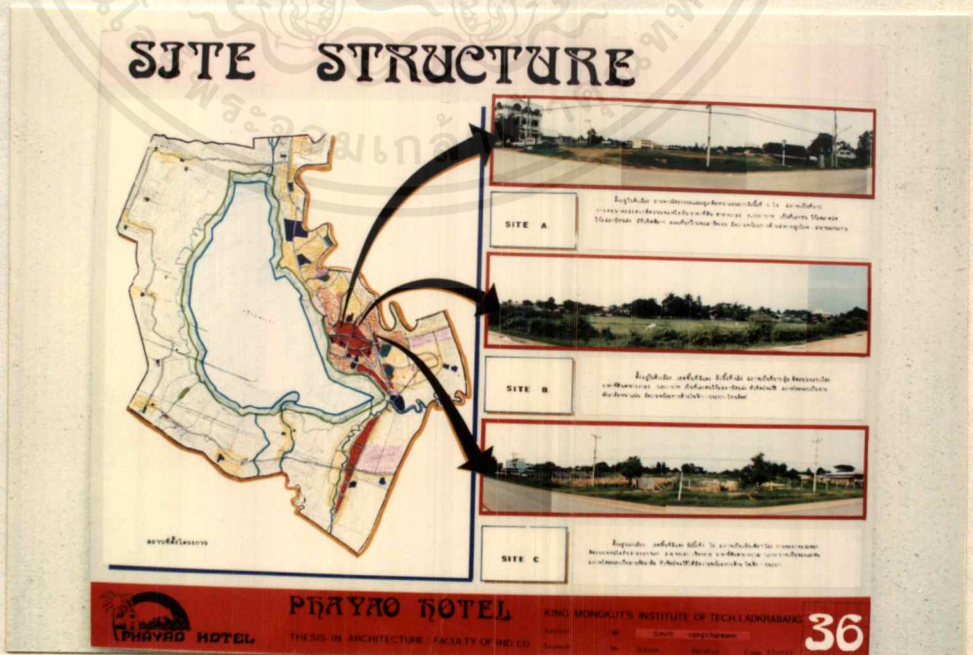

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : การใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดพะเยา

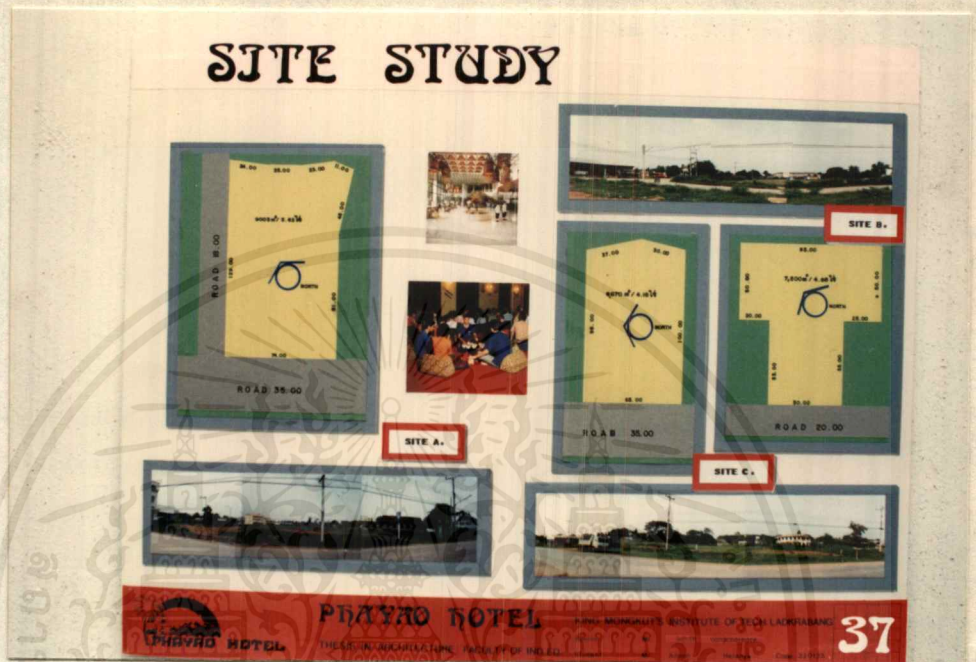

แสดง : การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

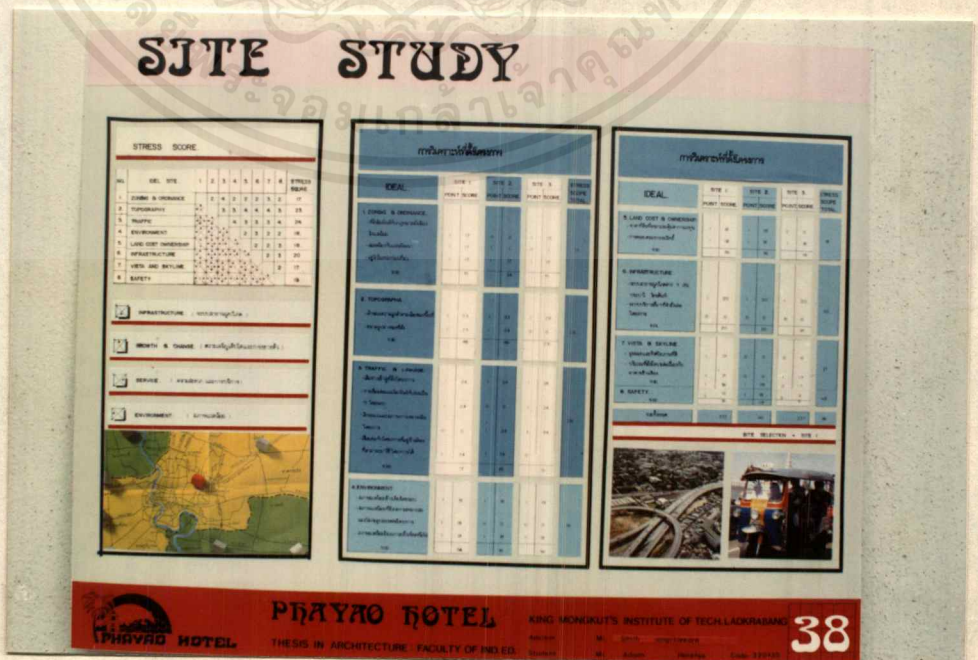

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : การศึกษาขนาด - ที่ตั้งของโครงการ

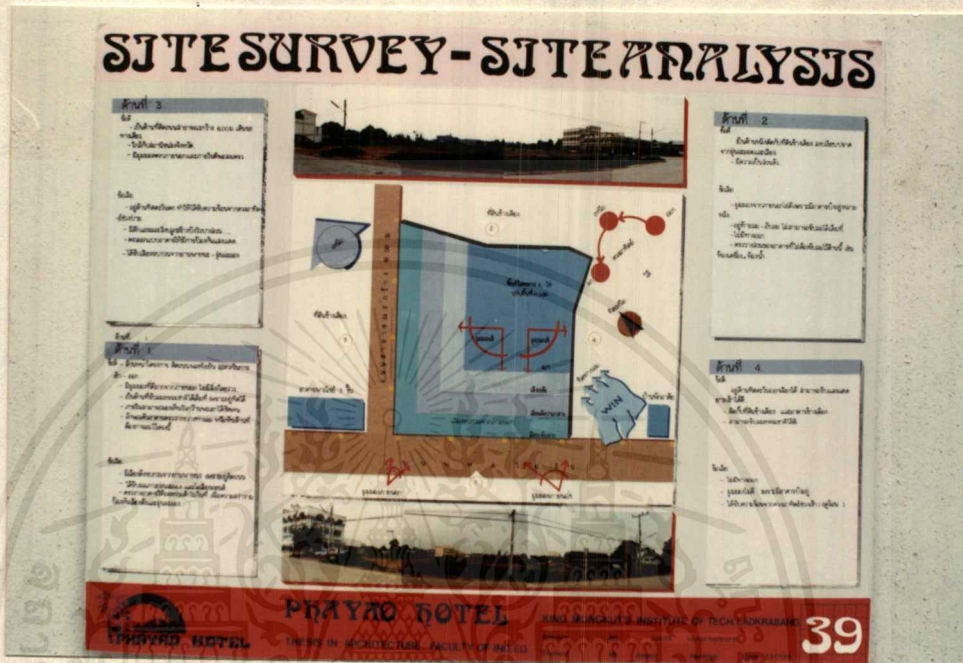

แสดง : การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ เพื่อหาที่ตั้งอันเหมาะสม

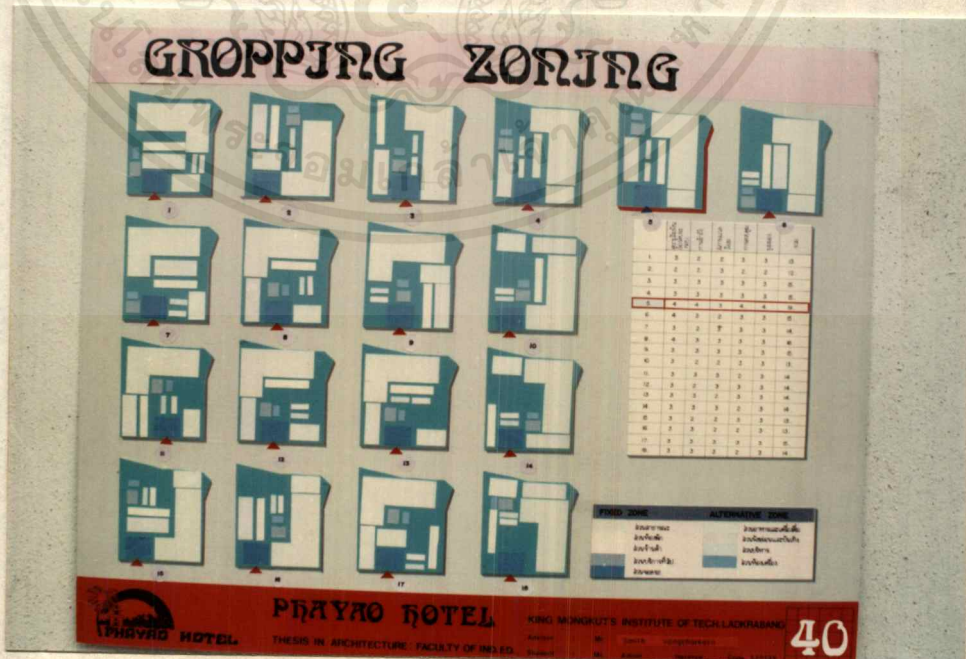

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่วารณิโตต ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : การสำรวจที่ตั้งโครงการ การวิเคราะห์ทิศทางลม แสงแดด เสียง ฝุ่น และการจราจร

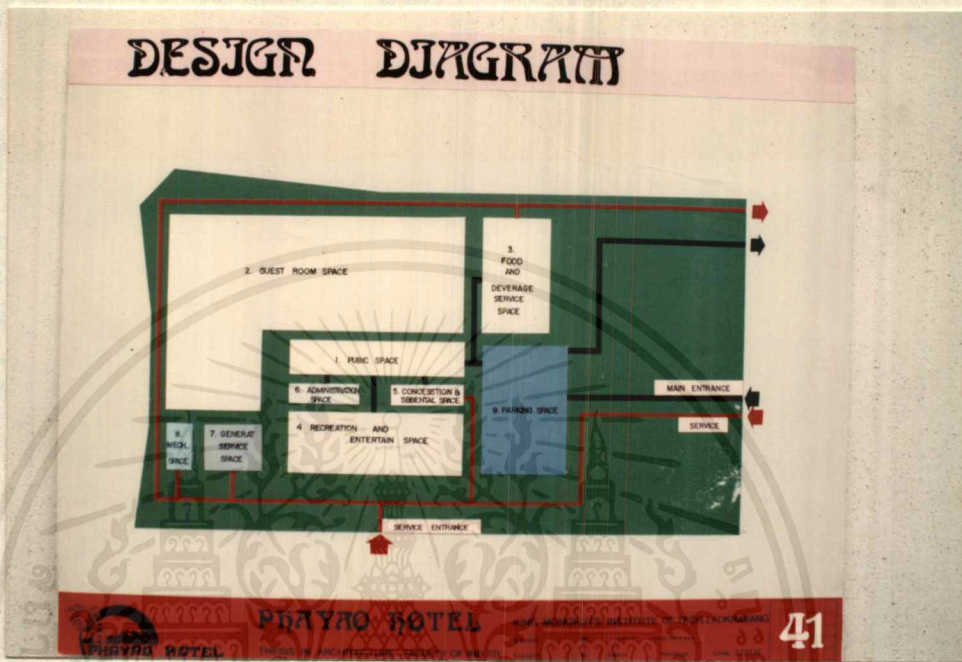

แสดง : การวิเคราะห์กลุ่มตำแหน่งของแต่ละส่วนในโครงการ

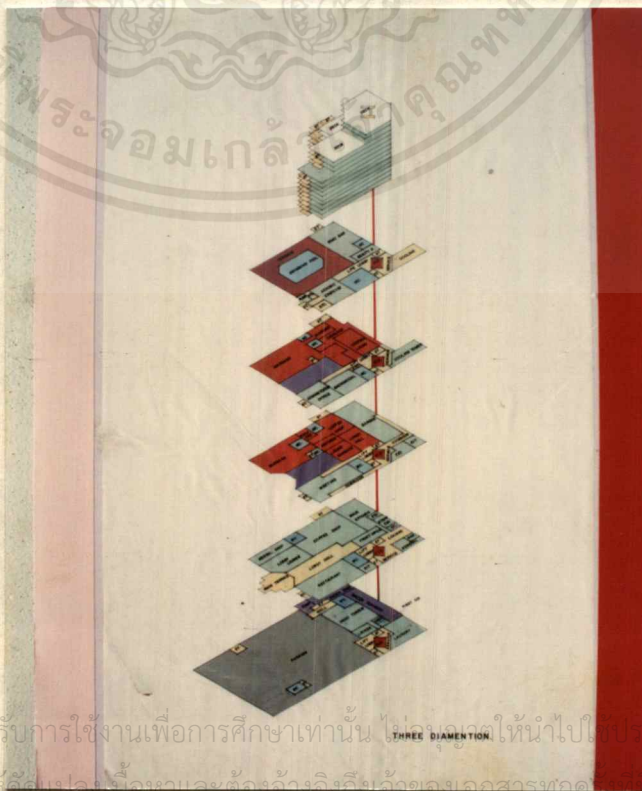

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : การออกแบบตำแหน่ง - ขนาดของแต่ละส่วนในโครงการ

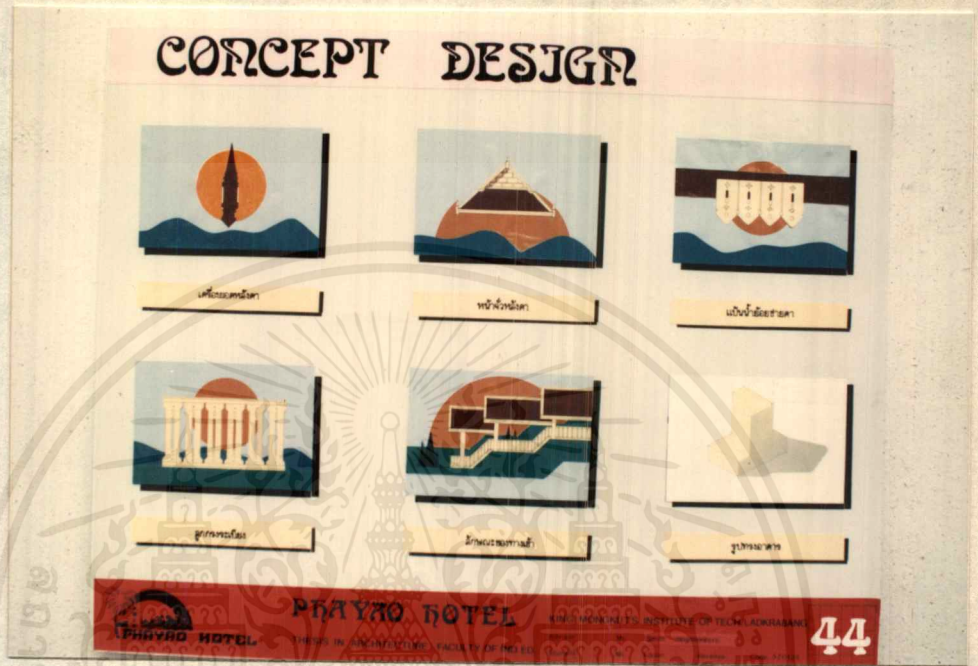

แสดง : การผูกส่วนความสัมพันธ์ของแต่ละส่วน รูป 3 มิติ

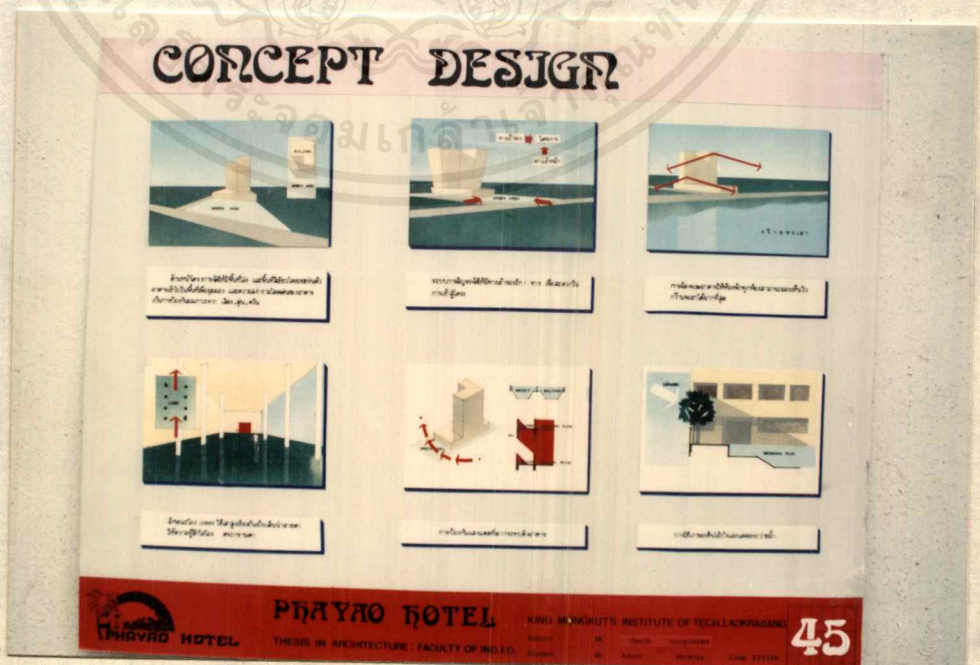

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : แนวความคิด การนำรูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นมาใช้กับโครงการ

แสดง : แนวความคิด การออกแบบส่วนต่าง ๆ ของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการ

FEASIBILITY STUDY

PHRAYAO HOTEL KING MONWUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY

49

แสดง : การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการ

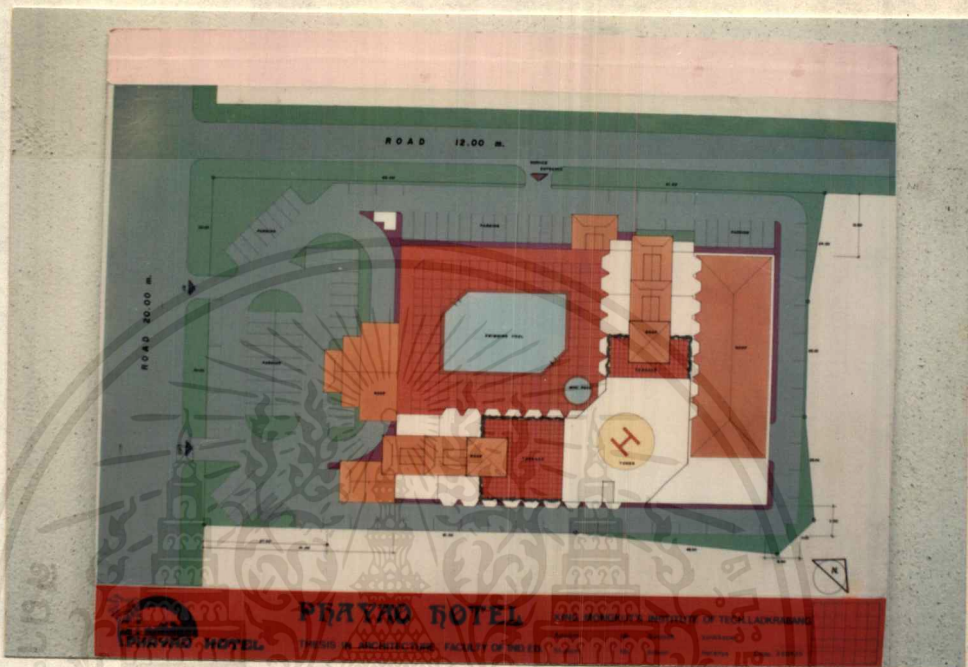
FEASIBILITY STUDY

PHRAYAO HOTEL KING MONWUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY

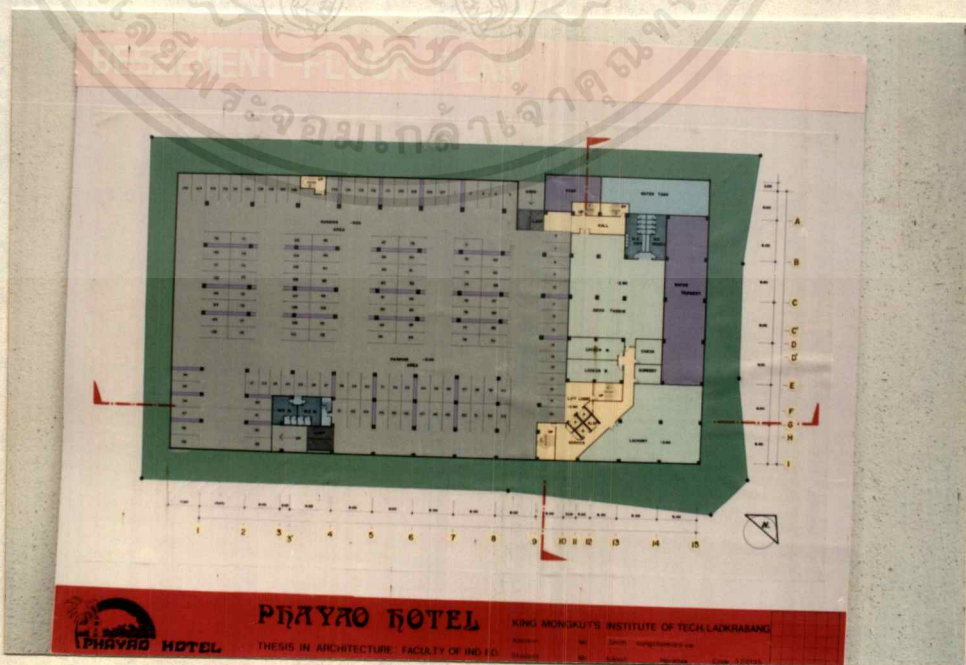
50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : ผังบริเวณ

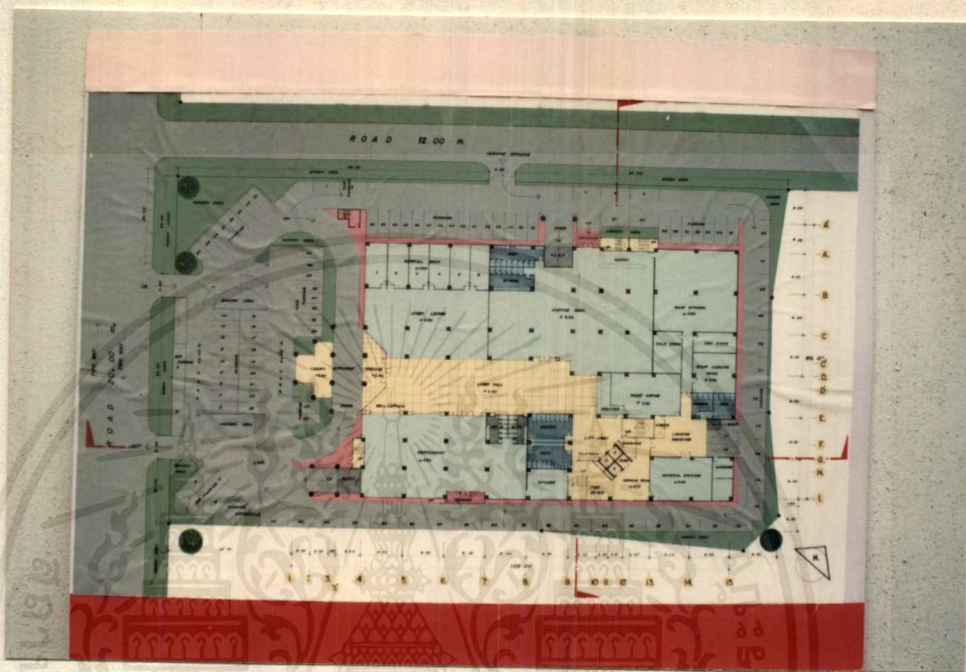

แสดง : แผนชั้นใต้ดิน

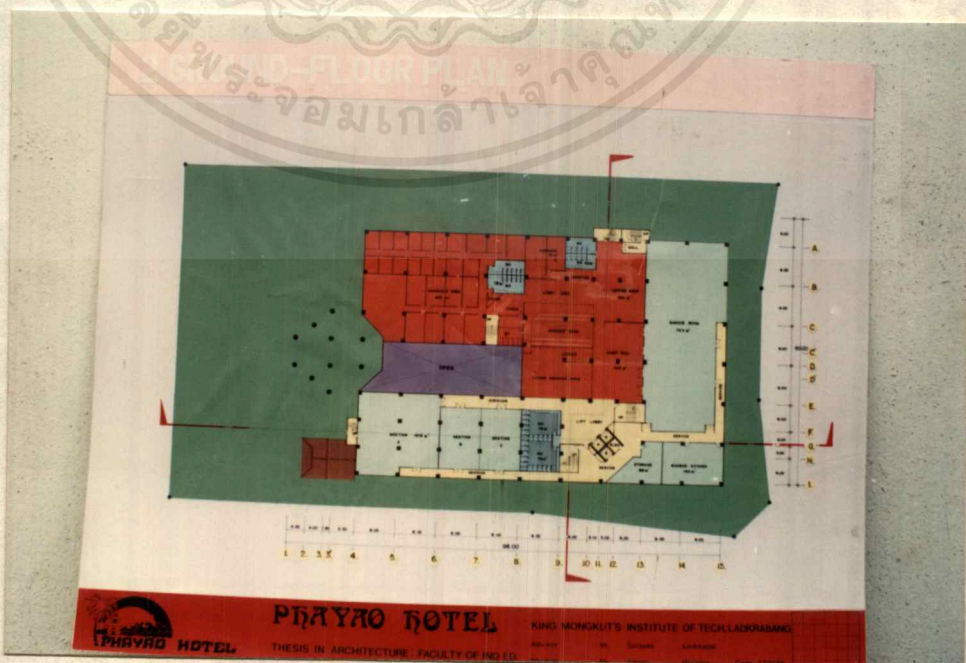

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : แปลนชั้นที่ 1

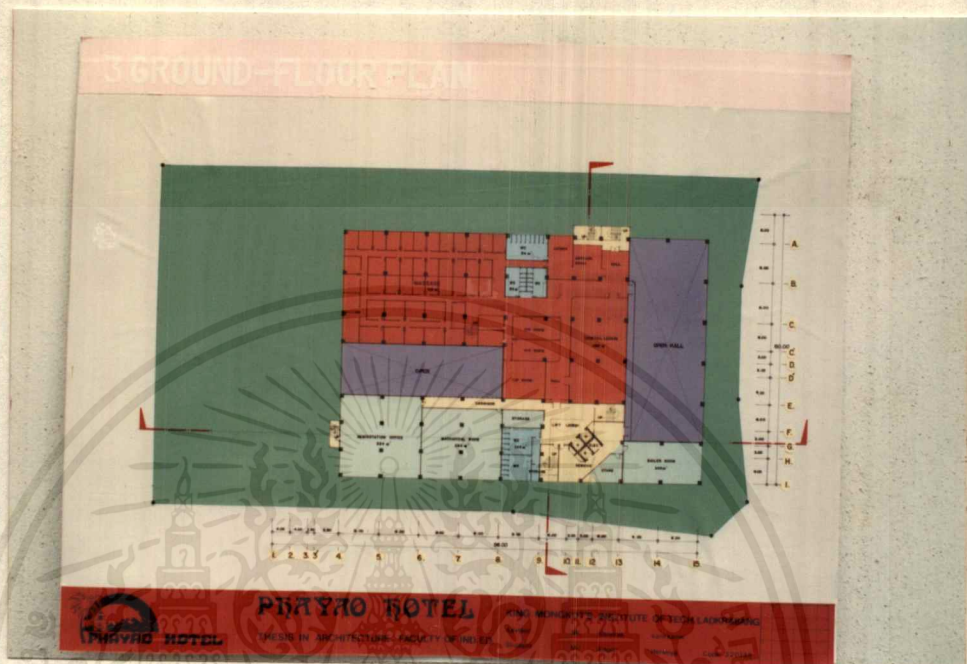

แสดง : แปลนชั้นที่ 2

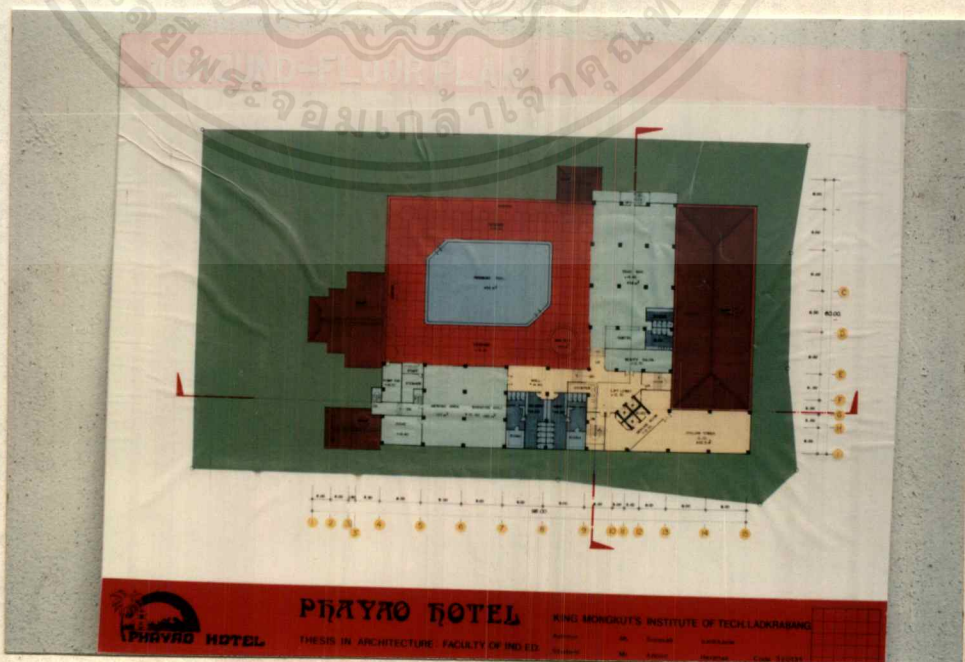

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : แปลนพื้นที่ 3

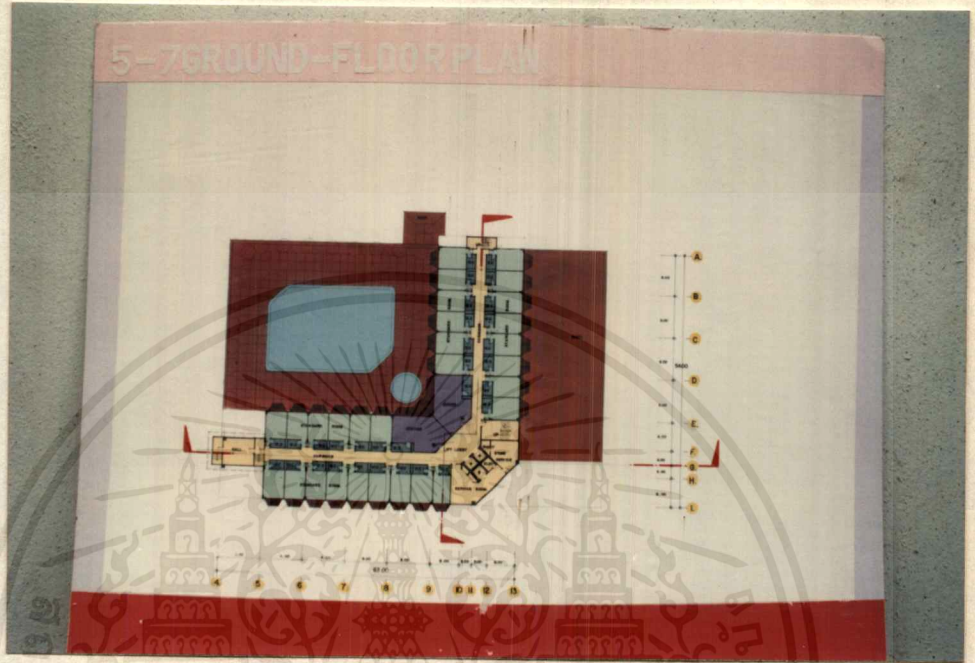

แสดง : แปลนพื้นที่ 4

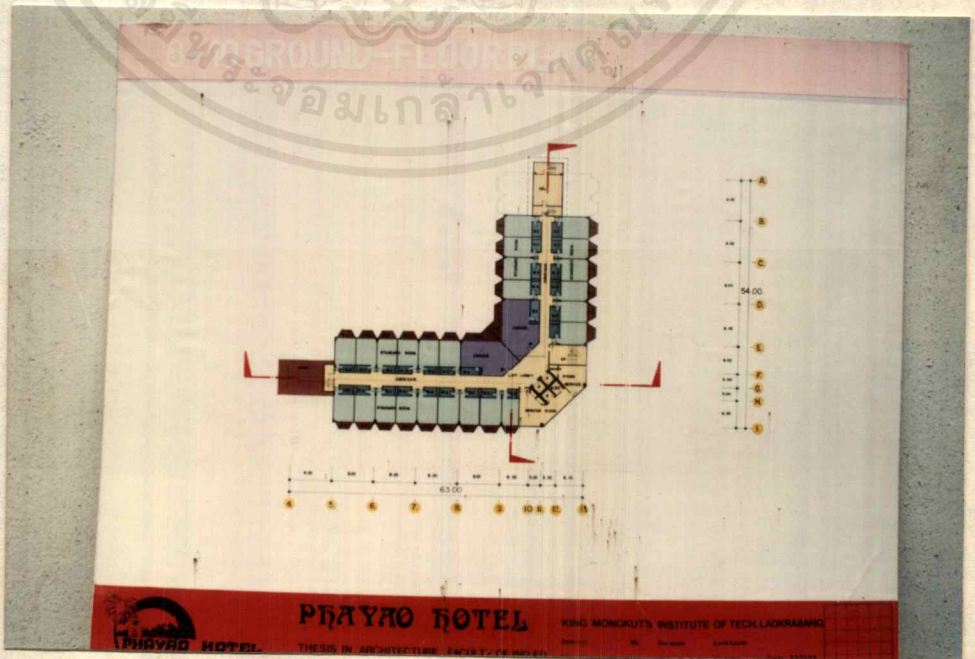

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง :: แปลนชั้นที่ 5 - 7

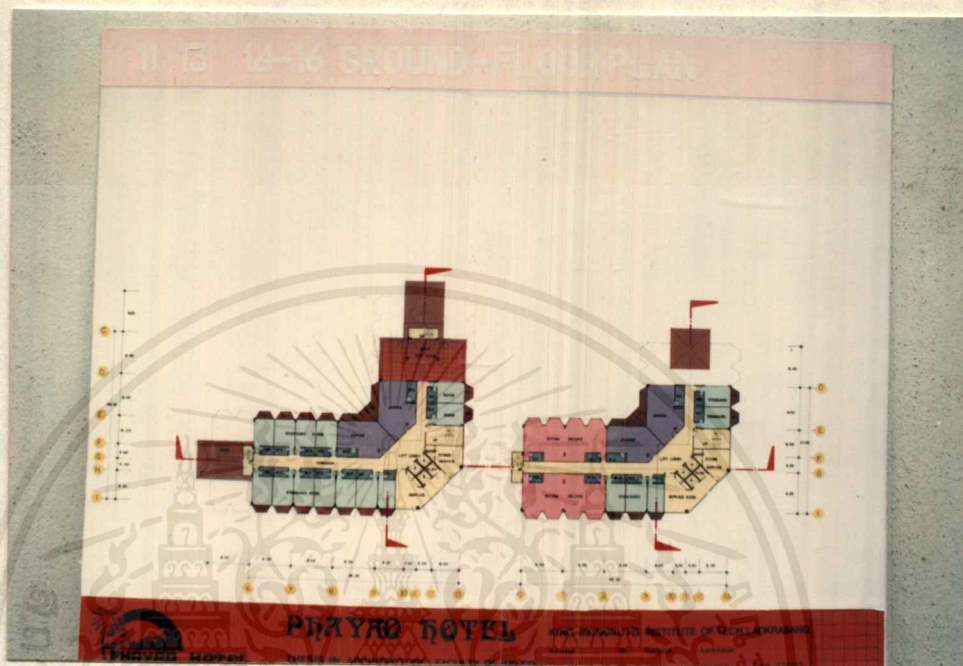

แสดง :: แปลนชั้นที่ 8 - 10

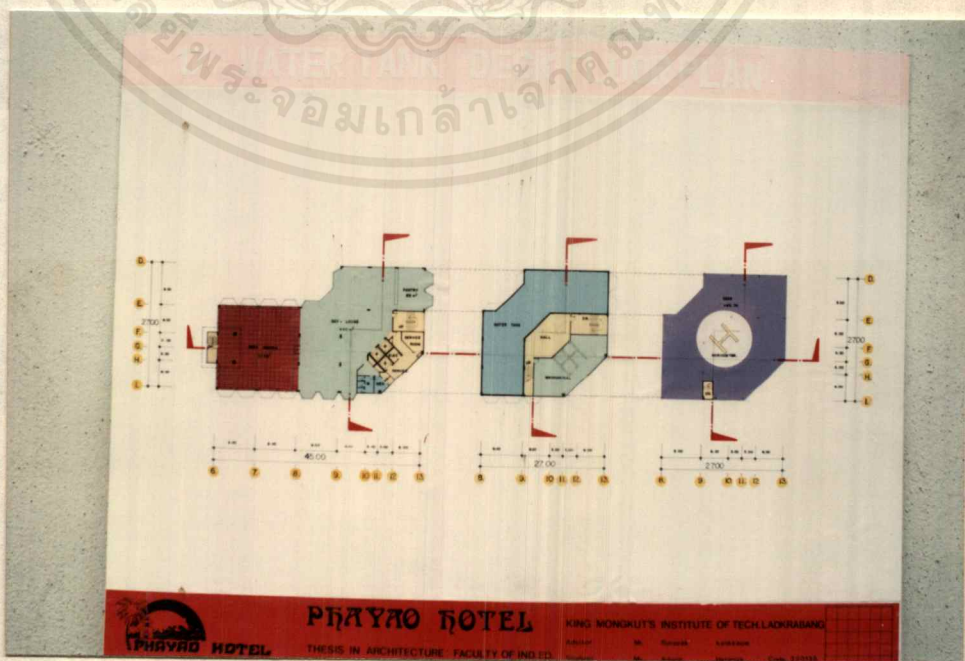

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : แปลนชั้นที่ 13 - 16

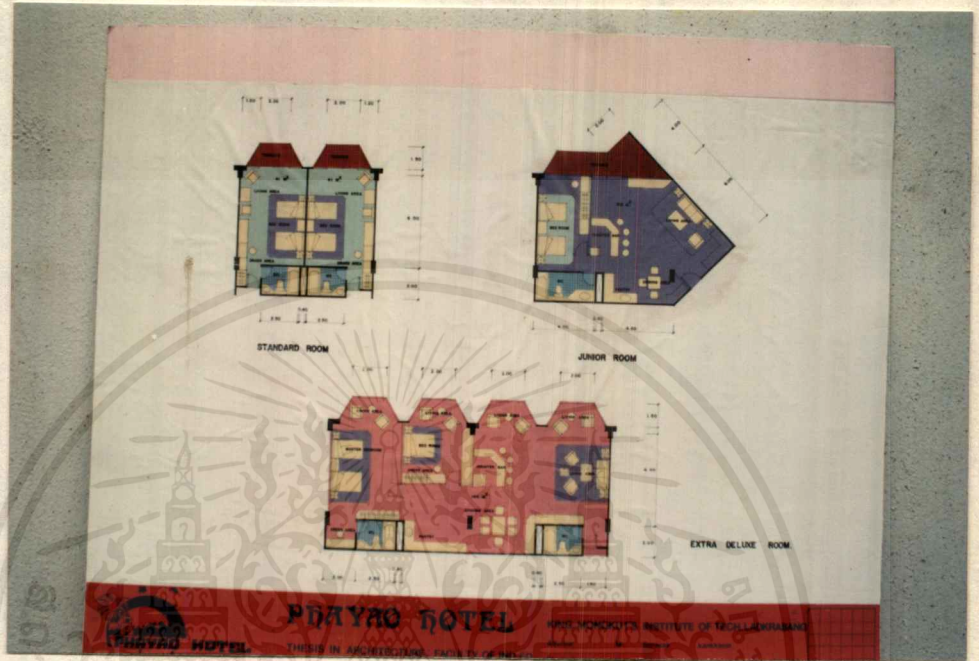

แสดง : แปลนชั้นที่ 17 ถึง 18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง :: การขยายห้องพัก

แสดง :: รูปคานหนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : รูปด้านหลัง

แสดง : รูปด้านขวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง :: รูปด้านซ้าย

แสดง :: รูปตัดตามยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : รูปตัดคามขวาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : รูปทัศนียภาพภายนอก

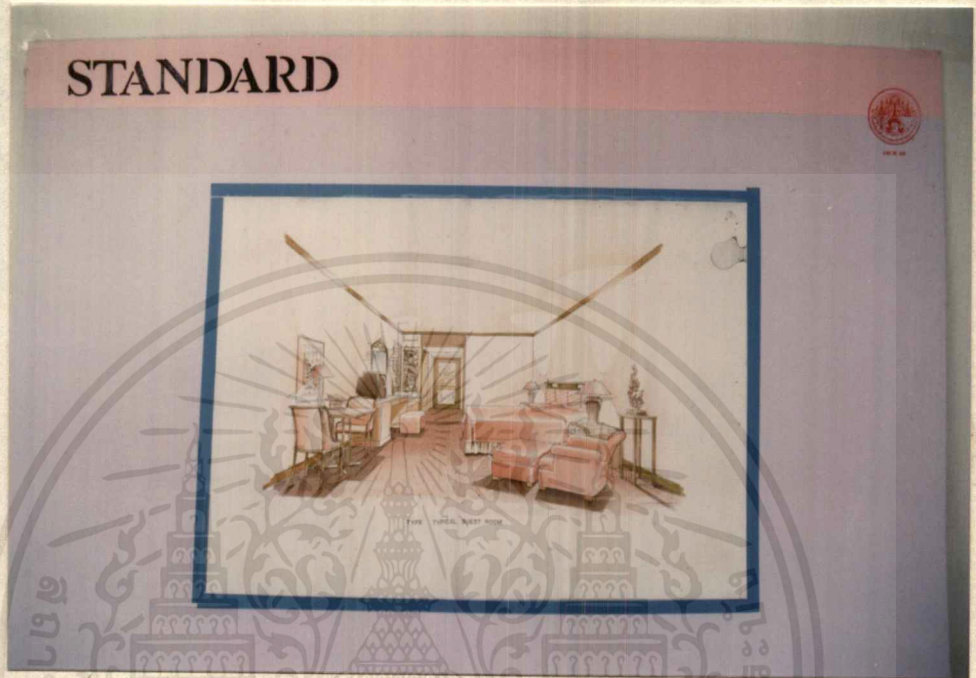

แสดง : รูปทัศนียภาพภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : รูปทัศนียภาพห้องมาตรฐาน

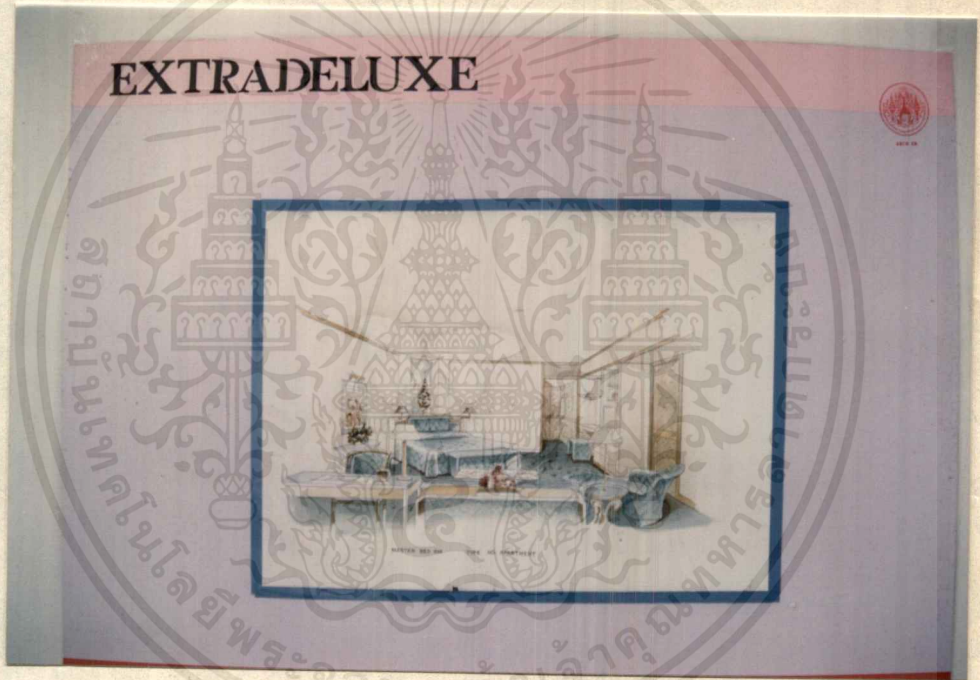

แสดง : รูปทัศนียภาพห้องซุค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : รูปทัศนียภาพห้องซุกพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : หุ่นจำลอง มองด้านบน

แสดง : หุ่นจำลอง มองด้านบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : หุ่นจำลอง มองข้ามหน้า

แสดง : หุ่นจำลอง มองด้านซ้าย

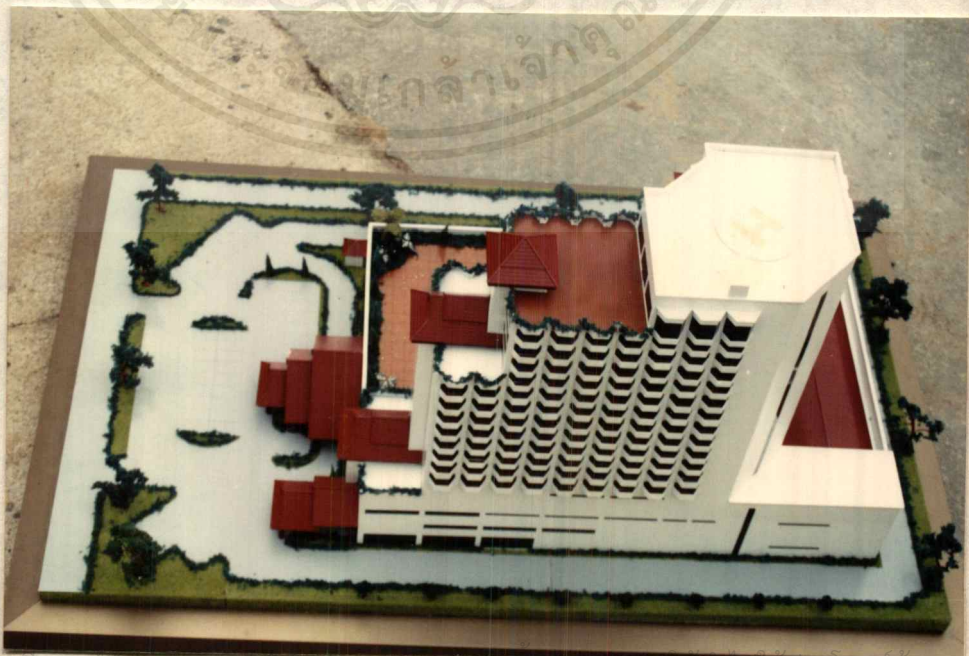

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดง : หุ่นจำลอง มองด้านขวา

แสดง : หุ่นจำลอง มองด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อได้ดูแล้วเห็นประโยชน์หรือข้อผิดพลาด
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROJECT:PHAYAO HOTEL
 SUBJECT:CONSTRUCTION COST
 LOCATE :PHOYAO

DATE 15-03-93
 REVISION 1
 PAGE 2

ITEM	DESCRIPTION	QUANTITY UNIT	TOTAL AREA SQ.M	CONS. COST B/SQ.M	TOTAL COST BAHT
1	BASEMENT FLOOR PLAN				
	PARKING AREA	145	5,000	15,000	75,000,000
	TOILET		78	15,000	1,170,000
	PUMP ROOM		96	15,000	1,440,000
	WATER TANK		192	15,000	2,880,000
	DISCO THEQUE		489	15,000	7,335,000
	LAUNDRY		342	15,000	5,130,000
	WATER TRPMENT		324	15,000	4,860,000
	LOCKER AND CHANGE		108	15,000	1,620,000
	CIRCULATION		485	15,000	7,275,000
	CHECK		36	15,000	540,000
	FIRST AID		24	15,000	360,000
	TOTAL		7,174		107,610,000
2	GROUND FLOOR PLAN				
	PARKING	102	3,850	1,500	5,775,000
	LOBBY LOUNGE		468	8,000	3,744,000
	FRONT OFFICE		202	8,000	1,616,000
	RENTAIL SHOP		240	8,000	1,920,000
	RESTAURANT		577	8,000	4,616,000
	MAIN KITCHEN		365	8,000	2,920,000
	COFFEE SHOP		782	8,000	6,256,000
	MAIN STORAGE		450	8,000	3,600,000
	LOADING AND RECEIVING		120	8,000	960,000
	TIME KEEPER		15	8,000	120,000
	STAFF DINING		68	8,000	544,000
	GARBAGE		40	8,000	320,000
	TOILET		306	8,000	2,448,000
	CORE & CIR.		900	8,000	7,200,000
	TOTAL		8,383		42,039,000
3	2 FLOOR PLAN				
	BANQUET ROOM	1	724	8,000	5,792,000
	MEETING	1	576	8,000	4,608,000
	KITCHEN BANQUET	1	145	8,000	1,160,000
	BANQUET STORAGE	1	85	8,000	680,000
	MASSAGE AND KARAOKE	1	1,135	8,000	9,080,000
	STORAGE	1	20	8,000	160,000
	TOILET	1	255	8,000	2,040,000
	CORE & CIR.	1	930	8,000	7,440,000
	TOTAL		3,870		30,960,000
4	3 FLOOR PLAN				
	MASSAGE	1	1,186	8,000	9,488,000
	COCKTAIL LOUNGE	1	288	8,000	2,304,000
	LOCKER AND TOILET	1	306	8,000	2,448,000
	ADMINISTATION OFFICE	1	324	8,000	2,592,000
	MACH.	1	680	8,000	5,440,000
	STORAGE	1	24	8,000	192,000
	CORE & CIR.	1	324	8,000	2,592,000
	TOTAL		3,132		25,056,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารตัวอย่างสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุยัดหน้าไปใช้ในงานด้านอื่นๆ
 ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตามหากพบข้อผิดพลาดให้ติดต่อแจ้งแก้ไขทันที

5	4 FLOOR PLAN				
	SWIMMING POOL		508	8,000	4,064,000
	BEER GARDEN		1,130	8,000	9,040,000
	SNACK BAR		497	8,000	3,976,000
	BEAUTY SALOON		68	8,000	544,000
	PUMP ROOM		40	8,000	320,000
	STORAGE		22	8,000	176,000
	SUANA		162	8,000	1,296,000
	AEROBIC		324	8,000	2,592,000
	GAME ROOM		54	8,000	432,000
	LOCKER AND TOILET		162	8,000	1,296,000
	CORE & CIR.		310	8,000	2,480,000

	TOTAL		3,277		26,216,000
--	-------	--	-------	--	------------

6	5-6 FLOOR PLAN				
	STANDARD ROOM	58	2,378	8,000	19,024,000
	JUNIOR ROOM	4	408	8,000	3,264,000
	SERVICE AREA	2	240	8,000	1,920,000
	CORE & CIR.	2	470	8,000	3,760,000

	TOTAL		3,498		27,968,000
--	-------	--	-------	--	------------

7	7 FLOOR PLAN				
	STANDARD ROOM	25	1,025	8,000	8,200,000
	JUNIOR ROOM	2	204	8,000	1,632,000
	SERVICE AREA	1	120	8,000	960,000
	CORE & CIR.	1	190	8,000	1,520,000
	DECK	1	182	8,000	1,456,000

	TOTAL		1,721		13,768,000
--	-------	--	-------	--	------------

8	8-9 FLOOR PLAN				
	STANDARD ROOM	50	2,050	8,000	16,400,000
	JUNIOR ROOM	4	408	8,000	3,264,000
	SERVICE AREA	2	240	8,000	1,920,000
	CORE & CIR.	2	380	8,000	3,040,000

	TOTAL		3,078		24,624,000
--	-------	--	-------	--	------------

9	10 FLOOR PLAN				
	STANDARD ROOM	21	861	8,000	6,888,000
	JUNIOR ROOM	2	204	8,000	1,632,000
	SERVICE AREA	1	120	8,000	960,000
	CORE & CIR.	1	226	8,000	1,808,000
	DECK	1	128	8,000	1,024,000

	TOTAL		1,539		12,312,000
--	-------	--	-------	--	------------

10	11-12 FLOOR PLAN				
	STANDARD ROOM	42	1,722	8,000	13,776,000
	JUNIOR ROOM	4	408	8,000	3,264,000
	SERVICE AREA	2	240	8,000	1,920,000
	CORE & CIR.	2	344	8,000	2,752,000

	TOTAL		2,714		21,712,000
--	-------	--	-------	--	------------

11	13 FLOOR PLAN				
	STANDARD ROOM	13	533	8,000	4,264,000
	JUNIOR ROOM	2	204	8,000	1,632,000
	SERVICE AREA	1	120	8,000	960,000
	CORE & CIR.	1	127	8,000	1,016,000
	DECK	1	256	8,000	2,048,000

	TOTAL		1,240		9,920,000
--	-------	--	-------	--	-----------

เอกสารนี้เป็นเอกสารตัวอย่างสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นใด
 ไม่สามารถนำข้อมูลนี้ไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดได้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสาร

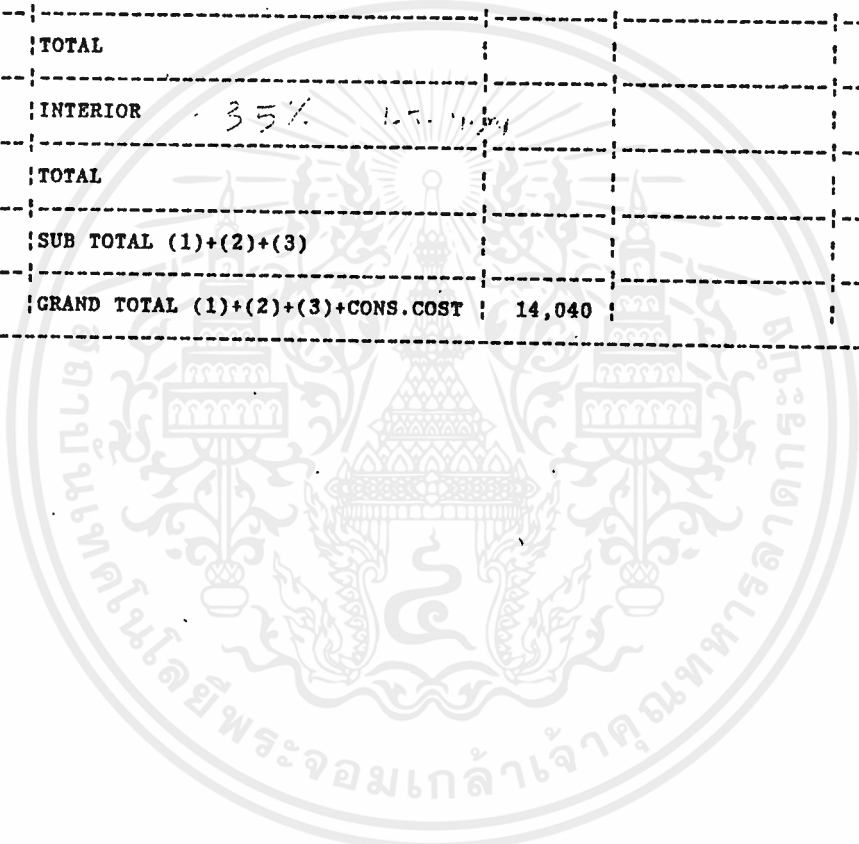
12	14-16 FLOOR PLAN				
	STANDARD ROOM	15	615	8,000	4,920,000
	EXTRA DELUXE	6	984	8,000	7,872,000
	JUNIOR ROOM	6	612	8,000	4,896,000
	SERVICE AREA	3	360	8,000	2,880,000
	CORE & CIR.	3	381	8,000	3,048,000
	TOTAL		2,952		23,616,000
13	17 FLOOR PLAN				
	SKY LOUNGE		409	8,000	3,272,000
	PANTRY		60	8,000	480,000
	BEER GARDEN		324	8,000	2,592,000
	TOILET		30	8,000	240,000
	SERVICE AREA		90	8,000	720,000
	CORE & CIR.		40	8,000	320,000
	TOTAL		953		7,624,000
14	18 FLOOR PLAN				
	WATER TANK		325	6,000	1,950,000
	MACHANICAL		145	6,000	870,000
	CIRCULATION		128	5,000	640,000
	DECK		625	5,000	3,125,000
	TOTAL		1,223		6,585,000
	SUB TOTAL		44,752		380,010,000
15	FOUNDATION		200	30,000	6,000,000
			200	20,000	4,000,000
			110	15,000	1,650,000
	TOTAL				11,650,000
	GRAND TOTAL		8,752		391,660,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ทำกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROJECT:PHOYAO HOTEL
 SUBJECT:EQUIPMENT & FACILITIES
 LOCATE :PHOYAO

DATE 13-02-93
 REVISION 1
 PAGE 3

ITEM	DESCRIPTION	QUANTITY	LUMPSUM COST	TOTAL COST
		UNIT	BAHT	BAHT
1	ELEVATOR	3	3,500,000	10,500,000
	TOTAL			10,500,000
2	FACILITIES	5%		
	ELECTRICAL WORK			46,999,200
	WATER TREATMENT SUPPLY SYS.	10%		39,166,000
	AIR CONDITIONING SYSTEM	1,500	15,000	22,500,000
	TOTAL			108,665,200
3	INTERIOR 35% 15,000,000			117,498,000
	TOTAL			117,498,000
	SUB TOTAL (1)+(2)+(3)			236,663,200
	GRAND TOTAL (1)+(2)+(3)+CONS.COST	14,040		628,323,200

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROJECT: PINES BEACH HOTEL
 SUBJECT: REVENUE
 LOCATE : RAYONG

ITEM	DESCRIPTION	QUANTITY	ROOM AREA	TOTAL REVENUE	TOTAL REVENUE
		UNIT	SQ.M/UNIT	BAHT/M	BAHT/YEAR
1	GUEST ROOM				
	STANDARD ROOM	224	41.000	1,680,000	20,160,000
	JUNIOR ROOM	24	102.000	270,000	3,240,000
	EXTRA ROOM	6	164.000	90,000	1,080,000
	SUB TOTAL	254			
2	DISCO THEQUE		489.0	2,738,400	32,860,800
	RETAIL SHOP		240.0	60,000	720,000
	RESTAURANT		577.0	2,308,000	27,696,000
	COFFEE SHOP		782.0	3,753,600	45,043,200
	BANQUET		724.0	874,000	10,488,000
	MEETING		576.0	711,000	8,532,000
	KARAOKE		80.0	448,000	5,376,000
	MASSAGE		1186.0	3,415,680	40,988,160
	THAI STLY MASSAGE		1055.0	3,038,400	36,460,800
	COCKTAILLOUNGE		288.0	1,612,800	19,353,600
	BEER GARDEN		1454.0	3,053,400	36,640,800
	SNACK BAR		497.0	2,385,600	28,627,200
	BEAUTY SALOON		68.0	15,000	180,000
	SUANA		162.0	41,472	497,664
	AEROBIC		324.0	10,800	129,600
	GAME ROOM		54.0	20,000	240,000
	SKY LOUNGE		409.0	1,963,200	23,558,400
	SUB TOTAL			26,449,352	317,392,224
	GRAND TOTAL				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROJECT:PHOYAO HOTEL
 SUBJECT:EXPENSES OF PROJECT
 LOCATE :PHOYAO

ITEM	DESCRIPTION	TOTAL	YEAR	
				1
1	ARCH. & ENG. 1.5% OF CONS.	5,700,150	4,094,719	
2	CONSULTANT 1.5% OF CONS.	5,700,150	4,094,719	
3	PROJECT MANAGE. 1% OF CONS.	3,800,100	1,266,700	1,266
4	ADVERTISING 1% OF REVENUE			
5	SITE OFF. & ACCESSORIES		300,000	
6	TRANSPORTATION		100,000	100
7	OPERATEING COST 20% OF REV.			
8	FACILITIES & UTILITIES 1.5% OF REV.			
9	TAX 4.3% OF REV			
10	MAINTENANCE 3% OF EQUIPMENT			
11	FOOD & BEVERAGE			
12	MISCELLANEOUS		500,000	500
	TOTAL		10,356,138	1,866

PROJECT:PHOYAO HOTEL
 SUBJECT:EXPENSES OF PROJECT
 LOCATE :PHOYAO

ITEM	DESCRIPTION	TOTAL	YEAR	
				1
1	BUILD. CONS. COST & EQUIPMENT	628,323,000	628,323,000	
2	COST OF LAND 9005 W. @ 8,000 B.	72,040,000	72,040,000	
3	EXPENSES OF PROJECT		10,356,138	1,866
4	INTEREST 15% PER ANNUM		106,607,871	106,887
	TOTAL	700,363,000	710,719,138	1,866
5	REVENUE FROM SALE AREA			
	TOTAL			
	PROFIT BEFORE INCOME TAX	700,363,000	(710,719,138)	(1,866)
	ACCUMULATED (DEFICIT)		(710,719,138)	(712,585)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปการวิจัย

ในการศึกษาเพื่อทำวิทยานิพนธ์ โครงการโรงแรมจังหวัดพะเยา จากภาคข้อมูล เอกสารจนถึงภาคการออกแบบสถาปัตยกรรม ของอาคารพอสรุปได้ดังนี้

6.1.1 บทนำ กล่าวถึงความเป็นมา ถึงนโยบายของรัฐบาลที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว ภายในประเทศ แนวทางการขยายตัวในอนาคต ตลอดจนปัญหาที่ผลต่อจำนวนนักท่องเที่ยว ที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากในแต่ละปี แนวทางแก้ปัญหา กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องเกิดโครงการขึ้นมารองรับจำนวนนักท่องเที่ยว ตลอดจนความต้องการของชุมชน เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดอีกทางหนึ่งด้วย กล่าวถึงขอบเขตวิธีการศึกษาวิทยานิพนธ์ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์

6.1.2 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นการศึกษาข้อมูลทั่วไป ที่เกี่ยวข้องกับโครงการที่กำลังศึกษาอยู่ไม่ว่าจะเป็น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ ระดับประเทศทั้งหมด ซึ่งถึงเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการทางอ้อม จนถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาถึงนิยามของโครงการประเภทโรงแรม อาคารประเภทเดียวกัน ฯลฯ

6.1.3 การศึกษาและรวบรวมข้อมูล เป็นการศึกษาข้อมูลที่ตรงประเด็น กับความต้องการมากยิ่งขึ้น โดยนำเอาข้อมูลเบื้องต้นมาศึกษาอีกครั้งหนึ่ง ศึกษาเกี่ยวกับ นโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ รวบรวมข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เช่น สถิตินักท่องเที่ยว เป็นต้น

6.1.4 การวิเคราะห์ เป็นการนำเอาข้อมูลจากหัวข้อ 6.1.3 มาศึกษาวิเคราะห์ ทั้งระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน เพื่อนำมาสรุปให้กับโครงการทั้งทางตรงและทางอ้อม

- การวิเคราะห์เหตุผลในการเลือกที่ตั้งโครงการ
- การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม
- การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเทคนิค
- การหาส่วนประกอบจากการใช้เนื้อที่มาตรฐานต่าง ๆ เพื่อกำหนดพื้นที่ใช้สอยของอาคาร
- การวิเคราะห์ข้อมูลด้านกฎหมาย เทศบัญญัติอาคาร

6.1.5 การออกแบบ

กล่าวถึงแนวความคิดในการออกแบบ

- ลักษณะสถาปัตยกรรมของโครงการ
- ลักษณะสภาพแวดล้อมโครงการ
- ลักษณะทางเข้าสู่โครงการ
- การวางผังบริเวณโดยสังเขป
- การออกแบบอาคาร
- ขั้นตอนการออกแบบ ฯลฯ

6.2 ข้อเสนอแนะ

การออกแบบโรงแรม ซึ่งเป็นสถานที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ การออกแบบมีความจำเป็นมากที่จะต้องนำบรรยากาศของความมั่นคง-มั่นคง-ความอบอุ่น เชิญชวนของตัวสถาปัตยกรรมออกมาให้ได้เป็นผลส่งไปถึงผู้ที่เข้ามาใช้บริการเกิดความประทับใจ ความเป็นกันเองในตัวสถาปัตยกรรม ควรทำให้เกิดขึ้นด้วย การนำเอารูปแบบสถาปัตยกรรม เพื่อความสอดคล้อง และแสดงถึงเอกลักษณ์ เช่นรูปทรงหลังคาเป็นต้น อย่างไรก็ตามตัวสถาปัตยกรรมเองยังต้องคำนึงถึงประโยชน์ในการใช้สอยภายในด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างจุดต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง อันจะส่งผลให้โครงการโรงแรมจังหวัดพะเยาเป็นโครงการที่สมบูรณ์แบบโครงการหนึ่ง

สรุปการวางแผนผัง

1. ส่วนสาธารณะ อยู่ทางด้านหน้า เนื่องจากเป็นส่วนที่แขกมาใช้บริการติดต่อด่วน
2. ส่วนห้องพัก อยู่ด้านหลังสุดแยกจากส่วนต่าง ๆ เนื่องจากเป็นส่วนที่ต้องการความสงบและมุมมองที่ดี และความเป็นส่วนตัว
3. ส่วนบริการอาหารเครื่องดื่ม อยู่ทางด้านที่ติดกับส่วนสาธารณะ เพื่อต้องการวิวทัศนียภาพที่ดี เน้นบรรยากาศของสภาพธรรมชาติ
4. ส่วนพักผ่อนและบันเทิง ใกล้กับส่วนสาธารณะ และบริการอาหาร เครื่องดื่ม เพื่อให้แขกและบุคคลภายนอกมาใช้บริการได้
5. ส่วนร้านค้า อยู่ด้านหน้าติดกับส่วนสาธารณะ เพื่อสะดวกแก่การใช้สอย ของแขกผู้มาพักและบุคคลภายนอก
6. ส่วนบริหาร อยู่ด้านหลังต่อจากส่วนสาธารณะ ใกล้กับส่วนบริการด้วย เพื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับอาจารย์ใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ส่วนบริการทั่วไป เป็นส่วนของพนักงานจัดไว้ใกล้ทางบริการอยู่ด้านหลังของที่ตั้ง มีทางสัญจรเป็นส่วนตัวไม่ปะปนกับส่วนอื่น
8. ส่วนห้องเครื่อง เป็นส่วนที่แยกออกจากส่วนต่าง ๆ ไม่ต้องการวิวและลม อยู่ใกล้กับส่วนบริการด้านหลังที่ตั้ง
9. ส่วนจอดรถ รถแท็กซี่, รถทัวร์, รถทั่วไป จอดด้านหน้าโครงการรถพนักงานและบริการจอดรถหลัง และข้างโครงการ ส่วนที่เหลือส่วนใหญ่จอดใต้อาคารทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยการศึกษาเบื้องต้นสภาพเศรษฐกิจ และการตลาดการท่องเที่ยว,
2534

บรรณาสรรพ์จังหวัดพะเยา, ข้อมูลนโยบายเศรษฐกิจ สังคมภาพของจังหวัด, 2534

สำนักผังเมืองกระทรวงมหาดไทย, ผังเมืองรวมเมืองพะเยา, 2529

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, การสำรวจเบื้องต้นเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงราช-
พะเยา, 2529

วิโรจน์ นาคสุข, วิทยานิพนธ์ เรื่อง โรงแรมจังหวัดเชียงราย, 2532

สุวิทย์ จันทนา, วิทยานิพนธ์ เรื่อง แม่ฮ่องสอนรีสอร์ทแอนวินิซิติ, 2535